

ATHARVA VEDA
OF THE
PAIPPALĀDAS
Books 14th-18th

Prof. Dr. Raghu Vira

Sarasvati Vihara Series

EDITED BY

Raghu Vira, M. A., Ph. D., D. Litt.^o et Phil.
*DIRECTOR, INTERNATIONAL ACADEMY OF
INDIAN CULTURE, LAHORE*
*IN COLLABORATION WITH
OTHER SCHOLARS*

Volume 9

ATHARVA VEDA OF THE PAIPPALĀDAS

Books 14¹ - 18²⁶

Rupees 20/-

Shillings 30/-

February 1940

Published by the Director

for

The International Academy of Indian Culture

Lahore, India

*Printed by Mr. Sadhu Ram, M. A., at the Academy's
own printing works, the Arya Bharati Press
LAHORE*

सरस्वती-बिहार-ग्रन्थाः

९

अथर्ववेदीया

पैप्पलाद-संहिता

काण्डाः १४^१—१८^१

आचार्य-रघुबीरेण परिष्कृता

मूल्यं—रूप्याणां विंशतिः

विक्रमाब्दाः १९९६

प्रकाशयिता—सरस्वती-बिहारः, लवपुरम्

एषा संहिता सरस्वती-बिहार आर्यभारत्य-अभिधे मुद्रण-गृहे मुद्रिता

*Text (18th -20), Introduction and Appendices
appear as another
volume*

१४.१

इन्द्रो बाहुभ्याम् अभरच्च चिकित्वात् अपो देवीर् वरुणाय प्रजानन् ।
तन् आदित्या अभ्य् अचिक्यन्त सर्वे राजानम् उग्रं बृहते रणाय ।
ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥१॥

वे १.२५.१

द्विरण्यवर्णाश् [शुच्य× पावका यासु जात× कश्यपो यास्व इन्द्रः ।

[या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥२॥

वे २

[यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानुते अवपश्यन् जनानाम् ।

[या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥३॥

वे ३

[यासां देवा द्विवि कृण्वन्ति भङ्गं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति ।

[या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥४॥

वे ४

[शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापथ शिवया तन्वोप स्पृशत त्वष्टं मे ।

[घृतश्चुतश्च शुच्यो या पावकास् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥५॥

ते १.८.११ मे २.६.८ का १५.६

अपो देवीर् मधुमतीर् जगृभुर वाजस्वती राजसूया मयोभुवः ।

याभिर् मित्रावरुणाद् अभ्यण्डिष्वन् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥६॥

वरुणेन प्रेषिता यन्तु शुभ्रा उत्सं देवीर् दधते या द्विरण्यम् ।

या ब्रह्मणाप्सुवते संविदानास् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥७॥

श्री ४.२७.४

अपस् समुद्राद् दिवम् उद् वहन्ति दिवस् पृथिवीम् अभि ये सृजन्ति ।

ये अद्भिर् ईशाना मरुतश्च खरन्ति ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥८॥

या अमृतम् अविभ्रत या मधु प्रियं या अगृणन् ऋषयो देवसक्ये ।

याभिर् इन्द्रम् अत्पु अनयन् अरातीस् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥९॥

का १०.१^५ ते १.८.११.२^५ का [१५.६^५

या जीवयन्ति या अनर्धतु ? प्रणयन्ति देवायते दाशुषे मर्याय ।

यासां पयो अक्षतम् अक्षतानां ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१०॥

द्विरण्यपाशा च्वजिन्य× पुनाना यास् समुद्रम् अभ्यर्चन्ति धेनवः ।

या× पञ्चम्यो वहत्य् अन्तरिक्षे ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥११॥

रथस्तरे बृहद् [या] नीयमाने क्षत्रं जिम्वन्ति प्र तिरस्त्य् आयुः ।

याभिस् त्रियान् ? वाजिनो वाजयन्ति ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१२॥

याभिस् सह वृत्रहा सोमम् इन्द्रो वसोर ईशानो ऽपिबत् सुतस्य ।

यास् सप्त ऋषय× कश्य× पुनन्ति ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१३॥

सप्त ऋषयो भरथम् अभ्य् अचिष्वन् अस्मिन् राष्ट्रे अद्भिर् दक्षिणावत् ।

प्रजयेमं सम् अस्यन्तु देवास् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१४॥

याभिर् यज्ञं प्राञ्जमुखं च धीरा याभिस् सोमं मधुपृथं पुनन्ति ।

याभिर् इत्वं जीवति विश्वम् एजत् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१५॥

यासां स्तोका मधुमया बभूधुर घृतं संज्ञानं मधु पिन्वते याः ।

यास् सोमपा× पणयन्तु ब्रह्मणस् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१६॥

यासां पदोर् आज्यं वाजिनं च सोमस्य प्रसवम् अनु या× पयन्ति ।

अन्तर्वतीस् वृणवत्सा घृताचीस् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥ १७॥

अजीजनन् तम् उत यास् स्वर्षिदा ब्रह्मणास्ये ? या स्यगुः ।

असूक्त राजसूया× पयांसि प्रसव ? एक इव सविता भुवमानि विद्वा ॥१८॥

सोमो राजा भवो राजा पशुपति× पशूनां वरुणो घृतमतः ।

ये यन्ति देवास् तेते क्षत्रं वस्वायुर् ओजः ॥१९॥

आस्थाद् उद् अस्थाद् अजनिष्ट विप्रो मृधो स्य अस्थाद् अशिशीत बाहू ।

आरे बाधिष्ठा निर्कति पराचैस् समवृक्त ? रहिमभिस् सूर्यस्य ॥२०॥

॥कां १॥

का १९.१

का समवृक्ति

नीलवद्रोपनिषदि १-१७

१४.२

अपश्यं त्वावरोहन्तं दिवत× पृथिवीम् इव ।

अपश्यम् अस्यन्तं दद्रं नीलव्रीवं शिखण्डिनम् ॥१॥

दिवत उग्रो ऽवारुक्षत् प्रत्य् अहाद् भूम्याम् अधि ।

भो इन्द्रो * मभिरिश् * आपो देवी ...

* आदित्याभ्यचिक्यन्तु ...

* नापो * वसन्तु

द्विरण्यवर्णा इति तत्रैव क ४ पठेत्

* * * गृभुर...

* * * चिक्यन्...

वरुणेन ... आ *

* ब्रह्मणाप्सुत...

... या *

याद्भिर्...

यासृते तिरन् * * * वागृण्य...

* * * अन्नयरातीस्ताः

* जीवयन् * * मां * दाशुषे मर्यावा

द्विरण्युं ध्वजनिषः...

* बृहद् ... तिरस्त *

* * * वाजयन्तिवतः

* सवा ..

... ताम्

... आस्मिन् राष्ट्रे ...

प्रजा इमं समुमन्त * ताः

... सोम * *

... ताः

* सोमपाः * ब्रह्मणास्ताः

* पदोराज्यं ... पवन्ती

* * * * नपो * वः

जनं * उत वस...

* * * प्रसावकेव * * *

... वस्वायोर *

* * * अस्थाद् अजनिष्टरिमो * * * आस्वरुहन्

* बाधिष्ठा निर्कति ...

[तवद्

अपश्यम्...

दिवत ... उग्रम् * *

वा १६ ४ ते ४ ५.१.२ का १७.११

[कपि २७.१

ते १ का कपि

वा २ ते का कपि

वा ३ ते २ का कपि

वा ७ ते ३ का कपि

वा ८ ते का कपि

वा १४ ते ४ का कपि

वा ९ ते ३ का कपि

वा १३ ते ४ का कपि

वा १० ते का कपि

वा १२ ते का कपि

कुत्रचित् अस्मिन्

वा ११ ते का कपि

जनासः पश्यतेमं नीलप्रीवं विलोहितम् ॥२॥
 एष एत्य् अवीरहा कद्रो जलापभेषजी ।
 वि[ते]ऽक्षेमम् अनीनशाद् आ वाचीकारो व्य् एतु ते ॥३॥
 नमस् ते भवभामाय नमस् ते भवमन्यवे ।
 नमस् ते बाहुभ्याम् उतोत त इषवे नमः ॥४॥
 याम् इषुं गिरिशन्त हस्ते विभर्ष्य अस्तवे ।
 शिवां गिरिश तां कृणु मा हिंसी× पुरुवं मम ॥५॥
 शिवेन वचसा त्वा कृच्छ्राञ्ज वशामसि ।
 यथा नस् सर्वम् इज् जगद् अयक्ष्मं सुमनो अस्तत् ॥६॥
 यां त इषुश शिवतमा शिवं बभूव ते धनुः ।
 शिवां शरण्या यां तव तया नो मूढा जीवसे ॥७॥
 यां ते रुद्र शिवां तनूर् अघोरापापकाशनी ।
 तया नस् तन्वा शनमया गिरिशन्ताभिं चाकशीहि ॥८॥
 असौ यसं ताञ्चो अरुण उत बभ्रुर् विलोहितः ।
 ये चेमे अभितो रुद्रा दिक्षु श्रितास् सहस्रशो ऽवेषां हेड ईमहे ॥ ९ ॥
 अहधन् त्वाघरोहन्तं नीलप्रीवं विलोहितम् ।
 उत त्वा गोपा अहधन्न् उत त्वोदहार्यः ।
 उतो त्वा विद्वा भूतानि तस्मै हृष्टाय ते नमः ॥१०॥
 नमो अस्तु नीलशिखण्डाय सहस्राक्षाय वाजिने ।
 अथो ये अस्य संत्वानस् तेष्यो ऽहम् अकरं नमः ॥११॥
 नमंसि त भायुधायानातताय धृष्णवे ।
 उभाभ्याम् अकरं नमो बाहुभ्यां तव धन्वने ॥१२॥
 प्र मुञ्च धन्वनस् पर्य उभयोर् आन्योर् ज्याम् ।
 यथु च त हस्त इषव× परा तां भगवो वप ॥१३॥
 अघनस्य धनुस् त्वं सहस्राक्षश् शतेषुधे ।
 विशीर्य शल्यानां मुखा शिवो मथ शभुर आ घरः ? ॥१४॥
 विज्यं धनुश् शिखण्डिनो विशस्यो बाणवां उत ।
 अनशन् अस्थेषवश् शिवो अस्य निषङ्गधिः ॥१५॥
 परि ते धन्वनो हेतिर् अस्मान् वृणक्तु विश्वतः ।
 अथो य इषुधिस तघारे अस्मिन् नि धेहि तम् ॥१६॥
 या ते हेतिर् मीदुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः ।
 तया त्वं विद्वतो ऽस्मान् अयक्ष्मया परि भुज ॥१७॥ ॥कां २॥

१४.३

सुपाहर्वा कामदुघा न आगन् शतौदना पयसा पिम्बमाना ।
 ऊर्जं दुहानापस्फुरन्ती यजमानस्य प्रतिरन्त्य भायुः ॥१॥
 गृभ्णामि वेषाम् उशतीं स्वस्त्याम् ऊर्जस्वतीम् अनमीवां साभ्याम् ।
 विश्वो लोको मम देवेषु अस्तु ॥२॥
 शतौदना कामदुघा इ पया नैनां हिंसीर् अभिना जर्हृषाणः ।
 अप्य एतु देवां अपि गच्छन् विशः ॥३॥
 आ रभस्व ब्रह्मणा वैश्वदेव्यां शतौदनां शतम् आ च मा नो स्य ? ।
 समपैयं ? रश्मिना पर्वतेन स्वर्गं लोकम् अधि रोह्यैनम् ॥४॥
 ऽ धृष्णु इ एनां विश्वधा नि कृन्तं अपमोश् चरुम् इरया ससृजे ।
 ऽ नां विराजो दुहितेरया ससत् कामं कामं यजमानाय दुहाम् ? ॥५॥
 यथापठ विशासन् माभिं संस्था× कृणुष्व म एनाम् आधेयां पृथक् ।
 अघं देवा मानुषी या पराभूच्च छतौदना पुररूपा सपर्णा ॥६॥

श्री १.५.४

पथैत वीरवा ...

* * * छेपम् ...

* * * भवतामाय * त *

... इषव *

* उखं * हस्तेर् ...

... नमः

... कृच्छ्राञ्ज वशामसि

वध ... इस्त

निवां * * * तव ...

... काश्चिनी

... गिरिशन्ताभिं चाकशा

* वासं ताम्रं वर्णं * वभ्रुः विलोहितः

* * * अभितो ... नृतेस् सहस्रशो * देवा *

अहृष्यं त्वाविरोहितं प्रवं *

* दा गोपाहसं * हार्याः

* हा ...

* स्तु नीलशिखण्डाय ...

* * * स्य ...

* अकरं ...

* * * परि उभायोर् * उयम्

* चं ते हस्त इषव× परा तां भगवो *

अवतिभ्य ... पुते

विशवं शस्याणां ...

* देतुश् ... वानवां *

अन्येषान्यस्य इषवश् * स्य निषंशती

* * * धन्विनो हेति यस्माद्गुनक्तु *

* * * य वेपुधित्तव आरे शिमन् वि * *

* * * हेति हतिन् मधुष्टम ...

... भुजाः

॥ हस्वधर्वाणकपैप्यलादसंहितायां चतुर्दशवाक्यैः ॥

* * * नागां * * *

... पतिरन्त *

गृभ्णामि * * * वरवस्तयं * * * साभ्यं

* लोकं ...

शतौदनां ... जर्हृषाणो

... गहचत द्विषः

* * * ब्राह्मणा वैश्वदेव्यं ...

... रोहयन्

* * * विश्वता ... परया संसृजी

वधापरि विषसं माति * * * नैनाम् * *

* देवा ...

द्विपाद् द्विहस्तः पुण्यो महान् भवोन ? वनस्पति विभर्ति ।
 सायकाग्रं तेन परुषि प्रविहान् अन्न भायान् ? शतौदनां देवीं शतधा
 व्य अस्य ॥७॥
 एतं वृद्धं चर्मणि कृत्तम् आधत् तम् अप्रमयं शतधा व्य अस्य ।
 समुत्सृजन् अविधानानि सर्वा रायस् पोषं यजमानाय धेहि ॥ ८ ॥
 ऋषा कुम्भीम् अप्य अग्नौ भयामि भूम्यां भूत्वा भूमिम् अधि धारयामि ।
 अपो मांसं विभर्ती मा व्यधिष्ठा मा त्वा वि[व]द् इषुभिर मेनिभिः
 पिशाचः ॥९॥
 ऊर्ध्वं प्रेहि माप ॥ व्यक्तां व्य अस्य रजो अन्तरिक्षम् ? ।
 रक्षांसि सर्वा तीर्त्वा यथा रोहर्दिवं त्वम् ॥१०॥
 दिवं प्रेहि शतौदने सहस्रस्यायनं भव ।
 अयुतं प्रयुतं ॥ भवाक्षतुर भवतासमां ? स्वर्गं लोकम् आ रुहा ॥११॥
 शतौदनां शतधा भक्षयन्ति शतारोहां रोहसि यो दधाति ।
 वामदेव्यं नौधसम् अस्याः पक्षौ तृतीये नाके अग्नि तिष्ठति श्रुता ॥१२॥
 शतौदना शतधा कल्पमाना शतं रूपाणि कृणुते स्वर यती ।
 सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छत् ततो मृडात ईदशे ॥१३॥
 शतौदना द्वादशाहेन कल्पते शतं दृष्टानि ससृजे स्वर यती ।
 सर्वान् यज्ञान् पारयन्ती परस्तात् सा दातारं रायस् पोषे दधानि ॥१४॥
 अभि प्रेहि शतौदने जनान् सोमसत्वनः ।
 यज्ञांस् त्वं सर्वान् आप्त्वा कामप्राच्यायनं ? भव ॥१५॥
 अभि प्रेहि शतौदने यज्ञेन यज्वरी भव ।
 या देवयोनि रोहसि यत्राद्स् त्रिदिवं दिवः ॥१६॥
 इडापत्नी प्रथमा शतौदना सत्यं हि मध्यम् अमृतं शिरस् तव ।
 उभे देवि रोहसी या पृणालि ॥१७॥
 ऋषं भोण्यौ सकथ्यौ तन्वो जकृधे बाहू उत उद् बलाय कम् ।
 वनिष्पुर् जठरं सानु पाह्वे सर्वान् लोकान् शतौदना सम् आप ॥१८॥
 अश्रुमती प्रथमा शतौदना सूर्यो ह अश्रु उत अन्द्रमास् तव ।
 विश्वैर् देवैर् ऋतुभिश् च नञा सा दातारं तृप्या तर्पयासि ॥१९॥
 शतं पर्यासि शतम् अस्या वत्साथ शतधा पक्तानि वि भजस्य एनाम् ।
 सप्त लोकान् दिव्यान् पित्र्याथ चैतान् जिगेथ प्रथमा शतौदने ॥२०॥
 सहस्रेण शतमाना यद् एषि लोकान् जिगेथ प्रथमा शतौदने ।
 सर्ववेदसम् एतु वाजपेयं सर्वान् लोकान् शतौदना सम् आप ॥२१॥
 इन्द्र पपाथ प्रथमां शतौदनां सप्त ऋषिभ्यस् सुमनस्यमानः ।
 तयासुराणां बलम् ओज आ दधे तथा करोह विष्टपो देवलोकान् ॥२२॥
 विश्वामित्रो ऽयं जमदग्निर् अत्रिर् भरद्वाजो गौतमो ऽयं वसिष्ठः ।
 इदं पकं कश्यपस् सप्तमः प्राद्वन्तु प्रथमां शतौदनाम् ॥२३॥
 ज्योतिष्मतीः प्रथमाथ शतौदनास् त्रीणि ज्योतींषि कृणुते स्वर यती ।
 तां दातार उप जीवन्ति तत्र यत्र देवैस् सधमाव मवन्ति ॥२४॥
 छन्दःपक्षा बृहती शतौदना त्रीणि छन्दांसि ससृजे स्वर यती ।
 क्रतूनाम् अधिराजं संवत्सरं पतिमस्याधिषम् ? ॥२५॥
 अभि क्रन्दस्य अग्निष्टोमम् अतिरात्रं शतौदने ।
 यज्ञांस् त्वं सर्वान् आप्त्वादित्यम् अभि वि ष्णुहि ॥२६॥
 अश्वमेधम् अतिक्रम्य द्वादशाहं शतौदने ।
 त्रिरात्रं सानुम् आप्त्वा वाजपेयेन कल्पसे ॥२७॥
 ये सहस्रैर् ईजाना अग्निहोत्रदुताथ च ये ।
 यज्ञे ये सर्वैर् ईजानास् तान् आप्नोति शतौदना ॥२८॥
 सं ते पदंषि सुभगे ददामि सं ते मांसान्प क्रतजा ? भवन्ति ।
 अस्थि यत् ते शमिता अचार [त]त् ते त्वष्टा विदुतं निष् कृणोतु ॥२९॥
 ये यज्ञेन जिता लोका यानि छन्दांसि मेजिरे ।
 सर्वांस् तान् लोकान् आप्नोति यो ददाति शतौदना[म्] ॥३०॥ ॥का०१॥

द्विपाद् ...

* * * * अग्नावां * * *

यत् * * कृत्तम् * * अप्रमाय ...

* * नामि सर्वा ...

* * च ...

आपो ... मेनमि-

पिशाची

* * साप ...

... शतौदने ...

... स्वर्ग ...

* * * शतौदनां ...

... श्रुताः

शतौदनां * * कृणुती ...

* * देवास * * यश्च तपो ...

... दृष्टयानि ...

सर्वाण्यज्ञानि प्ररयन्ति ... ददाति

... जानां *

यज्ञम् * * ओपवा ...

... शतौदने यज्ञेना यज्वनिस्तव

* * देवयोनि रोहसि ...

इडापत्नी- प्रमादा शतौद(उपरि दे)वाः ...

* * रोधमि * * पृणामी

* * नं (उपरि दे) * * तस्यौ तन्वो जोह ...

अनिष्ठ * * आनि * * सर्वो लोका ... आपः

* * मतीम् ... अन्द्रमस् *

विश्वैर् ... नञाम् ... तर्पयामि

... पक्षाणि ...

* * लोकां * * पिता पता जिगेथ प्रथमाश् *

... लोकां जिगेथ ...

* * इतु * * सर्वो लोकां शतौदनां * * आपः

* * प्रपाथ प्रथमाश् शतौदनाम् ...

भयां * * * * भया * * * * लोकां

... सप्तमा. * * प्रथमाश् शतौदनाः

* * दातारम् ... देवः मधमानं पदमिति

* * पश्चाद् * * शतौदनास ...

* * आशि० ...

यज्ञाम ...

अश्वमेधम् ...

... कल्पते

* * सहस्रैर् ईजानामि ...

* * सर्वैर् ...

... मांसा नृदा *

* * यम् ... विदुतं * * कृणुतु

... दृष्टयानि *

श्री १९. ४९, ५०

१४.४

श्री अश्वशभा * संभृत-(सं-
[भृतः वा]

श्री नाना अति (अवि, अभि वा)

विश्वान्म्य अरुहद् (अर्हद् वा)

गंभीरो वर्षिष्ठम् अरुहन्तः

(अरुहन्त, अरुहत्, अर्हति वा)

अविष्टाः (अविष्टा, अमिष्टा वा)

श्री नाना उशती (र्ती वा)

राष्ट्र्य अनुसाम द्राहि (द्राहि, द्रावि, प्राहि वा) तिष्ठते

श्री नाना वर्ये * * सुजात

आजगन् (अजागन्, आजगन्

वा) रात्रि * इह स्याम्

एवं श्री

श्री अधो यानि

श्री पी(पीं वा) वस्य

श्री विभाती (तीः वा)

श्री रात्रिम् अहि (अनु वा)

श्री अश्व (अस्य वा) स्तो-

मस्य * नि बोध * * * दिक्षु }

श्री असाम सर्ववीरा भवाम

श्री दधिषे [(धनाः वा)

श्री मम दिप्सन्ति ये धना

श्री नाना रात्रीहितान (रात्रीहि-

तानः, रात्रिहितानः, रात्रि-

हितान वा) सुतपा

श्री य(यत्) इति माधीयान् पाठः)

स्तेनो न विद्यते यत् पुनर् न

विद्यते

श्री * * चमसो न विष्टो

(विष्टो, शिष्टो वा)

श्री विश्वं (विष्वं, विष्वक् वा)

श्री * मे उशती वपुषि प्रति

स्थां (एवं वा) दिव्या नक्षाम्

(तक्षमा, तक्ष्मा वा) अमुकथाः

(अमुक्याः वा)

एवं श्री

श्री रात्री तस्य प्रतीत्य

इषिरा योषा युवतिर् दमूना
रात्री देवस्य सवितुर् भगस्य ।
अदवक्षरा ? सुहवा संभृतश् भीर
आ पप्रौ द्यावापृथिवी महित्वा ॥१॥अभि विश्वान्म्य अर्हद् गभीरोद्
वर्षिष्ठम् अर्हद् अधविष्टा ।उशती राष्ट्र्य अवसामभद्राद् ?
वि तिष्ठते मित्र इव स्वधाभिः ॥२॥नर्ये वन्दे सुभगे सुजाता
चाग्नि ? रात्रि सुमना ष्य अस्याम् ।अस्मांस प्रायस्व नर्याणि जाता
धिया यानि गध्यानि पुष्ट्या ॥३॥

सिंहस्य राष्ट्र्य उशती निपस्य

व्याघ्रस्य द्वीपिनो वर्च आ वदे ।

अश्वस्य ब्रध्नं पुरुषस्य मायुं

पुरु रूपाणि कृणुषे विभाती ॥४॥

शिवां रात्रिम् अहि सूर्यं च

द्विमस्य माता सुहवा नो अस्तु ।

अश्वस्तोमस्य सुभगे ऽव बोध

येन त्वा वन्दे विश्वासु विष्टु ॥५॥

स्तोमस्य नो विभाषरि

रात्रि राजेव जोषसे ।

यथा नस् सर्ववीरा भवामस्

सर्ववेदसो व्युच्छन्तीर् अनूषसः ॥६॥

शम्या इ नाम तरुषे ?

; विपृच्छन्ती योजनाम् ? ।

रात्रि द्वीर्चानसद्पात ?

स्तेनो न विद्यते ॥७॥

भद्रासि रात्रि तपसो नु विष्टो

विश्वं गोरूपं युवतिर् बिभर्षि ।

चक्षुभनी ; वेयुवनी वरुषः प्रैत्वां दित्यां दिव्यां अरुक्मम् अमुग्धः ? ॥८॥

यो ऽद्य स्तेन आयस्य अघायुर् मर्त्यो रिपुः ।

रात्री तस्य प्र गीयस्व ? प्र प्रीवा × प्र शिरो इनत् ॥९॥

प्र पादो न यथायति ? प्र इस्तौ न यथाशिषत् ।

यो मल्लिस्तुर् उपायति स संपिष्टो अपायति ? ।

* दूखा * दमूनां

* * * तः शीर्

* वभोर...

* विश्वा ...

... इन *

निर्वे ...

अस्मा धूयस्व नर्याणि *

* रात्रि ...

* द्वेपनो वर्चधि

... मायं

... कृणुषी *

यमस्व ...

... तोष

येरनु * * विश्वासे *

.. जोषसी

* विश्छन्तीरनूकमः

अम्बा ...

* न्व *

... युवतिर् (उपरि र्) *

युम्ब स्तानाश्वेषासु मृत्यो *

... गीवा * * *

* * * वताइतः ... वनाशिषत्

* मुक्कंमुक्कायति * * तपायति

एवं शौ (अपायतः वा)
एवं शौ
शौ अक्षौ वृकस्व निरु जडास्व तेन
[तं वृपदे *

एवं शौ
शौ प्रपतन्मपवान्

शौ * * वासो गोभजम् (गोरजम्,
[गोरज, गोभज वा)

एवं शौ
शौ अवेतद् * भोजय * * उपायसि
[(ति वा)

शौ भजाद् (भजद् वा)

[अपायति स्वपायति शुष्के स्थाणाव्] अपायति ॥१०॥
[अन्ध रात्रि] तृष्टधूमम् अशीर्षाणम् अहिं कृणु ।
इनौ ? वृकस्य निरु जडा आ त्व एनं वृपदे जहि ॥११॥
ये ते राज्य अनव्वाहस् तीक्ष्णभृक्कास् स्वाशवः ।
तेभिर् नो अद्य पारयाति दुर्गाणि विश्वहा ॥१२॥
रात्रिरात्रिम् अरिष्यन्तस् तरेम तन्वा वयम् ।
गम्भीरम् अप्लवा इव न तरेयुर अरातयः ॥१३॥
यथा इयामाक * प्रपतन्तेदिवा ? नानुविद्यते ।
एषा रात्रि प्र पातय यो अस्मां अभ्यघायति ॥१४॥
अप स्तेनं वासमथं गो[म]धम् ज[त] तस्करम् ।
अथो यो अर्धतश् शिरो अभिघाय निनीपति ॥१५॥
यद् अद्या रात्रि सुभगे विभजन्त्य अयो वसु ।
यथेव् अस्मान् इताजय ? यथेव् अन्यान् उपायति ॥१६॥
उषसे न * परि देहि सर्वान् राज्य अनागसः ।
उषा नो अह्न आ भजद् अहस् तुभ्यं विभावहि ॥१७॥ ॥का*४॥ ॥अनु*१॥

इत्यथर्ववेदे पैपलादशाखायां चतुर्दशः काण्डम् समाप्तः ॥

तिष्ठधूममशीर्षाणिम् * *
इनो * * * * स्वेनं नृपते *
एते रात्रिय * * * * शक्र वाचनासवः
... विरवह
... तदेम * *
* अप्रवापुषं न तरेदुर *
* सान्यकि- ...
... रमां अभ्यगावती
* रतेदं ...
* * उर्वतश * मिधाय *
* अदि * * विभजन्तयो वसुः
येषु ...
... देहि सर्वां रात्री अनाकशः
जुषाणो अह्नाभजद् * * विभावरी

इत्यथर्वणिक दे° ...

ते ४.५.१२ मे १.१६.४ का
[२२, १४]

१५.१

१ सम्यक् विग्भ्य * पवते संस्तव्यं मधो रजो ? माधव * पात्व् अस्मान् ।
अग्निर् देवो दुष्टरीतुर अदाभ्य इदं क्षत्रं रक्षतु पात्व् अस्मान् ॥१॥
रथन्तरं सामभि * पात्व् अस्मान् गायत्रेण छन्दसा विश्वरूपम् ।
१ द्वादशानां विष्टया स्तोमो अह्नां समुद्रो व्यञ्च ? इदम् भोज * पिपेतु ॥२॥
उप्रा दिशाम् अभिभूतिर् वयोधाश् शुचिश् शुक्ले अह्न्य भोजस्ये ।
इन्द्राधिपति * पिपृताद् उतो नो महत् क्षत्रं विश्वतो धारयेदम् ॥३॥
वृहद् राष्ट्रं क्षत्रभृद् वृ[ञ्]वृष्णं त्रिदुभोजस् सुकनम् उग्रवीरम् ।
इन्द्रस् स्तोमै * पञ्चदशेन वर्च इदं धातेन सगरेण रक्षतु ॥४॥
प्राची दिशां सहदिशां ? सहस्वती विश्वे देवा * प्रावृषाह्नां स्वर्वती ।
इदं क्षत्रं दुष्टरम् अस्त्वं ओजो ऽनाधृष्यं सहस्यं सहस्वन् ॥५॥
वैरूपे सामन् इह तच्छु क्केयं जगत्येनं विश्व् आ वेशयामि ।
विश्वे देवास् सप्तदशेन वर्च इदं क्षत्रं सलिलवातम् उग्रम् ॥६॥
धर्त्री दिशां क्षत्रम् इदं धर्तृपस्थाशानां मित्रवद् अस्त्वं ओजः ।
मित्रावरुणा शरदाह्ना जिगत्नु अस्मै क्षत्राणि महि शर्म यच्छतम् ॥७॥
वैराजे सामन् अधि मे मनीषानुदुभा संभृतं वीर्यं सहः ।
इदं क्षत्रं मित्रवद् दान्वाजो मित्रावरुणा रक्षतम् आधिपत्ये ॥८॥
सम्राट् दिशां सहसाक्षी सहस्यत्प ऋतुर हेमन्तो विष्टया न * पिपेतु ।
ओषजाता वृहती तु शक्वरीमं यज्ञम् भवतु ? नो घृताक्षी ॥९॥
स्वर्वती सुवुषा न * पयस्वती दिशां देव्य भवतु नो घृताक्षी ।
त्वं गोपा * पुरपतोत पञ्चाद् वृहस्पते याम्यां युङ्ग्धि वाचम् ॥१०॥

॥का*१॥

१५.२

स्तोमैकविंशो भुवनस्य पक्षि विवस्वदाते अभि नो गृणीहि ।

ओ नमो गणेशाय ॥ ओ नमो ज्वालाभगवत्यैः
ओ नमस्तिलोत्तमायै ॥ ओ अथ पञ्चदशो
षायं लिखते ॥ ॥

ओ सम्यर्... माधन * * *
* * * दुष्टरीदुरिताभ्य...

द्वादशा इष्टय * * * व्याप्य तम् * *
... अह्य भोजने
* * * उते
* * * वृष्णि ...
इन्द्र...

... प्रावृषाह्नां *
... सहस्रं सहस्वती
* सामन् ... जगत्सेतु वृक्ष * *
... मल्लिकावतम् *
... रथतुं उपस्थाशानां ...
* * * मित्रवद् ...
* सामन् ...
... मित्रवदान्नो जा * रक्षतुम् *
* * * सप्ती ... विष्णवा *
* जातां ... अमृतान् * *
* * * न ...
... युग्धि *

* * * विवस्वदाते ...

[२२.१४]

ते ४.५.१२ मे १.१६.४ का

ते मे का

ते मे का

ते मे का

न १०.८१.१३.५ ते ४.६.२.१
ते ४.२.७.१

ते २

वा १२.१०४ ते

शो १९.४४

एवं शो

एवं शो

एवं शो

शो कोशेषु भूयिष्ठं ओहतु

शो १९.४५

शो अनामगात् तं (स्वं, स्वप्, [तच् च] च दुर्हार्दः

एवं शो

शो स्नाहोकेनापिवैकम् (?)

घृतवती सविता अधिपत्यै × पयस्वती रस्तिर आशा नो अस्तु ॥१॥
ऊर्वा विशां रस्तिर आशौषधीनां संवत्सरेण सविता नो अहाम् ।
रेवत् साक्षां पङ्क्तिश्च च छन्दसाम् अजातशत्रुस् स्योना नो अस्तु ॥ २ ॥
विष्कम्भो दिवो धरण × पृथिव्या अस्थेशाना जगतो विष्णुपत्नी ।
विहवपचा इवयन्ती सहोभिस स्यो[ना] नो अस्व् अदितेर् उपस्थे ॥३॥
भ्रुवा विशां विष्णुपत्न्य् अघोरास्थेशाना सहसो या मनोता ।
वृहस्पतिर् मातरिभ्यो वायुस् संध्वाना वाता भभि नो वृणन्तु ॥४॥
यो न × पिता जनिता यो विधर्ता यो नस् सतो अभ्य आ सज्ज जजान ।
स आशिषा द्रविणम् इच्छमान × प्रथमस् स नो वर आ विवेश ॥५॥
अभ्यावर्तस्व पृथिवि यन्न पयसा सह ।
वपां ते अग्निर् इषितो वि रोहतु ॥६॥
यद् अम्रं चन्द्रं यत् पूतं यस्त्वं युक्तं यच् च यक्षियम् ।
तद् देवेभ्यो भरामसि ॥७॥
इषम् ऊर्जम् आभृता ? यन्नस्य योनौ महिषस्य धामन् ।
आ नो गोषु विशत्वा आ प्रजायां जहामि सेविम् अजरात् भमीवाम् ॥८॥
॥का१॥

१५.३

आयुषो ऽसि प्रतरणं विप्रं मे[व]जम् उच्यसे ।
तद् आज्ञान त्वं शंताते शम् आपो अभयं कृतम् ॥१॥
यो हरिमा जायान्यो ऽक्रभेदो विशस्यकः ।
सर्वं ते यक्षम् अक्रभ्यो बहिर निर इन्व् आज्ञानम् ॥२॥
आज्ञानं पृथिव्यां जातं भद्रं पुरुषजीवनम् ।
कृणोस्व अप्रमायुकं रथजूतिम् अनागसम् ॥३॥
प्राण प्राणं त्रायस्वासो ऽसवे सूड ।
निर्ऋते निर्ऋत्या न × पाशेभ्यो मुञ्च ॥४॥
सिन्धोर् गर्भो ऽसि विद्युतां पुष्पम् ।
वात × प्राणस् सूर्यश्च चक्षुर विवस् पयः ॥५॥
देवाञ्जन त्रैककुट् परि मा पाहि विह्वतः ।
न त्वा चरन्त्य ओषधयो बाह्या × पर्वत्या उत ॥६॥
वीरं मध्यम् अवासृजद् रक्षोहामीषचातनम् ।
अमीवास् सर्वाश् चातयन् नाशयद् अभिभा इतः ॥७॥
बहू इदं राजन् वरुणानृतम् आह पुरुषः ।
तस्मात् सहस्रवीर्यं मुञ्च न × पर्य अहसः ॥८॥
यद् आपो ऽभ्या इति वरुणति यद् ऊचिम ।
तस्मात् सहस्रवीर्यं मुञ्च न × पर्य अहसः ॥९॥
मित्रश्च च त्वा वरुणश्च चानु प्रेयतुर् आज्ञान ।
तो त्वानुगत्य दूरं भोगाय पुनर् ओहतुः ॥१०॥ ॥का१॥

१५.४

अणाद् अणम् इव सं नय कृत्यां कृत्याकृतो गृहम् ।
चक्षुर्मन्त्रस्य दुर्हार्द × पृष्टीर् अप हणाञ्जन ॥१॥
यद् अस्मात्सु दुष्वप्रयं यद् गौह्नु यच् च नो गृहे ।
मामगतस्य ? दुर्हार्द × प्रिय × प्रति मुञ्चताम् ॥२॥
अपाम ऊर्जं भोजसो वावृधानम् अग्नेर् जातम् अधि जातवेदसः ।
चतुर्वीरं पर्वत्यं यद् आज्ञानं विशा × प्रविश × करद् इच् छिवात् ते ॥३॥
चतुर्वीरं बभ्यत आज्ञानं ते सर्वा विशो ऽभयास् ते भवन्तु ।
भुवस् तिष्ठसि सवितेव चार्य इमा विशो अभि इरन्तु ते वलिम् ॥४॥
आह्वैकं मणिम् एकं कृणुष्व् अस्त्रैकेन पिवैकम् पषाम् ।

* सविताचित्त्वे ...
* विशं ...
* * दरण × * यस्थेशाना * *
* कवयन्ती ...
* * विष्णुपत्न्य् ...
* मस्तोस्थोत * संधाना * अपि नस्कृणोतु
... स्वतो * * * जनान

अपाम * * इषतो ...
... जक्षियं

... योना महिषस्व धामं
* * * विशस्त्वा * * सेधिम् * *

वद् आजनि अं * अशिनांभो ममं *
* * जायायो ...
... बहिर * * *
... पुरषां
कृणोतुत्प्रमादिकं * जूतम् अनाकम्
... नायस्व असवो * *

देवाञ्जनि त्रैककुट्...

वीरं ...
अमीवा * चानवं नाशयतपिवाहिता

* * * यति वरुणेन * *

* * * * प्रैदुजन
* त्वानकत्य... ओहतु

... हणाञ्जनम्

... मित्र * *
* ऊर्जोत्सो ...
* पर्वत * * * * क्रदुविषयसा *
* बभ्यतां यजन्ते * * * * *
* * * वारि * * विवन्तु * *
आह्वकं * * इवशीकेन पवीकम् *

श्री मेग्निप्रयेणावतु

अतु[वीरं नै]र्नतेभ्यश्च अतुभ्यो प्राह्या बन्धेभ्यः परि पात्व् अस्मान् ॥५॥
 अग्निर् माग्निनावतु प्राणायानायुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये सुभूतये स्वाहा ॥६॥
 इन्द्रो मेग्नेनावतु प्राणायानायुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये प्रभूतये स्वाहा ॥७॥
 सोमो मा सौम्येनावतु प्राणायानायुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये प्रभूतये स्वाहा ॥८॥
 भगो मा भगेनावतु प्राणायानायुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये सुभूतये स्वाहा ॥९॥
 मरुतो मा गणैर् अवनतु प्राणायानायुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये सुप्रभूतये स्वाहा ॥१०॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

१५.५

* मा अग्निनावतु ...
 * मा इन्द्रेणावतु ...
 * * सोम्येनावतु ...

[काण्डाः प्रथमानुवाकः

इत्यथर्षेणिकपैप्यलादयश्च शास्त्रार्था पञ्चदश-

श्री २.१३.१ मे ४.१२.४ का

[११.११

श्री २.२९.२

श्री २.२८.५

आ म २.४.४ वि गृ १.७.११

आ म इन्द्रो मरुत्किर्त्तुधा कृणो-
 स्वादित्यैस्ते वसुभिरादधातु,
 हि गृ इन्द्रो मरुत्किरिह ते
 दधारवादित्यस्ते वसुभिरादधातु

आ म २.२३-५

आ म २ वि गृ १.४.१

श्री १९.२४.१ देवा अधारयन्

एवं श्री २

श्री यथैनं * नयां

श्री ३

श्री यथैनं * नयां

आयुर्वा देव जरसं कृणानो घृतप्रतीको घृतपृष्ठो अग्नि ।
 घृतं पिबन् अमृतं चारु गडयं पितेव पुत्रं जरसे नयेमम् ॥१॥
 आयुर् अस्मै धेहि जातवेदः प्रजां त्वष्टर अधिनिधेभ्य भोजः ।
 रायस् पोषं सवितर आ सुवास्मै शतं जीवातु शरदस् तवायम् ॥२॥
 इमम् अन्न आयुषं वर्चसे धाः प्रियं रतो वरुण मित्र राजन् ।
 मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर् यथासत् ॥३॥
 अग्निष ट आयुः प्रतरां कृणोतु सोमस् ते पुष्टिं प्रतरां दधातु ।

[.....] ॥४॥

रेवतीस् त्वा इय अक्ष्णन् कृत्तिका[श्च] आकृतस् त्वा ।
 अभिशस्त्या इय अतन्वत धियो ऽवयन् अव प्रा अयुवन्त ॥५॥
 सहस्रम् अन्तां अभितो ऽद्वस्त शितिर मध्यम् अभि यन्तु नारीः ।
 देवीर् देवाय परिधी सवित्रे महत् तद् आसाम् अभवन् महित्वम् ॥६॥
 इमम् अश्मानम् आ तिष्ठादमेव त्वं स्थिरो भव ।
 प्र मृणीहि वुरस्यतस् सहस्र घृतनायतः ॥७॥
 येन दवं सवितारं परि देवा द्रियापयन् ? ।
 तेनेमं ब्रह्मणस् पते परि राष्ट्राय धत्तन ॥८॥
 [परीमम् इन्द्रम् आयुषे मह क्षत्राय धत्तन ।
 [अथैनं जरसं नय ज्योक् क्षत्रे अधि जागरत् ॥९॥]
 परीमं सोमम् आयुषे महे श्रोत्राय धत्तन ।
 अथैनं जरसे नय ज्योक् श्रोत्रे अधि जागरत् ॥१०॥ ॥का०१॥

१५.६

श्री १९.२४.४ आ म २.२.६ हि

[गृ १.४.२

श्री ५ आ म ७ हि गृ

श्री ६ आ म ८ हि गृ ३

श्री ७

श्री ८

परि[धत्त]धत्त वर्चसेमं जरामृत्युं कृणुत दीर्घम् आयुः ।
 बृहस्पतिः प्रायच्छद् वास पतत् सोमाय राक्षे परिधातवा उ ॥१॥
 जरां सु गच्छ परि धत्स्व वासो भवा कृष्टीनाम् अभिशस्तिपा उ ।
 शतं च जीव शरदस् सुवर्षा रायश् च पोषम् उप स्वा मद्म ॥२॥
 परीदं वासो ऽधि धास् स्वस्तये ऽभूर व् आपीनाम् अभिशस्तिपा उ ।
 शतं च जीव शरदः पुरुचीर् वसूनि चारु वि भजासि जीवन् ॥३॥
 योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे ।
 सन्नाय इन्द्रम् ऊतये ॥४॥
 हिरण्यवर्णो भजयस् सुवीरो जरामृत्युः प्रजया सं विशस्व ।

* * * अक्ष्णं कृत्तिकाचक्रुत्स * [आयुवन्तं
 अभिसस्त्वा अभिशस्त्वा व्यतन्यतु * वयजवासा-
 * अन्ता * रदन्ताशीतिर् * अभ * *
 * * परिदे * अधवन् *

* * दुरयतु ...

... दसनः

परमं .. धत्तनः

... धि * ॥ ९ ॥

* दत्त वर्चसे इमं ...

* प्रायच्छ विवाचे * * परिधातवायुः

... अभिशस्तिवायुः

... अभिशस्तिवायुः

* * जीवश्च ... व्य भजासु *

तद् अग्निर् आह तद् उ सोम आह वृद्धस्पतिस् सविता तद् इन्द्रः ॥५॥
 यद् ओतं सत्यं तु मध्याय न भावद् वास× पूर्वायावैतु पुरुषं पयसः ।
 ऽ भद्राचीकास् समजरं ? सुवीरं तेन ते देवा× प्रतिरन्त आयुः ॥६॥
 यस्य ब्राह्मणास् सृजम् ? आरभन्ते स्वर्चन्तो नियमं प्रतिरन्त आयुः ।
 तस्य देवा देवहृति जुषन्तां स विश्वा[युस्] स जुषतां स्वस्तिम् ॥७॥
 यन् नरा धत्स्व परि धत्स्व वास इमम् उरुवम् अपुलं पानिजस् ते ।
 जरस त्वाम् ऋषयस् सं ग्ययन्तु सूर्यो भगस् ते प्रतिरन्त आयुः ॥८॥
 यस्य ते वा[स×] प्रथमघास्यं हरामि तं त्वा विश्वे भवन्तु देवाः ।
 तं त्वा भ्रातरस् सुवृधा वर्धमानम् अनु जायन्तां बहवस् सुजातम् ॥९॥
 आहतेनाहतो भव स्थिरस् स्थिरेण सं भव ।
 प्र मृणीहि दुरस्यतस् सदस्व पृतनायतः ॥१०॥ ॥का०२॥

श्री २.१३.५ आ म २.४.१५ हि.
 [गृ १.७.१७]

श्री ५.२४

१५.७

मित्र× पृथिव्या अध्यक्षः ।
 स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा ॥१॥
 वरुणो ऽपाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥२॥
 वायुर् अन्तरिक्षस्याध्यक्षः ॥
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥३॥
 सूर्यो दिवो ऽध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥४॥
 चन्द्रमा नक्षत्राणाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥५॥
 वसुस् संवत्सराणाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥६॥
 संवत्सर ऋतूनाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥७॥
 अग्निर् वनस्पतीनाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥८॥
 इन्द्र× कर्मणाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥९॥
 सविता प्रसवानाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥१०॥
 ॥का०३॥

श्री ५.२४

१५.८

विष्णु× पर्वतानाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥१॥

* ओत * * * नावद् * पूर्वायावैतु पुरुष *
 * ब्राह्मणस् * * स्वर्चन्तो ...
 ... जतां स्वस्ति
 * दे * प्रथमास्यो ...
 * * * सुविधा ... जायतां * स्वतम् ॥ ३ ॥
 ... भवः
 * मृणीहि दुरस्यतु ...

* * अध्यक्ष (एवम् उत्तरम्)

... आशिषस् *

* दिवो *

संवत्सर ...

* पर्वतानामध्यक्ष

त्वष्टा रूपाणाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥२॥

रुद्र × पशूनाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥३॥

सोम × पयसाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥४॥

समुद्रो नदीनाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥५॥

पर्जन्य ओषधीनाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥६॥

ईकारस् साङ्गाम् अभ्यक्षः ।

स मा[वत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥७॥

सरस्वती वाचाम् अभ्यक्षा ।

सा मा[वत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥८॥

पूषा पत्नीनाम् अभ्यक्षः ।

स मा[वत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥९॥ ॥का० × ॥

१५.९

बृहस्पतिर् देवानाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥१॥

प्रजापति × प्रजानाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥२॥

यम × पितृणाम् अभ्यक्षः ।

स मावत् अस्मिन् [ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥३॥

पितर × परे ऽवरास् ततास् ततामहाः ।

ते मावस्व अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां [पुरोधायाम् अस्यां] देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा ॥४॥

देवानां देवा देवा देवा देवेषु अधिदेवा × प्र क्रमध्वं प्रथमा द्वितीयेषु द्वितीयास् तृतीयेषु ॥५॥

त्रिर् एकादशा विश्वे वैश्वानरा महि शास्ताव् अनु व आ रभध्वम् ।

इदं शक्यं यद् इदं कृणोमि स्वाहा ॥६॥ ॥का० ५॥ ॥अनु० २॥

१५.१०

जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद् वर्मा याति समग्राम् उपस्थे ।

अनाविद्धया तन्वा जय त्वं स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु ॥१॥

धन्वना गा धन्वनाजि जयेम धन्वना तीन्नास् समद्रो जयेम ।

धनुश् शत्रोर अपकामं कृणोतु धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम ॥२॥

वक्ष्यन्तीवेद् आ गनीगन्ति कर्णे प्रियं सखायं परिष्वजाना ।

योषेव शिक्ते वितताधि धन्वन् ज्या इयं समिति पार[य]न्ती ॥३॥

* मां ॥

... अभ्यक्ष

म मां

स मां ॥ म मां ॥

शो ५.२४.१४

शो १५,१६,१७

का ३८.१२ पराक्रमध्वं

का

क ६.७५.१-२०

** वरस्तनस्तदामहम्

... अशिषम् *

*** देव *** प्र (उपरि परा) ...

... सान्ती * * * *

इत्यधर्वणिकेपुष्पलादयः शाखायां पञ्चदशः

काण्डे द्वितीयो नुवाकः ॥

* * * स्वदुमी * सुभना *

... धन्वनाजि * ममधो *

... प्रियं * जानां

... इयं समिति *

ने आचरन्ती समनेव योषा मातेव पुत्रं पिपृताम् उपस्थे ।
 अप शत्रून् विध्यतां संविदाने आर्क्षी इमे विस्फुरन्ती अमित्रान् ॥४॥
 यक्षीनां पिता बहुर अस्य पुत्रो ह्य आ च कृणोति समदो भवगत्व ।
 इषुधिस सङ्गाः पृतनाथ च सर्वाः पृष्ठे निनञ्जो जयति प्रसूतः ॥५॥ *
 रथ तिष्ठन् नयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयते सुषारथिः ।
 अभीष्टानां महिमानं पनायत मनः पश्चाद् अनु यच्छन्ति रक्षयः ॥६॥
 तीव्रान् घोषान् कृण्वते वृषपाणयो ऽइवा रथेभिस् सह वाजयन्तः ।
 [अवक्रामन्तः] प्रमृणैर् अमित्रान् क्षिणन्ति शत्रून् अ[न]पश्यन्तः ॥७॥
 रथवाहनं हविर् अस्य नाम यत्रायुधं निहित[म् अ]स्य वर्म ।
 तत्रा रथम् उप शग्मं सदेम विश्वाहा वयं सुमनश्चमानाः ॥८॥
 स्वादुपंसदः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेभितथ शक्तीवन्तो गभीराः ।
 चित्रसेना इषुबला अमृधास् सतोवीरा उरवो व्रातसाहाः ॥९॥
 ब्राह्मणासः पितरस् सोम्यासश् शिवे नो द्यावापृथिवी अनेहसा ।
 पूषा नः पातु दुरिताद् क्रतावृधो रक्षा माकिर् नो अघशंस ईशत ॥१०॥
 ॥ का० १ ॥

१५.११

अ १०.४०.११ शो ७.५१.१

अ ६.७५.११

अ १४

अ १३

अ ६.४७.२७

अ २८

अ २६

अ २९

अ ३०

अ ३०

बृहस्पतिर् नः परि पातु पश्चाद् उतोत्तरस्माद् अधराद् अघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्ताद् उत मध्यतो नस् सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥१॥
 सुपणं वस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिस् संनञ्जा पतति प्रसूता ।
 यत्रा नरस् सं च वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यम् इषवश् शर्म यच्छान् ॥२॥
 सुपणो वासो अधि सर्पिर् आस मनो हिरण्यम् इषवः पतन्तीः ।
 मास्मान् सदन् आसूताः पतन्तीर् उत प्रहितास् सवितुर् जयन्तु ॥३॥
 अहिर् इव भोगैः पर्यं पति बाहुं ज्याया हेतिम् अपबाधमानः ।
 हस्ताघ्नो विषवा वयुनानि विद्वान् पुमान् पुमान् परि पातु मृत्योः ॥४॥
 आ जहन्ति सान् पृषां जघनां उप जिघ्रते ।
 अश्वाजनि प्रचोदयाश्वान् समत्सु वाजय ॥५॥
 द्विवः पृथिव्याः पर्यं भोज आभूतं वनस्पतिभ्यः परि संभृतं स[ह]ः ।
 अपाम् भोजमानं परि गोभिर् आभूतम् इन्द्रस्य वज्रं हविषा रथं यज ॥६॥
 इन्द्रस्य वज्रो मरुताम् अनीकं मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः ।
 स इमां नो इव्यदार्ति जुषाणो देव रथ प्रति इव्या गृभाय ॥७॥
 वनस्पते वीडवङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणस् सुवीरः ।
 गोभिस् संनञ्जो असि वीडयस्वास्थाता ते जयतु जेत्वानि ॥८॥
 उप श्वासय पृथिवीम् उत धां पुरुत्रा ते मनुतां विष्टितं जगत् ।
 स दुन्दुभे [सज् इन्द्रेण देवैर् दूराद् द्वीयो अप लेध शत्रून् ॥९॥
 [आ क्रन्द्य बलम् भोजो न आ धा निष् छनिहि दुरिता बाधमानः ।
 [अप प्रोथ दुन्दुभे] दुच्छुना इत इन्द्रस्य मुष्टिर् असि वीडयस्व ॥१०॥
 ॥ का० २ ॥

१५.१२

शो ६.१२६.६ । अ ६.४७.१

[३१-५]

अ ५.३१.१

अ १.१६३.११ । शो ९.४.८

अ १.१६३.११ । शो ९.४.८

अ १.१६३.७

प्राम् जयाभीमे जयन्तु केतुमद् दुन्दुभिर् वावदीतु ।
 सम् अहवपर्णाः पतन्तु नो नरो ऽस्माकम् इन्द्र रथिनो जयन्तु ॥१॥
 इन्द्रो रथाय प्रवतं कृणोतु यम् अभ्यस्थान् मघवा [वा]जयन्तम् ।
 अहेर् इव पशून् त्रायते गोपा अरिष्टो यातु प्रथमस् सिषासन् ॥२॥
 ऽ पजन्यस्येव स्तनयित्नुर् आसोर् इन्द्राग्नयोर् इव छिद्यते घोषो ऽस्य ।
 ऽ सहस्रवीरश् शतं सिसुन्वा मेतं सिसुन्वा रथं मृडय ? ॥३॥
 इयेनस्य पक्षौ हरिणस्य बाहू अहिषनोर् अंसौ मरुताम् अनीकम् ।
 गोभिस् संनञ्जो असि वीडयस्व [स्थिता ते जयतु जेत्वानि] ॥४॥
 उद् ययमीति सवितेव बाहू उभे सिषौ यजते भीम क्रञ्जन् ।
 उच्चं द्रुक्कम् अस्कम् अजते शचीभिर् नवा मातृभ्यो वसना जहाति ॥५॥
 ऽ उग्रो ते नेमी पथी त उग्रास् संकपो बृहतो रथस्य ।

ती...

* शत्रून् विषतां * आत्मी...

... कृणोतु सविषो वगत्या

* संकः ...

... सुसारथिः

अभयानां ...

* * कृणुते ...

प्रमृणीनमिच्छाद् * शत्रुं *

... निहत * *

... विश्वाहा (उपरि हा) * *

... कृच्छ्रेभितथ * *

* * अमृधास् ...

ब्राह्मणासः ... न * *

... साकिर् णो * *

* * * अरयासि * * सज्जदासि पचति * *

... श्वपयश् * *

... आसा ... पतन्ती

* * असुता पतन्ती * प्रहितास् * *

... मृत्युः

* भोजमनं ...

... वरुणस्य * *

* इमा ...

... वीडा ...

* * * * * तेन मनुतां विष्टितां * *

प्राम्...

स नः सुपणं पतयन्ति ...

* * प्रमिदं * * अभ्यस्थां ...

अहिर् * * विद्येत् ... शिशासं

* * * * * इव ते छिद्यते * *

सहस्रवीरश् ... रथ *

... बहू अ अहिषनोर् ...

* यजसीनि * वगाहू ॥३॥ * मतो * * वंज

* * अथम् अयती शचीभिर्नवा * * *

... रथस्य

ऽ ये शात्रवेणो नवतहुद् अप्राग्निश् चक्षुः प्रवेणे रथस्य ? ।
 तेनामिजान् प्रमृणन् याहि शत्रून् ॥६॥
 ऽ रानामयो बलमित्येक्ष उग्र ते घोषी सह नः स्वराभ्याम् ।
 ऽ आरण्यो बर्भानि च घोयो राखानं वंत उत बन्धुरे ते ? ॥७॥
 ऽ गोष्ठ बलिं मृग एकसङ्गं प्राक्रमध्वं महा सुवं च ।
 ऽ अभीषावो हतानेन वृत्रम् अयं क्षत्रेण प्रजयास्तुमा ? ॥८॥
 आ तिष्ठ जिष्णुस् तरसा सहस्वी सहस्रवीर प्रमृणन् याहि शत्रून् ।
 त्रिष्टे योगे कृणुतं वीर्याणि उक् एताम् एतं रथम् अस्य हाग्मे ॥९॥
 अहो चक्षुषि कवयस् सं नमस्ति ऽ इवा प्राग् आइवा रथ दावयन्तः ।
 ऽ अनु प्रस्कम्भो वधतीं पितेव चक्रमाणमै धस्वोपस्थे प्रतिरात्य
 आयुः ॥१०॥
 ऽ कविभिस् सूयस् सरथं विबज्जस् स्वयं धनुर्धनर् धनुष्ये वधानः ।
 ऽ अनुप्रास्येषान् प्रतितिबुद्ध्यमान इवेभ्यः संताय ? कविभिः कृतानि ।
 तेभिष् टे शर्म यच्छन्तु देवाः ॥११॥ ॥कां ३५

१५.१३

अग्निं ब्रूमो वनस्पतीन् ओषधीर् उत वीरुधः ।
 इन्द्रं बृहस्पतिं सूर्यं ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥१॥
 ब्रूमो राजानं वरुणं [मित्रं] विष्णुम् अथो भगम् ।
 अंशं विषस्वन्तं ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥२॥
 गन्धर्वाप्सरसो ब्रूमो अश्विना ब्रह्मणस् पतिम् ।
 अर्यमा नाम यो देवस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥३॥
 वातं ब्रूमः पर्जन्य[म्] अन्तरिक्षम् अथो विशः ।
 आशाथ् च सर्वा ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥४॥
 अहोरात्रे इदं ब्रूमस् सूर्याचन्द्रमसा उभा ।
 आदित्यान् सर्वान् ब्रूमस् ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥५॥
 मुञ्चन्तु मा शपथ्याद् अहोरात्रे अथो उषाः ।
 सोमो मादित्यो मुञ्चतु यम् आशुथ चन्द्रमा इति ॥६॥
 पञ्च राज्यानि वीरुधां सोमभेष्टानि ब्रूमसि ।
 भङ्गो दभो यवस् सहस् ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥७॥
 ये प्राभ्यास् सप्त पशव आरण्या उत ये मृगाः ।
 शकुन्तान् पक्षिणो ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥८॥
 भवाशर्वा इदं ब्रूम उग्रः पशुपतिथ् च यः ।
 इषूद् या एषां विष्णस् ते नो [सु]ञ्चन्स्व अंहसः ॥९॥ ॥कां ३५

१५.१४

यज्ञं ब्रूमो यजमानम् ऋचस् सामानि भेषजा ।
 यजूंषि होत्रा ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥१॥
 ऋतून् ब्रूम ऋतुपतीन् आर्तवान् उत हायनान् ।
 समास् संबत्सरान् मासांस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥२॥
 दिवं ब्रूमो नक्षत्राणि भौमं यक्षाणि पर्वतान् ।
 समुद्रा नद्यो वेशस्तास् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥३॥
 सप्त ऋषीन् वा इदं ब्रूमो ऽपो देवीः प्रजापतिम् ।
 पितृन् यमभेष्टान् ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥४॥
 विद्वान् देवान् इदं ब्रूमस् सत्यसन्धान क्रतावृषः ।
 विद्वामिः पक्षीभिस् साकं ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥५॥
 आदित्या रुद्रा वसवो देवा देवा अधर्वाणः ।
 अङ्गिरसो मनीषिणस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥६॥

... शत्रून्

... शत्रून्
विष्टी ...

... ओषधीन्तु *

... ॥ २ ॥

... ॥ ३ ॥

... ॥ ४ ॥

* * सर्वे ... ॥ ५ ॥

... ॥ ६ ॥

... ५५

... ॥ ७ ॥

* राज्यान् वीरुधान् सोमभेष्टानि *

* * यदम् ... ॥ ८ ॥

... ॥ ९ ॥

* * ब्रूमा ...

* * एषा ... ॥ १० ॥

... ऋचास् * *

* होत्रा ...

* * ऋतवतीन् आर्तवाम् * हाविन्स्

समान् * आजहस्...

... पर्वतान्

... देवी *

* यमःभेष्टानि ...

श्री ११.६.१

श्री २

श्री ४

श्री ६

श्री ५

श्री ७

श्री १५

श्री ८

श्री ९

श्री ११.६.१४

श्री १७

श्री १०

श्री ११

श्री १९

श्री ११ । श्री विवि देवा

श्री १२

श्री १८

श्री १६

श्री २२

श्री २१

ये देवा दिविषदो अन्तरिक्षसदृश च ये ।
 पृथिव्यां शक्रा [ये] धितास् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥७॥
 एत देवा दक्षिणतः पश्चात् प्राञ्च उदेत नः ।
 पुरथ शक्रा उत्तराद् विष्वे देवास् समेत्य ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥८॥
 अरायान् ब्रूमो रक्षांसि सर्पांश्च पुण्यजनान् उत ।
 मृत्युन् एकशतं ब्रूमस् ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥९॥
 या देवीः पञ्च प्रदिशो ये देवा द्वादश ऋतवः ।
 संवत्सरस्य ते वंष्टास् ते नस् सन्तु सदा शिवाः ॥१०॥
 भूतं ब्रूमो भूतपति भूतानाम् उत यस् पतिः ।
 भूतानि सर्वा ब्रूमस् ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥११॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

१५.१५

यावद् द्यौर यावत् पृथिवी यावत् पर्येति सूर्यः ।
 तावत् त्वम् उग्र ओषधे परि पाप्म अरुन्धति ॥१॥
 अरिष्टस् त्वाग्नेत् परिष्टाय स्र्नामि त्वा ।
 द्विपाञ्च चतुष्पाद् अस्माकं सर्वम् अस्व अनातुरम् ॥२॥
 [सा] देवानाम् असि स्वसा म् × × × सि सिञ्चामी ।
 यं जीवम् अहनुषे त्वं न स रिष्यात् पृथुषः ॥३॥
 अरुन्धती नामासि तृतीयस्याम् उतो दिवि ।
 तत्रामृतस्य रोहणं तेन त्वाच्छा वदामसि ॥४॥
 शं त. आपो या दुष्याथ शं ते कूलजा या उत ।
 शं वातथ शं बृहस्पतिथ शं ते तपतु सूर्यः ॥५॥
 शं त इन्द्राग्नी भवतां शं रात्री प्रति धीयताम् ।
 शं ते पृथिव्यां वीरुधस् सह वस् सन्स्व ओषधीः ॥६॥
 बह्वीकृतां त्वाम् भविष्यम् ओषधे वीर्यावती ।
 अरुन्धति त्वाम् अहार्षम् इतो मा पारयान् इति ॥७॥
 ऽ अभिप्रेप्सी उपजीवन्ति ? मगधथ खेद् अरुन्धती ।
 एषा च विष्टभेषजी देवी वातीकृतस्य नः ॥८॥
 ऽ अनिषिञ्चनथ च क्रुध्य ? अगदो वै भविष्यसि ।
 वातीकृतस्य भेषज्य आगन् देष्य अरुन्धती ॥९॥ ॥का०१॥

१५.१६

अरुन्धत्यस् सं वदन्ते गावः प्रमाजिनीद् इव ।
 इमं त्वरम् अथ गरुछामावधि ? कृणु माति ? ॥१॥
 इमं मे त्वं जरामृत्युं पुरुषं कृण्व ओषधे ।
 रात्री सर्वासाम् अस्व ओषधीनाम् अरुन्धति ॥२॥
 प्रायमाणा ह्य असि जीवला वीर्यावती ।
 अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी ॥३॥
 आदिग्धेन च विष्टस्याघस्याघविषा च या ।
 अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी ॥४॥
 अहिना च दृष्टस्याघस्य [घविषा च या ।
 [अरुन्धति त्वं तस्यासि विष्टस्य विषदूषणी] ॥५॥
 वातीकारेण च क्षिप्तस्य [घस्याघविषा च या ।
 [अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥६॥
 भवेन च [क्षिप्तस्याघस्याघविषा च या ।
 [अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥७॥
 शर्विण च [क्षिप्तस्याघस्याघविषा च या ।
 [अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥८॥

* चक्रा मृजम् ...
 ये ... उदेतु *
 * चक्रा * * देवा दक्षिणतः पश्चात् प्राञ्च उदेतु नः
 रायां ... [पुरथ चक्रा उत्तरादिष्वे देवास्समेतु ते

* * * प्रदिश ... तुवः

॥ ॥ इति तृतीयो नुवाकः पञ्चदशः ॥ ॥

योवद्.. यवात् * *
 ... उग्रोषधी... अरुन्धती

... अत् अनातुरं
 तवानाम्...
 ... पीरुषः
 ... इतो *

छन्वापो द्वाहच्छन्दे कूलज्या उत

... प्रवि *

बह्वीकृत्यामविषमोषधि *
 * * अहर्षिम् ...

... वातीकृतस्य न

* * आगं ... ॥१०॥

* यं * प्रावाः ...

इमा * इव ...

... जरां मृत्युं * कृण्वीधे
 ... ती

अदिग्धेन ... विष * *

आहिने ...

वाचीकारेण * क्षुप्तस्य

पशुपतिना च क्षिप्तस्य [घस्याघविषा च या ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥९॥ ॥ का° २ ॥

१५.१७

उभ्रेण च देवेन क्षिप्तस्य [घस्याघविषा च या ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥१॥
महादेवेन च क्षिप्तस्य [घस्याघविषा च या ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥२॥
ईशनेन च क्षिप्तस्याघस्याघविषा च या ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥३॥
यत् पृथिव्यां विषं वीरुत्सु यद् विषम् ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥४॥
यद् ओषधीभ्यस् संभरन्ति ब्रह्मणो भेमेये विषम् ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥५॥
यद् ब्रह्मणा संभरन्ति तृष्टम् आसीद् विषं विषम् ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥६॥
संक्षिप्तो मृत्युना य× प× यो दृष्टस् तृष्टदंशमभिः ।
अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी ॥७॥
; संजीव्या मुक्त्वा यन्मादाव्यो ? लोकम् उत्तमम् ।
; अपावकीय स्वा ? पात्रेणाधि जीवपुरा इहि ॥८॥ ॥ का° ३ ॥

१५.१८

; अप्सरसो दिवोदिवो हि क्षत्रिवो हि ? भिनधि मेहनम् ।
; व्यं अतंडालं व्यं अर्जुनम् उप ? वृत्रं भिनधि वः ॥१॥
विद्वज्जन्म्या× पञ्च [ज]न्या महारुक्माथु शिखण्डिनीः ।
सर्वा इन्द्रस्य वज्रेणाहता बुद्बुदया तव ॥२॥
; अग्धाधीम् असिताधीम् ? उलूखलस्य बुधेन ।
अहितं वत्सपं जहि ॥३॥
बुराद् पना× प्रापद्यम् आपततीर् अथो दिवः ।
देवानां हव्यमोहनीर् इन्द्रो ऽप्सरसो हनत् ॥४॥
आहता आपतयन्ति खलाद् इव यातुधान्यः ।
; इमं गच्छतः ? ॥५॥
दिवं गच्छन्तु दिव्यास् सरो गच्छन्तु सारसीः ।
; उलं भालस्य यो गुलस् तव भगच्छस्य आसुरैः ? ॥६॥
; ये स्कन्दीके ये ऽस्कन्दीके पराचैर् उपनृत्यथः ।
; [शृणामि घोरा व× पृष्टीथ] शार्ङ्गेण शुना सह ? ॥७॥
यन् छाङ्गं हिरण्यदं यथ च दिव्यं परिप्लवः ।
तस्याहं नाम जगन्मात्मा अरिष्टतातये ॥८॥
; कङ्कते वीर्णं पराचैर् उपनृत्यथः ।
शृणामि घोरा व× पृष्टीर् ब्रह्मणा कीकसा उत ॥९॥
; एकत्वं सदग्ववती अतस् उदकंगुवः ।
शिवा दश सुता दश केशिनी× पञ्चविंशतीः ॥१०॥ ॥ का° ४ ॥

१५.१९

इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सरसो ऽकरं नमः ।
या× प्रेक्षे प्रेक्षयन्ते साम्बनेन माल्यया वा ॥१॥
[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सरसो ऽकरं नमः ।]

* * क्षुप्तस्य ॥१०॥

* * * च क्षुप्तस्य

...क्षुप्तस्य

...क्षुप्तं इविषा * *

...वीरुत्सु * * ॥ ३ ॥

...माहाणो * *

* * ब्रह्मणास् * तिष्ठन्... ॥ ४ ॥

मक्षुप्तो... ओ दृष्टस्य दंशमभि

॥ ५ ॥

* * य (उपरि यु) भा°...

...हि ॥ ६ ॥

... भिनदि व

* * रुक्मा शिखण्डिनी

* * उरुत् *

* * प्रपद्यम् आपतन्तीर्...

देवानां °मोहनीम्...

अहतापतायति...

... सारमी

व * व * परा-वीरपनृत्यतश्

यद् शार्ङ्गं * अश्वा * *

* * जगन्मा अस्मा *

...अपनृत्यतश्

... व पृष्टी...

यदिम्...

* * प्रबंक्षे प्रबंक्षयन्ते संत्वातेन मात्रावयवः

* शो ५.३०.६*

* वै. १५.१८.९*

* एवं वै ९*

* वै ७.१३.४*

वे २

या× पुरस्ताद् आचरन्ति साकं सूर्यस्य रक्षिमभिः ॥२॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या [अ]धराद् आचरन्त्य् अरसात् सरसात् सह ॥३॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या× पश्चाद् आचरन्त्य् अन्धेन तमसा सह ॥४॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या उत्तराद् आचरन्ति वर्षेण विद्युता सह ॥५॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

वे ६

या अधस्ताद् उदीक्षन्ते सचक्षुष× करिकृतीः ॥६॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या उपरिष्ठाद् अवेक्षन्ते मीलव्यकानि विभ्रतीः ॥७॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या अन्तरिक्षे रायन्ति घातेन रेष्मणा सह ॥८॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

वे १०

या नदी× [प्रतिगाहन्ते संरभ्य कभ्यया वयः ॥९॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

वे ११

[यास् तीर्थम् अवगाहन्ते ऽप्याश्व हवसतीर् इव ॥१०॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

वे १२

[यास् समुद्राद् उरुचरन्त्य् उरुचैर् घोषान् करिकृतीः ॥११॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

वे १३

[या गच्छन्ति जनंजनम् इच्छन्ती× प्रहितं बहु ॥१२॥ ॥का°५॥ ॥अनु°४॥

१५.२०

क २.३३.२

त्वज्जातेभी रुद्र शान्तेभिश् शतं हिमा भुजीय भेषजेभिः ।

वि यक्ष्मान् यावयास्मद् इय् अंहो इय् अमीवाश् चातयास्मद् विषूचीः ॥१॥

त्वं देवानाम् असि रुद्र भ्रेष्ठस् तवस्तमस् तवसाम् उग्रबाहो ।

हरिणी या सा मनसा मोदमाना बभूविथ रुद्रस्य सुनो ॥२॥

त्वं हि नो वीरां ईरय भेषजेभिर् उरं नो वामं मघवो मरुधन् ।

कचा ? न× पानुम् अंहसस् स्वस्ति विद्वा अमीतीर् अप लेधासत् ॥३॥

त्वं हि नो वृषभ चक्षमीथा असौ रुद्रायोप्राय मीदुषे ।

क्षीरवीराय प्र भरामहे मतिं यथा नथ् शम् असो द्विपदे शं चतुष्पदे ॥४॥

क स्य ते रुद्र मृडयाकुर इस्तो [यो अस्ति भेषजो] जलापः ।

अपभर्ता रपसो वैद्यस्य ॥५॥

परि निदधिरे त्व् अस्मच्च् छयेनी वसिष्ठा पूतवान् ? अमीवाः ।

आ रा ध्वं से ना प्र त ना जे ताः ? ॥६॥

अहैन् घनुर हरितं विभर्ष्य अहैन् निष्कं रजतं विश्वरूपम् ।

अहैन् इदं द्यसं विश्वम् एजत् ।

न ते दूरं न परिष्ठास्ति ते भव सद्यस् सर्वा परि पश्यसि भूमिम् ॥७॥

नमस् ते अस्तु विद्युते नमस् ते स्तनयित्तये ।

नमस् ते अस्त् अहमेने येना ; दूरात् प्रत्यस्यसि ? ॥८॥

मा देवानाम् उग्र राजन् अस्माकं पुरुषा रिषन् ।

रक्षांस्व् अस्मत् रक्षांसि नाशयामसि ब्रह्मणा ॥९॥

ब्रह्मणतो नाशयामो यो दिविः ३ चाङ्गेषु आरुहत् ।

शक्यान् यक्षमस्याथो रोपीस् ता इतो वि नयामसि ॥१०॥ ॥ का° १ ॥

१५.२१

नयामि वां पशुपती घृतेनाज्येन वर्षयन् ।

यां द्विप्सो यथ् च नो द्वेष्टि तस्य द्वेष× करिष्यथः ॥१॥

* * आचरन्त्यार * * *

* * * अरसात् सरसा * * *

... विद्युतास् *

... साचक्षु कनिकृती

* * अवेक्षन्ते * विभ्रती

* * रयन्ति ...

या नदीरिति चतस्रः ॥७॥

इदमुलुंगुलुकोत्तरा ॥८॥ काण्डः ५॥

॥ इति चतुर्थो नुवाक पञ्चदशः ॥

क ३.१

क ४.३

क ३.५

क ७

एवं क ७.१

क १०.१

क १०.१

श्री ११.२.२५.५ । श्री कोशेषु

श्री १.१३.१ क लि ४.४.१

त्वज्जाता * शान्तमा नो हि नो बभूव्या *

वीक्ष्मान् * * ओहो मेवश् * विषूची

... रुद्रश् * तपस्तवस् ...

* य ... बभूयश्च * * *

* * * वीरी ईरे * * * वन * मरुसं

... अंहस * विद्वामीतीर् * *

... चक्षसेषा वुरेभे * *

* चे तु * इस्तो मृडयाको *

अपि ...

... अस्मच्च् स्पेने ...

अहं * * * अहं ...

अहं निधते विषमेजम्

* * * नु परिष्ठास्ति ... सर्वां * पश्यामि *

* * इतु ... स्तनयित्तुवे

* * सत् ... प्रदिजस्तसि

... राजम् * * रिषं

रक्षांसि वस्मात् ...

शक्यां यक्षमस्यातो * त ...

* त्वां ...

... वेप× करिष्यताः

अधि वृतं पशुपती द्विपदे मे वतुष्यदे ।
 प्रसूतौ यत्र जङ्घतस् ततो मेमापरं ? वृषा ॥२॥
 या वां रुद्रा शिवा तनूर या वाम् भस्त्व अरोगिणी ।
 या वाम् आयुष्मती तनूस् ताभिर् नो मृ[ड]तं युवाम् ॥३॥
 न प्र मृडन्ति वाजिनो व्रतानि सत्यं जिन्वन्तः ।
 अधि विदथं वदन्तः ॥४॥
 यस्येमे रोक्ष्सी उभ संयुक्ते मनसा हृदा ।
 स प्रजानां प्रजापतिस् साधु वर्षति वर्षति ॥५॥
 स वेद् रजं भेषजं देवेभ्यस् पर्याधृतम् ।
 तेन नो मृडतं युवां जीवातवे न वृत्तवे अथो अरिष्टतातये ॥६॥
 सगुणा सासते संयुक्ता बलाय कम् ।
 तेषां यद् इन्द्रियं बृहद् चित्तं रुचितं रोचनम् ॥७॥
 एते रोचने बृहती अन्तरिक्षे अथो दिवः ।
 ताभ्याम् अप्रहिनस् ? सर्ववीरा न रिष्यन्ति ॥८॥
 सर्ववीरा न रिष्यन्तो रोचने अधि तस्थिमा ।
 यथा न पुनवद् वसु दिवः क्षुभ्यो ऽप्सु सूर्यः ॥९॥ ॥का०२॥

१५.२२

इन्द्राग्नी हुवे प्रथमो ह्यामि मरुतश् शिवात् ।
 ह्यामि विश्वा[न्] देवान् इमं होमम् अवन्तु मे ॥१॥
 त्वं प्रथमो ऽमृतत्वम् अग्ने देवो देवत्वं प्रथमो जिगेथ ।
 तव द्विवि हृदयं सं बभूव स नश् शिवापो जातवेदो नि यच्छ ॥२॥
 अग्नाद् अग्निश् [चरति प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज षष्ः ।
 [तस्मै जुहोमि इषिषा घृतेन मा देवानां योयुवद् भागंधयम्] ॥३॥
 ये देवा दिविष्ठा ये पृथिव्यां जातवेदो य उराव् अन्तरिक्षे ।
 ये गिरिषु पर्वतेष्व् अपस्व् अन्तस् ते देवा अशानि यावयान् इतः ॥४॥
 मित्रं त्रिभिः कृणुष्व जातवेद् आशाभिर् मित्रम् अधिपा वि पश्यः ।
 मा नो हिंसीर् दिव्येनाग्निना सस्येन यन्तु मरुतस् स्पर्धमानाः ॥५॥
 विद्योतमानस् स्तनयन् वृषेवैषि कनिकदत् ।
 भीमः पर्जन्य ते रथस् स [वचो] नश् च यच्छतु ॥६॥
 ये विद्युतम् अशानिम् आतन्वन्ति मरुतस् सलिलाद् अधि ।
 कृषिं नो विश्ववारा यावद् अम्या नितम्बताम् ॥७॥
 ये विद्युतम् अशानि पातयन्स् अन्तरिक्षाद् उत वातान् दिवश् च ।
 तेभ्यो गृध्रेभ्यो नमो ऽस्व् ओजसे ॥८॥
 ता यन्ति स्वरंकृतास् स्योनाश् शिषतमाः पथा ।
 मा न इन्द्र इमं वधीन् मित्रम् एनेन कृणुमहे ॥९॥
 दधे उग्र ओषधीनां श[त]काण्डो अजायत ।
 स देवैः प्रहितो ऽयम् आगन् स्वस्तये वृषा मृडिस् सह संविद्धानः ॥१०॥
 ॥का०३॥

१५.२३

वृषाख्यस्यासुरस्य मेनिर् असि ताम्बा ? तथा वेद् कतमस्य ।
 ऽ कोविदस्यो वमाषात् तानाभ्यम कान् द्वाद्शाकनि वृक्षये ? ॥१॥
 असूक् म तिगमस्याहृतम् इन्द्राग्निभ्यां सुशंसतः ।
 तेन मे वामयु ? ददाति कृषिं मे मा वधीर् इति सस्यं मे मा वधीर् इति ॥२॥
 ऽ मरुतः प्र वृष्टो ? दिवः क्षुभ्रेभी रश्मिभिः ।
 उदुम्बरस्य शाखया चक्षुषाशानि यावयान् इतः ॥३॥
 मरुतो मृडयन्ति नो दिवश् शुकेभी रश्मिभिः ।
 उदुम्बरस्य शाखया विश्वभुषाशानि यावयान् इतः ॥४॥

प्रसूतो * जन्तस्...
 * * रुद्राश्च ... वां सस्व *
 ... युवं
 * * मृडन्ति वाजिनो ... जन्वन्तो
 दि विदथा *
 यास्येमे रुक्ष्मी ...
 * * पति ...
 * * मृडाते युवम् ॥४॥ ...
 ... बलाय *
 ... बृह चित रोचित रोचना ॥५॥
 ... सर्ववीरो अरिष्यते ॥६॥
 सर्ववीरो अरिष्यन्तो रोचने * *
 * नस्त्रि पुनवद् ...

... मारुत शिवां
 * * * इमो ...
 * * * अग्नि ... जिगेथः *
 * * * * मनश् * * * *
 } अग्नावगिनरित्येका
 ... उदाव् अंतरिक्ष
 यद् ... देवाशने यावयाद् *
 * दिव्यः * जातवेदा ... पश्यत्
 * * हिंसी ... मरुत स्पर्धमाना
 विद्योतमान ...
 * * * रथदशी नदश *
 यो विद्युतम् ...
 ... अन्वा *
 * * अशानि ... वाता * *
 * गृह्यो ...
 * * स्वरंकृता ...
 मा ना * * वधी ...
 दधेभ्यः ...
 ... आगं ... मह संविधानः

... दादिति कृषिन् * * वधीर् * शस्यन् *
 ... क्षुभ्रेभि * [* वधीर् *
 * * शनं यावयाद् *
 * मृडायाति ... शुकेभि *
 * * शनं यावयाद् *

ऽ वन्ता भुवन्तम् ? मा क्राम पर्वताद् अधि पर्वतम् ।
 गिरौ प्रतिश्रिता सती ऽ वृक्षां भ्रमन्धि सावयम् ? ॥५॥
 ऽ यदान्या त्वा सत्या निया यस्या परिभूष्यो ? ।
 सानौ प्रतिश्रिता सती ऽ तणं भरमन्धि मावयम् ? ॥६॥
 उषती नामासि सदिन्दा नाम ।
 अन्याम् आसां गच्छ यं द्विष्मस् तं गच्छ ॥७॥
 पगन्वीम् अनु संघनं पराक्ष्य अनु [निर] द्रव ।
 अदस् त्वा नाशयामसि ब्रह्मणा वीर्यावता ॥८॥
 वार भवोदकं भवोदकस्योदकं भव ।
 श्रुद्रा[द्] क्षोदीयसी भूत्वाद्येष्ट अधमं तमः ॥९॥
 स्योना भव शग्मा भव शिवाच् छिवतरा भव ।
 फेनाद् ईम् अजीयसी भूत्वेवं साक्ष्यम् उपाचर ॥१०॥
 नमस् ते ऽस्तु विद्युंत नमस् ते स्तनयिज्ञवे ।
 नमस् ते ऽग्न दूरहेते कृण्मो मा नो हिंसीर द्विपदो मा चतुष्पदः ॥११॥
 प्रति त्वा सासाह सहस् सहं प्रतिरोद्धुम् अस्ति ।
 इहेन्द्र इदं सुमहद् भूम्या अस्तभोद् दिवि श्रितम् ॥१२॥
 अफालकृष्टम् आ क्राम मा न इन्द्रेद् वधीः ।
 यास् समुद्राद् उच्च[र]न्त्य उत्सेभ्यो या नदीभ्यः ।
 अत्यन्तस् सपो वैद्युतो अशनि यावयाद् इतः ॥१३॥ ॥का०४॥ ॥अनु०५॥

इत्यथर्वेद्रे पेप्पलादशाखायां पञ्चदशः काण्डस समाप्तः ॥

गिरो प्रतिश्रिता...

मानो प्रतिश्रितस्...

* * सभ्यत * अनु...
यदस्...

* * भूत्वा यथेष्ट * *

* इम...साक्ष्यम् उपाचर

...दूरहेते कृण्मो...

* * सासहा * * सहा प्रति * *

इहेन्द्रम् * सोमहद्भूम्यास्तभू * श्रुतम्

* अ... इन्द्र इमं *

... उत्सेभ्यो * * ॥१३॥

... अशनं * *

इत्यथर्वेदिकपेप्पलादयदशाखायां * काण्डस समाप्तः ॥ ॥ काण्डः १५ ॥

शो ८.१

१६.१

अन्तकाय मृत्यवे नम इहायम् अस्तु पुरुषस् सहासुना ।
 सूर्यस्य भागे अमृतस्य लोके प्राणा अपाना इह ते रमन्ताम् ॥१॥
 उद् एनं भगो अग्रभीद् उद् एनं सोमो अंशुमान् ।
 उद् एनं मरुतो देवा उद् इन्द्राग्नी स्वस्तये ॥२॥
 इह ते ऽसुर इह प्राण इहायुर इह ते [म]नः ।
 उत् त्वा निष्कृत्याः पाशभ्यो दैव्या वाचा भरामसि ॥३॥
 उत् क्रामात् [पुरुष] माव पथा मृत्योः पद्बीशम् अबसुञ्चमानः ।
 मा छिन्था अस्माल् लोकाद् अग्रस् सूर्यस्य संहशः ॥४॥
 तुभ्यं वातः पवतां मातरिश्वा तुभ्यं वर्षन्स्व अमृतान् आपः ।
 सूर्यस् ते तन्वे शं तपाति त्वां मृत्युर द्यतां मा प्र मेष्टाः ॥५॥
 उद्यानं ते पुरुष नावयानं जीवातुं ते दक्षताति कृणोमि ।
 आ हि रोहेमम् अमृतं सुखं रथम् अ[ध] जिर्विर विदधम् आ वदसि ॥६॥
 मा ते मनस् तन्न गान् मा तिरो भून् मा जीवेभ्यः प्र मवो मानु गाः पितृन् ।
 विश्व देवा अभि रक्षन्तु त्वेह ॥७॥
 मा गतानाम् आ दीधीथा ये नथन्ति परावतम् ।
 उद् आ रोह तमसो ज्योतिर एष्ट आ ते इस्तं रभामहे ॥८॥
 ह्यामश् च त्वा मा शबलश् च प्रेषितौ यमस्य यौ पथिरग्नी श्वानौ ।
 अर्धाङ्क एहि मा वि दीध्यो मा तारिष्ठाः प्रेस्ता नः ॥९॥
 मंतं पन्थाम् अनु गा भीम एष येन पूर्वं नेयथ तं ब्रवीमि ।
 तम् एतत् पुरुष मा प्र पथा भयं परस्ताद् अभयं ते अर्वाक् ॥१०॥ ॥का०१॥

शो मात्र तिष्ठः पराक्रमनाः

{ ओं नमो गणाधिपतये ॥ ओं नमो उक्ता-
 भगवत्यै ॥ ओं नमस् तिलोत्तमाये ॥ ओं
 नमश् शिवाभगवत्यैः ॥ ओं

...प्राणापाना...

* अयनं... अयनं * *

* अयनं...

पतेपुषीय प्राणर * * * *

* क्रामथो... पद्बीशन् अबसुञ्चमानः

* च्यत्था... संदृशा

* * * * तमा * * जयेथां * * महा

... जीवायन् * दक्षताति * *

मा हे रोहेमम्... दिर्विर * * वदासीत्

... पितृन्

... त्वेह

* * * दीदिहता * नेयन्तु * *

[पथिरश्ने * *

मासश् चि * * शपलम् * * यमस्यौ

* एह * बदीढ्यो * तारिष्ठाः * *

महितं * * * * एषु * * नयन्तु * *

... वरथा... ॥ पौडशकाण्डे प्रथमस् सूक्तः ॥

श्री ८.१.११-१६, १८-२०,
[१७, ११]

१६.२

रक्षन्तु त्वाग्नयो ये ऽप्स्व भन्ता रक्षन्तु त्वा मनुष्या यम् इन्धते ।
वैश्वानरो रक्षन्तु जातवेदा दिव्यस् त्वा मा प्र दहाद् विद्युता सह ॥१॥
रक्षन्तु त्वा पृथिवी रक्षन्तु द्यौस् सूर्यश् च त्वा रक्षतां चन्द्रमाश् च ।
मा त्वा क्रव्याद् अभि मंस्तारात् संकसुकाश् चर ।
अन्तरिक्षं रक्षन्तु देवदेव्यः ॥२॥
बोधश् च त्वा प्रतीबोधश् च र[क्ष]ताम् [अ]स्वप्नश् च त्वानवव्राणश् च
रक्षताम् ।

गोपायंश् च त्वा रक्षतां जागृष्वि च ॥३॥
ते त्वा रक्षन्तु ते त्वा गोपायन्तु ते त्वांहसस् सायन्तु ? ।
तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥४॥

जीवभ्यस् त्वा समुद्रे वायुर इन्द्रो धाता दधानु सविता त्रायमाणः ।
मा त्वा प्राणो बलं हासीद् असुं ते निर ह्यामसि ॥५॥
मा त्वा जम्भस् संहनुर मा तमो विश्वं मा जिह्वा बर्हिं प्रमयुः कथा स्याः ।
उ[त्] त्वादित्या वसवो भरन्तु इन्द्राग्नी स्वस्तये ॥६॥
अयं देवा इहेवास्त्व अयं मामुत्र गाद् इतः ।
इमं सहस्रवीर्येण मृत्योर् उत् पारयामसि ॥७॥
उ[त्] त्वा मृत्योर् अपीपरं सं धमन्तु षयोधसः ।
मा त्वा व्यस्तकश्यो मा त्वाघरुदो रुदन् ॥८॥
आहार्यं त्वाविशं त्वा पुनर् आगा पुनर्णवः ।
सर्वाङ्ग सर्वं ते चभ्रुस् सर्वम् आयुश् च ते ऽविदम् ॥९॥
उं[त्] त्वा द्यौर उत् पृथिव्य उत् प्रजापतिर् अप्रभीत् ।
उ[त्] त्वा मृत्योर् ओषधयस् सोमराज्ञीर् अपीपरन् ॥१०॥
व्य अघात् ते ज्योतिर् अभूद् अप त्वत् तमो अक्रीत् ।
अप त्वन् मृत्युं निर्रतिम् अप यक्षं नि दध्मसि ॥११॥ ॥का१२॥

श्री ८.२.१-७, ९, ८, १०

१६.३

आ रभस्वमाम् अमृतस्य हनुष्टिम् अचिच्छमाना जरदष्टिर् अस्तु ते ।
असुं त आयु पुनर् आ भ्रामि रजस् तमो मोष ना मा प्र मेष्टाः ॥१॥
जीवतां ज्योतिर् अभ्येहि लोकम् आ त्वा हरामि शतशारदाय ।
द्राघीय आयु पुनरं ते कृणोम्य अवमुञ्चन् मृत्युपाशान् अशस्तिम् ॥२॥
वातात् ते प्राणम् अविशं सूर्याश् चभ्रुर अहं तव ।
यत् ते मनस् त्वयि तद् धारयामि सं वृक्ष्वाङ्गैर् वद् जिह्यालपन् ॥३॥
प्राणन् त्वां द्विपदां चतुष्पदां अग्निम् इव जातम् अभि सं धमामि ।
नमस् ते मृत्यो चभ्रुषे नम प्राणाय ते ऽकरम् ॥४॥
अयं जीवतु मा मृतमं सम् ईरयामसि ।
कृणोम्य अस्मै भेषजं मृत्यो मा पुरुषं वधीः ॥५॥
जीवतां नघारिषां जीवन्तीम् ओषधीम् अहम् ।
त्रायमाणां सहमानां सहस्वतीम् अरुन्धतीम् इ[ह] ह्ये अस्मा
अरिष्टतातये ॥६॥
अधि ब्रूहि मा रभथास् सृजेमं तवैव सन् सर्वहाया इहास्तु ।
भवाशर्वो मृडतं शर्म यच्छ[त्]म् उपजित्य दुरितं धत्तम् आयुः ॥७॥
देवानां हेति परि त्वा वृणक्तु पारयामि [त्वा] रजस उ[त्] त्वा मृत्योर्
अपीपरम् ।

आराद् अभि क्रव्यावं निरुहं जीवातवे ते परिधिं दधामि ॥८॥
अस्मै मृत्यो अधि ब्रूहीमं द्यस्वोद् इतो ऽयम् एतु ।
अरिष्टस् सर्वाङ्गस् सुभ्रुज् जरसा शतहायन आत्मना भुजम् अन्नवत् ॥९॥
यत् ते नियां रजसो मृत्यो अनवधर्ष्यम् ।
पथ इमं तस्माद् रक्षन्तो ब्रह्मास्मै वरं कृणमसि ॥१०॥ ॥का१३॥

... रक्षन्तु * * * * *
... मात् * * * विद्युत् *
रक्षन्तु... सूर्यस्व * * * * *
... मंस्तार सहस्रमुका * * * ॥२॥

* चि ... द्राणिश् *

गोपायशि चि * * जाग्रविश *

* * समिते ...

... बल * अमन् ली * मी

* * जम्भरयो हनुर * तुमी विदं * जिह्व वयुः

* त्वादित्य * भरन्तु * * [प्रसुयुः * स्व

* * इहेवास्व * मावत् प्रगाथ *

... पारयाममि

... नमन्तो वयोवयोधमः

... व्यस्तकश्य * त्वाघरुदो रुदम्

... पुनर्णव

... अपीपरम्

यावत् * * अभूर * तत्वमो क्रमेत्

* त्वं ...

* * * स्वष्टिम् ...

[मेष्टा

अमन् तायुः * * भवामि * त्वमो * रा * *

जीवता * अभ्येद ...

* * प्रतिरं * * अमुञ्च मृत्युपाशां अशस्ति

वाता * * द्यां * अह्वरि

* * त्वि दद् * * वृक्ष्वाङ्गैर् * जिह्यालपम्

... अग्नीव * अवि * धमामि

... चक्षुषे नमनमः * * *

* * * सु धारयाममि

... वधि

जीवतां ...

... अपा

* * * रपथा सृजेव * मं सर्वा इहास्तु

भवाशर्वो ...

... रजसा ...

* * क्रव्यावं निरुहं * * परियं दधामि

* * ब्रूहि इमं जयस्वोद् * हिम् *

* सर्वाङ्गं सुभ्रुज् जरसा शतहायन आत्मना *

* * नीयानं * नवधर्ष्यं [उष्णवात्

पथेमं त्वास्था रक्षन्तो ब्रह्मास्मै * *

श्री ८.२.११-२०

१६.४

श्री आराद् नास्ति

कृणोमि ते प्राणापानी जरां मृत्युं दीर्घम् आयुस् स्वस्ति ।
वैषस्वतेन प्रहितान् यमदूतांश् चरत आराद् अप सेधामि सर्वांश् ॥२॥
आराद् अराति निर्भ्रति परो प्रादि क्रड्याद् पिशाचान् ।
रक्षो यत् सर्वं दुर्भूतं [तत्] तम इवाप हृन्मसि ॥२॥
अग्नेर् ट प्राणम् अमृताद् आयुष्मतो वन्धे जातवेदसः ।
यत्रा न रिष्या अमृतस् सज्ज् असस् तत् ते कृणोमि
तद् उ ते सम ऋध्यताम् ॥३॥

* प्राहितां * चरतारान् उप **

श्री यथा न

* * * * तवेवाप *

श्री अभिश्रियी

* ट्वे... वन्धे *

* रिष्यामृतस्य दूतिसाम् * * *

श्री ओषधयः

शिवे ते स्तां चावापृथिवी असंतापे भिद्यु ? ।
शं ते सूर्ये आ तपतु शं वातो वातु ते इद् ।
शिवा [अ]भि क्षरन्तु त्वापो विष्या पयस्वतीश् शिवास् ते सन्व्
ओषधीः ॥४॥

* * सूर्या तपति * * वात ...

* * क्षरन्ति ...

श्री मर्षयता

उत् त्वाहार्यम् अधरस्या उत्तरां पृथिवीम् अभि ।
तत्र त्वादित्यौ रक्षतां सूर्याचन्द्रमसा[व्] उभा ॥५॥
यत् ते वास परिधानं यां नीधि कृणुषे त्वम् ।
शिवं ते तन्धे तत् कृणुमस् संस्पशे ऽद्रुक्षणम् अस्तु ते ॥६॥
यत् क्षुरेण वर्चयता सुतेजसा वसा वपसि केशश्मश्रु ।
शुम्भन् मुग्धं मैत्रम् आयु प्र मोषीः ॥७॥

उ त्वाहारिषम् अधरास्वाद् * पृथिवम् अति

* त्वादित्यो ...

* * * परिधानी * नीधं ...

* * तन्धे * कृणुवः * द्रुक्षणम् * *

श्री शुम्भं (शुभं वा) मा न आयुः

शुम्भर्...

* * इस्तां वृक्षावाक् * अधोमधौ

यतो ... यतो मुञ्चतु मांसस

* अण्णासु सुपेदि पिबमि धान्यः * पय

* आर्क्यं * अनार्क्यं ...

... रात्री ...

* जिगत्सुभ्य ...

श्री मुञ्चतो अंहसः

शिवो ते स्तां व्रीहियवाक् अबलासाक् अदोमधौ ।
एतौ यक्षं वि बाधेते एतौ मुञ्चतो मांससः ॥८॥
यद् अहनासि यत् पिबसि धान्यं कृष्या पयः ।
[यद्] आद्यं यद् अनाद्यं सर्वं ते अक्षम् अविषं कृणोमि ॥९॥
अह्न च त्वा रात्रये चोभाभ्यां परि वधमसि ।
[अ]रायेभ्यो जिघत्सुभ्य इमं न परि रक्षता ॥१०॥ ॥का०४॥

श्री कोशेषु वृषसि अपि

श्री इमं मे परि रक्षत

श्री ८.२.२१-२९, २७

१६.५

श्री चत्वारि कृणुमः

श्री देवास्ते ऽनु मन्यन्ताम्
श्री वृषसि
शतं ते ऽयुतं द्वायना[न] द्वे युगे त्रीणि चत्वारि सन्तु ।
इन्द्राग्नी विश्वे देवा अनु मन्यन्ताम् अहृणीयमानाः ॥१॥
शरद् त्वा हेमन्ताय वसन्ताय प्रीभ्माय परि वधमसि ।
वर्षाणि तुभ्य स्योनानि येषु वधेन्त ओषधीः ॥२॥
मृत्युर् ईशो द्विपदां मृत्युर् ईशो चतुष्पदाम् ।
तस्मात्[त्] त्वा मृत्योर् गोपतेर् उद् धरामि स मा मृथाः ॥३॥
सो ऽरिष्टो न मरिष्यसि [न मरिष्यसि] मा विभेः ।
न वै तत्र प्र मीयन्ते नो यन्त्य अधरं रजः ॥४॥
सर्वो वै तत्र जीवतु गौर अश्व पुरुष पशुः ।
यत्रेद् ब्रह्म क्रियते परिधिर् जीवनाय कम् ॥५॥
परि त्वा पातु समानेभ्यो ऽमिचारात् सुगन्तुभ्यः ? ।
ऽमन्त्रिर् भवामृतो ऽतिजीवो ? मा ते हासिषुर् असवथ शरीरम् ॥६॥
विश्वे त्वा देवा अमृतेन बिभ्रत् अधिबक्ता पशुपतिष् टे ऽस्तु ।
अनामयस् सविता ते कृणोत्व आ त्वा प्राणो ? शनजीवनाय ॥७॥
ये मृत्यव एकशतं या नाष्टा अतिजीव्याः ।
मुञ्चन्तु तस्मात् त्वा देवा अह्नेर् वैश्वानराद् अधि ॥८॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

* * स्थोनान * वर्षस्व *

* * * गोपयेर् ... मृत

सं विष्ट ...

... न्यो * अधरो रज

शवो ...

* * मीयते ...

* * * सुसानेभ्यो मिचराद् *

अमुष्यं त्वामृतो धजीवो * * हासिष्...

* * देव मृतेन * अधिबक्ता ...

अनामयत् ...

... तुभीभ्या

... अधीः

अथ राक्षोऽनसक्तम्

श्री देवास्ते ऽनु मन्यन्ताम्

श्री वृषसि

श्री उद् भरामि स मा विभेः

एवं श्री

श्री * * * क्रियन्ते * * अधमं

श्री जीवति [तमः

श्री स्वन्नुभ्यः

एवं श्री

श्री नास्ति

श्री अतिनायाः

श्री ८.३.१-४, ६, ५, ७-१०

१६.६

श्री अयोर्वष्टो

रक्षोर्दणं वाजिनम् आ जिघर्मि मिश्रं प्रथिष्टम् उप यामि शर्म ।
शिशामो अग्नि क्रतुभिस संमिद्धस् सं नो दिवा सं रिष्य पातु नक्तम् ॥१॥
अयोर्वष्टान् अविषा यातुधानान् उप स्पृश जातवेदस् संमिद्धः ।

रक्षोर्दणं * * जिघर्मि ...

... दिवं श * * *

अयोर्वष्टम् * यातुधानान् ...

श्री वृष्टौ

मा जिह्वया मूर्देवान् रभस्व क्रव्यादो वृष्ट्वापि धत्स्वासन् ॥२॥
उभोभयाविन् उप धेहि वृष्टा हिंसाश् शिशानो ऽवरं परं च ।
उत्तान्तरिक्षे परि याण्य अग्ने जम्भैस् सं धेय्य अभि यातुधानान् ॥३॥
अग्ने त्वच्चं यातुधानस्य भिन्धि हिंसाशनिर् हरसा हम्बु एनम् ।
प्र पर्वाणि जातवेदश् शृणीहि क्रव्यात् क्रविष्णुर् वि चिनोत्व एनम् ॥४॥
यज्ञैर् इषुस् संनममानो अग्ने वाचा शल्यां अशनिभिर् दिहानः ।
ताभिर् विध्य हृदये यातुधानान् प्रतीचो बाहून् प्रति भङ्ग्य एषाम् ॥५॥
उत्तेदानीं पश्यसि जातवेदस् तिष्ठन्तम् अग्न उत वा चरन्तम् ।
उत्तान्तरिक्षे पतन्नं यातुधानं तम् अस्त्वा विध्य शर्वा शिशानः ॥६॥
उत्तारब्धान् स्पृणुहि जातवेद उद्गारेभाणां ऋषिभिर् यातुधानान् ।
अग्न पूर्वां नि जहि शोशुचान् आमाम् क्ष्विङ्कात्स तम् अदन्त् एनीः ॥७॥
इह प्र ब्रूहि यतमस् सो अग्ने यो यातुधान इदं कृणोषि ।
तम् आ रभस्व समिधा यविष्ठ नृचक्षसश् चक्षुष रन्ध्रयैतम् ॥८॥
तीक्ष्णेनाग्ने चक्षुषा रक्ष यज्ञं प्राञ्चं वसुभ्यः प्र णय प्रचतः ।
हिंसो रक्षास्प् अभि शोशुचानो मा त्वा दभन् यातुधाना नृचक्षः ॥९॥
नृचक्षा रक्षः प्रति पश्य विभ्रु तस्य त्रीणि प्रति शृणीह्य अग्रा ।
तस्याग्ने पृष्टीर् हरसा शृणीहि त्रधा मूलं यातुधानस्य वृक्ष ॥१०॥

श्री यज्ञेदानीं

श्री अस्ता । श्री पदकोशेषु सर्वा अपि

एवं श्री

श्री यातुधानो य * कृणोति

श्री रन्ध्रयैतम्

श्री हिंसं * * शोशुचानं

श्री परि पश्य

श्री ८.३.११-१४, १८, १५, १७,

[१६, १९, २०

श्री कोशेषु भूयिष्ठं नि युक्तम्

श्री पृतनासु जिग्युः

श्री सहमूरान् अनु दह

श्री विध्य मर्मणि

श्री यातुधाना भरन्ताम् आ

[बृहन्ताम्

श्री अधराद् उतोत्तरात् कविः

श्री मतां

श्री ८.३.२२ पश्यसि

श्री २२

श्री षड्वर्णं... भङ्गरावतः

श्री २४ च ५.२.९

एवं क । श्री रक्षोभ्यो विनिक्षे

श्री २६ च ७.१५.१०

१६.७

त्रिर् यातुधानं प्रसितिं त एत्वं ऋतं यो अग्ने अनृतेन हन्ति ।
तम् अर्चिषा स्फूर्जयन् जातवेदस् समक्षम् एनं गृणत नि वृद्धि ॥१॥
यद् अग्ने अद्य मिथुना शपातो यद् वाचस् तृष्टं जनयन्त रेभाः ।
मन्योर् मनसश् शरव्या जायते या तथा विध्य हृदये यातुधानान् ॥२॥
परा शृणीहि तपसा यातुधानान् पराग्ने रक्षो हरसा शृणीहि ।
पराचिषा मूर्देवान् शृणीहि परासुतृपथ शोशुचतश् शृणीहि ॥३॥
पराद्य देवा वृजिनं शृणन्तु प्रत्यग् एनं शपथा यन्तु सृष्टाः ।
वाचास्तेनं शरव ऋच्छन्तु मर्मन् विश्वस्यैतु प्रसितिं यातुधानः ॥४॥
सनाद् अग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षां [नि] पृतनासु जहः ।
अनु दह सहमूरान् क्रव्यादो मा ते हेत्या मुक्षत वैव्याथाः ॥५॥
यः पौरुषेयेण क्रविषा समङ्कं यो अद्वयेन पशुना यातुधानः ।
यो अह्न्याया भर्गति क्षीर[म् अ]ग्ने तेषां शीर्षाणि हरसापि वृक्ष ॥६॥
संघत्सरीणं पथ उच्चियाया[स] तस्य माशीद् यातुधानो नृचक्षः ।
पीयूषम् अग्न यतमस् तितृप्सात् तं प्रत्यञ्जम् अर्चिषा विध्य मर्मन् ॥७॥
विषं गवां यातुधानां पिबन्त् आ मृद्यन्ताम् अदितयं दुरेवाः ।
परैणान् देवस् सविता ददातु परा भागम् ओषधीनां जयन्ताम् ॥८॥
त्वं नो अग्ने अधराद् उदक्त्स् त्वं पश्चाद् उत रक्षा पुरस्तात् ।
प्रति त्ये ते अजरासस् तपिष्ठा अघशंसं शोशुचतो दहन्तु ॥९॥
पश्चात् पुरस्ताद् अधराद् उदक्त् कविः काव्येन परि पाण्य अग्नं ।
सखा सखायम् अजरौ जरिष्णे [अ]ग्ने मर्त्यां अमर्त्यस् त्वं नः ॥१०॥

१६.८

तद् अग्ने चक्षुः प्रति धेहि रेभे शफारुजो येन पश्यसि ? यातुधानान् ।
अथर्वव[ज] ज्योतिषा वैव्येन सत्यं धूर्वन्तम् अचितं न्य ओष ॥१॥
परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि ।
भिषंर्वर्णं ? दिवेदिवे हन्तारं भङ्गरावतम् ॥२॥
वि ज्योतिषा बृहतां भात्य अग्निर् आधिर् विश्वानि कृणुते महित्वा ।
प्रादेवीर् मायास् सहते दुरेवाश् शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ॥३॥
अग्नी रक्षांसि सेधति शुक्रशोचिर् अमर्त्यः ।

... दत्स्वामम्

* * देहि * विसृ...
* पर्याय * * * धेय्य अपि यातुधानान्
* * यातुधानास्व... इत्य *
* फवाणि व किनोभ्य *
* * मन्त्रमानो * * शल्यमशनिभिर् *
* विष * यातुधानां * बाहूप्रतिभङ्गस्य *
उत्तेदानीं
* पतन्त्रं विद्धि सर्वा
उत्तारब्धा * जातवेदो तारभाणा जुष्टर् यातुधानां
* * * शमिशाना मार अङ्गाम् त्वम् इद-
* * ब्रू... यातुधानो * * [स्व एनी
... रन्ध्रयैतम्

* * अत्यमि * * * दमं * *

... श्रोणी * शृणीह्य *

तस्याग्ने पृष्टी शिरसा शृणीहि ... वृक्षः

रिश्च * प्रमितं ते त्रित * * * *

... शफारुजो * वाहस तिष्ठं जनयन्तु रेभा
* मनसाश् शश्व... विद्धि * यातुधानान्
प्रा शृणीहि * यातुधाना परीग्ने
पुरोविषा मूर्देवश * परामितप मोस तत *
... शृणोतु [यातुधानां
यात्रारतंनं मवे * ममे विश्वस्यैत प्रसितं
* * मृदत यातुधाना * * * पृतनासि जिह्व
* दा मापूरां क्रव्याधो
... यातुधाना
* * भरत वृदये
... तस्या * * नृचक्षाः
* * * तितृप्सास् त्व * * विधि शर्मन
... पिबन्त् * मृद्यन्ताम्
परीणां...
* * अग्नि दधराद्...
पदि * * अधरादन्ध पृष्ठा मपशंसं * * देहन्तु

[५] २॥

... शफारुजं * पश्यसि यातुधानां

... अदिति * ओषा

... महस्व *

... वता

... कृणुते महित्वा

* * महर्तयं दुरेवाश् शृङ्गे * विनिक्षे

अग्ने...

शो नास्ति । ॥ ७.१५.१३

शो २५

शो प्रत्यङ्गम् अविषा जातवेदो

॥ १०.८७.२३ । शो २३ प्रति

शो * तिग्मेन ... [स्म रक्षसो जहि

शो नास्ति । ॥ २४

शो नास्ति । ॥ २५

शो नास्ति

वे १५.११.१

शो ८.४.१-३,५,४,६-१० ॥ ७.

[१०४.१-३,५,४,६-१०

शो अग्निर्मा इव

शो यतो नैषां ॥ यथा नातः

शो ॥ युवम् *

शो ॥ * वर्तयन्तं दिवो

शो ॥ जिम्बतम्

शो ॥ यो नः ... द्रुहा

शो ॥ नि ष हीयतां तन्वा

शो ८.४.११-१८,१०,१९

शुचि * पावक ईड्यः ॥४॥

अग्ने रक्षा णो अंहस * प्रति षम देव रीषतः ।

तपिष्ठैर् अजरो दह ॥५॥

ये ते शृङ्गे अजरे जातवेदस् तिग्महेती ब्रह्मसंसिते ।

ताभ्यां दुर्हावेम् अभिवासन्तं किमीदिनं प्रत्यङ्गं यातुधानं जातवेदो वि
निक्ष्व ॥६॥

विषेण भङ्गुरावतस् सम् इन्द्रो रक्षसो दह ।

अग्ने शुक्लेण शोचिषा तपुराभिर् अर्चिभिः ॥७॥

प्रत्य अग्ने मिथुना दह यातुधाना किमीदिना ।

सं त्वा शिशामि जागृण्य अदग्धं विप्र मन्मभिः ॥८॥

प्रत्य अग्ने हरसा हरश शृणीहि विश्वत * प्रति ।

यातुधानस्य रक्षसो बलं वि रुज वीर्यम् ॥९॥

; सादान्वेयं प्र मृण रक्ष इन्द्र यातुधानं क्षीणैर् मूरैः ? ।

यां तवाग्ने मिथुना यातुधाना विष्वञ्चो लुप्तौ हरसा शयाथाम् ? ॥१०॥

बृहस्पतिर् न * [परि पातु पश्चाद् उतोत्तरस्माद् अधराद् अघायोः ।

इन्द्र * पुरस्ताद् उत मध्यतो नस् सखा सखिभ्यो वरिष * कृणोतु ॥११॥

॥कां ३॥

१६.९

इन्द्रासोमा तपतं रक्ष उज्जतं न्य अर्पयतं वृषणा तमोवृधः ।

परा शृणीतम् अचितो न्य ओषतं हतं नुवेयां नि शिशीतम् अग्निणः ॥१॥

इन्द्रासोमा सम् अघशंसम् अभ्य अघं

तपुर ययस्तु चरुर् अग्निर्वा इव ।

ब्रह्मद्विषं क्रव्यादे घोरचक्षसे त्रेषो धत्तम् अनवार्यं किमीदिने ॥२॥

इन्द्रासोमा दुष्कृतो वधे अन्तर अनारम्भणे तमसि प्र विध्यतम् ।

अधेषां नातः पुनर् एकश् चनोदयत् तद् वाम् अस्तु सहसे मन्युमश्च
छवः ॥३॥

इन्द्रासोमा वर्तयन्तं दिवस् पर्य अग्नितसेभिर् दिवो अहमहन्मभिः ।

तपुर्वधेभिर् अजरेभिर् अग्निणा नि पशानि विध्यन्तं यन्तु निस्स्वरम् ॥४॥

इन्द्रासोमा प्र हरतं दिवो वधं सं पृथिव्या अघशंसाय तर्हणम् ।

उत् तक्षन्तं स्वयं पर्वतभ्यो येन रक्षो वातुधानं निजूर्वथः ॥५॥

इन्द्रासोमा परि वां भूतु विश्वत इयं मनि * कक्ष्याश्वं व वाजिना ।

यां वां होत्रां परिद्विणां मि मेधयमा ब्रह्माणि नृपती [इ]व द्विम्यतम् ॥६॥

प्रति स्मरेथां [तु]जयद्भिर् एवैर् हतं द्रुहो रक्षसो भङ्गुरावतः ।

इन्द्रासोमा दुष्कृते मा सुगं भूद् यो मा कदाचिद् अभिवासति द्रुहुः ॥७॥

यो मा पाकेन मनसा चरन्तम् अभिचष्टे अनुतेभिर् षचोभिः ।

आप इव काशिना संगृभीता असन्न अस्व आसत इन्द्र षक्ता ॥८॥

ये पाकशंसं विहरन्त एवैर् य वा भद्रं वृषयन्ति स्वधाभिः ।

अहये वा तान् प्रददातु सोम आ वा दधातु निर्रतेर् उपस्थे ॥९॥

यो नो रसं दिप्सति पिप्सो अग्ने यो अश्वानां यो गवां यस् तनूनाम् ।

रिपुस् स्तेनस् स्तेयक [इ] द्भम् एव् अनु विद्यतां तन्वा तना च ॥१०॥

॥कां ४॥

१६.१०

परस् लो अस्तु तन्वा तना च तिस्र * पृथिवीर् अधो अस्तु विश्वाः ।

प्रति शुष्यतु यशो अस्य देवा यो मा दिवा दिप्सति यश् च नक्तम् ॥१॥

सुविज्ञानं चिकितुषे जनाय सच्च वासच् च षचसी पस्पृधाते ।

...मा * *

ए ... तिग्मशंसी ब्रह्मसंसिते

} * दुर्हासविरासंत किमीदिनं * * * नृषकः

विषेण * मम् इन्द्र ...

... तपुराभिर् *

* * शुचामि च्युहय्य अदुग्धं * मन्मभिः

... शृणीहि विश्वत *

यातुधानस्य ...

... यातुधानं क्षीणैर् मूरैः

* (तवाग्ने मिथुना यातुधानाम् * रसौ * *

} बृहस्पतिन् न इत्य एका

इन्द्रासोमा * * तज्जतं न्यर्पयतं वृषणा *

* शीह सदितो न्योहतं * नरेथां न्य * *

इन्द्रासोमा * अघशंसम् * अघं

तपुर यियस्तु चरुर् अग्निर्वा *

ब्रह्मद्विषं ... अनवार्यं *

इन्द्रासोमा दुष्कृते वधे अन्तर अनारम्भणे ...

अधेषां न्यातः * * चनोदय * वाम् अस्तु
(मामिमं मन्युमश् छवः [अस्ममभिः

इन्द्रासोमा वर्तयन्तं * * अघितसेभिर् दिवो

तपुर्वधेभिर् अजरेभिर् * * पशान विध्यन्तं यंजु

[निस्स्वरं

... पर्वतभ्य एन * वृषधानं निज्वतः

* * * प्रद्विणोमि मेधमा ...

* स्मारेतां * एभिर् अघं ... भङ्गुरावताः

* * * शुगम् * * * * अपिकाचिद् द्रुहुः

... अतिष्ठे निर्रतेभिर् *

... आसन् अरताशन * *

... पूषयन्ति *

* * * ददाति * आराद् अराति * *

... इवानं * * * *

रिपु स्तेन ...

... अस्य निहवा

* शुष्यति ...

* चिकितुषे जानाय ... पचती पस्पृधाते

श्री वृजिनं हिनोति

तयोर् यत् सत्यं यतरद् ऋजीयस् तद् इत् सोमो अ[ब]ति इत्य् आसत् ॥२॥
 न वा उ सोमो वृजिनं शृणोतु [न] क्षत्रियं मिथुया धारयन्तम् ।
 इन्ति रक्षो इत्य् आसद् वदन्तम् उभाव् इन्द्रस्य प्रसितौ शयाते ॥३॥
 यदि वाहम् अनृतदेवो अस्मि मौघं वा देवां अप्यूहे अग्ने ।
 किम् अस्मभ्यं जातवेदो हृणीषे द्रोघवाचस् ते निऋधं सचन्ताम् ॥४॥
 अद्या मुगीय [यदि] यातुधानो अस्मि यदि घायुस् ततप पुरुषस्य ।
 अधा स वीरैर् दशभिर वि यूया यो मा मौघं यातुधानेत्य् आह ॥५॥
 यो मायातुं यातुधानेत्य् आह यो वा रक्षाथ शुचिर् अस्मीत्य् आह ।
 इन्द्रस् तं हन्तु महता वधेन विश्वस्य जन्तोर् अधमस् पदीष्ट ॥६॥
 प्र या जिगाति खर्गलेष नक्तम् अष द्रुहस् तन्वं गृहमाना ।
 वधं अनन्तं अव सा पदीष्ट प्रावाणो घ्नन्तु रक्षस उपध्वैः ॥७॥
 वि तिष्ठध्वं मरुतो विक्ष्व ईप्सत गृभायत रक्षसस् सं पिनष्टन ।
 वयो ये भूत्वा पतयन्ति नक्तभिर ये वा रिपो वधिरे देवे अध्वरे ॥८॥
 एत उ त्य पतयन्ति श्वयातव इन्द्रं दिप्सन्ति दिप्सद्यो अदाभ्यम् ।
 शिशीते शक्रः पिशुनभ्यो वधं नूनं सृजद् अशनिं यातुमद्भ्यः ॥९॥
 प्र वर्तय दिवो अश्मानम् इन्द्र सोमशितं मघवन् सं शिशधि ।
 प्राक्तो अपाक्तो अधराद् उदक्तो अभि जिहि रक्षसः पर्वतेन ॥१०॥

॥का०५॥

श्री ८.४.२१-२५

१६.११

इन्द्रो यातूनाम् अभवत् पगशरो हविर्मधीनाम् अभ्य आधिवासताम् ।
 अभी[ह] उ शक्रः परशुर यथा वने पात्रेव भिन्दन् सत एतु रक्षसः ॥१॥
 उलूकयातुं शु[शु]लूकयातुं जिहि श्वयातुम् उत कोकयातुम् ।
 सुपर्णयातुम् उत गृध्रयातुं दशदेव प्र मृण रक्ष इन्द्र ॥२॥
 मा नो रक्षो अभि नद् यातुमावद् अपोछन्तां मिथुना ये किमीदिनाम् ।
 पृथिवी नः पार्थिवात् पात्व अहसो अन्तरिक्षं दिव्यात् पात्व अस्मान् ॥३॥
 इन्द्र जिहि पुमांसं यातुधानम् उत स्त्रियं मायया शाशदानाम् ।
 विप्रीवासो मूरुद्वा ऋदन्तु मा ते दशान् सूर्यम् उच्चरन्तम् ॥४॥
 प्रति चक्ष्व वि चक्ष्वेन्द्रथ च सोम जागृतम् ।
 रक्षोभ्यो वधम् अस्यतम् अशनिं यातुमद्भ्यः ॥५॥ ॥का०६॥ ॥अनु०२॥

श्री ८.७.१-१०

१६.१२

या वध्रवो याथ च शुक्रा रोहिणीर् उत पृहनयः ।
 असिक्रीः कृष्णा ओषधीस् सर्वा अच्छावदामसि ॥१॥
 प्रायन्ताम् इमं पुरुषं यक्ष्माद् देवहिताद् अधि ।
 यासां द्यौः पिता पृथिवी माता समुद्रो मूलं वीरुधां बभूव ॥२॥
 आपो [अ]ग्रं दिव्या ओषधयः ।
 तास् ते यक्ष्मम् एनस्यम् अक्काद्क्काद् अनीनशान् ॥३॥
 प्रस्तृणती स्वम्बिनीर् एकशुक्राः प्रतन्वतीर् ओषधीर् आ वद्मि ।
 अंशुमतीः काण्डिनीर् या विशाखा ह्यामि ते वीरुधो वैश्वदेवीर् उत्राः
 पुरुषजीवनीः ॥४॥

श्री देवेविताद् अधि

[भेषजम्

श्री मुञ्चतौषधीरथो कृणोमि

श्री * * * ओषधीः महम्

श्री मधुमतीमिह हुवे ऽस्मा

[अरिष्टतातये

श्री सहस्रनाम्नीर्

यद् वस् सहस् सहमाना वीर्यं यच्च च वो बलम् ।
 तेनेमम् अस्माद् यक्ष्मात् पुरुषं मुञ्चन्त्व ओषधीः ॥१॥
 जीबलां नघारिषां जीवन्तीम् उत ।
 अरुन्धतीम् उन्नयन्तीं पुण्यां मधुमतीं हुवे ॥६॥
 इहा यन्तु प्रचतसो मेदिनीर् वक्षसो मम ।
 यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरिताद् अधि ॥७॥
 अग्नेर् घासो अपां गर्भो या रोहन्ति पुनर्णवाः ।
 ध्रुवास् सहस्रधास्नीर् भवजीस् सन्त्वा आभृताः ॥८॥

... वृजिनं ...

इन्ति रिक्षं... प्रसितौ शयाते

* * अनृतरेवो... देवां * *

... इदणीषे * ये अनृतं *

* मुदैर् * अस्मै वद् * तदपि पौरुषस्य

... मा * * * *

* तो ... वजीष्ठः

[गृहमानां

* * जिघान खर्गलेषि नक्तम् * दुहस् *

वमो अनन्तो...

* जिष्ठध्वं * * अप्सित गृहायत * वनिष्टनः

* * * * * य...

अत उत् ते * स्वातव... अदाभ्या

* * पृशनेभ्यो... अशनं यातुमध्वाः

... इन्द्रस् * मघवो दौ *

परागतो अपागतो दधाद् ...

* याभूनाम्... हविर्मधीनाम् * आधिवासतां

, भिन्दं सृजेतु *

* * * इषयातिम् ...

सुपर्णयातिम्... इशेव... इन्द्र

... अपोछन्तं * या *

पार्थिवान्... न्तरिक्षां...

... पुमांसो * अत * मिथुना शासदानां

व्यप्रीवासो * रुजंत... दश...

... जागृतु

... अस्यन्तम् अशनं *

इति पौडश्याण्डे दिनीयो नुवाकः ॥

* * या... उक् पृण्यः

... ओषधवदामसि

... पधि

यामा...

... अनीनशं

प्रस्तरणती स्तम्बिनीर् एकशुक्राः प्रतन्वतीर् ...

... इष्यामि ...

* तीव्रिनीर्

... मुञ्चत्व ओषधी

व इहा यन्ति * * * *

अधेम...

... पुनर्णवाः

ध्रुवस् * भेषजेस् * आभृताः

श्री रक्षोनाशनीः नास्ति

श्री ८.७.११-१६, १८, १९, १७,
[२०, २१]श्री शिवास्ते सन्बोधधीः नास्ति
श्री अपां * ज्येष्ठा नास्ति । अथ च {
प्रायस्तामस्मिन् प्राप्ते गाम् ...
* श्री बभूव
श्री मधोः संभक्ता * * धृतमधं {
दुहता *

श्री ता मा

श्री * * सं विजन्ते

श्री अतिनुत्तो

एवं श्री

श्री वीरुधो विश्वभेषजीः नास्ति

श्री ८.७.२२ पाययामसि

श्री २३ [अस्मा अवसे हुवे
श्री सर्पां गन्धर्वा वा विदुस् ता
श्री २४

श्री २५.१.२

श्री २६.१.५

श्री २६.१.२

श्री २५.१.५ ओषधीः गर्भं यच्छन्वा-
नी २७ [शृताः

श्री २८ अथो दशशलाद्

अथकोस्वा उद्कात्मान ओषधयः ।

इय ऋषन्तु दुरितं तीक्ष्णशृङ्गयः ॥१॥

उन्मुञ्चन्तीर् वि[ष]रुणा उग्रा या वि[ष]कृषणीः ।

अथो बलासनाशनी रक्षोनाशनी * कृत्यादूषणीश् च यास् ता इहा यस्व
ओषधीः ॥१०॥ ॥कां १॥

१६.१३

शिवास् ते सन्व् ओषधीर् अपकीतास् सहीयसीर् वीरुधो या अभिष्टुताः ।

अपां सरस्वती ज्येष्ठा प्रायन्ताम् अस्माकं गाम् भिभं पुरुषं पशुम् ॥१॥

मधुमन् मूलं मधुमद् अग्रम् आसां मधुमन् मध्यं वीरुधां बलेन ? ।

मधुमत् पर्णं मधुमत् पुष्पम् आसां मधोस् संभूता अमृतस्य भक्षो घृतमद्
दुहन गोपुरागवम् ॥२॥

यावती * कियतीश् चेमा * पृथिव्याम् अध्ये ओषधीः ।

ता नस् सहस्रपण्यो मृत्योर् मुञ्चन्व् अंहसः ॥३॥

वैयाघ्रो मणिर वीरुधां प्रायमाणो ऽभिश्स्तिपाः ।

अमीवास् सर्वा रक्षांस्य अप इन्व् अधि दूरम् अस्मत् ॥४॥

सिंहस्येव स्तनथोर् ओषधीनाम् ? अग्रे इव विजन्त आभूताभ्यः ।

गधां यक्ष्म * पुरुषाणां वीरुद्भिर् जनभ्यो ? नाव्या एतु ओत्याः ॥५॥

मुमुक्षाना ओषधयो अग्रे वैश्वानराद् अधि ।

भूमि संतन्वतीर् इत यासां राजा वनस्पतिः ॥६॥

याश् चाहं वेद वीरुधो याश् च पश्यामि चक्षुषा ।

अज्ञाता जानीमश् च या यासु विद्म च संभृतम् ॥७॥

सर्वास् समप्रा ओषधीर् बोधन्तु वचसो मम ।

[यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरिताद् अधि] ॥८॥

या रोहन्त्य् आङ्गिरसी * पर्यतेषु समेषु च ।

वीरुधो विश्वभेषजीस् ता न * पयस्वतीश् शिवा ओषधीस् सन्तु शं
ह्वे ॥९॥

अश्वत्थो दभो वीरुधां सोमो राजामृतं हविः ।

व्रीहिर यवश् च भेषजौ दिवस् पुत्राव् अमर्यौ ॥१०॥

उज् जिह्वीध्वे स्तनयत्य् अभिक्रन्दत्य् ओषधीः ।

यदा च * पृष्णिमातर * पर्जन्यो रेतसावति ॥११॥ ॥कां २॥

१६.१४

तस्यामृतस्यमं बलं पुरुषं फलयामसि ? ।

अथो कृणोमि भेषजं यथासच्च छतहायनः ॥१॥

वराहो वेद वीरुधं नकुलो वेद भेषजीम् ।

गन्धर्वास् सर्पा या विदुस् ता इहा यस्व ओषधीः ॥२॥

यास् सुपर्णा आङ्गिरसीर् विठ्या या रघटो विदुः ।

वयांसि हंसा या विदुर याश् च सर्वे पतत्रिणः ।

मृगा या विदुर ओषधीस् ता अस्मा अवसे हुवे ॥३॥

यावतीनाम् ओषधीनां गाक्ष् प्राप्नन्त्य् अह्न्या यावतीनाम् अजावयः ।

तावतीर् विश्वभेषजीर् आ अरामि त्वाम् अभि ॥४॥

यावतीषु मनुष्या भेषजं भिषजो विदुः ।

तावतीस् तुभ्यम् आभूताश् शर्म यच्छन्व् ओषधीः ॥५॥

पुष्पवती * प्रसूमती * फलिनीर् अफला उत ।

संमातर इव दुहाम् अस्मा अरिष्टतातये ॥६॥

उ[त्] त्वाहार्यं पञ्चशलाद् उ[त्] त्वा दशशलाद् उत ।

अथकोस्वा उद्कात्मानम् *
वर्षन्त * * शृङ्गवा* * * नाशनीः * * * यः ...
अपधीः

... अपकीयताः ...

अपा ...

* * * अग्रम् आसं ...

* * * * आसं ...

दुहते *

* केतीश् ...

व्याघ्रो * वीरुधा * भिश्स्तिपात्

... अस्मात्

* रतनिदोर् ... वृजन्व् अश्रुताभ्यः

... नांवा यति स्तोत्रा

ममुदाना * अग्ने ...

भूम्योस् * अथो ...

* जानीमसि यासि विद्मि *

... ओषधी त्वोषन्तु ...

* रोहत्य् ... समीषु *

* विश्वभेषजी * नो मयस्वतीश् ...

* भभो वीरुधं ...

व्रीहोर् यवस्य भेषजो ... अमृत्युम्

* जीप्रय * अभिक्रन्दत्य् *

* * पृष्णिमातर * ...

... छतहायना

वराहो ... भेषजीत्

या सुपर्णाङ्गिरसीर् ... वघटो *

विदु ...

* * * वमिर् * ताराम् * *

... अग्रनयोः * *

तावती ... इति

* * आत्माश् ...

* प्रसूमताः ...

संमातरेष ...

* त्वाहारिषं ...

श्री अथो यमस्य * विद्वत्समाद्
[वेचकस्त्रिपात्

उ[त्] त्वा यमस्य पञ्चीशाद् ओषधीभिर अपीपरम् ॥७॥ ॥का०१॥

१६.१५

श्री १०.४.१

इन्द्रस्य प्रथमो रथो देवानाम् अपरो रथो वरुणस्य तृतीय इत् ।

अहीनाम् अपमा रथस् स्थाणुम् आरद् अर्थात् ॥१॥

वर्भश् शोचिस् तरुणकम्, अश्वस्य वार* पुरुषस्य वारः ।

रथस्य बन्धुरम् अहीनाम् अरसं विषं वार इद् उग्रम् ॥२॥

उदाङ्घ्रको ? [निम]ज्योन्मज्य पुनर् अग्रधीत् ।

उदन्तुतम् इव दार्व अहीनाम् अरसं विषं वार इद् उग्रम् ॥३॥

अव श्वेत पदा जहि पूर्वेण चापरेण च ।

उदन्तुतम् इव दार्व अहीनाम् अरसं विषं वार इद् उग्रम् ॥४॥

पैत्रो हन्ति कपर्णीलं ? पैत्रश् श्वित्रम् उतासितम् ।

पैत्रो रथर्व्याश् शिरस् सं विभेद् पृदाकाः ॥५॥

पैत्र प्रहि प्रथमो ऽनु त्वा वयम् एमसि ।

अहीन् [व्य अ]स्यतात् पथो येन सा ह्ययम् एमसि ॥६॥

इद् पैत्रो अजायतेद्म अस्य परायणम् ।

इमान्य अर्वत* पदाहिन्यो वाजिनीघतः ॥७॥

संयतं न वि षपरद् व्यात्तं न सं यमत् ।

अस्मिन् क्षेत्रे द्वाव अही स्त्री च पुमांश् च ताव उभाव अरसा ॥८॥

अरसास इहाहयो य अन्ति ये च दूरके ।

घनेन हन्मि वृश्चिकम् अहिं दण्डेनागतम् ॥९॥

अघाश्वस्येद् भेषजम् उभयो[र्] वृश्चिकस्य च ।

इन्द्रो मे ऽहिम् अघायन्तम् अहिं पैत्रो अरन्धयत् ॥१०॥ ॥का०४॥

श्री २१.१ पुरुषस्य वारः
श्री २१.२ (वार उग्रम्)

श्री ४ अरंघुषो

श्री वार उग्रम्

श्री ३

श्री वार उग्रम्

श्री ५ कसर्णीलं

श्री ६

श्री ७

श्री ८

श्री ९

श्री १० उभयोः स्वजस्य च

श्री १०.४.११-२०

श्री पञ्चा

श्री १५

श्री स्वमति

श्री ० मे ऽहिम् अरन्धयन्

[पृदाकं च पृदाकम्

श्री इन्द्रो मे ऽहिम् अरन्धयत्

श्री स्वजं

श्री तेषाम् उ

श्री १०.४.२१

१६.१६

पैत्रस्य मन्महे वयं स्थिरस्य स्थिरधासः ।

इमे पञ्चात् पृदाकव* प्रदीध्यत आसते ॥१॥

नष्टासवो नष्टविषा हता इन्द्रेण वज्रिणा ।

जघानेन्द्रो जग्निमा वयम् ॥२॥

हतास् तिरश्चिराजयो निपिष्टास* पृदाकवः ।

द्विं करिक्रतं श्वित्रं द्भेष् असितं जहि ॥३॥

कैरातिका कुमारिका सका खनतु भेषजम् ।

हिरण्ययीभिर् अश्विभिर् गिरीणाम् उप सानुषु ॥४॥

आयम् अगन् युवा भिषक् पृश्निहापराजितः ।

स वै स्वजस्य जम्भन उभयोर् वृश्चिकस्य च ॥५॥

इन्द्रो मे ऽहीन् अजम्भयन् मित्रश् च वरुणश् च ।

वानापज्जन्योभा ॥६॥

पैत्रो मे ऽहीन् अजम्भयत् पृदाकंश् च पृदाकवः ।

हतास् ? तिरश्चिराजि कसर्णीलं दशोनसिम् ॥७॥

इन्द्रो जघान प्रथमं जनितारम् अहे तव ।

तेषां वस् तृह्यमाणानां कस् स्वित् तेषाम् असद् रसः ॥८॥

सं हि शीषीण्य अग्रभं पौञ्जिष्ठ इव कर्वरम् ।

सिन्धोर् मध्यं परेत्य व्य अनिजम् अहेर् विषम् ॥९॥

अहीनां सर्वेषां विषं परा वहन्तु सिन्धवः ।

हतास् तिरश्चिराजयो निपिष्टास* पृदाकवः ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१७

ओषधीनाम् अहं वृण उर्वरीर् इव साधुया ।

नयाम्य अर्षतीर् इवाह निरैतु ते विषम् ॥१॥

* * रथमोरथो ... विक

* उपमा... आरद् अर्थात्

* बन्धुर्वै ...

उत्प्लुतम् * दार्व...

* इयतु परा...

उत्प्लुतम् ...

... चित्रम् उदासितम्

पैत्रो रथवृष्टा * स विवेत् प्रजाकुम्

* पेहि * न ...

अहिं स्यचात् * वयम् अरमाद् * *

* पैत्र अजायत इदम् * *

इमास्य अर्वर परा हचरनयो *

* * * पतरतद् वयात् ...

* * * * * पुमासम् धा * *

अरसामं यादयो * न्ती ...

... इन्वि * अहं *

अघामस्येद् ...

* माश्वम् * अहं * अरन्धयत्

* मत्सहे * रिधश्च *

* * प्रदाकव* प्रदीच्युतामने

नष्टामो नष्टाहविषा...

* जघनिमा *

... निविष्टाम् *

द्रव्यं वनिक्रतं चित्र ...

ओ * * सखा * *

हिरण्यंभिर् अमिद् * * माधिषु

अयम् अगन् इवा * पृश्नि*

... अजम्भयन् ...

... अजम्भयन् ...

... अजम्भयं प्रदाकंश् * प्रदाकवः

* धिरहनराजी कुशिनीलं नशोनशीम्

इन्द्र ...

* * * कस्य त्ययाम् * रूषा

* * शीषीण्य * सौजुषीव *

* * परेष ...

* * विरं ...

* तिरहनराजयो निविष्टास* प्रदाकवः

... ऊर्वरीर् साधुया

* अर्षतीर् इवा अहे * * *

श्री २२

श्री २३

श्री २४

श्री नास्ति

श्री २३ । श्री ये अन्तुजा

श्री बहुधा महान्ति

श्री २४

श्री ते पद्म

श्री २६

श्री अग्निर् विषम् अहरेर् निर अधा-

एवं श्री [त् सोमो निर अणयीत्

श्री ८.९.१-१०

एवं श्री

श्री यानि श्रीणि... वियुनक्ति *

श्री माया ह

एवं श्री

श्री यन्ति

श्री कश्यपेमे

श्री यतिधा सखिभ्यः

एवं श्री

श्री अप्राणैति

श्री कतिधा विदुग्धान्... धाम

श्री १.१०.४.४ श्री ८.९.११ मे ४)

श्री १.११.१ मे २.१३.१० का ३९.१०)

श्री आस्व इतरासु चरति

श्री ११.१.१ वै बधूर मिमाय

श्री ११.१.१ वै त्रय एनां महिमानस

श्री १२.१.१ वै मे का [सचन्ते

यद् अग्नौ सूर्ये विषं पृथिव्याम् ओषधीषु यत् ।

कान्दाविषं कनककं निर ऐत्स् ऐतु ते अह ॥२॥

अज्ञादज्ञात् प्र च्यावय इदं परि वर्जय ।

अधा विषस्य यत् तेजो अवाचीनं तद् एतु ते ॥३॥

अग्ने प्रायस्व द्विपदं नयेमं पुनर् धेहि जीवसे जातवेदः ।

मा ते हेडांसि दुरिताव गन्माहिर वधीद् द्विषत् × पुरुषं नः ॥४॥

ये अग्निजा ओषधि[जा] अहीनां ये अज्जा विद्युत आबभूवुः ।

येषां जानानि बहुधा बहुनि तेभ्यस् सपैभ्यो नमसा विधेम ॥५॥

तौदी नामासि कन्या घृताची नाम वा असि ।

अधस्पदेन ते पदोर् आ वदे विषकृषणम् ॥६॥ *

आर् [भ]भूद् विषम् अरोद् विषे विषम् अप्राग् अपि ।

अग्निर् अहर् निर अधाद् विषं सोमो निर अणयीद् विषम् ।

[वंष्टारम् अन्व अगाद् विषम्] अहिर अमृत ॥७॥ ॥का०६॥ ॥अनु०३॥

१६.१८

कुतस् तौ जातौ कतमस् सो अर्ध×

कस्मात् लोकात् कतमस्या× पृथिव्याः ।

वत्सो विराजस् सलिलाद् उद् एतां

तां त्वा पृच्छामि कतरेण दुग्धा ? ॥१॥

यो [अ]कन्दयत् सलिलं महित्वा योनिं कृत्वा त्रिभुजं शयानः ।

वत्स् × कामदुघो विराजस् [स] गुहा अके तन्व × पराचैः ॥२॥

यानि चत्वारि बृहन्ति येषां चतुर्थे [वियु]नक्तु वाचम् ।

ब्रह्मैतद् विद्यात् तपसा विपश्चिद् यस्मिन् एकं [युज्यते यस्मिन् एकम्] ॥३॥

बृहत् × परि सामानि षष्ठात् पञ्चा[धि] निर्मिता ।

बृहद् बृहत्या निर्मितं कुतो ऽधि ? बृहती मिता ॥४॥

बृहती परि मात्राया मातुर् मात्राधि निर्मिता ।

माया हि जज्ञे मायाया मायाया मातली परि ॥५॥

वैश्वानरस्य प्रतिमोपरि घौर यावद् रोदसी विबधाधे अग्निः ।

ततष् षष्ठाद् आमुतो यन्तु स्तोमा उद् इतो यन्त्य अभि षष्ठम् अहः ॥६॥

पद् त्वा पृच्छामि ऋषय × कश्यपेवं त्वं [हि] युक्तं युयुक्षे योग्यं च ।

विराजम् आहुर ब्रह्मण × पितरं तां नो वि धेष् ऋतुधा सखिभ्यः ॥७॥

यां प्रच्युताम् अनु यज्ञा × प्रच्यवन्त [उपतिष्ठन्त] उपतिष्ठमानाम् ।

यस्या व्रते प्रसवे [य]क्षम् एजति स विराद् ऋषय × परमे व्योमन् ॥८॥

साप्राणैतु प्राणेन प्राणतीनां विराद् स्वराजम् अभ्य एति पञ्चात् ।

विष्वं मृशन्तीम् अभिरूपां विराजं पश्यन्ति त्वे न त्वे पश्यन्त्य एनाम् ॥९॥

को विराजो मिथुनस्यं प्र वेद् क ऋतून् क उ कल्पम् अस्याः ।

क्रमान् को [अ]स्या बहुधा विदुग्धान् को [अ]स्या धामानि कतिधा व्युष्टीः ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१९

इयम् एव सा यां प्रथमा व्युष्टीः

सांस्व अन्तश् चरति प्रविष्टा ।

वधूर जिगाय नवगंज् जनित्री

महान्तो अस्यां महिमानो अन्तः ॥१॥

छन्द × पक्ष उषसा पेपिशाने समानं योनिम् अनु सं चरेते ।

सूर्यपत्नी सं चरत × प्रजानती केतुमती अजरे भूरिरेतसा ॥२॥

... उषधीषु *

* कनिकरं ... एतु * वही

... इदयो * *

... वद् * *

* * विपदं ...

* * * * गन्म अहिर * * पोरुषं *

* * * अहिनां * * विद्युतावभूवुः

तासां .. सवैभ्यो * *

... विश्वदृषणं

* * * अरो * * अप्रयाग् *

* हेन् निर * विशं * अनुणैः * द्विषम्

अहीर् अमृतः

... कतरस्याः *

वत्सो ... रतां

दत् * * * इष्ट्वा

... माहित्वा योनि * त्यमिजं शयानं

वत्सा कामदुघो विराजो उहा * तन्वाः पराचैः

... चतुर्था * *

ब्राह्मैतु ...

... षष्ठः * निर्मिताः

... तु * मितः

* प्रथमोपरि ... रपबाधे अग्ने

* * आसिचो ...

शशु त पृच्छामि . बोधं * *

... विनं तोम् * * धेहि रतंरा सिभिभ्यः

... प्रच्युवन्त्य उभितिष्ठमाना

तस्या व्रजे ... सा ...

सप्राणैतु प्राण * * सुरासम् * एतु *

* विभिषन्तीम् अभिरूपां * * ते * * पश्यन्त्य *

... ऋतू को * *

किमान् ... विदुग्धां ...

व्याधिः

... व्योष्टीः

सांस्वन्तश् चरति *

महोता अस्या महिमानं इन्तः

* बुसाहं * समानी ...

* * चरति ...

श्री ११ ते मे का
१५ वं श्री
श्री १४ ते २ मे का
१५ श्री आभरन्तीम्
श्री १५ ते ४ मे का

श्री १६

श्री १७

श्री १८

१५ श्री नास्ति

श्री २१

श्री २२

श्री ८.९.२४

श्री २३

श्री २५ किमु धाम

श्री यक्षं

श्री २६ एकं धामिकं

श्री यक्षं

श्री ११.४.१

श्री २

श्री ४.१.१

श्री ५.१.५

श्री ३.१.२

श्री ४.१.५

श्री ५ * * अभ्यवर्षीद् वर्षेण

श्री ६ । श्री कोशेषु अभिवृष्ट्या
[अपि]

श्री ८.१.१

श्री ८.१.५

श्री ७

श्री ९ । श्री वो ते

श्री १० प्रजा अनु वस्ते

ऋतस्य पन्थाम् अनु तिस्र आंगुस् त्रयो घर्मा अनु रेत आंगुः ।
प्रजाम् एका जिन्वत्य ऊर्जम् एका राष्ट्रम् एका रक्षति देवयूनाम् ॥३॥
अग्नीषोमाद् अद्भुर या तुरीयासीद् यज्ञस्य पक्षाद् ऋषयः कल्पयन्तः ।
गायत्री त्रिष्टुभं जगतीम् अनुष्टुभं वृहदकी यजमानाय स्वर् आभरन्तः ॥४॥
पञ्च [व्यु]ष्टीर् अनु पञ्च दौहा गौ पञ्चनाक्षी ऋतवो ऽनु पञ्च ।
पञ्च दिशः पञ्चदशेन कलसास् ता एकमूर्ध्निर् अभि लोकम् एकम् ॥५॥
पञ्च जाता भूता प्रथमजा ऋतस्य पञ्च उ सामानि पञ्च वृहन्ति ।
पञ्चयोगं सीरम् अनु साम[साम] पञ्च आहुर् धावापृथिवीषु पञ्च उर्वीः ॥६॥
पञ्च आहुश् शीतान् पञ्च [उ] मास् उष्णान् ऋतुं नो भूत यतमो ऽतिरिक्तः ।
सप्त सुपर्णाः कवयो निषेदु[स] सप्त छन्दास्य अनु सप्त दीक्षाः ॥७॥
सप्त होमास् समिधो नु सप्त मधूनि सप्त ऋतवो नु सप्त ।
सप्तान्यानि परि भूतम् आयन् सप्त होता ऋतुभ्या यजन्ति ।
तास् सप्तगृध्रा इति शुभवाहम् ॥८॥
अष्टौ धामानि प्रथमजा ऋतस्याष्टेन्द्र ऋत्विजो वैश्या ये ।
अष्टयोनिर अदितिर् अष्टपुत्राष्टमीं राष्ट्रिम् अभि इव्यम् पति ॥९॥
इत्थं श्रेयो मन्यमानेद्म आगमं युष्माकं सख्ये अहम् अस्मि देवा ।
समानजन्मा ऋतुर अस्तु नश् शिवस् स नस् सर्वासं सं चरति प्रजानन् ॥
॥१०॥ ॥का१॥

१६.२०

केवलीन्प्राय बुबुहे हि गृष्टिर् वशं पीयूषं प्रथमं दुहाना ।
अथातर्पयच्च चतु[र]थ चतुर्धा देवान् मनुष्यान् असुगान् अधर्षीन् ॥१॥
अष्टेन्द्रस्य पञ्च यमस्य ऋषीणां सप्त सप्तधा ।
अपो मनुष्यान् ओषधीस् तान् उ पञ्चानु सचिरे ॥२॥
को नु गौः क एकऋषिः किम् उ साम का आशिषः ।
यक्ष्मं पृथिव्याम् एकवृद् एकऋतुः कतमो नु सः ॥३॥
एको गौर एक एकऋषिर् एकं सामैकधाशिषः ।
यक्ष्मं पृथिव्याम् एकवृद् एकऋतुर नाति रिच्यते ॥४॥ ॥का१॥

१६.२१

प्राणाय नमो यस्य सर्वम् इदं वशे ।
यो भूतस् सर्वस्येद्वरो यस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥१॥
नमस् ते प्राण क्रन्दाय नमस् ते स्तनयित्स्व ।
नमस् ते ऽस्तु विद्युते नमस् ते प्राण वर्षते ॥२॥
यत् प्राण क्रन्वाद् आगते अभिक्रन्दत्य ओषधीः ।
प्र वीयन्ते गर्भान् दधते अथो बद्धीर् वि जायन्ते ॥३॥
यत् प्राण[स्] स्तयित्नुनाभिक्रन्दत्य ओषधीः ।
सर्वे तदा प्र मोदन्ते यद् उ किं च भूम्याम् अधि ॥४॥
यदा प्राणो अभ्यक्रन्दीद् वर्षेण स्तनयित्नुना ।
परावस् तत् प्र मोदन्ते महो वै नो भविष्यति ॥५॥
अभिवृष्ट्या ओषधयः प्राणेन सम् अवाशिरन् ।
आयुर वै नः प्राचीचरस् सर्वा नस् सुरभीर् अकः ॥६॥
नमस् ते [प्राण] प्राणते नमो [अ]स्व् अपानते ।
प्रतीचीनाय ते नमः पराचीनाय ते नमस् सर्वस्यै त इदं नमः ॥७॥
नमस् ते [अ]स्व् आयते नमो [अ]स्तु पगयते ।
नमस् ते प्राण तिष्ठत आसीनायोत ते नमः ॥८॥
या ते प्राण प्रिया तनूर या ते प्राण प्रेयसी ।
अथो [य]द् भेषजं तव तस्य नो धेहि जीवसे ॥९॥
प्राणः प्रजा अनुपास्ते पिता पुत्रम् इव प्रियम् ।

* * * तिस्र माहुस् ... रेत *
* एका जयत्य ... रक्षतु देवयूनां
अग्निष्टोम धुर्या धुर्या धुर्यासीद् * पक्षाम् * *
गायत्री त्रिष्टुभे जगतीम् * वृहदकीर् * *
... गौ पञ्चनाक्षी * नु पञ्च [आभरन्ता
... एकमूर्ध्निर् * लोक एता
... प्रथमजन्तस्य * उम * पञ्च *
* शीमे अनु ... ऊर्जा
ओ * * शीता उष्णाम् ऋतुं ... चरिक्तः
... दीक्षा
* * * न * यधुर्
सप्तज्यायां पुरुहूतगायं * * ऋतुर *
* * * यस्सुभवाहम्
... प्रथमजन्तस्याष्टेन्द्र * * ये
* अत्रार् अष्टपुत्रा अष्टमी * अपि * *
* * मन्यमानेत्तम् आगं ... मेवा
... अनामि * * *

केवली इत्याय दधुर ये गृष्टि वशे * * दुहाना
अथातर्पयश्...

... ओषधाम तानि पञ्चानि सचिरे
का न * * यकं ...
* * एकत्र एकतुं * न शः
* * यकेक ऋषिर् * *
* * एकत्र एकतुं * *

* * * विदन्ते ...
... क्रन्दन्त्व *
* * गर्भे ... जायन्ते
* * स्तनयित्नुना अभिक्रन्दन्त्व *
* ददात् * मोदन्ते * अ ... अधिः

पशव प्रस्यत् ... भविष्यति
अनिरिष्ट्या ... अवाशिरं
* * न प्राचीचरत् सर्वान् सुरभीर् अक

... च * *

... तम् ...

प्राण प्रजानुपस्ते ...

प्राणो ह सर्वस्येश्वरो यच्च च प्राणति यच्च च न ॥१०॥ ॥का०५॥

श्री ११.४.११-२०

१६.२२

श्री * * प्राणस्तकमा

प्राणो मृत्युः प्राणो भृशं प्राणं देवा उपासते ।
प्राणो ह सत्यवादिनम् उत्तमे लोक आ वृधत् ॥१॥

... उत्तमो लोका *

... प्राणो सर्वम् *

श्री प्राणो ह सूर्यश्चन्द्रमाः

प्राणो विराट् प्राणो देही प्राणं सर्व उपासते ।
प्राणो ऽग्निश् चन्द्रमास् सूर्यः प्राणम् आहुः प्रजापतिम् ॥२॥
प्राणापानौ व्रीहियवाश् अनश्वान् प्राण उच्यते ।
यं ह प्राण आहितो ऽपानो व्रीहिर उच्यते ॥३॥
अपानति प्राणति पुरुषो गर्भे अन्तरा ।

पानो व्रीहिवान् ... उच्यते
देवे * प्राणाहितो * व्रीहि *
... अन्तः

श्री यदा त्वं प्राण जिन्वस्यथ स
[जायते पुनः

या वा त्वं प्राण जिन्वः स वृश्च वायसे त्वत् ? ॥४॥

... मातरिश्चान ...

श्री सर्वं प्रतिष्ठितम्

प्राणम् आहुर् मातरिश्चानं वातो ह प्राण उच्यते ।
प्राणे [ह] भूतं भव्यं च प्राणे सर्वं समा[हि]तम् ॥५॥

... समाताः (उपरि प्राप्ते तम्)

श्री मनुष्यजा उत

आधवणीर् आङ्गिरसीर् दैवीर् मनुष्याश् च याः ।

अधवणीर् आङ्गिरसीर् देवेर्...

श्री ओषधयः प्र जायन्ते

सर्वाः प्र मोदन्त् ओषधीर् यदा त्वं प्राण जिन्वसि ॥६॥

... पृथिवीर् मही

श्री प्र जायन्ते

यदा प्राणो अभ्यघर्षीत् वर्षेण पृथिवीं महीम् ।

... य * * *

श्री सर्वं तस्मै

ओषधयः प्र मोदन्त [अ]थो याः काश् च वीरुधः ॥७॥

* * प्राण इदं ...

श्री एषा तस्मै । श्री शृणवत्

यस् ते प्राणेदं वेद यस्मिंश् चासि प्रतिष्ठितः ।

यथा * बलि इराम्य... उत्तमम्

[सुभवः

एषा तस्मै बलिं हरान् अमुष्मिन् लोक उत्तमे ॥८॥

* * बलिश्चस...

श्री स भूतो भव्यं भविष्यत्

यदा प्राण बलिहृतस् तुभ्यं सर्वाः प्रजा इमाः ।

* वस्मे * हराम् ... शुशुभुः

श्री ११.४.२१-२६

१६.२३

श्री उच्चरन्

एकं पादं नोत्खिद्यति सलिलाद् धंस उत्पतन् ।

... अस उत्पपदम्

श्री यद्ग स

यदि स तम् उत्खिद्ये[न्] नैवाद्य न श्वस स्यात् ।

इमं * * * अहैवाक्यनः क्यो

श्री न ह्युच्छेत् कदा चन

न रात्री नाहस् स्यान् न प्रजातं तु किं चन ॥१॥

न रात्रीन् नहरयाहः प्रजा * कि *

श्री कतमः स केतुः

अष्टाक्षरं वर्तत एकनेमि सहस्राक्षरं प्र पुरो नि पञ्चात् ।

* वर्ततेकं * * * मरो * *

श्री विश्वस्य वेष्टतः

अर्धेन विश्वं भुवनं जजान यद् अस्यार्धं किम् उ तस्य केतुः ॥२॥

अर्धेनि * * * पतस्यार्धं ...

श्री सर्वस्य वेष्टतः

यो [अ]स्य विश्वजन्मन ईशे सर्वस्य वेष्टतः ।

* * * जन्मनि ईशि * वेष्टितः

श्री मानु तिष्ठतु

अन्येषु क्षिप्रधन्वने तस्मै प्राण नमो ऽस्तु ते ॥३॥

* * * भन्वते ...

श्री सुप्तेषु

यो [अ]स्य सर्वजन्मन ईशे विश्वस्य वेष्टतः ।

य * * * जन्मनि ... वेष्टितः

अतन्द्रो ब्रह्मणा धीरः प्राणो माम् अभि रक्षतु ॥४॥

... त्रियंशु ननुप पथते

ऊर्ध्वस् स्वप्नेषु जागर ननु तिर्यङ् नि पद्यते ।

नस् सुप्तस्य सुप्तं अन मशवाव * *

न सुप्तम् अस्य सुप्तं अनु शुश्राव कश् चन ॥५॥

* * वत् ... वेद् * *

प्राण मा मत् पर्याधृतो न मद् अन्यो भविष्यसि ।

अपां गर्भम् इव जीवसे प्राण बध्नामि त्वा मयि ॥६॥ ॥का०६॥ ॥अनु०५॥

श्री १.४.१-३,५,४,६,८,

१६.२४

[७,९,१०

साहस्रस् त्वेष ऋषभः ष्वस्वान् विद्या रूपाणि वक्षणासु विभ्रत् ।
भद्रं दात्रे यजमानाय शिक्षन् बार्हस्पत्य उक्थियस् तन्तुम् आतान् ॥१॥

साहस्र... वक्षणासि *

अपां यो अग्ने प्रतिमा बभूव प्रभूस् सर्वस्मै पृथिवीव देवी ।

... सिधं * उथियस् * आताम्

पिता वत्सानां पतिर् अफ्यानां साहस्रे पोषे अपि नः कृणोतु ॥२॥

* * अग्ने ... पृथिवीम *

पुमान् अन्तर्वान् स्थविरः पयस्वा[न्] वसोः कबन्धम् ऋषभो विभर्ति ।

... अफ्यानां साहस्रे ...

तम् इन्द्राय पथिभिर् देवयानैर् हुतम् अग्निर् वहतु जातवेदाः ॥३॥

... ऋषवो विभर्ति

देवानां भाग उपनाह एषो ऽपां रस ओषधीनां घृतस्य ।

त्वम् * वैथिभिर् ... वेरः

* * मपानाहेषो * रसीर् * *

१शो सोमस्य ऋषम्

१शो कोशेषु जरायु अपि

१शो सोमेन पूर्णं

शो प्रजम्ब इह वा इमा म्ब
शो इन्द्रस्यौजो

१शो ऋषभो

१शो वयो दधौ

१शो घावापृथिवी उभे स्ताम्

शो १.४.११ देवेषु गोष्वेति

शो १२

१शो अन्नवीन् मित्रो

शो १३

१शो धूनीष्व्

शो १५.१

शो १५.१.५ १शो ऋषभं यव-

शो १५.१.९

[कल्पयन्

शो १५.१.५

शो १६

१शो कोशेषु इववर्तेभ्यो अपि

शो १७ ऋषत्प अवर्ति

१शो शृणोति

शो १८ नैनं दुम्बन्स्व्

१शो जिन्वन्ति विश्वे

शो १९ ब्राह्मणेभ्य ऋषभं

१शो अब पश्यते

शो २०

१शो तन् सर्वम्

शो १.४.२१, २२, २४, २३

शो इन्द्र इन्द्रियं दधातु चेतनीम्

१शो वुह्रा

हि गृ २.१०.५ शो नाना

१शो प्रति दध्मो

१शो हासिष्ट

१शो ऋ ४.२८.८ नाना

शो ८.५.१-१०

सोमस्य द्रप्सम् अशृणीत शक्रो बृहन् अद्रिर् अभव[द् य]श् छरीरम् ॥४॥

पिता वत्सानां पतिर् अच्ययानाम् अथो पिता महतां गर्गराणाम् ।

वत्सो जरायुः प्रतिधुक पीयूष आमिक्षा घृतं तद् व् अस्य रेतः ॥५॥

सोमस्य पू[र्णं क]लशं विभर्षि त्वष्टा रूपाणां जनिता पशूनाम् ।

शिवास् ते सन्तु ; प्रदमीः × × घृ ? अस्मभ्यं स्वधिनं [य]च्छ या अमूः ॥६॥

इन्द्रस्य चौजो वरुणस्य वा[ह] अ]श्विनोर् अंसां मरुताम् इयं ककुत् ।

बृहस्पतिं संभृतम् एतम् आहुर य धीरासः × कवयो [ये] मनीषिणः ॥७॥

आज्यं विभर्ति घृतम् अस्य रेतस् साहस्र × पोषस् तम् उ यज्ञम् आहुः ।

इन्द्रस्य रूपं वृषभो वसानस् सो अस्मान् देवाश् शिव पेतु दत्तः ॥८॥

दैवीर् विशः × पयस्वान् आ तनोषि त्वाम् इन्द्रं त्वां सरस्वन्तम् आहुः ।

सहस्रं स एकमुखा ददाति यो ब्राह्मण ऋषभम् आजुहोति ॥९॥

बृहस्पतिस् सविता ते मनो दधौ त्वष्टुर् वायो × पर्य आत्मा त आभृतः ।

अन्तरिक्षे मनसा त्वा जुहोमि वर्दिषु टं घावापृथिवी अभूताम् ॥१०॥

॥का०१॥

१६.२५

य इन्द्र इव देवेषु एति गोषु विवावर्त ।

तस्य ऋषभस्याङ्गानि ब्रह्मा सं स्तौतु भद्रया ॥१॥

पार्श्वे आस्ताम् अनुमत्या भगस्यास्ताम् अनूवृजौ ।

अष्टीवन्ताव् अन्नवीन् मृत्युर मर्मतां कथलाव् इति ॥२॥

असद् आसीद् आद्रित्यानां श्रोणी आस्तां बृहस्पतेः ।

पुच्छं वानस्य देवस्य तेन धूनीष्व् ओषधीः ॥३॥

क्रोड आसीज् जामिशंसस्य सोमस्य कलशो धृतः ।

उत्थातुर् अन्नवन् पदो यद् ऋषभं व्यक[ल्पयन्] ॥४॥

गुहा आसन् सिनीवाल्यास् सूर्यायास् त्वचम् अन्नवन् ।

देवास् संगत्य यत् सर्वं ऋषभं व्यकल्पयन् ॥५॥

ते कुष्ठिकास् सरमायै कूर्मेभ्यो अद्रधुश शफान् ।

ऊषभ्यम् अस्य कीटभ्यश् शवनेभ्यो अधारयन् ॥६॥

शृङ्गाभ्यां रक्ष ऋषद् अरानि हस्ति चक्षुषा ।

शृणोतु भद्रं कर्णाभ्यां गवां य × पतिर् अच्ययः ॥७॥

शतयाजं स यजते नैनम् ऋषवन्स्व् अन्नयः ।

जिन्वन्तु सर्वे तं देवा यो ब्राह्मण ऋषभम् आजुहोति ॥८॥

ब्राह्मणाय वृषभं दद्या धरीय × कृणुते मनः ।

पुष्टिं सो अच्ययानां स्व गोष्ठं वि पश्यन् ॥९॥

गावस् सन्तु प्रजास् सन्त्वं अथो [अ]स्तु तनूबलम् ।

सर्वं तद् अनु मन्यन्तां देवा ऋषभशयिनं ॥१०॥ ॥का०२॥

१६.२६

अयं पिपान ; इन्द्रियं गयां विभर्ति तेजनीम् ? ।

अयं धेनुं सुदुघां नित्यवत्सां वशं दुह विपश्चिनं परो दिवः ॥१॥

पिशङ्गरूपो नभसो वयोधा पेन्द्रश् शुष्मो विश्वरूपो न आगन् ।

प्रजाम् अस्मभ्यं दधतो रयिं च द्दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥२॥

एतं घो युवानं परि दध्मो [अ]त्र तेन क्रीडन्तीश् चरत वशां अनु ।

मा नो हिसिष्ट अनुषा सुभागा रायश् च पोषैर् अभि नस् सचध्वम् ॥३॥

उपेहोपपन्नम् [अ]स्मिन् गोष्ठ उप पृञ्चतु ।

उप ऋषभस्य यद् रेत उपेन्द्र तव वीर्यम् ॥४॥ ॥का०१॥

१६.२७

अयं प्रतिसरो मणिर् [वीरो वीराय बध्यते ।

* द्रप्सुर् अशृणीत ... अब ऋषभश् *

... अच्ययानां ...

वत्सं * प्रददाः= पिशुषामुष्वा घृतं तर्पस्व रेत

शिवस् ... वा मू

* चौजो ... गवताम्

बृहस्पति...

... महस्रपुषम् तन यज्ञावाहुः

... रमा * शिनेतु घतः

दैवीर् * * * तनुधु ...

सहस्र .

... स्वष्टुर् * * आचमहताभृतः

... वठिष * * यभूताम्

पेन्द्रीव * एषु * युवावद

... वषा ...

पाइर्वास्ताम् * भगस्यामस्ताम् अनुवृजौ

* * मृत्यु ममी केवलम् *

मजद ... शोणी वास्तां बृहस्पते

... धूनीष्व् *

पुरोडा × × मशोभस्य * * धृत

इत्या उदन्नम् ... विक

गुदागे * * * अन्नव

देवात् * * सर्वम् * विकल्पयम्

* कुष्ठिकाश् शरमायी * अद्रितिश शफां

उन्मध्यम् * * शिवरत्रेभ्यो अधारयम्

* * रिषद् गर्ता * *

... अच्ययः

मनयाद सेजते * नृप्यन्स्व *

... वयुः * *

* सोमच्ययान...

... सन्तु रथो * तनुबलि

... दायने

मयं पिपाना .

... विशे * विपच्यतं पुरो *

* * रयोधा इन्द्रश् ... आगं

... चरति * *

* * हिंसिष्ट * सिभागा ...

उपेहोपपरिचुनो ...

* * मणिम्

शो एति

शो अनेनाजयद् द्यावापृथिवी उभे
'शो प्रतीवर्तः प्रतिसरः [इमे
शो विमृधो वशी...सर्वतः

शो ते मे देवाः...प्रतिसरेरजन्तु
शो उनेमं ब्रह्मणस्पतिं नास्ति
शो यथापूर्वम्

शो सूर्य इव दिवम्

'शो उत नास्ति
'शो याः कृत्याः
एवं शो
'शो अस्मै

शो ८.५.११-१७,१९-२२

'शो प्रतिस्पाशनम् अभिततम्

'शो अधो सपत्नकर्शनो

शो असृजत, त्वा

शो देवा अकृषवत

'शो भोजस्वान्

'शो इन्द्रासपत्नं

शो तन्मे... यथासाभि

'शो आ माहभद्

शो इमं मेधिम

शो २.२.१ नास्ति

'शो सर्वतो

शो ८.८.१

[वीर्यवान्] सपत्नहा शूरवीरः परिपाणस् सुमङ्गलः ॥१॥
अयं मणिस् सपत्नहा सुवीरस् सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः ।
प्रत्य[क] कृत्या वृषयन् एतु धीरः ॥२॥
अनेनेन्द्रो मणिना वृत्रम् अहन् अनेनासुरान् पराभाषयन् मनीषी ।
अनेन द्यावापृथिवी उभे अजयद् अनेनाजयत् प्रदिशश् चतस्रः ॥३॥
अयं आकृत्यो मणिः प्रतीवर्धतुम ? प्रतिसरः ।
भोजस्वान् विमृधो मणिस् सो [अ]स्वान् पातु विश्वतः ॥४॥
तद् अग्निर् आह तद् उ सोम आह इहस्पतिस सविता तद् इन्द्रः ।
ते ते देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरेणाजन्तु ॥५॥
अन्तरं दधे द्यावापृथिवी उताह उत सूर्यम् उतेमं ब्रह्मणस् पतिम् ।
ते ते देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरेणाजन्तु ॥६॥
ये आकृत्यं मणिं जना वर्माणि कृण्वते ।
सूर्यो दिवम् इषारुह्य वि कृत्या बाधते वशी ॥७॥
आकृत्येन मणिन ऋषिणेव मनीषिणाः ।
अजैषं सर्वाः पृतना वि मृधो हन्मि रक्षसः ॥८॥
याः कृत्या [आ]ङ्गिरसीर् याः कृत्या आसुरीर् उत ।
कृत्या यास् स्वयंकृता या उ चान्येभिर् आधुताः ।
उभयीस् ताः परा यन्तु परावतो नवति नाढ्या अति ॥९॥
अस्मिन् मणिं वर्मं बभ्रन्तु देवा इन्द्रो विष्णुस् सविता रुद्रो अग्निः ।
प्रजापतिः परमेष्ठी विराड् वैश्वानर ऋषयश् च सर्वे ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.२८

उत्तमो [अ]स्य ओषधीनाम् अनइवान् जगताम् इव व्यावृत्तं श्वपदाम् इव ।
यम् ऐच्छामाविदाम तं प्रतिस्पाशनम् अग्रुवन् ॥१॥
स इद् व्याघ्रो भवत्य् अथो सिंहो अथो वृषा ।
सर्वा दिशो वि राजति यो विभर्तीमं मणिम् ॥२॥
नैनं घ्नन्त्य् अप्सरसो न गन्धर्वा न मर्त्याः ।
सर्वा दिशो वि राजति यो विभर्तीमं मणिम् ॥३॥
कश्यपस् त्वाम् असृजत् कश्यपस् त्वां सम् ऐरयत् ।
अविभस् त्वेन्द्रो मानुषे विभत् संधेविणे ऽजयत् ।
मणिं सहस्रवीर्यं वर्मं देवा अकृषवत ॥४॥
यस् त्वा कृत्याभिर् यस् त्वा वीक्षाभिर् यश्चैर् [यस् त्वा] जिघांसति ।
प्रत्यक् त्वम् इन्द्र तं जहि वज्रेण शतपर्वणा ॥५॥
अयम् इद् वै प्रतीवर्तस् सहस्वान् संजयो मणिः ।
प्रजां धने च रक्षतु परिपाणस् सुमङ्गलः ॥६॥
असपत्नं नो अधराद् असपत्नं न उत्तरा[त्] ।
इन्द्र पिशाचान् नः पञ्चाज् ज्योतिश् शूर पुरस् कृधि ॥७॥
ऐन्द्राग्नं वर्मं बहुलं यद् उग्रं विश्वे देवा नाति विध्यन्ति सर्वे ।
तत् ते तन्वं त्रायतां सर्वतो बहुद् आयुष्मान् जरदष्टिर् यथासः ॥८॥
आ त्वा रक्षतु ? देवमणिर् महत्या अरिष्टतातय ।
इमम् एम्यम् ? अभिसंविशध्वं तनूपां त्रिवरुथम् भोजसे ॥९॥
अस्मिन् इन्द्रो नि वधातु नृग्न[म् इ]मं देवासो अभिसंविशध्वम् ।
दीर्घायुत्वाय शतशारदायङ्गुष्मान् जरदष्टिर् यथासत् ॥१०॥
इन्द्रो बभ्रान्तु ते मणिं जिगीवा अपराजितस् सोमपा अभयं करो वृषा ।
स त्वा रक्षतु सर्वदा दिवा नक्तं च विश्वतः ॥११॥ ॥का०५॥ ॥अनु०५॥

१६.२९

इन्द्रो मन्थतु मन्थिता शक्र[श्] शूरः पुरंदरः ।

सपत्नहस् सुवीरः परिमाणस् *

* * वृषयेन् * वीरा
... अह ननेनासुरात् * *
... अजयत् अनेनाजयत् * *
यो ... प्रतिसरा
... पातु *
* * * * इ ... इन्द्राः
... कृत्या प्रतिसरेण जन्तु
... उताहुर * * उतेवं * *
... कृत्या प्रतिसरेण जन्तु
* ज्ञागति ... वर्मणि *

स्वागतेन * ऋषेण *
अजीषं सर्वा रक्षसा
... रक्षीर् *
... उग्र * आता
उभेइस् * * यन्ति परावति * नाभ्याति

* इच्छामाविराम ति प्रतिस्पाशनम् *
* यद् ... वृका
... विभति इमं *
नेना ...

... तां * ईरय
अपिबस्तेन्द्रो * * मासवां शेविणी जयत् ॥४॥

... यवे *
* तम् इन्द्रं ... शरपर्वणा
* अद् वैः प्रतीवर्तः ...
... रक्षसः * *
* * दराद् ...
इन्द्रा पिशाचं * * ज्योतिः करः * *
ऐन्द्राग्निं ... विध्यन्ति *
* * संजस ... यथासत्

* * अविसेविशध्वं ...
... देवासोम् *
* युष्मां * यथासः
* * त मणि * * सोमपा * इषात्

* * मन्थता ...

श्री सेना
श्री २ कुणोत्वमू
श्री धूममर्दिन पराहृयामित्रा
श्री ४ हम्ब
श्री संदिताः
श्री १ निः (नि ५) शृणीहि
श्री ताजजङ्ग इव * हम्बेनाम्
श्री ५ [वधको वधैः
श्री * दस्युनां शाकः सेनाम् *
श्री ७
श्री ६ तेन शत्रून्भि सर्वांन् न्युञ्ज
श्री ६ हृद् धि...वाजिनीवतः
श्री ७ अयुतं न्युञ्जं जघान
श्री ८ [शाको * * सेनया
श्री अमून् तमसा
श्री ९ न्युञ्जिर, चानपवाचना
श्री तैरमून्
श्री १०
श्री बहवा

श्री ८.८.११-१५, १८, १६, १७,
[१९-२१

श्री नयतामून् मृत्युवृता

श्री * एकं * एकम्

श्री अङ्गिरसो महीम्

श्री हनम्
श्री सर्पांन् देवान्
श्री हनन्

श्री चाक्षुजालाभ्यां
श्री इम उसा मृत्युपाशा

श्री नुत्ता धावत
श्री कोशेषु भूयिष्ठं बृहस्पतिप्रणु-
श्री मा शाकन् [सानां
श्री क्रोशताम् एनाम्, उभे तु नास्ति
श्री यन्तु

श्री ८.८.२२, २१

यथा इनाम सेनाम् भमित्राणां सहस्रशः ॥१॥
पूतिरज्जुद उपध्मानी पूति सेनां कुणोत्व इमाम् ।
अग्नि धूमं पराहृय इत्स्व आ वधतां भयम् ॥२॥
परुषान् अमून् परुषाङ्ग * कुणोतु इत्स्य एनान् वधको वधैः ।
क्षिप्रं शर इव भज्यन्तां बृहज्जालेन संचिताः ॥३॥
अमून् अश्वत्थ नि मृणीहि आवामून् अदिराजिरम् ।
ताव् इत् त भङ्गैव ? भज्यन्तां बृहज्जालेन संचिताः ॥४॥
अन्तरिक्षं जालम् आसीज् जालदण्डा दिशो महीः ।
तेनाभिधाय सेना इन्द्रो दस्युन् अपावपत् ॥५॥
बृह[त्]ते जालं बृहत् इन्द्र शर सहस्राधस्य शतवीर्यस्य ।
तेन न्युञ्ज मघवन्न् भमित्रान् शश्वतीभ्यः ॥६॥
बृहत् ते जालं बृहत्तथ श[क्र]स्य रोचनावत[ः] ।
तेन शतं सहस्रम् अयुतं जघानेन्द्रो दस्युनाम् अभिधाय सेनाम् ॥७॥
अयं लोको जालम् आसीच् छकस्य महतो मद्दान् ।
तेना[इ]म् इन्द्रजालेन तमसामून् अभि वधामि सर्वांन् ॥८॥
सदिर उग्रा विवृत्तिर ? आतिशु चात्पवाचिराम् ? ।
भ्रमस् तन्द्रीथ च मोहथ च तेनामून् अभि वधामि सर्वांन् ॥९॥
मृत्युवे अमून् प्र यच्छामि मृत्युपाशैर् अमी सिताः ।
मृत्योर ये अघला वृतास् तेभ्य एनान् प्रति नयामि बह्वान् ॥१०॥ ॥का१॥

१६.३०

मृत्युवृता अमून् नयत यमवृता अपोभ्रत ।
परस्सहस्रा इभ्यन्तां वृणेद्व एनान् मर्यं भवस्य ॥१॥
साध्या एकं जालदण्डम् उद्यत्य यन्त्प भोजसा ।
कद्रा द्वितीयं वसवस् तृतीयम् आदित्यैर् एक उद्यतः ॥२॥
विश्वे देवा उपरिष्ठा[द्] उञ्जन्तो यन्त्प भोजसा ।
मध्येन जन्तो यन्तु सेनाम् अङ्गिरसो वधैः ॥३॥
वनस्पतीन् वानस्पत्यान् ओषधीर् उत वीरुधः ।
द्विपाच्च अतुष्पाद् इष्णामि यथा सेनाम् अमूं हताम् ॥४॥
गन्धर्वाप्सरसो देवान् सर्पांन् पुण्यजनान् पितृन् ।
दृष्टां अदृष्टान् इष्णामि यथा सेनाम् अमूं हत ॥५॥
मृत्योर आपम् आ पद्यन्तां क्षुधं सदि वधं भयम् ।
इन्द्रथ चाक्षुमालाभ्यां शर्वं सेनाम् अमूं हतम् ॥६॥
मृत्युपाशा इमे युक्ता यान् आक्रम्य न मुच्यसे ।
अमुष्या हन्तु सेनाया इदं कूटं सहस्रशः ॥७॥
घर्मस् समिजो भग्निनायं होमस् सहस्रहः ।
भवथ च पून्निबाहुथ च शर्वं सेनाम् अमूं हतम् ॥८॥
पराजिता * प्र त्रसतामित्रास् सिता धावत ब्रह्मणा ।
बृहस्पति * प्रणुत्तानां मामीषां मोचि कथं चन ॥९॥
अथ पद्यन्ताम् एयाम् आयुधानि मा शिषन् प्रतिघाम् इषुम् ।
अथैषां बहु विभ्यताम् इषवो जन्तु मर्मणि ॥१०॥
सम् एनान् क्रोशतं चावापृथिवी उभे सम् अन्तरिक्षं सह देवताभिः ।
मा ज्ञातारं मा प्रतिष्ठां विदन्त मिथो विघ्नाना उप [य]न्ति मृत्युम् ॥११॥ ॥का२॥

१६.३१

दिशथ चतस्रो ऽभ्यतयो देवथस्य पुरोडाशाथ शफा अन्तरिक्षम् उच्चिः ॥१॥
चावापृथिवी पक्षसी ऋतवो ऽभीशवो ऽन्तर्देशा * किंकरा] वाक् परि-
रथ्यम् ॥२॥

... सहस्रशः
प्रतिरज्जुर् * वधनामी प्रति * कुणोतु माम्
* * परापृथ्व कम् * * *
पुरषान् अमून् पुरषावः * एनां ...
* शरेव * * सञ्चिता
* * * म्णीह स्वादासुत् खदिराचिरम्
... सञ्चिता
... मधी
* मेनम् अन्द्रो * उपावपत्
... शूरस् सहस्राधस्य *
तेना ... आमत्रां *
बृहत् त ...
तेना ... दस्युनाम् अविधाय *
... चमसामून् अपि * सर्वांम्
स्वेदर उग्रां ववतिर् आतिशु *
ममश चन्द्रीश * मुहश्च न मुहश्च तेनमोन् अपि
* अमूं प्रदक्षामि * अमे पिता [* सर्वांम्
* * खाला वृता * एन पृष्ठ नवामि वधं

* अमू * यमृता अपोभ्रतः
* सहस्र * त्रिनेशुर्वानां मृत्युं भवस्व
* यक * आदित्यो * ओ नमसा
... एका उद्यत
* * * उप जन्तो यन्त्प *
मध्येनि खनन्तो ...
... ओषधीन् अवनत *
* * वृष्णामि अमू *
* देवा ...
* अदृष्टा वृष्णामि * मेनाममू हतां
* आयुष्म मेधि * भयः
इन्द्रस्याक्षमालाभ्यां सर्वं * अमू हताम्
* यम * याम क्रमि * *
* यन्तु * सहस्रशं
* * युग्मिना अथ * सहस्रशः *
भगस्य पृष्णवाहुम सर्वं सेनासमू हताम्
पराजिता * भग्नितामित्रा * षवतु *
* * मामैषा मोम * *
... मिधं प्रदक्षाम् उच्चम्
... मर्मणि
मसेनां क्रोशतां ...
* * मामा प्रदिष्टाम् इदं मथो मिघ्नानाम् * * *

... पुरोडाशाथ शफा अन्तरिक्षम् उच्चिः
* * गीतवो * वान् परिरिथ्यम्

शो २३
शो २४^१

अहोरात्रे चक्रं मास अरास् संवत्सरो अधिष्ठानम् ॥३॥
विराट् ईषाग्नी रथमुखम् इन्द्रस सव्यद्यश्च खन्द्रमास् सारथिः ॥४॥
इतो जयेतो वि जयस्व जय सं जय स्वाहा ॥५॥ ॥का॥३॥

१६.३२

शो १.१.१
शो नन्दमित

शो ३। शो कोशेषु भूयिष्ठं पृथिव्या

शो २

शो ४
शो महान् भर्गश्च

शो ५
शो भुवना वि चष्टे

शो ६, ७

शो ६

शो ८

शो ९ आपः शाकरा वृषभा ये
[स्वराजः]

शो १०

शो १.१.११-१५, १८, १६,
[१७, १९, २०]

दिवस् पृथिव्या अन्तरिक्षात् समुद्राद् अग्नेर् वातान् मधुकशा द्वि जज्ञे ।
तां चायित्वामृतं वसानां हृदि प्रजा प्रति नन्दन्तु सर्वाः ॥१॥
पश्यन्त्य अस्याथ चरितं पृथिव्या पृथङ् नरो बहुधा मीमांसमानाः ।
अग्नेर् वातान् मधुकशा द्वि जज्ञे मरुताम् उग्रा नसिः ॥२॥
महद् विश्वरूपं पयो ऽस्यास् समुद्रस्योत त्वा रेत भाहुः ।
यत ऐति मधुकशा रराणा तत् प्राणस् तद् अमृतं निविष्टम् ॥३॥
मातादित्यानां दुहिता वसूनां प्राण प्रजानाम् अमृतस्य नाभिः ।
द्विरण्यवर्णा मधुकशा घृताची महद् भर्गुश्च चरति मर्त्येषु ॥४॥
मधो कशाम् अजनयन्त देवास् तस्या गर्भो अभिषद् विश्वरूपः ।
तं जातं तरुणं पिपतिं माता स जातो विश्वा भुवनाभि वसन्त ॥५॥
कस् तौ प्र वेद क उ तौ जानाति याव् अस्या[स] स्तनौ सहस्रधाराव् अक्षितौ ।
ऊर्जं दुहाते [अ]नपस्फुरन्तौ ॥६॥
कस् तं प्र वेद क उ तं चिकेत यो [अ]स्या हृद कलशास् सोमधानो
अक्षितः ।

ब्रह्मा सुमेधा[स] सो [अ]स्मिन् मदेत ॥७॥
द्विऋण्वती वृहती वयोधा उर्ध्वेषोषाभि याति या व्रतम् ।
श्रीन् घर्मान् अभि वावशाना मिमाति मायुं पयते पयोभिः ॥८॥
याम् आपीनाम् उप सीदन्त्य आपो यां शाकरा वृषभा यां स्वराजः ।
ते वर्षन्ति ते [वर्षयन्ति तद्विद् कामम् ऊर्जम् आपः ॥९॥
[स्तनयित्नुस् तं वाक् प्रजापते] वृषा शुष्मं क्षिपसि भूम्याम् अधि ।
अग्नेर् वातान् मधुकशा द्वि जज्ञे मरुताम् उग्रा नसिः ॥१०॥ ॥का॥४॥

१६.३३

यथा सोम प्रतस्सवने अश्विनोर् भवति प्रियः ।
एवा मे अश्विना वर्च आत्मनि ध्रियताम् ॥१॥
यथा सोमो द्वितीयसवने इन्द्राग्न्योर् भवति [प्रियः ।
[एवा म] इन्द्राग्नी वर्च [आत्मनि ध्रियताम्] ॥२॥
यथा सोमस् तृतीयसवने ऋभूणां भवति प्रियः ।
एवा म ऋभवो वर्च आत्मनि ध्रियताम् ॥३॥
मधु जनिषीय मधु वंशिषीय ।
पयस्वान् अग्न आगमं तं मा सं सृज वर्चसा ॥४॥
सं मासे वर्चसा सृज सं प्रजया सम आयुषा ।
विष्टुर् मे अस्य देवा इन्द्रो विद्यात् सह ऋषिभिः ॥५॥
यद् गिरिषु [पर्वतेषु गोष्वा अश्वेषु यन् मधु ।
[सुरायां सिष्यमानायां यत् तत्र मधु तन् मयि] ॥६॥
यथा मधु मधुकृतस् संभ्रमन्ति मधाव् अधि ।
एवा मे [अ]श्विना बलम् ओजश्च ध्रियताम् ॥७॥
यथा मक्षा ऽ मधुजं मधु ? न्यजन्ति दक्षिणाम् अधि ।
एवा मे अश्विना वर्चस् तजश्च ध्रियताम् ॥८॥
अश्विना सारधेण मा मधुनाकृतं शुभस्पती ।
यथा वर्चस्वतीं वाचम् आखदानि जनां अनु ॥९॥

पर्वं शो

शो यथा मक्षा इदं मधु न्यजन्ति
[मधावधि]

शो स्तनयित्नुस्ते वाक्प्रजापते
वृषा शुष्मं क्षिपसि भूम्यां द्वि

वृषा शुष्मं क्षिपसि भूम्यां दिवो मधो कशया पृथिवीम् अनक्षि ।

*** आरात्...
वीराट् ईषाग्नी रथमुखम् * संविष्टम् * *
यतो... जाया * हाय *

* पृथिव्यान्तरिक्षात् समुद्राग्नेर्वाता...
* चाद्विष्टामृतं * कथिभिः प्रजाः पति रन्तु *
पश्यन् अस्यान् वरतं... मीमांसमानां
* वाता... अनपतिः
... समुद्रस्योतु...
एत वैक * रराणास् * * तन्मृतं दिविष्ठं

* * अजनयन्ति... विश्वरूपं
* * * पिवन्ति * सु आतो...
* * * * का उ त् नाभ... अश्वतो
ऊर्जं दुहाते *
...ति चिकेत * * हृदः...
अश्वितः

... देदेता
... उर्ध्वेषोषानभि * यां ज्ञाता
श्रीणि घर्मान् * वावशाना मिमातिमाति * * *
* आमीनाम् * * * यानि * वृषभा...
* वर्षयन्तु *
* शुष्मं क्षपसि...
* वाता * * जज्ञे * * अनपति

भवतु *
यथा म भिभवो वर्चामेनु प्रीयताम्
... सवनम् ऐन्द्राग्नयोर् *
ऐन्द्राग्नी वर्चः
... कतूणां भवतु *
यथा म भिभवो वर्चामेनु प्रीयतां
* त्रिषी मनु मभिकीयः
* आगनागमं...
... मम् आयुषा
* मे अस्य * इन्द्रो विद्यात् * कथिभिः

} यत्र गिरिष्य विषां चिषिषी

यथा... प्रीयताम्
* * मधुजं मधु न्युजं * *
यथा... वर्चस्... प्रीयतां
... मधुवी उतं शुभस्पती
... जवे *
* शुष्मं क्षपसि... मधोः कशय * * *

१शो दातारं नास्ति । १शो तेनो
[सिचमूर्ज पिपति]

तां दातारं ? पशव उप जीवन्ति सर्वे तेन वो सेषम् ऊर्जं विभर्ति ॥१०॥

॥का०५॥

१६.३४

शो १.१.२१
शो मधोः * * घृताची नास्ति

पृथिवी दण्डो अन्तरिक्षं गर्भो धीः कशा विद्युत् प्रकशः ॥१॥
मधोः कशा च घृताची हिरण्ययो बिन्दुः ॥२॥
उर्व्यं असि प्रणयो ऽस्य क्षभो ऽसि नभो ऽसि सहो ऽसि ॥३॥
अभो मां कृणु नभो मां कृणु सहो मां कृणु ॥४॥
समुद्रो ऽस्य अक्षतो अपरिमितः ।
सहस्रमणिस् सहस्रं माम् ऋच्छतु ॥५॥

शो २२, २३ नाना

यो वै मधुकशायास् सप्त मधूनि वेद सप्त मधुमतीन् ? ॥६॥
मधुमन्तं लोकं जयति इमभ्य ? अस्मात् तरीयान् भवति ॥७॥
यद् वीध्रे स्तनयित्नु तत् प्रजापतिर् एव प्रजाभ्यः प्रादुर भवति ॥८॥
तस्मान् प्राचीनोपवीतस् तिष्ठेत् प्रजापते ऽनु ना बुध्यस्वेति ॥९॥
अन्व एनं प्रजापतिर् अनु प्रजा बुध्यन्ते य एवं वेद ॥१०॥ ॥का०६॥ ॥अनु०६॥

शो २४

शो २४ तिष्ठे

शो २४

१६.३५

शो १०.१.१

यां कल्पयन्ति वहनौ यधूम इव विश्वरूपां हस्तकृतां त्रिकित्सवः ।
साराद् एव अप नुदाम एनाम् ॥१॥

शो २१ नाना

वे ७.१.५३

शो ३

१शो बन्धुम् ऋच्छतु

शो ४ वे ५.२४.६

शो गोधु, पुरुषेषु

शो ५ १शो अघमस्त्वघकृते

शो नाना

शो ६

शो ७

शो ८

शो ९

शो शंभिवदं * * पुनःसरं

शो १०

शीर्षण्वतीं नस्वतीं कर्णिनीं कृतां कृत्याकृतां संभृतां विश्वरूपाम् ।
प्रत्यक् प्रतिप्रह्णिमसि यश् चकार तम् ऋच्छतु ॥२॥
श्रुक्ता राजकृता [स्त्री]कृता ब्रह्मभिः कृता ।
जाया पत्या नुसेव कर्तारं बन्धुम् ऋच्छतु ॥३॥
अनयाहम् ओषध्या [सर्वाः कृत्या अदूदुषम् ।
[यां क्षेत्रे चक्रुः यां गोभ्यो यां वा ते पुरुषेभ्यः] ॥४॥
कृत्यास् सन्तु कृत्याकृते शपथश् शपथीयते ।
प्रत्यक् प्रतिप्रवर्तय यश् चकार तम् ऋच्छतु ॥५॥
प्रतीचीन आक्रिसो ऽध्यक्षो नः पुरोहितः ।
प्रतीचीः कृत्या आकृत्या [मून् कृत्याकृतो जहि ॥६॥
[यस् त्वोवाच परंहीति प्रतिकूलम्] उदाय्यम् ।
तं कृत्ये अभिनिवर्तस्व मास्मान् इच्छो अनागसः ॥७॥
यस् ते परं पि संवधौ रथस्येव ऋभुर धिया ।
तं गच्छ तत्र ते ऽ[य]नम् अज्ञातस् तं ऽयं जनः ॥८॥
ये त्वा कृत्वालेभिरे विद्वला अभिचारिणः ।
विषेदं कृत्यादूषणं प्रतिवर्तमं प्रतिसरं तेन त्वा स्नपयामसि ॥९॥
यद् दुर्भगां प्रस्नपितां मृतवत्साम् उपेयिम ।
अपेतु सर्वं मत् पापं द्रविणं मोषं निष्ठुतु ॥१०॥ ॥का०७॥

१६.३६

शो १०.१.११-२०

यत् ते पितृभ्यो ददतो यज्ञं वा नाम जगद्गुः ।
संदेह्यात् सर्वस्मात् पापाद् इमा मुञ्चन्तु त्वीषधीः ॥१॥
देवेनसात् पिश्यान् नामप्राहात् संदेह्याद् अभिनिष्कृतात् ।
मुञ्चन्तु त्वा वीरुधो वीर्येण ब्रह्मण ऋग्भिः पयस ऋषीणाम् ॥२॥
यथा वातश् च्यावयति भूम्या रेणुम् अन्तरिक्षाश् चाभ्रम् ।
एवा मत् सर्वं दुर्भतं ब्रह्मनुत्तमं अपायति ॥३॥
अप काम नानवती विनञ्जा गर्दभीष ।
कर्तुं नक्षस्वेतो नुत्ता ब्रह्मणा वीर्या[व]ता ॥४॥
अयं पन्थापि नयामस् त्वा कृत्ये प्रह्वितां प्रति त्वा प्र ह्विमः ।

... शेषम् * *

... प्रकामा

मधो * वि...

* * प्रहो...

... मा * *

... अपरिमिता

मनिस सहस्र * अश्छतु

मधोन * * *

... तारीयं *

उज् जीभ्रव स्तनयत्नु तत् प्रजापतिर् एव तत्
[प्रजापत्यः प्रादुर *]

अन्य...

* * वहतो...

* * अपु नरादाम *

शीर्षण्वतीं नस्वतीं कर्णिनीं * कृता * *

* * इत्...

* * कृती...

* * नुषेव * बन्धुम् *

} अनयाहम् ओषधये इत्य एका

... शपथश् शपथीयते

प्रतीचीर्... पुरोहिता

* * कृत्याम्

* * अभिनिवर्तस्व मास्माद् अह्ये *

* * त पुरुष मग्निधी * दतुर् धियः

... अज्ञानम् * अम् *

यस * कृत्या * अभिचारणः

* * प्रतीवरत्तम् अप्रतिसरं...

निष्पुर्भगां पृष्णपथां * उपेयिमः

अमेतु * नत * * मोष *

* * पितृभ्यो दधतु यदे * * जगद्गुः

मदेभ्यात् ...

* * पिश्यां प्राहात् संदेह्याद् अभिनिष्कृताः

* * वीरुधो * * च विमिः...

* * वात स्यावयतु...

यवस सत् * * ब्रह्मनुत्तमम् उपायती

* * नादपती अविनञ्जाद् *

कर्तुं नक्षस्वेतो नुत्ता * *

* * नयामि * कृत्यपु किरवां * * * ह्विम

श्री मा क्षणिष्ठाः

श्री पाकं सन्तं

श्री नास्ति

श्री निखातं

श्री ० १.१.१

श्री १० १.२१.१ * अस्मान्

श्री २२ [रक्षतां * * प्रजावती

श्री नास्ति

श्री २३ पापकृते कृत्याकृते

[वा नास्ति]

श्री २४

श्री २५

श्री २६

श्री न त्वा निकर्तुमर्हति

श्री नास्ति

श्री २७

श्री नि इभ्यश्च

श्री २८ अथेहि

श्री तं प्रति

श्री २९.१

श्री १०.१.२९.१.१

श्री ३० तमसाधुता * इव

श्री ३१ कृत्याकृतो बलगिनो

श्री अमूर्त् कृत्याकृतो

श्री ३२ मुच्यते तमसस्परि...

[केतल

श्री ९.३.१

तेनाभि याहि भञ्जत्य अनस्विनीष वाहिनी विश्वरूपा कुरुटिनी ॥५॥
 पराकृ ते ज्योतिर् अपथं ते अर्वाग् अन्यत्रास्मद् अयना कृणुष्व ।
 परेणेहि नवति नाभ्या अति दुर्गास् झोत्या मा भानिष्ठा * ? परेणेहि ॥६॥
 यात इव वृक्षं नि मृणीहि पादय मा गाम् अभ्वं पुरुषम् उच्च छिष पषाम् ।
 कर्तुन् निवृत्त्येत * कृत्ये अप्रजास्त्वाय बोधय ॥७॥
 यां ते अकुरु बर्हिषि यां इमशानि कृत्यां क्षेत्रे बलंगं वा निचरन्तुः ? ।
 अग्नौ वा त्वा गार्हपत्ये ऽभिषेक * पूर्णं सन्तं धीरत्रा अनागसम् ।
 ताम् इतो नाशायामसि ॥८॥
 उपाहृतम् अनुबुद्धं निपातं वैरं त्सार्यं अन्व अविदाम कर्मम् ।
 तद् एतु यत आगन् तत्राश्व इव वर्ततां इन्तु कृत्याकृत * प्रजाम् ॥९॥
 स्वायसा [असयो] भवन्ति नो गृहे विषा ते कृत्ये यतिधा परुषि ।
 उन् तिष्ठेव परेहीतो ऽज्ञाते किम् इहेच्छसि ।
 प्रीवास् ते कृत्ये पादौ चापि कत्स्यामि निर द्रव ॥ १०॥ ॥का० २॥

१६.३७

इन्द्राग्नी एनान् वृश्चतां यौ प्रजानां प्रजापतीं ।
 सोमो राजाधिपा मृडिता च भूतस्य ? न * पतयो मृडयन्तु ॥१॥
 भवश् शर्वश् चोभयौ मृडतां नः ॥२॥
 भवाशर्वाव् अस्यतां पापकृत्वने कृत्याकृते वा ।
 दुष्कृते विद्युतं देवहेतिम् ॥३॥
 यच्च एयथ द्विपदी चतुष्पदी कृत्याकृता संभृता विश्वरूपा ।
 सेतो ऽष्टापदी भूत्वा पुन * परेहि बुच्छुने ॥४॥
 अभ्यक्ताक्ता स्वरंकृता सर्वे भरन्ती दुरितं परेहि ।
 जानीहि कृत्ये कर्तारं बुद्धितेव पितरं स्वम् ॥५॥
 परे[हि] कृत्ये मा तिष्ठो विद्वस्येष पदं मय ।
 मृगस् स मृगयुस् त्वं ; नक्तात् कर्तुम् ? अर्हसि ॥६॥
 अमर्त्यो मर्त्यस् स्वयंकृतं यच्च चकाराच्चिरया ।
 हस्ताभ्याम् आत्मने ऽवधीम् ॥७॥
 उत हन्ति पूर्वोसिनं प्रत्यादायापर इष्वा ।
 उत पूर्वस्य निष्पततो वि हन्त्य अपर * प्रति ॥८॥
 पतद् धि ऋणु मे वचो अपरेहि ? यत एयथ ।
 यस् त्वा चकार तं पुनः ॥९॥
 अनागोहत्या वै भीमा कृत्ये मा नो गाम् अभ्वं पुरुषं वधीः ॥१०॥ ॥का० १॥

१६.३८

यत्रयत्रासि निहिता ततस् त्वोत्थापयामसि ।
 पर्णाल् लघीयसी भव ॥१॥
 यदि स्थ तमसाधुता जालेनाभिहिता यूयम् ।
 सर्वास् संलुप्येत * कृत्या * पुन * कर्म प्र हिणमसि ॥२॥
 कृत्याकृतां मूलकृत्याम् अभिनिष्कारिण * प्रजाम् ।
 मृणीहि कृत्ये मोच्च छिषो अमु कृत्याकृतं जहि ॥३॥
 यथा सूर्यस् तमसो मुच्यन्ते परि रात्रिं जहात्य उपसथ च केतुम् ।
 एवाहं सर्वं दुर्भूतं [कर्म कृत्याकृता कृतं] हस्तीव रजो दुरितं
 जहामि ॥४॥ ॥का० ५॥

१६.३९

उपमित * प्रतिमितो ऽथो परिमितश्च यः ।

तेनाभ्याहि तुंजन् अनस्विनीषि ...
 पराग सी... एता कृणुष्व
 * नवति नाभ्याति दुर्गां झोत्या * * परेणेहि
 वातेन * मृणीहि पादे * * * इच्छिष्ये येषाम्
 कर्तुं निषतेवतः ...
 या ... या ... नितक्षणः
 * गा त्रा * अचेरुः पूर्णा * * नाकसम्
 तम् इत *
 उपाहृतम् * * * स्वार्थं न विदाम कर्तुन्
 * एत * आगं तत्रादेव ...
 स्वयसा भवन्ति तो ... निषा *
 * तिष्ठेव परेहीतो * * अर्हसि
 ... पादे चाप कृच्छाणि नि द्रवः

* एनां * गीः * *

* * मृडता ए कृतस्य * * मृडयन्तु
 भवाशर्वाश्चोभयो मृडता नः इत्येकपदाः

.. व

. देवहेति

* एतद् द्विपदे चतुष्पदे * संभृतां * कृतां
 इवेतो ...

अभ्यक्तागतास्स्वयंकृतः * * * परेहि

पदे * * विष्टो ...

मृगस्य * तन् ...

* मर्त्यो * यं * नित्या

* * वधम्

* हन्तु पूर्वोसिनं प्रत्यादायापदीष्वा

उतो . यन्त्य * प्रतिः

यतद् ऋणु * * अपरेहयतयेतः

... रं *

अनागोहत्यं * भीमं ...

यत्रयत्रासु नीहिता * त्वोत्था

पर्णा लघीयसी भवा

यद् अस्तु * जालेनाभीयता *

* संलुप्येत * कृत्या * कृत्या * *

* कृतं * कृतम् * निःकारिणि *

मृणीहि * सुस् ...

* * तपसो * पर राष्टं जहात् अवसथ * *

यवाहं ... रदो *

* प्रतिमो * परमितश्च ...

श्री २

शालाया विश्वधाराया[स] ते नञ्जानि वि चृतामसि ॥१॥

श्री ३

यत् ते नञ्जं विश्वधारे पाशो प्रन्थिय च य* [क]तः ।

वृहस्पतिर् इवाहं बलं वाचा वि संसयामि तत् ॥२॥

श्री ५

आ ययाम सं बबहं प्रन्थींश् चकार ते वृहान् ।

परंषि विद्वान् शस्तेवेन्द्रेण वि चृतामसि ॥३॥

श्री ४

संज्ञानां पलदानां परिष्वज्जह्यस्य च ।

सर्वा मानस्य पत्नि ते नञ्जानि वि चृतामसि ॥४॥

श्री ६

वंशानां ते नह्नानां प्राणाहस्य तृणस्य च ।

पक्षाणां विश्वधारं ते नञ्जानि वि चृतामसि ॥५॥

श्री ७

यानि ते अन्तश् शिक्षयान्य आवेधूरण्याय कम् ।

प्र ते ता वि चृतामसि सर्वा मानस्य पत्नि न उद्धिता तन्वे भव ॥६॥

श्री ८

हविर्धानम् अग्निशालं पत्नीनां सदनं सद्ः ।

सदो देवानाम् असि देवि शाले ॥७॥

श्री ९

अधुम् ओपशं विततं सदन्नाक्षं विषुवति ।

अपिनञ्जम् अपिहितं ब्रह्मणा वि चृतामसि ॥८॥

श्री १० नञ्जा परिष्कृता

यश् च त्वा प्रति गृह्णाति येन चासि मिता त्वम् ।

उभौ मानस्य पत्नि तौ जीवतां जरदृष्टी ॥९॥

अमुत्रैनम् आ गच्छताद् वृहा नञ्जापिनिष्ठिता ।

तस्यास् ते वि चृतामस्य अङ्गमङ्गं परुषपरुः ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.४०

श्री ११.११.१४

अग्निम् अन्तश् छाद्यसि पुरुषान् पशुभिस् सह ।

विजायति प्रजायति वि ते पाशांश् चृतामसि ॥१॥

श्री १६

ऊर्जस्वती घृतघती पृथिव्यां निमिता मिता ।

विश्वाक्षं बिभ्रती शाले मा हिंसी* प्रतिगृह्णतः ॥२॥

श्री प्रतिगृह्णतः

श्री ११

यस् त्वा पूर्वां निमिमाय संजभार वनस्पतीन् ।

प्रजायै चक्र त्वा शाले परमेष्ठी प्रजापतिः ॥३॥

श्री १२

नमस् तस्मै नमो दात्रे शालापतये च कृणमसि ।

नमो अग्नये प्रचरते पुरुषाय च ते नमः ॥४॥

श्री १३.१४

गोभ्यो अश्वेभ्यो नमो यच्च छालायां विजायते ।

अन्तरा द्यां च पृथिवीं च यद् व्यचस्य तेन शालां प्रति गृह्णामि त इमाम् ॥५॥

श्री १५.१६

यद् अन्तरिक्षं रजसो विमानं तत् कृण्व उदरं शेषधिभ्यः ।

यच्च ? छालां प्रति गृह्णामि तस्मै ॥६॥

श्री १५.१७

तृणैर् आवृता पलदान् घसाना रात्रीव शाला जगतो निवेशनी ।

मिता पृथिव्यां तिष्ठसि हस्तिनीव पद्मती ॥७॥

श्री २१

या द्विपक्षा चतुष्पक्षा षट्पक्षा या निमीयते ।

अष्टापक्षां वृषापक्षां शालां मानस्य पत्नीम् अग्निर् गर्भं हवा शये ॥८॥

श्री १८

इदस्य ते वि चृताम्य अपिनञ्जम् अपोणुवन् ।

वरुणेन समुज्जितां मित्र* प्रातर व्य उज्जतु ॥९॥

श्री २०

कुलाय ऽधि कुलाय कोश कोशस् समुज्जितः ।

तत्र मर्त्यां वि जायते यस्माद् बिह्वं प्रजायते ॥१०॥ ॥का०६॥

१६.४१

श्री ११.११.१९

चतुस्त्राकिं परिचक्रां कविभिर् निमितां मिनाम् ।

विश्वानं बिभ्रती शालां अमृतौ सोम्यं सद्ः ॥१॥

श्री १६.१७.१९

श्री १४ भव

मा न* पाशान् प्रति मुखो गुरुर् भारो लघुर् भवः ।

वधूम् इव त्वा [शा]लं यत्रकामं भरामसि ॥२॥

श्री २३ प्र भरामि

इमा आप* प्र हराम्य अयक्ष्मा यक्ष्मनाशनीः ।

गृहान् अभि प्र सीदाम्य अमृतेन सहाग्निना ॥३॥

... नञ्जान् * *

वृहस्पतिर् इहं * * * स्त्रिसियामि *

* यामि * विश्वहो प्रन्थि.. वृहं

* विद्वाय ..

संज्ञानां पलदानां परिष्वकनन्दस्य *

... नञ्जान् * *

अंशानां * नाहवामि ...

... त नञ्जान् * *

* च * * आमधो न्याय *

* च * * * * पत्न्या तु उद्धयता तस्ये *

मनो ...

यक्ष्मोपिंश * * विषुवति

* * वृषणश च कृतामसि

यश् चित्रा प्रति गृह्णातु तेन आशसिता *

अमत्रैनम् * गच्छता विषा ष्टता

* * छदेमि ...

... ति * *

... निमिता मिता:

विश्वानं * शाला * * पगृह्णतः

... निमिमाय * वानरपती

प्रजाये... परमेष्ठी *

* तरये ...

... ज * *

... पृथिवी * * वदस्य तेना * * * तैमा

... वृणु * शैबलभ्यः

तृणैपावृता पलदां ... निवेशिनी

... हस्तिनीव *

* * शाला मानस्य पत्निम् * * * सौ

... चृतामसिम् अपिनन्दसपूषेबां

* समुपिजता * * व्यभजतु

... समुपिजतः

... प्रजायसे

* * कविभिन् नसिता सितां

विश्वानं बिभ्रती * अमृतौ सोम्यां मतः

... अक्ष्म्या यक्ष्मनाशिनी

शो २२

प्रतीचीं त्वा प्रतीचीनश्च शाले प्रैम्य् अहिंसतीम् ।
अग्निर् वा अन्तर आपश्च च ऋतस्य प्रथमा द्वाः ॥४॥

शो २५^१

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

शो २६^१

प्राच्या दिशश्च शालाया नमो महिस्ने ॥५॥

शो २७^१

स्वाहा देवेभ्यश्च स्वाह्येभ्यः ।

शो २८^१

दक्षिणस्या दिशश्च शालाया नमो महिस्ने ॥६॥

शो २९^१

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

शो ३०^१

प्रतीच्या दिशश्च शालाया नमो महिस्ने ॥७॥

शो ३१^१

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

उदीच्या दिशश्च शालाया नमो महिस्ने ॥८॥

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

ध्रुवाया दिशश्च शालाया नमो महिस्ने ॥९॥

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

ऊर्ध्वाया दिशश्च शालाया नमो महिस्ने ॥१०॥

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

दिशोदिशश्च शालाया नमो महिस्ने ॥११॥ ॥का^०७॥ ॥अनु^०७॥

शो १०.६.१-७,९

१६.४२

अरातीयोर् भ्रातृव्यस्य दुर्दादौ द्विषतश्च शिरः ।

प्र वृध्नाम्य् एनद् ओजसा ॥१॥

धर्मं मह्यम् अयं मणिं फाला[ज्] जातं करिष्यति ।

तृप्तो मन्थेन मागमव् रसेन सह वर्चसा ॥२॥

य[त्] त्वा शिकं परावधीत् तक्षा हस्तेन घाह्या ।

आपस् त्वा तस्माज् जीवला पुनन्तु शुचयश्च शुचिम् ॥३॥

द्विरण्यशृङ्गो ? ऽयं मणिर् वधन् नो वस्व अदातिम् ? ।

अर्द्धां यज्ञं महो वधत् शृहे वसति नो ऽतिथिः ॥४॥

तस्मै घृतं सुरां मध्व् अ[न्नम]न्नं क्षदामहे ? ।

स न पित्रेव पुत्रेभ्यश्च भ्रयद्भ्यश्च चिकित्सतु ।

[भूयोभूयश्च श्वश्रवो] देवभ्यो मणिर् पत्य ॥५॥

इमं वधनातु वृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे ।

भूयोभूयश्च श्वश्रवस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।

तम् अग्निं प्रत्य् अमुञ्चताज्या[य] रसाय कम् ।

सो ऽस्मा आज्यं दुहे ॥६॥

[इमं वधनातु वृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे ।

[भूयोभूयश्च श्वश्रवस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।]

तम् इन्द्रं प्रत्य् अमुञ्चताजसे वीर्याय कम् ।

सो ऽस्मै बलम् इव् दुहे ॥७॥

[इमं वधनातु वृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे ।

[भूयोभूयश्च श्वश्रवस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।]

ते सूर्यं प्रत्य् अमुञ्चत तैर्मा अजयद् विशस् सो ऽसौ वर्च इव् [दुहे] ॥८॥

॥का^०१॥

१६.४३

शो १०.६.८

[इमं वधनातु वृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे ।

[भूयोभूयश्च श्वश्रवस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।]

* * प्रतीचीनि * प्रहिं प्रहिंसती

* हिंदापहचन्तस्य प्रथमोभा

... स्वयिभ्यः

प्रच्या दिशश्च ...

... स्वाहायिभ्यः

... स्वाहिभ्यः

प्रतीच्यां ...

... स्वाहिभ्यो

दीच्यां ...

... स्वाहिभ्यो

... स्वाहिभ्यो

दिध्वाया ...

... स्वाहिभ्यो

इति षडृतसूक्तम्

ओ रात्रीयोर् * दुर्दादौ ...

* वृध्नानीनम् *

चर्म मय्याम् ...

... रथेन * *

... तश्च * वाच्या

* तास ...

द्विरण्यशृङ्ग * * दाहम् ..

... दधति ...

... अने वनामहे

... श्रयद्भ्यश्च चिकित्सतु

देवभ्यो * अभ्यः

{ भूयोभूयस्यश्वस् * * * * ॥६॥ इमं वधनातु वृहस्पतिः मणिं फालं घृतश्चुतमुग्रं खदिरमोजसे भूयोभूयश्च स्वस्तेना ॥७॥

त्वम्...

त्वम् ..

... वहे

त्वं... विपः ...

श्री १०	तं सोमं प्रत्य अमुञ्चत द्रविणाय रसाय कम् । सो ऽस्मै मह इद् दुहे ॥१॥ [इमं बध्नातु बृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् भोजसे । [भूयोभूयश् श्वदश्वस तेन त्वं द्विषतो जहि ।] तं विभ्रच्च खन्द्रमा मणिम् असुराणां पुरो ऽजयद् दानवानां द्विरण्ययीः । सो ऽस्मै तेज इद् दुहे ॥२॥	त्वं... * * मह *
श्री १५	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तं राजा वरुणो मणिं प्रत्य अमुञ्चत शंभुवम् । सो ऽस्मै राज्यम् [इद्] दुहे भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि ॥३॥ *]	त्वं... * रमा ...
श्री नास्ति	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिं आशवे ।] तं त्वष्टा प्रत्य अमुञ्चत प्रजाभ्यो वीर्याय कम् । सो ऽस्मै रूपम् इद् दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि ॥४॥	त्वं... ... वद
श्री १२	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तेनेमां मणिना कृषिम् अश्विनाव् अभि रक्षतः । स भिषग्भ्यां पयो दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि ॥५॥	तेनेमा * * अश्विनाम् * रक्षतु * निग्भ्यां ...
श्री १३	इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् [आशवे] । [तं विभ्रत् सविता मणिं] तेनेदम् अजयत् स्वः । सो ऽस्मै सूनुतां दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि ॥६॥	तेनेदम् * रत्न
श्री १६, १४	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे] तं देवा विभ्रतो मणिं सदा धावन्त्य भक्षिताः । स एभ्यो अमृतं दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि ॥७॥	... मणियो * * भक्षिताम् साभ्योम् * *
श्री १४, १६	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तम् आपो विभ्रतीर् मणिं सर्वान् लोकान् युधाजयन् । स आभ्यो जितिम् इद् दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि ॥८॥	मणि । ये सर्वा लोकां निधाजयं मोभ्यो * * वद
श्री १७	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तम् इमं देवता मणिं तुभ्यं दधतु भर्तेषु । [अ]सौ ते भूतिम् इद् दुहे भूयोभूयश् [श्वदश्वः] । तेन त्वं द्विषतो जहि ॥९॥ ॥का॥ २॥	... मणि तुभ्यो * * * * भूतम् * * वषां भूयोभूयस्य स्वेन...

१६.४४

श्री १०.१.१९	अस्तदेशा अबध्नत प्रविशास् तम् अबध्नत । प्रजापतिस्त्वष्टो मणिर् द्विषतस् सो ऽधरां अकः ॥१॥	* बध्नतः * * अबध्नतः °पतिस्त्वष्टो मणि द्विषतो...
श्री १८	अतवस् तम् [अबध्नतार्तवास् तम्] अबध्नत । संघत्सरस् तं बद्धवा सर्वं भूतं वि राजति ॥२॥	... अबध्नतम् ... भूति * राजती
श्री २०	अथर्वाणो [अ]यघ्नताथर्वणा अबध्नत । अङ्गिरसस् तं बध्नन्ति दस्यूनां विभिदुः पुरः ॥३॥	* यघ्नत आथर्वाणा बध्नतः आङ्गिरस्तरतं बद्धामि * विवदः पुराः
श्री २१	तं धाता प्रत्य अमुञ्चत स भूतं व्य अकल्पयत् । तेन त्वं द्विषतो जहि ॥४॥	त्वं * प्रति मुञ्चत सु भूता न्य *
श्री २३	इमं बध्नातु बृहस्पतिर् देवेभ्यो असुरक्षितिम् । स त्वायं मणिर् आगमत् सह गोभिर् अजा[वि]भिर् अन्नेन प्रजया सह ॥५॥	... क्षिति ... अन्येन * *
श्री २५	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् देवेभ्यो असुरक्षितिम् । [स त्वायं मणिर्] आगमन् मधोर् घृतस्य धारया कीलालेन भ्रिया सह ॥६॥	अगमन्... कलालेन * *
श्री २६	इमं बध्नातु बृहस्पतिर् देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।	... क्षिति

[स त्वा]यं मणिर् भागमद् भोजसा तेजसा सहसा भृत्या द्रविणेन भ्रिया सह ॥७॥

यस्य लोका इमे त्रयः पयो दुग्धम् उपासते ।
स त्वायम् अभि रक्षतु मणि[श्] भ्रैष्ठ्याय मूर्धतः ॥८॥
स त्वायं शतदक्षिणो मणि[श्] भ्रैष्ठ्याय जिन्वतु ।
यं देवाः पितरो मनुष्या उपजीवन्तु सर्वदा ॥९॥
तस्मै त्वा यज्ञवर्धन मणे प्रत्य अमुञ्च शिवम् ।
तं त्वां शतदक्षिण मणे भ्रैष्ठ्याय जिन्वतात् ॥१०॥ ॥का०३॥

१६.४५

असपत्नस् सपत्नहा सपत्नान् द्विषतो ते ऽधरां अकः ।
उत्तरं द्विषतस् त्वा मणिः कृणोतु देवजाः ॥१॥
मणिं सहस्रवीर्यं ब्रह्मणा तेजसा सह प्रति मुञ्चामि ते शिवम् ।
स त्वाम् अभि रोहतु देवैः फालमणिस सह ॥२॥
यथा बीजम् उर्वरायां कृष्टे फालेन रोहति ।
एवास्मिन् प्रजा पशवो ऽन्नमन्नम् वि रोहतु ॥३॥
पतम् इधं समाभृतं जुषाणो अन्न प्रति इर्यं होमम् ।
तस्मिन् विधम सुमति स्वस्ति चक्षुः प्राणं प्रजां पशून् जातवेदसि
ब्रह्मणा ॥४॥ ॥का०४॥

१६.४६

का चासि क्षमा चासि तस्यास् ते भूतिश् च सुभूतिश् चैति मुखे ।
ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राणा बन्धेभ्यो विमदं न एनम् ॥१॥
भूमिश् चासि भूतिश् चासि तस्यास् ते भुवनं च सुभूतिश् चैति मुखे ।
[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राणा बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥२॥
पृथिवी चासि पार्थिवी चासि तस्यास् ते भविष्य[श्] चाभविष्यश् चैति मुखे ।
[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राणा बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥३॥
क्षेम्या चासि क्षितिश् चासि तस्यास् ते कं च नाकं चैति मुखे ।
[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राणा बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥४॥
ददा चासि सुददा चासि तस्यास् ते स्वश् च स्वर्गश् चैति मुखे ।
[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राणा बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥५॥
अमितिश् चासि निर्ऋतिश् चासि तस्यास् ते मित्रं च मैत्रं चैति मुखे ।

अयं ...

... भ्रैष्ठ्याय मूर्धता

... भ्रैष्ठ्याय *

... मणेः ...

* त्वं * मणिमणिश् भ्रैष्ठ्याय जिन्वतः

... सपत्नां * मे धरा *

... देवजा

मणियं * * तेतेजसा सहत् ...

... कृष्टे * *

यवास्मिन् * * नमंने * *

... अग्नेः ...

* विधेम सुमती ...

... भूति * सुभूति चैति *

... ताभ्यो * * *

... सूनुम्

... तन्वा मुमुग्धिर् ... एनं

... च

* * पृथिव्ये ...

च

... च

... च

... च

श्री १०.६.३०.५

श्री ३१.१

श्री ३०.१

श्री ३१.१

श्री ३३

श्री ३५

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥६॥
 शतपृष्ठा चासि विधून्वाना चासि तस्यास् ते विन्दस् च विन्दमानं
 चै[ति मुखे ।

* * * बधून्वाना... विन्दस्...
 च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥७॥
 सुषिता चासि सुवितिथ चासि तस्यास् ते वितिथ च सुषितिथ चै[ति
 मुखे ।

... च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥८॥
 वप्सा ? चासि वप्सतिथ ? चासि तस्यास् ते वसुग च प्रवसुग
 चै[ति मुखे ।

... च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥९॥
 अप्सराश् चासि सदान्वा चासि तस्यास् ते रोहं च रोहश् चै-
 [ति मुखे ।

... रोह * * * च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१०॥
 ॥का०५॥

१६.४७

रोहिणी चासि सुरोहिणी चासि तस्यास् ते यच्छश् च प्रयच्छश्
 चै[ति मुखे ।

* * * सुरोहिणी
 च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥११॥
 विश्वभृच् चासि विश्वरूपा चासि तस्यास् ते ददस् च प्रददस् चै[ति
 मुखे ।

... तेय * * * च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१२॥
 गिरयन्ती ? चासि गिरिगिरि[श्] ? चासि तस्यास् ते विन्दस् च सुवन्दानं ?
 चै[ति मुखे ।

च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१३॥
 गुर्वी चासि गुर्वित्तिरि ? चासि तस्यास् ते दोहश् च दोहनं चै[ति मुखे ।

गुर्वी...दोहनं च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥५॥
 दितिश् चास्य भदितिश् चासि तस्यास् ते पयश् च पयसश् चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥५॥
 जूर्णा चासि जरयन्ती चासि तस्यास् ते दक्षश् च दक्षमाणं चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥६॥
 अप्रतिष्ठा चासि प्रतिष्ठिता चासि तस्यास् त ओजश् च तेजश् चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥७॥
 वप्री चासि प्रवप्री चासि तस्यास् ते क्षुवश् च क्षुवसश् चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥८॥
 लोकिनी चासि लोककृच् चासि तस्यास् ते कुर्वश् च संस्कृर्वाणं चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥९॥
 नीची चास्य उत्ताना चासि तस्यास् ते स्वं च स्वावथ चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१०॥
 ॥का ६॥

१६.४८

पृग्निश् चासि पृषती चासि तस्यास् ते चासं चाप्राद्यं चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥११॥
 सरा चासि सरस्वती चासि तस्यास् ते ब्रह्म च क्षत्रं चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१२॥
 वसुभृच् चासि वसुमती चासि तस्यास् ते सनुता चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।

... च

... च

* * प्रतिष्ठितः ... च

उर्वी * प्रवप्री ... च

पृग्निश् * पृषतीश् ... च

... च

... च

[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेष पुत्रं पितेष सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥३॥
 महश् चासि महस्वती चासि तस्यास् ते कामश् च तृप्तिश् चैति [मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेष पुत्रं पितेष सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥४॥
 सर्वा चासि सर्वे चासीदं ? तस्यास् ते विश्वं च विश्वे च देवा यन्ति मुखे ।
 ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः *
 ताभ्यां नो मृड ? ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 ताभ्यां नो ऽभि जिग्रह ? मातेष पुत्रं पितेष सूनुम् ।
 अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम् ॥५॥

॥का०७॥ ॥अनु०८॥

१६.४९

* * महस्वतीश्... चैति * चैति

* * * नष्टे... ॥५॥

... जिग्रह ॥६॥ मातेमातेष...

... तन्वा... ॥७॥

श्री ६.११४.१

यद् देवा देवहेडनं देवासश् चक्रुमा वयम् ।
 आदित्यास् तस्मान् [न] नो यूयम् ऋतस्य ऋतेन मुञ्चत ॥१॥

श्री २

ऋतस्य ऋतेनादित्या यजत्रा मुञ्चतह नः ।
 यज्ञे [इ यद्] यज्ञवाहसश् शिक्षन्त उपारिम ॥ २ ॥

श्री ३

मेवस्थता यजमानास् जुचाज्येन जुह्वतः ।
 अकामा विश्वे वा देवाश् शिक्षन्तो नोप शक्तिम ॥ ३ ॥

श्री ६.११५.१

यद् विद्वांसो यद् अविद्वांस पनांसि चक्रुमा वयम् ।
 तस्मान् नो ह्य अमुञ्चत विश्वे देवासू सजोषसः ॥ ४ ॥

श्री २

यदि जाग्रद् ऋजत् ? स्वपन्न एन एनस्यो ऽकरम् ।
 भूतं मा तस्माद् भयं च द्रुपदाद् इव मुञ्चताम् ॥५॥

श्री ३ स्विक्तः

द्रुपदाद् इव मुमुचानस् सिन्धो ? ज्ञात्वा मलाद् इव ।
 पूतं पवित्रेणवाज्यं विश्वान् मुञ्चन्तु मैनसः ॥६॥

श्री ६.११६.१

यद् यामं चक्रुर् निखनन्तो अग्रे कार्षीवणा अन्नविदो न विद्यया ।
 वैषस्वते राजनि तज् जुहोम्य अथ यज्ञिय मधुमन् नो अस्तु ॥७॥

श्री २

वैषस्वतः कृण्वद् भेषजानि मधुभागो मधुना सं सृजाति ।
 मातुर् यद् एन इषितं न आगन् यद् वा पितापराशो जिहीडे ॥८॥

श्री ३

यदीदं मातुर् यदि वा पितुर् नो भ्रातुः पुत्रा [च] चेतस एन आगन् ।
 यावन्तो अस्मान् पितरस् सचन्ते तेषां सर्वेषां शिवो [अ]स्तु मन्युः ॥९॥

श्री ६.११७.१ ते आ २.३.२
[साम मं २.३.२०

अपमित्यम् अप्रतीप्तं यद् अस्मिन् यमस्य येन वलिना चरामि ।
 इदं तद् अग्ने अनृणो भवामि जीवन् एव प्रति द्दामि सर्वम् ॥१०॥

॥का०१॥

१६.५०

श्री ६.११७.२

इहैव सन्तः प्रति द्दाम पतज् जीवा जीवेभ्यो नि हराम एनत् ।
 अपमित्य धान्यं यज् जघसाग्निर मा तस्माद् अनृणं कृणोतु ॥१॥

श्री ३

अनृणा अस्मिन् अनृणाः परस्मिन् तृतीये नाके अनृणास् स्याम ।
 ये देवयाना उत पितृयानास् सर्वान् पथो अनृणा अदीप ? ॥२॥

श्री ६.११८.१

यद् धस्ताभ्यां चक्रुमा किल्विषाण्य अक्षाणाम् अक्तम् अभिलिप्समानाः ।
 उग्रपश्ये उग्रजितौ तद् अद्याप्सरसाव् अनु दत्ताम् ऋणं नः ॥३॥

श्री २

उग्रपश्ये राष्ट्रभृत् किल्विषाणि यद् अक्षवृत्तम् अनु दत्तं नस् तत् ।
 ऋणान् नो नर्णं यद् यच्छमानो यमस्य लोके अधिरज्जुर् आयत् ॥४॥

श्री ३

यस्मा ऋणं यस्य जायाम् उपैमि यं याचमानो अभ्यैमि देवाः ।

श्री वाचं वादिषुः

ते ऽ वाजिन् वाजिभिर ? मोक्षरां मद् देवपत्नी अप्सरसाव् अधीतम् ॥५॥

श्री ६.११९.१

यद् अदीप्यन् अहम् ऋणं कृणोम्य अदास्यन् अग्न उत संगृणामि ।

... ऋतस्येतेन मुञ्चता

* * यदत्रा मुमुञ्चतेह न

* यज्ञमाहमरिमक्षन्तु *

वेदस्वता ...

... मेपिम

* विद्वांसो यदि विद्वांसः पनासश् * *

* न... सगोपसा

... स्वपं येतेनस्यो *

भूति... एवि *

... सिन्धु...

* पवित्रेणाज्यं ...

अर्... कार्षीवरुणानविनो नु *

* नराजन * * अथा यज्ञे मधुमान् * *

... आगं * * परायदो जिहीडे

यदं... भ्रातः * भ्रतसो न आगं

* रयत् * सजन्ते ...

अपमृत्युम प्रतीतं * * नस्वेन * *

एन * * *

... दधम् . हाम *

अपमृत्यु * * जघामा अभिर...

अनृणास्मिन्...

... पित्रवाणास सर्वा * * * [पसमाना

* भरताभ्यां * किल्विषम् अक्षम् * अविलि-

* * चद् अद्याप्सरसाम् * * कर्षं *

* भूतः किल्विषं * * * दत्तं न्वस् * [आयुत

नृणा नो नृणा * अयश्छमानो * * अभियज्जर

* रुणी * * उपैमे * याजमानो अभ्येमेहे । वा

* * * अद् येवपत्नी अप्सरसाव् अधीतम्

यदि देव्यं नाहम् * * अतामस्मिन् * * संगृणन्तु

श्री ३

वैश्वानरो नो अधिपा वसिष्ठ उचं नयातु सुकृतस्य लोकम् ॥६॥
 वैश्वानर× पावया[न्] न× पवित्रैर् यत् संगरम् अभिधावाप्त्य आशाम् ।
 अनाजानन् मनसा याचमानो यत् तत्रैवो ऽप धित्स्वामि ॥७॥
 वैश्वानराय प्रति वेद्यामि तद् अनुजं संगरो देवतासु ।
 स एतान् पाशान् विचृतं प्र वेदाथ पकेन सह सं भवेम ॥८॥
 यद् अन्तरिक्षं पृथिवीम् उत यां यन् मातरं पितरं वा जिहिसिमि ।
 अग्निर् मा तस्माद् पनसो गार्हपत्य× प्र मुञ्चतु ॥९॥
 भूमिर् मातादितिर् नो जनित्रं भ्रातान्तरिक्षम् अभिशस्त्या नः ।
 द्यौर् न× पिता पिड्याच्च छं भवाति जामिम् ऋत्वा माव पत्सि
 लोकात् ॥१०॥ ॥कां३॥

श्री २

श्री ६.१२०.१

श्री २

श्री ६.१२०.३

श्री ६.१२१.१^१श्री २^१श्री ३।१ १.९९.२^१, १.२.४^१

श्री ४

श्री ६.१२२.१^१ २.६०.२

श्री २

श्री ३

श्री ६.१२३.३

श्री ४

श्री ५

यत्रा सुहार्दसु सुकृतो मन्ति विहाव रोगं तम्बस् त्वायाः ।
 अश्लोणा भङ्गैर् अहृतास् स्वर्गे तत्रा. पश्येम पितरो व पुत्रान् ॥१॥
 विषाणा पाशान् उत वि ध्याप्य अस्मद् य उत्तमा अधमा वारुणा ये ।
 यद् वारुणा बध्यसे यच्च व रज्ज्वा यद् भूम्यां बध्यसे यच्च व वाचा ॥२॥
 उद् अगातां भगवती विचृतौ नाम तारके ।
 प्रेहामृतस्य यच्छतां प्रैतु बद्धकमोचनम् ॥३॥
 वि जिह्वीष्व लोकं कृणु बन्धान् मुञ्चासि बद्धकम् ।
 योम्या इव प्रच्युतो गर्भे× पथस् सर्वा अनु गच्छ ॥४॥
 तं प्रजानन् [प्रति गृह्णाति विद्वान् बृहस्पति× प्रथमजा ऋतस्य ।
 [अस्माभिर दक्षं जरस× परस्ताद् अच्छिन्नं तन्तुम् अनु सं तरेम] ॥५॥
 ततं तन्तुम् अत्य एके तरन्तु येषां दक्षम् आयनं पिड्येण ।
 अबन्ध् एके जमन्त× प्रयच्छान् दातुं ते शिक्षान् स स्वर्ग एषाम् ॥६॥
 अन्वारभेधाम् अनुसंरभेधाम् एतं लोकं अद्धानास् सखन्ते ।
 यद् वां पूर्तं प्रविष्टम् अग्नौ तस्य गुप्तये दम्पती सं भयेधाम् ॥७॥
 द्वा× पितर× पितरो देवाः ।
 यो ऽस्मि सो ऽस्मि सो ऽयम् अस्मि ॥८॥
 ऽ प्रशजामि शतजामि मेजने स्य ? ।
 संमैष्णवस्तुष्णोश् ? शान्तं शिवं कृतं तस्मान् मावयम् ? ॥९॥
 नाके राजन् प्रति तिष्ठ तत्रैतत् प्रति] तिष्ठतु ।
 विद्धि पूर्वस्य नो राजन् स देव सुमना भव ॥१०॥ ॥कां३॥

१६.५२

अपास्माद् ब्राह्मण्यां संधाम् अप धारां नि वृष्मसि ।
 इन्द्राग्नी विश्ववेत्साद् अर्णवाद् अधि मुञ्चताम् ॥१॥
 नमस् ते ब्राह्मणसंधे अपरे इ अतएतः ? ।
 यो ऽस्मान् इच्छि यं च वयं क्षिप्सु तं ते प्र सुवामि विधुमध्यं प्र सूर्याः ॥२॥
 अपारं त्वाद् अर्णवम् ऽ अनुर याजाहे ? विदुः ।
 यस् ते ऽ वेदो नरम् ? आस्य मेहत् साक्षाद् वेदिमुक्त्वा ॥३॥
 तव निर्याणं तव ते विदुः ।
 इन्द्रेण क्लृप्ता योनिर् नरको ऽस्या× कुलायम् ॥४॥
 महान् समुद्रो रजसो विमानः ।
 स्वर्गे लोके अपि न× कृणोतु ॥५॥ ॥कां४॥

१६.५३

श्री ११.३.१

श्री २ नाना

तस्यौदनस्य बृहस्पति[श्] शिरो ब्रह्म मुक्त्वा ॥१॥
 सूर्याचन्द्रमसाद् अर्णवी बृहद्रथन्तरे शोभे ॥२॥

* * पिपासो ...

... संगकम् अवि° *

अनाजानां वच श्लेषोप दिव्यमि

* * वेदधामे ...

* वतान् * * * वेदा अवा * * * *

* माता अदितिर् ...

* * * पिशाद् सम्भवामि जहामि हृत्वा
 लोकान् [मविद्य

... तन्व स्याथा

अश्लुणागैर् हरितास... पुत्री

विषाणां पाशां * * इय तवणद् उत्तमाभमा * *

* * वधमे ... वदसे * * *

* * * विद्वती ...

* वदक्षतं प्रतो *

* जीष्व * * वदां ...

* यवः * * प्रथक् ...

} तं प्रजानन् श्वेका

तयं तरत्तम् * * चरन्तु * * पत्तम् येनं *

अबन्ध * * प्रवदक्षं * * सिद्धां न * *

* रभेताम् अनुपरभेताम् * * अदराना सुजन्ते

विद् वाम् ...

* राजं ...

विद्ध * * राजं ...

* ब्राह्मण्यं * अपा ...

* नवस्ववेत्सा वर्णावाद् * *

* * ब्राह्मणासन्धे ...

* निर्याण ...

* क्षिप्ता * * स्वम् *

महं ...

एवम् ...

* अक्षौ ...

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री २१

श्री २२ कमु कलीकरणाः शरोऽभ्रम्

श्री २३

श्री २४

श्री २५, २६

श्री २७

श्री २८

श्री २९, ३०, ३१

श्री ३२

श्री ३३

श्री ३४

श्री ३५, ३६

श्री ३७

श्री ३८

श्री ३९

श्री ४०

श्री ४१

श्री ४२, ४३, ४४

श्री नास्ति

भग्निर् भास्यं विद्युद् जिह्वा ॥३॥
 मदतो वन्ता× पवमान× प्राणः ॥४॥
 भोषधयो लोमानि वनस्पतय× केशाः ॥५॥
 समुद्रो मूत्रम् भ्रिचना प्रपदे ॥६॥
 खरं पञ्चबिलम् उखं घर्मोऽभीन्धे ॥७॥
 बभ्रुर् मुसलं काम उद्वलम् ॥८॥
 [विलिख] शर्पम् भदिदि[श] शर्पप्राही वातो अपाविनक् ॥९॥
 गावस् तण्डुला अश्वा× कणा मशकास् तुषाः ॥१०॥
 कमुत् ? कलीकरणाः[ः] ॥११॥
 इयामम् अयोऽस्य मांसं [लोहितम्] अयो लोहितम् ॥१२॥
 त्रपु भस्मार्जुनम् अस्थि हरितं वर्णं× पुष्कलं गन्धः ॥१३॥
 बल× पात्रम् अष्टारो बाहू ॥१४॥
 स्फ्याव् अंसौ गुवा वरत्राः ॥१५॥
 र्षानूकयं युगानि जत्रवः ॥१६॥
 ऋतं हस्तावाभिषेचनं कुस्योपसेचनम् ॥१७॥
 आर्तवा× पकारो भग्नि× प्राशिता ब्राह्मण× प्रतिप्रहीता ॥१८॥ ॥का५॥

१६.५४

तस्योदनस्य भूमि× कुम्भी घौर अपिधानम् ॥१॥
 शरोऽभ्रम् उषा निहारः ॥२॥
 बृहद् आयवनं रथस्तरं द्वी ॥३॥
 विश× पार्श्वे सीता× पशवः ॥४॥
 सिकता ऊवध्यं बलनम् उपस्तरणम् ॥५॥
 अहोरात्रे विक्रमणे ओदनस्य वर्षे प्रोक्षणं मदत× परि [व] धति ॥६॥
 मदत× किष्वादिष ? परिधयः ॥७॥
 ऋचा कुम्भ्य [अ] धिनीयते सार्त्विज्येन प्रेष्यते ब्राह्मणा प्रतिगृह्यते ॥८॥
 [स य] पतस्योदनस्यैवं महिमानं विद्या[त्] ॥९॥
 नास्य इति ब्रूयान् नानुपसेचन इति नेदं च किं खेति ॥१०॥
 यावद् वाताभिमानस्येत तन् नातिषदे[त्] ॥११॥
 ओदनेन यद्भवत्स सर्वे लोकास् समाप्याः ॥१२॥
 अस्मिन् समुद्रो घौर भूमिस् त्रयोऽवरपरं धिताः ॥१३॥ ॥का६॥

१६.५५

ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशी× [प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः] ।
 यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं शीर्ष्णा प्राशीः ॥१॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशी× प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्] येनं मुखेन प्रा[शीः] ॥२॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशी× प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्] येनम् अक्षीभ्यां प्रा[शीः] ॥३॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशी× प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्] येनं ओत्राभ्यां प्रा[शीः] ॥४॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशी× प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्] येनम् आस्येन प्रा[शीः] ॥५॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशी× प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्] येनं जिह्वया प्रा[शीः] ॥६॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशी× प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्] येनं वन्ते× प्रा[शीः] ॥७॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशी× प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।

* * पवानः *

...वर्ममभियंदुदे

* * कम् ऊ°

...पाशोम् अपाविनट्

गावास् स्तण्डुलाश्वाः * मशकास् *

* * लोहितम् अयो स्वं मांसं

त्रिपु * अस्तीर्...

फलः...

स्फामुषदा वरत्रा

पधानूकय * चत्रवः

कचं हस्ताभिषेचनं *

... प्रतिगृह्यता

तस्योदनस्य ...

शिरो * उष्या *

* आयमनो रथस्तर *

* पाशं शीता पार्श्वस्

सिकता उपध्यं बलनम् *

... प्रोक्षण * पर्व *

* कुम्भि... ब्राह्मणा *

पस्यो° * *

* विदु ब्रूयां "क्षेचनेति नेदं विना *

* दताभिमानस्ये त्वचं *

* यद्भवत्स...

... सुत

... कस्येन * प्राशी

वेन * *

वेनम् * * (एवम् उत्तरत्र)

[यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं प्राणैः प्रा[शीः] ॥८॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् उरसा प्रा[शीः] ॥९॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं व्यञ्जसा प्रा[शीः] ॥१०॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं पृष्ठेन प्रा[शीः] ॥११॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् उदरेण प्रा[शीः] ॥१२॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं वस्तिना प्रा[शीः] ॥१३॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् ऊरुभ्यां प्रा[शीः] ॥१४॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् अङ्गीवद्भ्यां प्रा[शीः] ॥१५॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति] कस्येनं पदुभ्यां प्रा[शीः] ॥१६॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति] कस्याम् एनं प्रतिष्ठार्यां प्राशीः ॥१७॥
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं हस्ताभ्यां प्राशीः ॥१८॥ ॥का०॥

...प्राशीत्

...कस्येनं * प्राशीत्

१६.५६

श्री ११.३.३२

ततश् चैनम् अन्येन शीर्ष्णां प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 शिरस् ते अव पतिष्यतीत्य एनम् आह ॥१॥

* चैनम् * शीर्ष्णां * आभ्यां मेदम् * प्राञ्जन् * एनम् * * *

श्री ३५

[ततश् चैनम् अन्येन मुक्तेन प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 [..... इत्य एनम् आह ॥२॥]

* चेदम् अनाभ्याम् ... मेदम् * प्राञ्जन्

श्री ३४

ततश् चैनम् अभ्याभ्याम् अङ्गीभ्यां प्राशीत् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 अन्धो भविष्यतीत्य एनम् आह ॥३॥

* चेदम् अङ्गाभ्याम् ... मेदम् * प्राञ्जन्

श्री ३३

ततश् चैनम् अभ्याभ्यां भोत्राभ्यां प्राशीत् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 बधिरो भविष्यतीत्य एनम् आह ॥४॥

* चेदम् ... याभ्यां मेद * प्राञ्जन्

श्री ३६

[ततश् चैनम् अन्येनास्येन प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 [..... इत्य एनम् आह ॥५॥]

* चेदम् अग्रे * * याभ्यां मेदम् * प्राशीत् * * इक्षीत्य * * [याभ्यां मेदस्ये प्राञ्जन्

श्री ३७

[ततश् चैनम् अन्यया जिह्वया प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 [जिह्वा ते मरिष्यतीत्य एनम् आह ॥६॥]

श्री ३८

ततश् चैनम् अन्यैर् दन्तैः प्राशीत् यैश् चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 दन्तास् ते शस्यन्तीत्य एनम् आह ॥७॥

* चेदम् * * * याभ्यां मेद * प्राञ्जन् * * मरिष्यतीत्य * * [याभ्यां मेदस्ये प्राञ्जन्

श्री ४१

[ततश् चैनम् अभ्येः प्राणैः प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 प्राणास् त्वा हास्यन्तीत्य एनम् आह ॥८॥

* चेदम् ... याभ्यां मेद * प्राञ्जन्

श्री ३९

[ततश् चैनम् अन्येनोरसा प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 [..... इत्य एनम् आह ॥९॥]

* चेदम् * * * याभ्यां मेद * प्राञ्जन्

श्री ४०

ततश् चैनम् अन्येन पृष्ठेन प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 विद्युत्] त्वा हनिष्यतीत्य एनम् आह ॥११॥

* चैनम् अन्येन उदरेण * याभ्यां मेद * प्राञ्जन् * * * पृष्ठेनेत्य * * * चैनम् * * * याभ्यां मेद * प्राञ्जन्

श्री ४२

ततश् चैनम् अन्येनोदरेण प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 ऊरु ते ऽथ पत्स्येते इत्य एनम् आह ॥१२॥

* चैनम् * * * याभ्यां मेद * प्राञ्जन्

श्री ४३

ततश् चैनम् अन्येन वस्तिना प्राशीत् येन चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
 अण्डु मरिष्यतीत्य एनम् आह ॥१३॥

* मरिष्यतीत्य * *

श्री ४४

ततश्च चैनम् अन्याभ्याम् ऊरुभ्यां प्राचीर् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
बदणत् त्वा छास्यतीत्य एनम् आह ॥१४॥

श्री ४५

ततश्च चैनम् अन्याभ्याम् अङ्गीवद्भ्यां प्राचीर् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
ज्ञामो भविष्यतीत्य एनम् आह ॥१५॥

श्री ४६

ततश्च चैनम् अन्याभ्यां पद्भ्यां प्राचीर् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
सर्पत् त्वा छास्यतीत्य एनम् आह ॥१६॥

श्री ४७

ततश्च चैनम् अन्यथा प्रतिष्ठया प्राचीर् यया चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
अप्रतिष्ठानो मरिष्यतीत्य एनम् आह ॥१७॥

श्री ४८

ततश्च चैनम् अन्याभ्यां हस्ताभ्यां प्राचीर् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्जन् ।
ब्राह्मणं हनिष्यतीत्य एनम् आह ॥१८॥ ॥का०८॥

१६.५७

[ओदनं प्राचीत् ।

तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
बृहस्पतिना शीर्ष्णाशीत् ॥१॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
ब्रह्मणा मुखेनाशीत् ॥२॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
सूर्योच्चन्द्रमसाभ्याम् अक्षीभ्याम् आशीत् ॥३॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
रथन्तराभ्यां श्रोत्राभ्याम् आशीत् ॥४॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
अग्निनास्येनाशीत् ॥५॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
विद्युता जिह्वाशीत् ॥६॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
मरुद्भिर् दन्तैर् आशीत् ॥७॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदनो ओदन
सप्तऋषिभिः प्राणैर् आशीत् ॥८॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
पृथिव्योरसाशीत् ॥९॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
अन्तरिक्षेण व्यञ्जसाशीत् ॥१०॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
विषा पृष्ठेनाशीत् ॥११॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
[सत्येनोदरेणाशीत् ॥१२॥] [ओदनं प्राचीत्]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
समुद्रेण वस्तिनाशीत् ॥१३॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
मित्रावरुणयोर् ऊरुभ्याम् आशीत् ॥१४॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
ऋतस्याष्टीवद्भ्याम् आशीत् ॥१५॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
सवितुः पद्भ्याम् आशीत् ॥१६॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

[तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
तस्यां प्रतिष्ठायां प्राचीत् ॥१७॥ [ओदनं प्राचीत् ।]

तम् अहं न प्रत्यञ्चं न पराञ्चं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
सत्यस्य हस्ताभ्यां त एनं प्राशिषुस् त एनम् आकरोहन् त एनम्
अजीगमन् ॥१८॥

• चैनम् अन्येन • • बाभ्या मेदम् • प्राणं
• • इच्छतीत्य • •

• चेदम् अन्येन अधनीवद्भ्यां • बाभ्या
इयामो... [मेदम् • प्राणं

• चैनम् अन्येन • • बाभ्या मेदम् • प्राणां
• • इच्छतीत्य • •

• चैनम् अन्येनो प्रतिष्ठायां • बाभ्या मेदम्
अप्रतिष्ठानो... [• प्राणं

• चैनम् अन्ये प्रतिष्ठायां • • बाभ्या मीदम्
नाक्षणो... [• प्राणं

... माहम् ओदनं ओदने

• शीर्ष्णाशीत्

• मुखेन आशीत्

सूर्याश्चन्द्रमनीवासखीभ्यां •

• अग्निरस्येन आशीत्

• जिह्वा आशीत्

मरुद्भिर्

पृथिव्योरसा आशीत्

• व्यञ्जसा आशीत्

युवा पृष्ठेन आशीत्

• वस्तिना आशीत्

• ऋतस्याष्टीवद्भ्याम् •

• आहं... माहम् • ओदने

• • तेन • तेनम् आकरोहत् तेनम्
अजीगमन्

॥ यसस्मा वै लोकां लोकात् त्रयस्त्रिंशत् प्रजापतिन् निर्मितः ।
यत् त्रयस्त्रिंशत् प्रजापतिं प्रष्टां पुण्यलोकाः ।
तस्य सर्वे अभिषिक्ता [अ]विदुषा भवन्ति य एवं वेद ॥१८॥ ॥का०१॥

१६.५८

एष वा भोदन्स् सर्वाङ्गस् सर्वात्मा सर्वपदस् सर्वपात् सर्वपृष्ठः ॥१॥
सर्वाङ्गस् सर्वात्मा सर्वपदस् सर्वपात् सर्वपृष्ठो भवति य एवं वेद ॥२॥
य एवं विदुष उपद्रष्टा भवति प्राणं कणश्चि ॥३॥
न च प्राणं कणश्चि अथ सर्वस्वं जीयते ।
अथैनम् आह्वप्रतिष्ठानो ऽनायतनो मरिच्यसीति ॥४॥
अप्रतिष्ठान एवानायतनो य एवं विदुष उपद्रष्टा भवति ॥५॥
॥का०१०॥ ॥अनु०१॥

१६.५९

केन पाष्णीं आधुने पुरुषस्य केन मांसं संभुनं केन गुल्फौ ।
केनाकुलीं पेशानीं केन ज्ञानि केनौद्विहिनं कौ ? मध्यतं कं प्रतिष्ठाम् ॥१॥
कस्मान् नु गुल्फात् अधरात् अकण्वन् अष्टीवन्तात् उत्तरो पुरुषस्य ।
निर्गत्य जह्म न्य अद्भुत् क स्त्रिज् जानुनोस् संधी क उ तज् जजान ॥२॥
अनुष्टयं युज्यते संहितास्तं जानुभ्याम् ऊर्ध्वं शिथिरं कबन्धम् ।
भोणी यद् ऊरु क उ तज् जजान याभ्यां कुसिन्धं सुधृतं बभूव ॥३॥
कति देवाः कतमे त आसन् ? नीलश् चक्रोर अप्रियं ? पुरुषस्य ।
कति स्तनौ न्य अद्भुत् कं कपोलौ कति स्कन्धान् कति पृष्टीर् अचि-
न्वन् ॥४॥

को ऽस्य बाहू सम् अभरत् वीर्यं कृणवाद् इति ।
अंसौ [को] अस्य तद् देवः कुसिन्ध आ दधाद् अधि ॥५॥
मस्तिष्कम् अस्य यतमो ललाटं ककाटिकां प्रथमो यं कपालम् ।
चित्वा चित्यं पुरुषस्य महो दिवं करोद् कतमस् स देवः ॥६॥
कस् सप्त ज्ञानि वि ततर्द शीर्षणि कर्णात् इमौ चक्षणी नासिके मुक्कम् ।
येषां पुरुषा विजयस्य महानि अनुष्पादो द्विपादो यन्ति यामम् ॥७॥
हन्वोर हि जिह्वाम् अद्धात् पुरुचीम् अधा महीम् अधि शिभाय वाचम् ।
[स] वरीवर्ति महिना व्योमन् अ[पो] वसानं क उ चित् प्र वेद ॥८॥
मूर्धानम् अस्य संसीव्याधर्षा इदं च यत् ।
मस्तिष्काद् ऊर्ध्वं प्रेरयत् पवमा[नो] ऽधि शीर्षणः ॥९॥
तद् वा अथर्षणश् शिरो देवकोशस् समुज्जितः ।
तत् प्राणो ऽभि रक्षति शिरो अन्नम् अथो मनः ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.६०

प्रियाप्रियाणि बहुला स्वसं संवाधतम्रयः ।
आनन्दान् उग्रो नन्दांश् च तान् उद् वहति पुरुषः ॥१॥
आर्तिर् अवर्तिर् निर्गतिं कुतो ऽधि पुरुषे ऽमतिः ।
राक्षिस् समृद्धिर् अतिबुद्धिर् मतिर् उदितयं कुतः ॥२॥
को ऽस्मिन् आपो ऽस्मिन् विवृवृत् पुरुष्युतस् सिन्धुसृत्याय जाताः ।
तीव्रा अरुणा लोहिणीस् तास्रधुन्ना ऊर्ध्वा अवाचीं पुरुषे तिरश्चीः ॥३॥
को ऽस्मिन् रूपम् अद्धात् को महानं च नाम च ।
गातुं को ऽस्मिन् कं कतुं च कथं चरिजाणि पुरुषे ॥४॥
को ऽस्मिन् रेतो ऽद्धात् तन्नुर् आ तायताम् इति ।
मेधां को ऽस्मिन् अप्य औहत् को बाणं को वृतं द्यौ ॥५॥
को वाससा पर्य अद्धात् को ऽस्यायु[र् अ]कस्ययत् ।
बलं को ऽस्मै प्रायच्छत् को ऽस्याकस्ययज् जवम् ॥६॥

॥ * वतित् पडाः *
तेस्य * * * भवन्ती ...

... सर्वपृष्ठवाः
... सर्वपृष्ठवो...
* * * वेदुषोपद्रष्टा भवत्पुपद्रष्टा * * * वृणक्ति
* * * वृणक्ष्य् अज * * * अथ सर्वस्वं सं जीयते
के आह्व प्रतिष्ठानो ...
अप्रतिष्ठान्वानायतनो * * * विदुषोपद्रष्टा *

* * * याभूते पौरुषस्य ...
* * * पेशिनी * * * खनि ...
... इहण्यन् अष्टीवन्तात् उत्तरो पौरुषस्य
निर्गति * * * नि दधुः कस्य ज्ञानिनो संधी मूच
चतुर्धं * * * संहतास्वं * * * सधि * * * [जाना
शोणी * * * करो व * * * जहानी ...
* * * कतिमे ... पौरुषस्य
* * * नि दधुः * * * कपोलौ ... अजिन्यं

... कृणवात् *
अंशो त्व * * * कसिन्धा * * *
* * * अस्ति ...
वहा चिक्यं * * * दिवो * * * कतमस्व देवाः
* * * बाणि * * * शीर्षाणि कर्णाम् चक्षिणी
वेवा * * * विजायस्य महन्मनि ... बोमूर् [नासिनी *
अह्नोर * * * अद्धात् * * * अथाय मयीम् अथ
... व्योमं ... [सत्याय *
* * * संसीव्याधर्षा ...

* * * वाधर्वणश् ... समुपजितः
* * * रक्षत श्रीमंनम् * * *

* * * स्वप्नो * तम्रिद्वः
आनन्दम् ... अद् * * * पौरुषः
* * * वति * * * चिः * * *
आभ्यः ... उतव्यं कुताः
... पुरुषतत् * * * मृत्याय जाता
तीव्रावणा ... वातीः * * * तिरश्ची
... ज
* * * क्षिभि * * * केसुश् ... पौरुषे
... तीव्रताम् इतः
* * * शिरथंभट् * * * वासां * * * अनृतं * * *
* * * परि द्रवात् ...
* * * स्वी ... जीवं

श्री ११.३.३२ ...

श्री ५४

श्री ५५

श्री ५९

श्री १०.२.१

श्री केनोष्णलक्ष्मी

श्री २

श्री ३

श्री ४ य उरो प्रीवाक्षिचक्षुः

श्री ५

श्री ८

श्री * * * हन्वोः पुरुषस्य

श्री ६

श्री ७

श्री २६

श्री २७

श्री १०.२.९

श्री १०

श्री ११

श्री १२

श्री १७

श्री १५

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १८

को ऽस्मिन् प्राणम् अद्धात् को अपानं व्यागम् उ ।
समानम् अस्मिन् को देवो ऽधि शिभाय पूरुषे ॥७॥
को ऽस्मिन् यज्ञम् अद्धात् एको ऽग्ने अधि पूरुषे ।
को ऽस्मिन् सत्यं को अनृतं को मृत्युं को अमृतं वधौ ॥८॥
केनापो ऽम्भ अतनुत केनाहर अरुणोद् रुषे ।
उपसं केनान्त् पेन्द्र केन सायंभवं देवे ॥९॥
केनेमां भूमिम् और्णोत् केन पर्यं अभवद् विषम् ।
केनाभि महा परेतान् केन कर्माणि पूरुषः ॥१०॥ ॥का०२॥

१६.६१

श्री १०.२.२२ देवजनीर्विषः

श्री १६.१

श्री १०.१.५

श्री १४

श्री १५

श्री २०

श्री ११.१

श्री ११.५

केन देवां अनु क्षियति केन देवीर अजनयद् दिशः ।
केनेदम् अभ्यन् नक्षत्रं केन सत् क्षत्रम् उच्यते ॥१॥
केन पर्जन्यम् आमोति केन सोमं विष्वक्षणम् ।
केनेदम् अग्निं पूरुषः केन संवत्सरं ममे ॥२॥
केनेयं भूमिर् निहिता केन चीर उत्तरा हिता ।
केनेदम् ऊर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं द्यव्यो हितम् ॥३॥
ब्रह्मणा भूमिर् निहिता ब्रह्म घाम् उत्तरां वधौ ।
ब्रह्मेदम् ऊर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं द्यव्यो हितम् ॥४॥
केन भोजियम् आमोति केन सोमं विष्वक्षणम् ।
केनेदम् अग्निं पूरुषः केन संवत्सरं ममे ॥५॥
ब्रह्म भोजियम् आमोति ब्रह्मेमं परमेष्ठिनम् ।
ब्रह्म यज्ञं च भक्षां च ब्रह्मास्मिंश् च हितं मनः ॥६॥
क इदम् अस्थि [सम् अ]सृजत क इदं मांसं सम् अभरत् ।
क इमां त्वचं च [लोमं च] क इदं रूपं सम् पेरयत् ॥७॥
ब्रह्मास्थि सम् [अ]सृजत ब्रह्म मांसं सम् अभरत् ।
ब्रह्म त्वचं च लोमं [च] ब्रह्म रूपं सम् पेरयत् ॥८॥
क इदं चक्षुर असृजत कः प्राणं केष्वा आमयत् ? ।
क इदं मनश् च वाचं च क इमां सम् अभरत् पुरम् ॥९॥
ब्रह्म चक्षुर असृजत ब्रह्म के ? प्राणम् आबयम् ? ।
ब्रह्म मनश् च वाचं च ब्रह्मेमां सम् अभरत् पुरम् ॥१०॥ ॥का०३॥

१६.६२

श्री १०.२.३०

श्री १२

श्री ११

श्री १२

श्री १३

नैनं चक्षुर जहाति न प्राणो जरसः पुरा ।
पुरं यो ब्रह्मणो वेद् यस्मात् पूरुष उच्यते ॥१॥
यो वै तां ब्रह्मणो वेदामृतेनावृतां पुरम् ।
तस्यै ब्रह्म च ब्राह्माश्वा वायुः प्राणं प्रजां वदुः ॥२॥
महाचक्रा नवद्वारा देवानां पूर अयोध्या या ।
तस्यां हिरण्यमयः कोशस् स्वर्गो ज्योतिषावृताः ॥३॥
तस्मिन् हिरण्यमये कोशे त्रिदिशे त्रिप्रतिष्ठिते ।
तस्मिन् यद् अन्तर आत्मन्वत् तद् वै ब्रह्मविदो विदुः ॥४॥
प्रभाजमानां हरिणीं यशसा संपरीवृताम् ।
पुरं हिरण्यमयीं ब्रह्मा विवेशापराजितम् ॥५॥ ॥का०४॥

१६.६३

श्री १०.२.१

श्री १

अयं ते वरणो मणिस् सपञ्चक्षणः कृतः ।
तेना रभस्व त्वं शत्रून् प्र मृणीहि पुरस्यतः ॥१॥
तेनां मृणीहि प्र मृणा रभस्व मणिस् ते ऽस्तु पुरपता पुरस्तात् ।

...सुभाष पीरुषे
...पीरुषे

केनामोन्वतनत * * रजे
* केनावेद केना * *
* * कर्णो ... युवं
* * परेतान् ... पीरुषात्

* देवो * क्षीयति ...
केनेदम् अभ्यं ...

... भिमे
केनेदं * निहतः ...
* ऊर्ध्वं द्यव्याच अन्तरिक्षं वचो *
ब्रह्मणा * नियता * ज्याम् * *
* ऊर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं वचो *

... भिभ
* वदस्व भक्षा * ब्रह्मास्मि * हतं *
* * अस्मिन् ... आभरत्
... ईरवत्
ब्रह्मास्ति * * तस्ये ... आभरत्
ब्रह्मा ... ईरवत्
... प्राणे * *
... अतत् *

... वदतां * अभवत् *

... जरजमः पुरः

... वेदावृतेनानावृतां *
* * * ब्रह्मेशाश् * प्रणं * वदुः
* नवद्वारा देवानं * अयोध्व *
* * केशश् * ज्योत्स्वाभृता
* * केशे ...
* * * आत्मन्वत् ...
* * वससा संपरीवृताम्
पुरो * ब्रह्मा विवेशापराजितः

* * वरणो * सपञ्चक्षणम् *
* रभस्व * शत्रून् * मृणीहि *
तेनां मृणीहि ... प्रपता परस्यत्

श्री ३

अवारयन्त वरणेन देवा अभ्याचारम् असुराणां श्वश्रुः ॥२॥

अम् आरक्षद् वरणो विश्वमेवजस सहस्राक्षो हरितो हिरण्यमयः ।

यस् ते शत्रून् अधरान् यातयाति पूर्वसु तान् वभ य उ त्वा द्विषन्ति ॥३॥

अयं ते कृत्यां विततां पौरुषेयम् अयं वधम् ।

अयं ते सर्वे पाप्मानं वरणो वारयिष्यते ॥४॥

वरणो वारयाता इदं देवो बृहस्पतिः ।

यक्ष्म प्रतिष्ठा यो ऽस्मिन् तम् उ देवा अभीवरन् ॥५॥

स्वप्नं सुप्त्वा यदि पश्यामि पापं मृगसु स्तुतं यदि धावाद् अजुष्टम् ।

परिक्षवाद् छकुने पापवादाद् अयं मणिर् वरणो वारयाते ॥६॥

अरात्या मा निर्भ्रत्या अभिचाराद् अथो भया[त्] ।

मृत्योर् ओजीयसो वधात् त्वं वरण वारय ॥७॥

वरणेन प्र व्यथिता भ्रातृव्या मे सबन्धवः ।

असूर्ते रजो ऽप्य् अगुस् ते यन्त्वं अधमं तमः ॥८॥

यन् मे माता यन् मे पिता भ्रातरो यद् व मे स्वा यद् एनश् चकृमा
वयम् ।

तस्मान् नो वारयिष्यत इदं देवो बृहस्पतिः ॥९॥

अरिष्टो ऽयम् अरिष्टगुर् आयुष्मान् सर्वपूरुषः ।

तं मायं वरणो मणिं परि पातु विशोविशः ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.६४

अयं मे वरण उरसि राजा देवो वनस्पतिः ।

स मे क्षेत्रं च राष्ट्रं च पशुं च बीजं च मे वधत् ॥१॥

इमं बिभर्मि वरणम् आयुष्मान् शतशारदः ।

स मे शत्रून् [वि] बाधताम् इन्द्रो दस्यून् इवासुरान् ॥२॥

यथा वातो वनस्पतीन् जीर्णान् भनक्त्य ओजसा ।

एवा सपत्न्यांस् त्वं भङ्गिषि पूर्वान् जातान् उतापरान् वरणस् त्वाभि
रक्षतु ॥३॥

यथा वातेन प्रक्षीणा वृक्षाश् शोरे न्यर्पिताः ।

[एवा सपत्न्यांस्] त्वं सर्वान् प्र क्षिणीहि न्य् अर्पय [पूर्वान् जातान्
उतापरान्] वरणस् [त्वाभि रक्षतु] ॥४॥

यथा वातश् चाग्निश् च सर्वान् प्लातो वनस्पतीन् ।

एवा सपत्न्यांस् त्वम् प्लाहि पूर्वान् [न] जातान् उतापरान् वरणस् त्वाभि
रक्षतु ॥५॥

तांस् त्वं प्र क्षिन्वि वरण पुरा दिष्टात् पुरायुषः ।

य एनं पशु[षु] द्विप्सन्ति य वास्य राष्ट्रद्विप्सवः ॥६॥

यथा सूर्यो ऽति भाति यथास्मिन् तेज आहितम् ।

एवा सपत्न्यांस् त्वं सर्वान् अति भाहि श्वश्रुो वरणस् त्वाभि रक्षतु ॥७॥

यथा यशः पृथिव्यां यथास्मिन् जातवेदसि ।

एवा मे [व]रणो मणिं कीर्त्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम् ॥८॥

यथा यशो अग्निहोत्रे वषट्कारे यथा यशः ।

[एवा मे वरणो मणिं कीर्त्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥९॥

[यथा यशस्] सोमपीथे मधुपर्के यथा यशः ।

[एवा मे वरणो मणिं कीर्त्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥१०॥ ॥का०६॥

१६.६५

[यथा] यशः कन्यायां यथास्मिन् संवृते रथे ।

* वरणेन * अन्वतारम् * स्वव

* * वरणो * * हुतो *

* * शत्रून् * वातवाभि * * वभ * * *

* * * स्वततां ... [दिशन्ति

... वरणो *

वरणो वारवायता ...

वक्ष्मा ... बीवरं

स्वप्नो स्वप्नवाभि * * मृगमुते * भावारिमुष्टं

परिक्षवाद् छकुने पापवादाद् * * वरणो *

* रभ्या * निर्भ्रत्याद् ...

मृत्योर् ओजीयसो * * वरण *

वरणेन * * व्यवता ... सबन्धवः

असूर्तां ... तसा

... इवा * * *

... सर्वपीववस्

* * वरणो * * * विशोमणिः

श्री १०.१.१.१.१

श्री १२.१.५

श्री १२.१.५

श्री १२.१.५

श्री १३

श्री १५

श्री १४

श्री १६

श्री १७.१.२

श्री १९

श्री २२

श्री २१

श्री १०.१.२०

* * वरणोरसि * * *

* * क्षेत्रं ... बीजं ...

* * वरणम् आयुष्मां *

* * शत्रून् ...

... भिनक्त्य *

यवा * * भङ्गित * * उतापरान् वरणस् *

* * प्रक्षिणा * शरेणापेतस्

* * प्रक्षिणी त्व *

वरणा

... सर्वो इक्षतो *

यवा * * इच्छाहि ... वरणस् *

* * इवा पृथिव्यां वरण * * इक्षान् परायुषः

* * एवं * * ए * * *

* * सूर्योद् भाति * * आहितं

यवा * * * इति * * स्वश्रुो वरणस् * *

यवा * * रणो ... यच्छत ... अक्षतु

... माम्

सोमपीथे ...

श्री १८

[एवा मे वरणो मणिः कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥११॥

[यथा] यशश्च चन्द्रमस्य भादित्ये [च नृ] चक्षसि ।

श्री १४

[एवा मे वरणो मणिः कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥१२॥

यथा यशः प्रजापतौ यथास्मिन् ज्ञातवेदसि ।

श्री २५

[एवा मे वरणो मणिः कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥१३॥

यथा देवेषु अमृतं यथैषु सत्यम् आहितम् ।

एवा मे वरणो मणिः कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम् ॥१४॥ ॥का०॥ ॥अनु०१०॥

यथा * वरणो ... यच्छत * सो मन् अक्षत

श्री १.१४४.१-१० श्री १.९

१६.६६

[१-४,५,७,९,८-१०

अस्य वामस्य पलितस्य होतुस् तस्य भ्राता मध्यमो अस्य अक्षः ।
वृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्यात्रापदयं विष्पति सप्तपुत्रम् ॥१॥
सप्त युञ्जति रथम् एकचक्रम् एको भ्रमो वहति सप्तनामा ।
त्रिनाभिचक्रम् अजरम् अनर्ब यत्रेमा विद्वा भुवनाधि तस्थुः ॥२॥
इमं रथम् अधि ये सप्त तस्थुस् सप्तचक्रं सप्त वहन्त्य भ्रम्याः ।
सप्त स्वसारो अभि सं नवन्ते यत्र गवां निहिता सप्त नाम ॥३॥
को ददर्श प्रथमं जायमानम् अस्थम्यन्तं यद् अनस्था विभर्ति ।
भूम्या असुर असुर आत्मा क स्वित् को विद्वांसम् उप गान् प्रष्टुम्
एतत् ॥४॥

पाकः पृच्छामि मनसाविजानन् देवानाम् [पना] निहिता पदानि ।
वत्से वत्कये ऽधि सप्त तन्तून् वि तन्विरे कथय भोतवा उ ॥५॥
अचिकित्वान् चिकितुषश्चिद् अत्र कवीन् पृच्छामि [वि]द्वानो न विद्वान् ।
वि यस् तस्तम्भ षड् इमा रजांस्य अ[जस्य] रूप किम् अपि खिद् एकम् ॥६॥
इह ब्रवीतु य ईम् भङ्ग वेदास्य वामस्य निहितं पदं वः ।
शीर्ष्णः क्षीरं बुद्धते गावो अस्य वामि वसाना उदकं पदापुः ॥७॥
माता पितरम् ऋत भा वभाज धीत्य् अग्ने मनसा सं हि जग्मे ।
सा बीभत्सुर गर्भरसा निविद्धा नमस्वन्त इद् उपवाकम् ईयुः ॥८॥
युक्ता मातासीद् धुरि वक्षिणाया [अ]तिष्ठत् गर्भो वृजनीष्व् अन्तः ।
अमीमेद् वत्सो अनु गाम् अपश्यद् विश्वरूप्यं त्रिषु योजनेषु ॥९॥
तिक्रो मातुस् त्रीन् पितृन् विभ्रद् एक ऊर्ध्वस् तस्यो नेम् अथ ग्लापयन्ति ।
मन्त्रयन्ते त्रिवो अमुष्य पृष्ठ विश्वविद् वाचम् अविश्वमिष्वाम् ॥१०॥

॥क०१॥

अथास्य वामे ॥ अस्य वामस्य पलितस्य होतु-
[सप्तस्य भ्राता ...

... यच्छतु * *

त्रिनाभिचक्रम् ... भुवनाधि तस्थु

* * * सप्तमन्ते * * * त्रिहितास ...

... अस्थमन्तं यद् * मिभर्ति

अचिकित्वां चिकितुषाश्चिद् एको * *

इ इस् ... केम् * * *

* * * इम् ... वि

शीर्ष्ण * * * अरिम चवि * * * पताहुः

* * * अमृता वभाज * * * * * जडे

त्रिक्रो मातुस् * * * विभ्रद् ...

* * * देव ... अविश्वमिषा

... वर्धत्यचक्रं * भ्याम् *

... देव * * * अवे *

* * * उपरि ...

* * * नाथा मुष्यते ...

सनेमे ...

... भुवनान्य् आपिता

साकंजानाहुः प्रथम् ...

रथ्यासु * * * तं ... पश्य नःकाणां * * *

अंतः

श्री १.१४४.११-२०, २२, २१

१६.६७

श्री १.९.११

द्वादशारं नहि तज् जराय वर्धति चक्रं परि घाम् ऋतस्य ।

आ पुत्रा अग्ने मिथुनासो अत्र सप्त शतानि विशतिश्च तस्थुः ॥१॥

श्री १२

पञ्चपादं पितरं द्वादशाकृतिं विव आहुः परे अर्धे पुरीषिणम् ।

अधेम अन्य उपरे विश्वक्षणं सप्तचक्रे षडर आहुर् अर्पितम् ॥२॥

श्री ११

पञ्चारं चक्रे परिवर्तमाने समारोहन्ति भुवनानि विश्वा ।

तस्य नाक्षत् तप्यते भूरिभारस् सनाद् एव न छिद्यते सनाभिः ॥३॥

श्री १४

सनेमि चक्रम् अजरं वि वावृत उत्तानायां दश युक्ता वृजन्ति ।

सूर्यस्य बक्षु रजसैत्य् आवृतं यस्मिन् आपिता भुवनानि विश्वा ॥४॥

श्री १६

साकंजानां [स]प्तथम् आहुर् एकजं षड् इद् यमा ऋषयो देवजा इति ।

तेषाम् इष्टानि निहितानि धामशास् स्थात्र रजन्ते विकृतानि रूपशः ॥५॥

श्री १५ अक्षय्याद् न वि वेतद्

स्त्रियस् सतीस् तां उ मे पुंस आहुः पश्यद् अक्षय्यान् अभितो खिद्
अन्धः ।

श्री १७	कविर य० पुत्रस् स ईम् भा चिकेत पत् ता विजानात् क पितुर् पितासत् ॥६॥ अव० परेण पर पनावरेण पदा वत्सं विभती गौर उद् अस्यात् । सा कवीची कं स्वित् अर्थे परागात् सा क स्वित् सते नदि यूथे अस्मिन् ॥७॥	...त्वा विदानीद् * * ...इद् * ...स * स्वत् सन्ने * *
श्री १८	अव० परेण पितरं यो अस्यानुवेद पर पनावरेण । गुह्यमानो गुह्या प्र बोचद् देवं मन० कुतो अधि प्रजातम् ॥८॥ ये अर्वाञ्चत् तां उ पराच आहुर् ये पराञ्चत् तां उ अर्वाच आहुः । इन्द्रश् च या चक्रयुत् सोम तानि धुरा न युक्ता रजसो बहस्ति ॥९॥ द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परि वस्यजाते । तयोर् अन्य० पुष्पलं स्वाद्द् [अ]स्य अनश्नन् अन्यो अभि चाकशीति ॥१०॥ यस्मिन् वृक्षे मध्वदस् सुपर्णा निविशन्ते सुवते चाधि विभे । तस्येद् आहु० पुष्पलं स्वाद्द् अग्ने तन् गोन नशद् य० पितरं न वेद् ॥११॥	अवर्... गुह्यमान गुह्य ... कोतो * * * * ती व अर्वाञ्च ... * * * * पा परा नि * * * * * सुपर्णा ... ...स्वादु त्... * * मध्यतत्... ...यो * * * * ...स्वरन्ति योगो...
श्री १९	यत्रा सुपर्णा अमृतस्य भक्षम् अग्निमेवं विदधाभिस्वरन्ति । इतो विभ्वस्य भुवनस्य गोपास् स मा धीर० पाकम् अत्रा विवेश ॥१६॥ ॥का० २॥	...स्वरन्ति योगो...
श्री १९.१०.१-७,९,८,११	१६.६८	
श्री १.११४.२३.	यद् गायत्रे अधि गायत्रम् आहितं त्रैष्टुभाद् वा त्रैष्टुभं निरतक्षत । यद् वा जगज् जगत् आहितं परं य इत् तद् वि[दु]स् ते अमृतत्वम् आनशुः ॥१॥	अधि... * * * * परंपरं व पतत् * * * आनशु * * मिमीक्ते ... ...मिमती ससत् * जगतत्... ...महाद् प रिचिचे * ...इहस्त ... * * * साविर्... * * मीमेद् अप... हि कपो म्वातवा *
श्री २४	गायत्रेण प्रति मिमीते [अ]र्कम् अर्केण साम त्रैष्टुभेन वाकम् । वाकेन वाकं द्विपदा चतुष्पदाक्षरेण मिमते सप्त वाणीः ॥२॥	* * मिमीक्ते ... ...मिमती ससत् * जगतत्... ...महाद् प रिचिचे * ...इहस्त ... * * * साविर्... * * मीमेद् अप... हि कपो म्वातवा *
श्री २५	जगता सिन्धुं दिव्य अस्कभायद् रथन्तरे सूर्यं पर्य अपश्यत् । गायत्रस्य समिधस् तिष्ठा आहुस् ततो मद्वा प्र रिचिचे महित्वा ॥३॥	* * शक्ति... मावं ... विषु भुद्राणा... चकार * * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री २६	उप ह्ये सुपर्णां धेनुम् पतां सुहस्तो गोधुर उत दोहद् पनाम् । धेहं सवं सविता साविषन् नो ऽभीक्षो धर्मेस् तद् उ धु प्र बोचम् ॥४॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री २७	द्विकृष्णवती वसुपत्नी वसुनां वसुम् इच्छन्ती मनसाभ्य आगात् । तुहाम् अभिभ्यां पयो अण्येयं सा वर्धतां महते सौभगाय ॥५॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री २८	गौर अभीमेद् अभि वत्सं मिषन्तं मूर्धानं द्विकृष् मरुणोन् मातवा उ । सृक्काणं धर्मेम् अभि वावशाना मिमाति मायुं पयते पयोभिः ॥६॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री २९	अयं स शिक्के येन गौर अभीवृता मिमाति मायुं ध्वसनाद् अधि शिता । सा चित्तिभिर् नि [हि] चकार मर्त्यं विषुद् भवन्ती प्रति वमिम् औहत ॥७॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री १०.५५.५	विषुं वद्राणं सलिलस्य पृष्ठे युवानं सन्तं पलितो जगार । देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यस् सन् आन ॥८॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री १.११४.३०	अनशु छये तुरगात् जीवम् पज[द्] भुवं मध्यम् आ पस्त्यानाम् । जीवो मृतस्य चरति स्वधाभिर् अमर्त्या मर्त्याना सयोनिः ॥९॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री ३१	अपश्यं गोपाम् अनिपद्यमानम् आ च परा च पथिभिर् चरन्तम् । स सधीची[त्] स विषुचीद् वसान आ चरीवर्ति भुवनेषु अस्तः ॥१०॥ ॥का० ३॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री १.११४.३२ श्री १.१०.१०	य ई चकार न सो [अ]र्कं वेद् य ई वृक्षं द्विकृष् इत् तु तस्मात् । स मानुर् योना परिवीतो अस्तद् बहुमजा निर्कृत्तिम् आ चिवेश ॥१॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री ३३ श्री १२	धौर् न० पिता जनिता भाभिर् अज अशुद् नो माता पृथिवी महीयम् । उत्तानयोश् चम्बोद् योनिर् अस्तद् अत्रा पिता बुहितुर् गर्भम् आधात् ॥२॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री ३४ श्री १३ ते ७.४.१८.१	पृच्छामि त्वा परम् अस्तं पृथिव्या० पृच्छामि त्वा भुवनस्य नामिम् । पृच्छामि त्वा वृष्णो अहवस्य रेतो वाच० पृच्छामि परमं ज्योम ॥३॥	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..
श्री ३५ श्री १४	इयं वेदि० परो अस्त० पृथिव्या अर्थे वक्षो भुवनस्य नामिः ।	* * * * * आनस्तमानः अनुगत्... जयो... * * * * वसानम् ..

श १६ शी १७

श १७ शी १५

श १८ शी १९

श १९ शी १८

शी १९

श ४० शी २०

श ४१ शी २१

श १.१५२.३ शी २३

श १.१५४.४७ शी २२

अयं सोमो वृष्णो अहवस्य देतो ब्रह्मायं वाचः परमं इयोम ॥४॥
सप्तार्धगर्भा भुवनस्य देतो विष्णोस् तिष्ठन्ति प्रदिशो विधर्मणि ।
ते धीतिभिर् मनसा ते विपश्चितः परिभुषः परि भवन्ति विश्वतः ॥५॥
न वि जानामि यद् इवेदम् अस्मि निष्यस् संनद्धो बलिना चरामि ।
यदा मागन् प्रथमजा क्रतस्याद् इद् वाचो अहनुषे भागम् अस्याः ॥६॥
अपाङ् प्राङ् पति स्वधया घृमीतो ऽमर्त्यो मर्त्येना सयोनिः ।
ता शश्वन्ता विष्णुचीना विद्यन्ता न्य् अन्यं चिक्युर न नि चिक्युर
अभ्यम् ॥७॥

ऋचो अक्षरे परमे इयोमन् यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः ।
यस् तन् न वेद् किम् ऋचा कस्मिन्ति य इत् तद् विदुस् न इमे सम्
मासते ॥८॥

ऋचः पदं मात्रया कल्पयन्तो ऽर्धर्चेन वाक्स्वपुर विश्वम् पजत् ।
त्रिपादं ब्रह्म पुदकपं वि खष्टे तेन जीवन्ति प्रदिशन्त चतस्रः ॥९॥
स्यवसाद् भगवती हि भूया अथो वयं भगवन्तस् -स्याम ।
अस्मि तृणम् अह्न्ये विश्वदानीं पिव शुद्धम् उदकम् आचरन्ती ॥१०॥
गौर इन् मिमाय सलिलानि तक्षत् एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा भुवनस्य पङ्क्तिस् तस्यास समुद्रा
अधि वि क्षरन्ति ॥११॥

अथापाद् पति प्रथमा पद्मतीनां कस् तद् वां मित्रावरुणा चिकेत ।
गर्भो भारं भरस्य् आ चिद् अस्य क्रतं पिपत्य् अचूतं नि तारीत् ॥१२॥
कृष्णं नियानं हरयस् सुपर्णा अपो वसाना दिवम् उत् पतन्ति ।
त आववृत्रन् सद्नाद् क्रतस्याद् इद् घृतेन पृथिवीं व्य ओदुः ॥१३॥
॥का०४॥ ॥मनु०११॥

१६.७०

द्यौर जवेन पृथिवी वरिष्णान्तरिक्षं महित्वापो भूजा ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनोर् बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रस्तं
ब्राह्मणभ्यो निर वपामि ॥१॥
ऋविभ्यस् त्वा र्वेभ्यस् त्वा जुष्टमं वदितमं परिप्रतमं स्वस्तितमम् ऊर्जां
भागम् अक्षितम् अक्षितये निर वपामि ॥२॥
वसवस् त्वा गायत्रेण छन्दसा निर वपन्तु ॥३॥
रुद्रास् त्वा त्रैष्टुभेन छन्दसा [निर वपन्तु] ॥४॥
आदित्यास् त्वा जागतेन छन्दसा निर वपन्तु ॥५॥
१ यन् माभिराणां यन् माभिकृत्वरणां यन् माभिमन्यूनाम् ? ॥६॥
यथा कृपाग् शतसा[स्] सहस्रसा नोपदस्यन्ति ।
एवेदं मोष दसत् तीर्थम् अश्विनोर् इव ॥७॥
यो नो द्वेषन् मनसा यश् च वाचा देव्ये लोक उत मानुषे यः ।
प्राणा हन्तु महता तस्य सर्वम् इन्द्रो देवो मघवान् शशीपतिः ॥८॥
वीरुत् सवस्त्रं परि जयैतद् ऊर्जस् सोम पुनर् आ विशेह नः ।
द्रोहस्य बाहोर् माधि रिप्याम अर्षो ? अग्निश् चेतस् सनिष्यतः ॥९॥
देवीर् आप ऊर्जे भागाय वो ऽक्षिता अक्षितय आ सिञ्चामि ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.७१

अकन्यादा तन्वा जातवेदो या ते स्वर्गा तपसां सयोनिः ।
तस्यौदनम् अभि आण्यतां तया नो ऽन्नं महि शर्म यच्छः ॥१॥
सोमस्यांशुभिर् एतद् वसुधित्याः पृष्ठ ऽसीदथा यन् ओदनं देवयानं लोके
विदुः पात्रं दातमयं समनुष्याः ॥२॥
तेषाम् एधि पात्रमात्रस् स्वर्गः पृथिवी व्यहन् ? पात्रम् ।
एतास् त्वौदनोप यस्य आपो घृतहृत्तः पयसा वर्धयन्तीः ॥३॥
तेभ्यसा ? स्वः पृथिवीम् उत घाम् उताम्तरिक्षं स्वधया पूरयती ॥४॥

* * विष्णु ...

... विपश्चितः ...

... वाजो * * *

* * निष्चीना ...

... एमे *

* * मामा कल्पयन्तं र्वेण ताकमु * एतद्
विपाद * परिकल्पं ...

* इर् निम्नाय * जतक्षत् ...

* * बभूवुषी सहस्राक्षरा ...

* * क्षति

अथपाद् * * पद्मतीनां ... चिकेत

* * भरन्स् * इत् अस्या ...

* * आववृत्वं * * इद् ...

* जवेना * वरिष्णा अन्तरिक्षं महित्वा अपो *
... प्रयज्ञो* त्वा कपवेभ्यस्त्वा ऋविभ्यस् * * * * *
* अक्षितम् अक्षितये ...

वद्रस् ...

आदित्यस् ...

* मभिराणां यन् माभिकृत्वरणाम् यन् माभिमन्यूनां
... नोपदस्यति

* * देवं ... देव्यो ...

... मघवी *

... जायतेद् ऊर्जस् ...

द्रोहस्य * * माधि रिप्यामोर् इवेत् *

* * * * * बोधताक्षतया *

अकन्यादा ...

तस्यौदनम् * आण्यतां ... यच्छः

* एतद् वसुधित्याः * सीदत वतोदन * *

विदः ...

एतम् त्वौदनोप ...

... योः सुताम्तरिक्षे * प्रयति

यावन्तस् तण्डुलास् त[त्] तस्य विद्यास् तावन्तो यद्वास् तस् तस्य बोधाः ।
 तावती स्वधा घृतपूठे मे ऽस्त्वर्जं बुद्धां मधुपुषं व्योमन् ॥५॥
 यम् ओदनं पचसि भद्रधानं पात्रे पूरं घृतपूठं जुषाणः ।
 स मे मा क्षेहं सवम् इष्यमाणं पितृणां लोके परमे व्योमन् ॥६॥
 ओदनं पात्रेण सारो दक्षिणया ब्राह्मणेभ्यो दत्तो भूमृतत्वे दधाति ॥७॥
 सूर्यस्य भ्रजीर् अनु रश्मीन् भागन् दिवस् पूष्ठान् शकुन इवारोहन् ।
 सं प्राणेन प्राणभृतं सृजामि सं वीर्येण पयसाशिषा च ॥८॥
 आस्था गच्छ सुकृताम् एहि लोकं ते त्वां प्राप्नुवन् दक्षिणतो निषद्य ।
 अग्निहोमेन सरथं हि याव्य अथोकम् अतिरात्रं च गच्छ ॥९॥
 द्विरात्रमात्रस् त्र्यहं विष्णुष्य ? अथा रोह चतुरात्रं रथम् ।
 एकरात्रेण कल्पमाना हि याव्य अथ सत्तरात्रं दशरात्रं च गच्छ ॥१०॥
 द्वादशाहं परिभूय विभ्वत एकविंशत्या विमृधो नुदस्व ।
 एकविंशत्या विमृधो हि याव्य अथैकचत्वारिंशत् उप याव्य एनान् ।
 त्रयस्त्रिंशतामृतो भूत्वा त्रिमास्यम् ओदनं मा रभस्व ॥११॥ ॥का१॥

१६.७२

यद् वा वत्सरं च ब्रह्मस्य विदुषि परमे व्योमन् ।
 नाकेन नाकम् अभि संभवीदन् साध्या नयन्तु मुञ्चतो मिमीनुम् ? ॥१॥
 आदित्या रुद्रा वसवस् सचेतसा विश्वे देवा क्रतुभिस् संविदानाः ।
 इमं रक्षन्तु सधम् अप्रमादम् ॥२॥
 यद् आबत्सरं च परिवत्सरं च संवत्सरम् अहोरात्राणि मासाः ।
 सूर्यस्याग्नेश् चन्द्रमसो ऽनुभूतिं वातस्याभूतिम् अत्वाभ ? ।
 ओदनं यम् ईदते पितरो यन्तु देवाः पुरोहितं तपसा ब्रह्मणा च ।
 स्वधाम ऊर्जा रक्षतम् आ जुहोमि वाते देवे पवमाने बृहस्पतौ अनुर्धाभ्य
 ओदनं कल्पमानः ॥३-४॥
 ऊर्जा देवान् स्वधा पितृन् शरीरं मनुष्यान् आतिदम्भो ब्राह्मणान् ।
 सो ऽस्माकम् अस्तु परमे व्योमन् ॥५॥
 अयं पन्था ओदनं देवयानो अनाकृद्धो मृत्युना तेन यादि ।
 ऽ अद्बुध स्वधो निहतस् सुकृतिभिर् ब्रह्मणा सृष्टं प्रशिक्षायमस्यमः ? ॥६॥
 यत्र ते गृहा ओदनं तत् परेहि यत्राप[स्] तद् गच्छस्य आपः ।
 यत्र योनिम् ओदनं ब्राह्मणा विदुस् सो ऽस्माकम् अस्तु परमे व्योमन् ॥७॥
 हुतं ते वाचि हुतम् अस्तु चक्षुषि हुतं विज्ञाने हुतम् अस्तु ते बले ।
 ओत्रे प्राणे ते हुतं प्रज्जसृतत्वे ते हुतं कामे च हुतम् अस्तु ते ॥८॥
 यथाग्नेयो यदि वा स इन्द्रो यन् मादतो मदतो वैश्वदेवाः ।
 यस् ते अग्निर् नृम्णानाम् अहृद्य[स्] तस्मिन् एक[स्] सुहुतो ऽस्व ओदन
 सो ऽस्माकम् अस्तु परमे व्योमन् ॥९॥
 य आविधेश नृम्णं मनुष्यम् अग्निर् यो वद्विः प्रथमो वयोधाः ।
 तस्मिन् एकस् [सुहुतो ऽस्व ओदनं सो ऽस्माकम् अस्तु परमे
 व्योमन्] ॥१०॥ ॥का१॥

१६.७३

या ते तनूः अपचन्नस्य अन्वैर् ? देवानां सख्यम् उप सेविमा वयम् ।
 अप्सुचरा गच्छरेष्ठा ऋदित्वा तस्याम् एक[स्] सुहुतो ऽस्व ओदन
 सो ऽस्माकम् अस्तु परमे व्योमन् ॥१॥
 अहेत्रमानाभ्येनो ? गृहं संकाशं भद्रा सुमना अघोरा ।
 प्रति त्वा वर्षवृद्धम् एतु ॥२॥
 येषां न स्वधा नवगज् जनित्री ; रमृतेष्व् अमृताः सुतामूत् ? ।
 तान् नो गोपाहि ? सधम् अप्रमादम् अस्माकम् एतोर् अनु रक्ष जायुषि ॥३॥
 ये नो मिधिम् अभिधामन्तु ये तं प्राबहन् प्रौढं वमराज्ये ।

... तत्त्व...

... मज्जदानः • पुर...

... वेष्टा...

... सार • ब्रह्मणेभ्यो ... दयाति

• भीवीर् • • जायं • • शकुनेपरोहं
... • • •

• • • एति... प्रवन्तु • निषया

• • • इ...

... चतुरात्रं •

एकरात्रेण • इ • अत...

त्वादकाहं • विभ्वतम् • विमृधो नुदस्व

... इ • • चत्वारिंशतोप • अनं

... त्रिमास्यम् ओदनार् • •

... सम्भोदना साध्व...

... मास

• वन् इदिते... देवा...

... ब्रह्मणान्

... परेह...

यथाग्नेयो... देवः

... सुहुतो • •

वाविधेश नृम्णा मनुष्य नग्नीना • • •

तस्मिन् देवः

... सख्यम् • • •

अप्सुचरा... सुहुतो • ओदनः

... भद्रे • घोराः

• • • मधम् ...

... अविधासेत्य • • प्रवाहं • •

राजा तेषां बहव इन्द्रियाण्य अभि तिष्ठतु हरसा देव्येन ।
 परं सचस्था × पर्योरि ? वो दवान्य अनुकण्ठता ? यक्षपतिर यद् आयत् ॥४॥
 य आक्षिदन्ति विक्षिदन्ति दत्तं विपुङ्गते दक्षिणाम् ईयमानाः ।
 तान् इन्द्रो देवान् शचीपतिर् अग्निमेदी प्रवृहन् पतु हाकः ।
 वृहस्पतिर् बहवस् सोम इन्द्रो ममेद् दत्तं केवलं कृषवन्तु ॥५॥ ॥का०४॥

श्री १.८.१,२,४,३,५-१०

१६.७४

शीर्षक्यं शीर्षामयं कर्णशूलं तृतीयकम् ।
 सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥१॥
 कर्णाभ्यां ते कङ्करोभ्यश्च शुक्तिवद्वां ? विलोहितम् ।
 [सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे] ॥२॥
 य × कृणोतु प्रमोतम् अन्धं कृणोतु पूरुषम् ।
 [सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे] ॥३॥
 यस्य हतो × प्रच्यवते यक्ष्मो नासत आस्यतः ।
 [सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे] ॥४॥
 शीर्षरोगम् अङ्गुरोगं विश्वाङ्गीनं विसर्षकम् ।
 [सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे] ॥५॥
 यस्य भीम × प्रतीकाश उद्वेपयति पूरुषम् ।
 तक्ष्मानं शीतं कुरं च तं ते निर्मन्त्रयामहे ॥६॥
 य ऊरु अनुसर्पत् अथो ये ऽनु गवीनिके ।
 बलासम् अन्तर अङ्गेभ्यो बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥७॥
 यत् कामाद् अपकामाद् ध्रुव्याञ्च जायते परि ।
 हृदो बलासम् अङ्गेभ्यो बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥८॥
 हरिमाणं ते अङ्गेभ्यो यक्ष्मो धाम् अन्तर आत्मनः ।
 यक्ष्मं ते सर्वम् अङ्गेभ्यो बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥९॥
 आसो बलासो भवन् मूर्ध्नं भवत् आमयत् ।
 यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निर [अ]बोचम् अहं स्वत् ॥१०॥ ॥का०५॥

श्री १.८.११-२२

१६.७५

श्री काहावाहं

बहिर विलं निर धावतु कदाचलं ? तवोदरात् ।
 यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निर [अ]बो[चम् अ]हं स्वत् ॥१॥
 उदरात् ते परि क्लोन्नो नाभ्या हृदयाद् अधि ।
 यक्ष्मो धाम् अन्तर आत्मनो बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥२॥
 यास् स्त्रीमानं विदजन्ति मूर्धानं प्रत्य अर्षणीः ।
 अहिसन्तीर् अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम् ॥३॥
 या ह्व[य]म् उपकृषन्त्य अनुतन्वन्ति कीकसाः ।
 [अहिसन्तीर् अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम्] ॥४॥
 या × पाशै उपकृषन्त्य अनुतन्वन्ति पूहीः ।
 [अहिसन्तीर् अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम्] ॥५॥
 यास् तिरस्त्रीर उपकृषन्त्य अर्षणीर् वक्षणाभ्यः ।
 [अहिसन्तीर् अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम्] ॥६॥
 या गुहा अनुसर्पन्त्य आन्त्राति व्यपयन्ति च ।
 [अहिसन्तीर् अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम्] ॥७॥
 या मज्जो ऽनुसर्पन्ति वक्ष्मि विदजन्ति च ।
 अहिसन्तीर् अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम् ॥८॥
 ये [अ]ज्ञानि मद्यन्ति यक्ष्मासो रोपजा[स्] सह ।
 यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निर [अ]बोचम् अहं स्वत् ॥९॥
 विसर्षस्य विद्रवस्य वातीकारस्य वाकजेः ।

वत् ...

वाक्षिदन्ति ... दक्षिणा नीयमाना

• • देवां शचचीपतिर् अग्निमेदीः • • नवतु • •

• • स्वे कंजुसेम्बन् ...

• • पुषोचम् अन्तं • • वीचं

• • प्रच्यवतो • • नामतास्वत

... विशस्यकं

... सुदयमुपवति पौरुषं

... स्वे •

• • उरु नसर्पत् • • न गरीनिके

• • कामाच् ...

... आन्तर •

मासो ...

यक्ष्माणं • • विनिर ...

• • • नवतु • • स्वरु

... क्लोन्न ...

वस्वैमानं वीचति मूर्ध्नं • • अर्षणी

• • उपदिशन्त्य अनु दन्वतु कीकसान्

वः पद्वे उपदिशन्त्य अनुदन्वतु वृष्टि

वत् • • उपदिशन्त्य • •

• • विसर्षन् ...

• • मज्जो ... विरजन्ति •

... वक्ष्म

वो • • सदवन् ...

विसर्षस्य • • वातीकारस्य वाकजे

यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निर [अ]बोधम् अहं त्वत् ॥१०॥
पादाभ्यां ते गुल्फाभ्यां जङ्गाभ्यां जानुभ्याम् ऊरुभ्यां भ्रूणिभ्यां परि
भंससः ।
अनूकाद् अर्षणीर् उष्णिहाभ्यो प्रीषाभ्यस् स्कन्धेभ्यश् शीर्ष्णो रोगम्
अनीनशाम् ॥११॥
सं ते शीर्ष्ण* कपालानि हृदयस्य च यो विभुः ।
उद्यन् सूर्य आदित्यो अङ्गानि रोमं नखानि सर्वाणि साधनान्य् [अ]नी-
नशत् ॥१२॥ ॥कां१॥ ॥अनु१२॥

श्री १.२.१-३,५-११

१६.७६

सपत्न्येनम् अथभं घृतेन कामं शिक्षामि हविषाज्येन ।
नीचैस् सपत्नान् मम पादय त्वम् अभिष्टुतो महता वीर्येण ॥१॥
यन् मे मनसो न प्रियं न चक्षुषो यन् मे हृदये नाभिमन्वति ।
तद् तुष्वप्यं प्रति मुञ्चामि सपत्न्यं कामं जुष्टवान् ? उक् अहं भिदेयम् ॥२॥
तुष्वप्यं कामं दुरितं च कामाप्रजस्ताम् अस्वगताम् अवर्तिम् ।
उग्र ईशान* प्रति मुञ्च तस्मिन् यो अस्मभ्यम् अङ्गुरणा चिकित्सा[त्] ॥३॥
सा ते कामं दुहिता धेनुर् उच्यते याम् आङ्गुरं वाचं कथयो विराजम् ।
तया सपत्नान् परि वृङ्गिध ये मम पर्यं पनान् प्राण* प्रजा* पशवो जीवनं
वृणक्तु ॥४॥

श्री स्तुत्या

कामस्येन्द्रस्य वरुणस्य राज्ञो [विष्णोर्] बलेन सवितुस् सवेन ।
अग्नेर् होत्रेण प्र पुं दे पिशाचान् शम्बीव [नाव]म् उदकेषु धीरः ॥५॥
अध्यक्षो वाजी मम काम उग्र* कृणोतु मष्टाम् असपत्न्यम् एव ।
विश्वे देवा मम नायं भवन्तु सर्वे देवा इवम् आ यन्तु म इमम् ॥६॥
यन् म आज्यं घृतम् इज् जुषाणा* कामज्येष्ठा इह मादयन्ताम् ।
कृण्वन्तु मष्टाम् असपत्न्यम् एव ॥७॥
इन्द्राग्नी काम सरथं हि भूत्वा नीचैस् सपत्नान् मम पादयाधः ।
तेषां सपत्नानाम् अधमा तमांस्य् अग्ने वास्तुम्य् अनुनिर्वह त्वम् ॥८॥
जहि त्वं काम मम ये सपत्ना अग्धा तमांस्य् अब पादयैनान् ।
अनिन्द्रिया [अ]रसास् सन्तु सर्वे यथा न जीवात् कतमश् चनैषाम् ॥९॥
अवधीत् कामो मम ये सपत्ना उदं लोकम् अकरन् मष्टाम् पधतुम् ।
मष्टं नमन्तां प्रविशथ चतस्रो मष्टं षड् उर्वी[र] घृतम् आ वहन्तु ॥१०॥
॥कां१॥

१६.७७

यत् ते काम शर्म त्रिबन्धम् उवृद्द् ब्रह्म वर्म विततम् अनतिव्याप्यं कृतम् ।
तेन सपत्नान् परि वृङ्गिध ये मम पर्यं पनान् [प्राण*] प्रजा* पशवो
जीवनं वृणक्तु ॥१॥

श्री १.२.१६

[ते] अधराश्च* प्र प्लवन्तां छिन्ना नोर् इव बन्धनात् ।
न सायकप्रणुत्तानां पुनर् अस्ति निवर्तनम् ॥२॥
अग्निर् [यव] इन्द्रो यवस् सोमो [यवो] यव[यावानो] यावयन्स्व अमुम् ।
आमुष्यायणम् अमुष्या* पुत्रं जीवलोकं मृतलोकं कतामुम् ? ॥३॥
असर्ववीरश् चरतु इत्युक्तो मित्राणां द्वेष्य* परिवर्ष्यस् स्वानाम् ।
उत पृथिव्याम् अब स्थानि विद्युत उग्रो [वो] देव* प्र मृणत् सपत्नान् ॥४॥
व्युता खेयं वृहस्प अच्युता च विद्युत् विभर्ति स्तनयित्शुश् च सर्वात् ।
तेषाम् आदित्यो व्रिषिणेन तेजसोद्यन् सपत्नान् नुवतां मे सहस्वान् ॥५॥
येन देवा असुरान् प्राणुवन्त येनेन्द्रो वस्यून अधमं तमो ववाधे ।
तेन त्वं काम मम ये सपत्नास् तान् अस्मात् लोकात् प्र पुदस्व सर्वात् ॥६॥
यथा देवा असुरान् प्राणुवन्त यथेन्द्रो वस्यून अधमं तमो ववाधे ।
तथा त्वं काम मम ये सपत्नास् तान् अस्मात् लोकात् प्र पुदस्व दूरम् ॥७॥

श्री १.२.१७

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १७

श्री १८

... भोगान्वा *
भंससः
अनूकाद् अर्षणीर्... रोमम्
... विदुः
उद्यन् सूर्यदित्यो... साधनानि *

[दशमदिवसेमां पिण्डपुष्पम् ॥ ॥]

सपत्न्यम् * * कामो * * (अथः प्राप्ते ॥ ॥
नीचीस् * अमु...
... नन्दति
उ हृषमि... अं *
तुष्व(अपरि रव) प्रं * * * कामा प्रदुस्वामः
... अवरिणा * [स्वकवाममर्थ
... वाजं * *
* * * वृद्धि इ मन् अर्धं पणा* ...

* * * पुते पिशाचां ... धीराः
* वाची...
... वन्तु मैमम्
* माज्यं...

* कामस् * वि भूत नीचीस् * * पादयाध
* * अमुता तमातमास्व * वास्तुर् अनिर्वहा *
* * कामो * * सपत्नांवा तमास्व अमु पादयेमम्
... नु * * चनेवां
अवधीत्... सपत्नं... अकरं...

* * कामस् सम्म... व्यततम् आनुदिम्बाध्यं *
* * * इ * पय पणा*...

अधराश्च * पुवताश् छिन्ना नोर् * बन्धनं
* सायकः प्रणुत्तानां ...

आमुष्यायेनम् अमुष्या * * लोकां...
असर्व* चतिर... प्रवृष्यस् *

उत * अम स्वच... वृणणं सपत्नां
* वी... स्तनयित्शुस् * सर्वा

... उरिताम् * *
... प्रणुदन्त... पवाधे
... सपत्नां उग्रसात् लोकात् प्र पुदस्व सर्वा
* देव * प्राणुवन्त यथेन्द्रो... पवाधे
... सपत्नां... प्र पुदस्व *

श्री १९

कामो जडे प्रथमो नाम्य आपुर् नैनं देवासः पितरो मोत मर्त्याः ।
ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि ॥८॥ ॥का०१॥

... नाम्बत् पुरा ...
... ज्यायां विश्वा ... नमेत्

१६.७८

श्री १.२.२४

न वै [वा]तश् चन कामम् आप नाभिस् सूर्यो मोत चन्द्रमाः ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥१॥
न वा आपश् चन कामम् आपुर् अहोरात्राणि निहितानि यन्ति ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥२॥
न वै पुण्यजनाश् चन कामम् आपुर् न गन्धर्वाप्सरसो न सर्पाः ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥३॥

... आपुःर ...
* आपश् ... नहो° निहितानि वन्ती

श्री २०

यावती घावापृथिवी वरिष्णा यावद् आपस् सिन्धुर् यावद् अग्निः ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥४॥

... यावद् आपन् शुम्भतिर् * *

श्री २१

यावतीर् दिशः प्रदिशो विष्वचीर् यावतीर् भाशा अभिचक्षणा दिवः ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥५॥

... दिव

श्री २२

यावतीर् भृङ्गा जत्वः कुरुरवो यावतीर् वधा वृक्षसर्प्यो [वभूवुः] ।
ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि ॥६॥

* * चत्वः- कुरुरोर् ... विष्वसर्प्यं
तदस् त्वाम् * ज्यायां विश्वा महा...

श्री २५

यास् ते शिवास् तन्वः काम भद्रा याभिस् सत्यं भवति यद् वृणीषे ।
ताभिष् दधम् अस्मान् अपसंविशस्वान्यत्र पापीर् अप वेशया धियः ॥७॥
॥का०१॥

... तन्वः ... वृणीते
* टय् अस्वान् उप° * उप * *

श्री ८.६.१-६,८,७,९,१०

१६.७९

यौ ते मातोममार्जं जातायाः पतिवैदमौ ।
दुर्णामा तत्र मा वृधद् अलिश उत वस्सपः ॥१॥
पलालानुपलालौ ऽ शुष्कं कोकं मलीमृतं पलीतकम् ? ।
अन्नेषं ? वत्रिवास[स]म् अक्षमीषं प्रमीलिनं मुष्कयोर् अप इम्मसि ॥२॥
मा सं वृतो भोप सृप ऊरु माव सुपो [अ]न्तरा ।
कृणोम्य अस्वै भेषजं वज्रं दुर्णामन्वातनम् ॥३॥
दुर्णामा च सुनामा खोभौ संभृतम् [इच्छतः] ।
[अरायान् अप इम्मस् सुनामा खीणम्] इच्छताम् ॥४॥
यः कृष्णः केइय् असुरस् स्तम्बज उत तुण्डिकः ।
अरायान् अस्या भंससो मुष्कयोर् अप इम्मसि ॥५॥
अनुजिभ्रं प्रमृशन्तं क्रव्यादम् उत रेरिहम् ।
अरायान् श्वकिष्किणो वज्रः पिङ्गो अनीनशात् ॥६॥
यस् त्वां सुतां छिनत्ति ? यश् च दिप्सति जाग्रतीम् ।
छायाम् इष प्र तान् सूर्यः परिक्रामन् अनीनशात् ॥७॥
यस् त्वां सुतां निपद्यते आता भृश्या पितेष च ।
वज्रस् तान् सहताम् इतः क्लीबकृपास् तिरीटिनः ॥८॥
यः कृणोत्य् अवतीकां मृतवत्साम् इमां स्त्रियम् ।
तम् भोषधे त्वं नाशयास्याः कमलम् अक्षिवम् ॥९॥
ये शालाः परिवृत्त्यन्ति स्थायं गर्वमनादिनः ।
कुसला ये च कुशिलाः ककुभाः कठमास् क्षिमाः ।
तान् भोषधे त्वं गन्धेन विष्वचीनान् वि नाशय ॥१०॥ ॥का०४॥

यु * मातोमनुपर् जाताया उततेदनु
दुर्णामा * * कृपाद् * * वस्सप

श्री शकुं कोकं मलिम्सुषं पलीजकं
श्री आश्वेचं

* स वृती ... उरु * सुजो *
कृणोम्य अस्मै * जबं दुर्तामन्वातनं
दुर्णामा * * च उभौ *

श्री स्तरति

* * केम् अशिर स्तनजा तव तुण्डिका
रायन् ...

अनुजिभ्रं ... रोरेहं
रायश् शुक्रः किणं वज्रः पिणो *
* * समां ... जाग्रतीन्
* * * दां सृतः कामम् *

* त्वं * इतत् क्लीब° किरीटिनम्

त्वम् ... कमलम् अन्वुषं

कुसला वश् * कुशला ककुभा स्तरमा सुमा,
... विष्वचीनां * नाशयः

१६.८०

श्री ८.१.११ कुकुम्भाः कुकुरभाः
[कुकीरं]

श्री १५

श्री मद्मदाः

श्री १२

श्री मककान्

श्री २४

श्री ११ अंत

श्री १४

श्री आपाकेद्याः (स्थाः वा)

श्री १५

श्री वादय

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री ८.१.२०

श्री ८.१.२१

श्री २१

श्री २२

श्री २३

श्री २५

श्री २६

श्री ११.७.१-२०

ये ककुम्भाः ककुरभाः कस्येद् दूर्शानि विभ्रति ।
 ह्रीवा इव प्रसृत्यन्तो घोषं ये कुर्वन्ते वने ता[न] इतो नाशायामसि ॥१॥
 येषां पञ्चात् प्रपद् पुरः पाण्णीं पुरो मुखम् ।
 कलजाश्च शकधूमजा उदण्डा ये च मध्यजाः ? कुम्भमुष्का [अ]याशयः ।
 तान् अस्या ब्रह्मणस् पते प्रतीबोधेन नाशय ॥२॥
 ये सूर्यं न तितिक्षन्त आतपन्तम् अमुं दिवः ।
 अरायान् बस्नवासिनो दुर्गन्धील लोहितास्यान् मृषकान् ? नाशायामसि ॥३॥
 ये सूर्यात् परिसर्वन्ति स्तुषेव भृशुराद् अधि । *
 बज्रश्च तेषां पिङ्गश्च च हृदये ऽधि नि विभ्र्यताम् ॥४॥
 [य] आत्मानम् अतिमात्रम् अधिम् ? आधाय विभ्रति ।
 स्त्रीणां भोगिप्रतोदिन इन्द्र रक्षसि नाशय ॥५॥
 ये पूर्वं बध्नो यन्ति हस्ते शृङ्गणि विभ्रतः ।
 आपाकता ? प्रहासिनस् स्तम्भे ये कुर्वन्ते ज्योतिस् ता[न] इतो नाशया-
 मसि ॥६॥

पर्यस्ताक्षा अग्रचक्रा अक्षीणात् सन्तु पण्डगाः ।
 अब भेषज पातय य इमां संविद्वृत्सत् अपति[त्] स्वपतिं स्त्रियम् ॥७॥
 उखर्षिणं मुनिकेशं अम्भयन्तं मरीचुशाम् ।
 उपेयन्तम् उदुम्बलं तुण्डेलम् उत शालुडम् ।
 पदा प्र विभ्र्य पाण्ण्या स्थालीं गौर इव स्पन्दना ॥८॥
 यस् ते गर्भं प्रतिमृश्याज् जातं वा मारयति ते ।
 पिङ्गस् तम् उग्रधन्वा कृणोतु हृदयाविधम् ॥९॥
 ये भङ्गो जातान् मारयन्ति स्तिका [अ]जुशेरते ।
 स्त्रीभागान् पिङ्गो गन्धर्वान् अश्रम् इव वात मजतु ॥१०॥ ॥कां५॥

१६.८१

परिच्छेदं भारयतां यद् धितं माव पादि तत् ।
 गर्भं त उग्रो रक्षतां भेषजो भीविभार्यो ॥१॥
 परिपाणं पुकषाणां रक्षसाम् अस्ति ज्ञातनम् ।
 अरायान् सर्वान् दुर्णोक्तो यातुधानान् विपूषीमान् चि नाशय ॥२॥
 पवीनसात् तङ्गस्वात् छायकाद् उत नम्रकात् ।
 प्रजायै पत्ये त्वा पिङ्गः परि पातु किमीदिनः ॥३॥
 इयास्यान् अतुरक्षात् पञ्चपादाद् अनङ्गुलेः ।
 वृन्ताद् अधि प्रसर्पतः परि पाहि वरीवृतात् ॥४॥
 य आमं मांसम् अदन्ति पौकवेर्यं च ये कृषिः ।
 गर्भान् आवन्ति केषावा अरायाद् अस्या भंससो मुष्कबोद् अप
 हम्मसि ॥५॥

पिङ्ग रक्ष जायमानं पुमांसं मा स्त्रियम् क्रन् ।
 आप्कदावो गर्भान् मा इभन् वाधस्वेतः किमीदिनः ॥६॥
 अग्रजास्त्वं मार्तण्डत्सम् आद् रोदम् अश्रम् आबयम् ।
 वृक्षाद् इव स्रजं कृत्वाप्रिये प्रति मुञ्च तत् ॥७॥
 पिङ्ग जहि यातुधानान् दुर्गन्धील लोहितास्यान् ।
 त्वया प्रमुसाः कृष्णविभ्रिभ्रजो यन्ति निर्हताः ॥८॥ ॥कां६॥ ॥अनुं११॥

१६.८२

उच्छिद्ये नाम रूपं बोच्छिद्ये लोक आहितः ।
 उच्छिद्ये इन्द्रश्च चाग्निश्च च विभ्रम् अन्तात् समाहितम् ॥१॥
 उच्छिद्ये धावापृथिवी विभ्रं मूर्तं समाहितम् ।

... दुरिष्ठानि *
 ह्रीवा इव प्रसृत्यन्ते घोषां ... वितो *
 ... पण्णीं ...
 * शक * ...
 * अन्त्याद् ... नाशया
 * * निवदकृन्वापतन्तम् * *
 रणां वस्तं दुर्गन्ते जोहितस्वां * *
 ... च न विचिताम्

* तोदिनम् * * नाशये
 * पूर्व * वन्वस्ते मृशानि विभ्रता
 * महासंन ... वितो *

* श्रदंक्षा स्त्रीणां * पन्तगा
 * * * येषां संविद्वृत्सत् * स्वपती *
 उखर्षिणं * अम्भयन्ती मरीचुशाम्
 उपेयन्तम् अतुरक्षात् तुण्डेलम् * शालुडं
 पदाद् * वृक्षि पाण्णीं स्ताकां * * स्पन्दना
 ... मारयादि *
 ... हृदयाविधम्
 * स्तो ...
 * * * अश्रैवातेवराजतु

परिच्छिद्ये भारयतां पुष्पतं * * *
 * तात् * रक्षतां * निवभावयी

रायान् वृत्तान् उग्रजो 'धानां विपूषीणां * *
 पवेनसा ... नम्रका
 ... किमीदिनः
 इयास्यान् अतुरक्षाः ...
 वृन्ताद् ... वरीवृता
 वारं * * पौकवेर्यं कृषि
 गर्भो वा X X X केषावारायान् ...

... कं
 * गर्भं * दमं वाधस्वोषः विभीदिन
 * * आनामोषम् * जानधं
 वृक्षम् * मर्च ...
 * अग्रजासामां * जोहितस्वां
 त्वया ... निर्हता

उच्छिद्ये * स्थान्बोच्छिद्ये रोकाहित
 ... विभ्रम् * * *

आपस् समुद्र उच्छिष्टे चन्द्रमा वात आहि[तः] ॥२॥
 सम् उच्छिष्टे [भ]संशु बोभौ मृत्युर् वाजः प्रजापतिः ।
 लीक्या उच्छिष्ट आयत्ता ग्रथ च ग्रथ चापि श्रीर् मयि ॥३॥
 ददो दंष्ट्रिस्थरो न्यो ब्रह्म विश्वदशो दश ।
 नाभिम इव सर्वतश् चक्रम् उच्छिष्टे देवता [आ]हिता[ः] ॥४॥
 क्रक साम यजुर् उच्छिष्ट उद्रीयः प्रस्तुते स्तुतम् ।
 हिंकार उच्छिष्टे मवस् साज्ञो मेदिथ च [त]न् मयि ॥५॥
 ऐन्द्राग्ं पावमानं महानाज्ञीर् महाव्रतम् ।
 उच्छिष्टे यज्ञस्याज्ञाम् अन्तर् गर्भ इव मातरि ॥६॥
 राजस्यं वाजपेयम् अग्निष्टोमस् ततो ऽध्वरः ।
 अर्काश्वमेधाद् उच्छिष्टे जीववर्हिर् मदिन्तमः ॥७॥
 अग्न्याधेयम् अधो दीक्षा कामप्रश् चन्द्रसा सह ।
 उच्छिष्टा यज्ञास् सत्त्राण्य उच्छिष्टे ऽधि समाहिताः ॥८॥
 अग्निहोत्रं च अजा च वषट्कारो व्रतं तपः । . .
 दक्षिणेष्टं पूर्तं चोच्छिष्टे ऽधि समाहिताः ॥९॥ .
 एकरात्रस् त्रिरात्रश् च सद्यः*क्री* प्रकीर् उक्थयः ।
 मोतं निहितम् उच्छिष्टे यज्ञस्याणुनि विद्यया ॥१०॥ ॥क*१॥

श्री ११.७.११-२०

१६.८३

चतुरात्र* पञ्चरात्रश् षड्रात्रश् चोभयस् सह ।
 षोडशी सप्तरात्रश् चोच्छिष्टा[ज] जज्ञिरे सर्वे ये यज्ञा [भ]मृते हिता[ः] ॥१॥
 प्रतीहारो निधनं विश्वजिञ्च चाभिजिञ्च च यः ।
 साक्षातिरात्राद् उच्छिष्टे द्वादशाहो ऽपि तन् मयि ॥२॥
 सनुता संगति* क्षेमस् स्वधोर्जामृतं सह ।
 उच्छिष्टे सर्वे प्रत्यञ्च* कामा* कामेन तुप्यन्ति ॥३॥
 नव भूमीस् समुद्राथ चोच्छिष्टे ऽधि भिता दिवः ।
 भा सूर्यो भास् उच्छिष्टे ऽहोरात्रे च तन् मयि ॥४॥
 उपदस्यं विषुवन्ते ये च यज्ञा दिवि भिताः ।
 विभर्ति भतो विश्वस्योच्छिष्टो जनितु* पिता ॥५॥
 पिता जनितुर् उच्छिष्टो ऽसो* पौत्रश् च पितामहः ।
 शिक्षद् ? विश्वस्यशानो यो वृषा भूम्याम् अतिध्वयः ॥६॥
 ऋतं सत्यं तपो दीक्षा भ्रमो धर्मश् च कर्म च ।
 भूतं भविष्य[द्] उच्छिष्टे वीर्यं लक्ष्मीर् बलं बले ॥७॥
 समृद्धिर् भोज आकूनि* क्षत्रं राष्ट्रं वड् उदर्यः ।
 संवत्सरो ऽप्य उच्छिष्ट इडा प्रैषा महा इषिः ॥८॥
 ऋतुहोतार [आ]प्रियश् चानुर्मास्यानि नीविदः ।
 उच्छिष्टे यज्ञा होत्राश् च पशुबन्धास् तद् इष्टयः ॥९॥
 अर्धमासाश् च मासाश् चार्तवा ऋतुभिस् सह ।
 उच्छिष्टे घोषिणीर् आप[स्] स्तयित्तु[श्] शुचिर् मही ॥१०॥ ॥क*२॥

श्री स क्षियति

१६.८४

शर्करा[स्] सिकता अहमान भोषधयो वीरुधस् तृणा ।
 भ्रंशानि विद्युतो वर्षम् उच्छिष्टे संभिता भिता ॥१॥
 राक्षि* प्राप्ति[र्] व्याप्तिस् समाप्ति[र्] मह पधतुः ।
 अत्याप्तिर् उच्छिष्टे भूतिर् आहिता निहिता हिता ॥२॥
 यश् च प्राणति प्राणेन यश् च पश्यति चक्षुषा ।
 उच्छिष्टाज् जज्ञिरे सर्वे दिवि देवा त्रिविधतः ॥३॥
 प्राणापानौ चक्षुश् भोत्रम् अक्षितश् च सितिश् च या ।

श्री-कोशेषु भूविष्टं भूतिर्

श्री ११.७.११

श्री २२

श्री २३

श्री २४

आपास् . . . इन्द्रमा वाताहि
 . . . संसोभून् . . . वातः . . .
 . . . उच्छिष्टान् त्वा इषिच इष्टया इष्टयीर् . . .
 . . . इष्ट . . . विष्टवाइष्टो . . .
 अनामिन् . . .
 . . . उच्छिष्टम् उद्रीतः . . . स्थितम्
 . . . साज्ञी मीडुश् . . .
 ऐन्द्राधि पनुमाना महानाजुनीर् महामहीम्
 . . . मातरम्
 . . . परम्युमे
 . . . दक्षा कामः पृश् जनसा . . .
 . . . सत्त्रान्य . . . तु . . .
 दिक्षिणेष्ट . . . ति . . .
 . . . सद्यः*क्री* . . . उक्थयः
 मोत न्येतम् . . . यज्ञस्यानोनु . . .

*रात्राः . . .
 . . . सप्तरात्रस्योच्छिष्टा . . .
 प्रतिहारो . . . विश्वं चातिविञ्च . . . च
 *रात्रश् चोच्छिष्टे . . .
 . . . सिम्भति . . . स्वधोर्जामृतं . . .
 . . . भूमीं समुद्रस्य स्वोच्छिष्टे ति भुता . . .
 . . . तान्य . . .
 . . . भुतः
 . . . जनतुः . . .
 . . . जनवर् उच्छिष्टी सी . . .
 . . . च . . . अतिध्वयः
 . . . वृषाशमो . . . जः
 भूत . . .
 . . . भोजाकूतिः . . .
 . . . च . . . इडास्य प्रैषाद् गृहा . . .
 *होतारः . . . चतुर्मास्यान् जनविदः . . .
 . . . होरात्राश् च च . . .

उच्छिष्टे . . . मही

. . . सिकताहमानम् . . .
 . . . संभुता भुता
 राध्व मश् पधति
 अन्वा (उपरि त्या)पतिर . . . निहता . . .
 यश् . . . प्राणति . . . यश् . . .
 . . . अक्षिविभूतः
 . . . अक्षितश् . . .

श्री २७

[उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे दिवि देवा दिविभितः] ॥४॥

देवाः पितरो मनुष्या गन्धर्वाप्सरसश्च ये ।

श्री २४

[उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे दिवि देवा दिविभितः] ॥५॥

ऋषयः सामानि छन्दांसि पुराणं यजुषा सह ।

श्री २६

[उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे दिवि देवा दिविभितः] ॥६॥

अथर्वाङ्गिरसो ब्रह्म सर्पपुण्यजनाथश्च ये ।

[उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे दिवि देवा दिविभितः] ॥७॥

आनन्दाथश्च प्रमोदाथश्चाभिमोदनुदाथश्च ये ।

उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे दिवि देवा दिविभितः ॥८॥ ॥का०१॥

१६.८५

श्री ११.८.१

यन् मन्युर जायाम् आबहत् संकल्पस्य गृहाद् अग्निः ।

क आसन् जग्याः क वराः क उ ज्येष्ठवरो ऽभवत् ॥१॥

श्री २

तपश्चैवास्तां कर्म खान्तर महत्स्य अर्णवे ।

श्री ३

त आसन् जग्यास् ते वरा ब्रह्म ज्येष्ठवरो ऽभूवत् ॥२॥

दश साकम् अजायन्त देवा देवेभ्यः पुरा ।

श्री ४

यो वै तान् विद्यान् नामथा स वा अथ महद् बवेत् ॥३॥

प्राणापानौ चक्षुश्च श्रोत्रम् अक्षितिश्च क्षितिश्च वा ।

श्री ५

व्यानोदानौ वाक् मनस् ते वा आकृतिम् आवहन् ॥४॥

अजाता आसन् ऋतवो ऽथो धाता बृहस्पतिः ।

श्री ६

इन्द्राग्नी अश्विना तर्हि कं ते ज्येष्ठम् उपासत ॥५॥

तपश्चैवास्तां कर्म खान्तर महत्स्य अर्णवे ।

श्री ८

तपो ह जज्ञे कर्मणस् तत् ते ज्येष्ठम् उपासत ॥६॥

कुत इन्द्रः कुत सोमः कुतो ऽग्निर् अजायत ।

श्री ९

कुतस् त्वष्टा सम् अभवद् धाता सम् अभवत् कुतः ॥७॥

इन्द्राद् इन्द्रः सोमात् सो मो अग्नेर् अग्निर् अजायत ।

श्री १०

त्वष्टा ह जज्ञे त्वष्टुर् धाता धातुर् अजायत ॥८॥

ये त आसन् दश जाता देवा देवेभ्यः पुरा ।

श्री १०

पुत्रेभ्यो लोकं दत्त्वा कस्मिन् ते लोक आसते ॥९॥

येतो भूमिः पूर्वासीद् याम् अजातय इद् विदुः ।

के तस्यां देवा आसते कस्मिन् साधिभिता ॥१०॥ ॥का०४॥

१६.८६

श्री ११.८.१२

कुतः केशान् कुतस् स्नाथ कुतो ऽस्थीन् आभरत् ।

अङ्गा पर्वाणि मज्जानं को मांसं कुत आभरत् ॥१॥

श्री ११

यदा केशान् अस्थिं स्नाथ मांसं मज्जानम् आभरत् ।

शरीरं कृत्वा पादवत् कं लोकम् अनु प्राविशत् ॥२॥

श्री १३

संस्थितो नाम ते देवा ये संभारैस् समभरन् ।

सर्वे संस्थित्य मस्य देवाः पुरुषम् आविशन् ॥३॥

श्री १५.१

शिरो हस्ताद् अथो वाह जिह्वां प्रीवाथश्च कीकसाः ।

श्री १५.२

पृष्ठीर् वज्रं पाशं कुक्षत् सम् अद्धाद् ऋषिः ॥४॥

श्री १५.३

ऊरु पाद[िद् अ]र्ध्वीर्वाङ्गी श्रोणी हस्ताद् अथो मुखम् ।

श्री १५.४

त्वष्टा प्रावृत्य तत् सर्वं [सं]धा सम् अद्धान् मयि ॥५॥

श्री १६

यत् तच्छरीरम् अद्घत् संधया संहितं मयि ।

यजेदम् अथ रोषते को ऽस्मिन् वर्णम् आभरत् ॥६॥

श्री १७

सर्वे देवा उपाशिक्षन् तद् अजानाद् बधूस् सती ।

ईशा वशास्य या जाया सास्मिन् वर्णम् आभरत् ॥७॥

श्री १८

यदा त्वष्टा व्यतृणत् पिता त्वष्टुर् य उत्तरः ।

देवान्देवाः...

ऋषयः...

...जनश्च...

आनन्दश्च... चाभिमोदपुनश्च...

... दिविभितः ॥ भी दिवि देवा दिविभितः

अनु...

कासं जन्वः वरः को...

... जातन्...

उपो ह जज्ञे कर्मणस् तं ते ज्येष्ठम् उपासता

... शास्त्रम्... परः

... तां विषां नामतावलाव महहते

... अक्षतम्... क्षतम्...

... व्यानोदानोदानो... वाकृतिम्...

... अजातां धृतवो यो धातः...

... इन्द्राग्निर्... कि...

... जातन्...

... कर्मणा तन्...

... अग्निर्...

... तासं... पुरः

... तस्वन्... भुतः

... केशाः... स्नाथः... स्थीत्...

... पर्वाणि... कु... कुताभरत्

... मज्जानिम्...

... त... त... त...

... संसतो... दिवा ए पर्वाणस् समभरन्

... सिद्धयः पृथु... आविशन्

... हस्ताद्... मीवन्... केकसा

... मज्जानो...

... संधाया मोहितं...

... यजेदम् अथि... सो...

... उपाशिक्षन्... अजानाद् विधुं सती

... विषत्...

... व्यतृणात् पित त्वष्टी...

श्री १९

गृहं कृत्वा मर्त्यं देवाः पुरुषम् भाविशान् ॥८॥

सामो वै तन्म्रीर् निर्वृतिः पाप्मानो नाम देवताः ।

जरा बाल्यं पालित्यं शरीरम् अनु प्राविशान् ॥९॥

स्तेयं दुष्कृतं वृजिनं सत्यं यज्ञो यज्ञो महः ।

बलं च क्षत्रम् भोज्यं च शरीरम् अनु प्राविशान् ॥१०॥ ॥का०५॥

श्री २०

१६.८७

श्री ११.८.११

भूतिश् च वा [अ]भूतिश् च रातयो ऽरातयश् च या[ः] ।

क्षुभश् च सर्वासु तृष्णाश् च शरीरम् अनु प्राविशान् ॥१॥

निन्दाश् च वा [अ]निन्दाश् च यच्च च हन्तेति नेति च ।

शरीरं भ्रष्टा दक्षिणाभ्रष्टा चानु प्राविशान् ॥२॥

श्री २२

विद्याश् च वा [अ]विद्याश् च यच्च चाम्यद् उपदेह्यम् ।

शरीरं सर्वे प्राविशान् ब्रह्मसु सामायो यजुः ॥३॥

श्री २३

भानन्दा नन्दाः प्रमुदो ऽभीमोदमुवश् च ये ।

इसो नरिहा नृत्तानि शरीरम् अनु प्राविशान् ॥४॥

श्री २४

आलापाश् च प्रलापाश् च भीलापलपश् च ये ।

शरीरं सर्वे प्राविशान् आयुजः प्रयुजो युजः ॥५॥

श्री २५

प्राणापानौ चक्षुश् भ्रोत्रम् अक्षितिश् च क्षितिश् च या ।

व्यानोद्गानी वाक् मनश् शरीरेण त इयन्ते ॥६॥

श्री २६

आशिषश् च प्रशिषश् च संशिषो विशिषश् च या[ः] ।

क्षित्तानि सर्वे संकल्पाश् शरीरम् अनु प्राविशान् ॥७॥

श्री २७

स्वराश् च वै धृतयश् चेडाशीसु स्रुते च या ।

शरीरं सर्वे प्राविशान् निजरीरिव्याधो ? मृधः ॥८॥

श्री भास्ति

आस्तेयीश् च वास्तेयीश् च स्वराणां कृपणाश् च या[ः] ।

गुह्याश् शुका यासु स्थूला [अप]सु ता भीमस्तुर असाद्यत् ॥९॥

श्री २८ आस्तेयीश्, वास्तेयीश्

[अपि]

अस्थि कृत्वा समिधं तद् अष्टापो असाद्यन् ।

रेतः कृत्वाज्यं देवाः पुरुषम् भाविशान् ॥१०॥ ॥का०६॥

श्री २९

१६.८८

श्री ११.८.१०

या आपो याश् च देवता या विराद् ब्रह्मणा सह ।

शरीरं ब्रह्म प्राविशान् छरीरे ऽधि प्रजापतिः ॥१॥

श्री ११

सूर्यश् चक्षुर् वातः प्राणं पुरुषस्य वि भेजिरे ।

तथास्येतरम् आत्मानं देवाः प्रायच्छन् अज्ञये ॥२॥

श्री १२

तस्माद् वै विद्वान् पुरुषम् इदं ब्रह्मेति मन्यते ।

सर्वा इ अस्मिन् देवताश् शरीरे ऽधि समाहिताः ॥३॥

यद् पश्यसु स्थानम् अङ्गेषु पिता लोकम् अकल्पयत् ।

शरीरं सर्वा देवता यथाङ्गम् अनु प्राविशान् ॥४॥

अङ्गमङ्गं शरीरस्य सर्वे देवा [अ]नु प्राविशान् ।

पिता इ पश्यः प्रायच्छत् तं लोकम् अपराजितम् ॥५॥

तं लोकम् अपराजितं सर्वे देवा [अ]नु प्राविशान् ।

प्रजापतिर् यम् आभरन् छरीरं बहुधा हितम् ॥६॥ ॥का०७॥ ॥अनु०१४॥

श्री ११.१.१-१०

१६.८९

अग्ने जायस्वादितिर् नाथितेर्षं ब्रह्मोदनं पचति पुत्रकामा ।

सप्तऋषयो भूतकृतसु ते त्वा मन्थन्तु प्रजया सह ॥१॥

कृणुत धूमं वृषणसु सखायो ऽद्रोघाविता वाचम् अकृत् ।

अयम् अग्निः [अ] पृतनापाद् सुवीरो येन देवा [अ]सहन्त शत्रून् ॥२॥

... भाविशेत्

• • तन्म्रीर् निर्वृतिः...

• • वाक्त्विं... प्राविशम्

• • वृजिनं...

... प्राविशान्

क्षुत • सर्वासु ... प्राविशान्

निन्दा (उपरि स्व)श् • • निन्दाश् ...

... प्राविशान्

[हन्तेति • •

... चक्षुस्वन् •

... अपसु • •

• • प्रमदो भीमोदमुवश् • •

• • नन्तान ... प्राविशान्

• • प्रलापश् च भीलापकपकाश् • •

• • भोज्याम् अक्षयश् • क्षतिश् • •

• • • • तु यन्ते

• • • • संशिषो ...

क्षित्तानु सर्वे ... प्राविशान्

• • • • न इडाशीसु स्रुते चरा

आस्तेयश् • वास्तेयश् • तृष्णाः कृपणाश् • •

• • शुक्रिया • • • • भीमस्तुर असाद्यत्

• • कृ × × × × गोष्टापो वाचोबं

रोतः ... अविशान्

य ...

... पती

... भिवि भेजिरे

तथास्येतरम् • • प्रायच्छन् • •

... अज्ञये • •

... समीहिता

• • इष्य ... लोकं • •

... प्राविशान्

... प्राविशान्

... अपिपराजितम्

... प्राविशान्

• • जायस्वादितिर् नोदितेर्षं • • कामसु

... सहयः

... वाचम् अस्व

... देवासु • शत्रून्

अग्ने ऽजनिष्ठा महते वीर्याय ब्रह्मोदनाय एकये जातवेदः ।
सप्तऋषयो भूतकृत[स्] ते त्वाजीजनम् अस्यै रयि सर्ववीरं नि यच्छ ॥३॥
समिद्धो अग्ने समिधा सप्त इभ्यसे विश्वा देवान् यज्ञियां पद वक्षः ।
तभ्यो हृद्यं भपयन् जातवेदस् स्वर्गं लोकम् अधि रोहयेनम् ॥४॥
त्रेधा भागो निहितो जातवेदो देवानां पितृणाम् उत मर्यानाम् ।
अंशान् जानीध्वं वि भजामि तान् वो यो देवानां स एवं पारयति ॥५॥
अग्ने सहस्वान् अभिभूर अभीष्ट् असि नीचो न्य उञ्ज द्विपनस् सपत्नान् ।
इयं मात्रा मीयमाना मिता च सजातास् ते बलिक्वच × ? कृणोतु ॥६॥
साकं सजातैः पयसा सहैष्य अर्धुदेनं ? महते वीर्याय ।
ऊर्ध्वो नाकस्याधि रोह विष्टपं स्वर्गो लोक इति धी वदन्ति ॥७॥
इयं मही प्रति गृह्णतु चर्म पृथिवी देवी सुमनस्यमाना ।
अधि गच्छेम सुकृताम् उ लोकम् ॥८॥
एतौ प्रावाणौ सयुजा युङ्ग्वि चर्मणि निर भिन्द्व्य अंशून् यजमानाय साधु ।
अव[स्र]ती नि जहि ये पृतम्यव ऊर्ध्वं प्रजाम् उद्धरन्स् उक् ऊह ॥९॥
गृहाण प्रावाणौ सयुजा वीर हस्त भा त देवा यज्ञिया यज्ञम् अगुः ।
त्रयो वरा यतमांस् त्वं वृणीषे तास् ते समृद्धीर् इह राधयामि ॥१०॥

॥का०१॥

१६.१०

उपश्वसे द्रु[व]ये सीदता यूयं वि विच्यध्वं यज्ञियासस् तुवैः ।
भिया समानान् भति सर्वान् स्यामाधस्पदं द्विपतस् पाद्वयेम ॥१॥
इयं ते धीतिर् इदम् उ ते जनित्रं गृह्णतु त्वाम् भवितिथ शूरपुत्रा ।
परा पुनी[हि] य इमां पृतम्यवो ऽस्यै रयि सर्ववीरं नि यच्छ ॥२॥
परेहि नारि पुनर् एहि क्षिप्रम् अपां त्वा गो[ष्टो] अभ्य अरुक्षद् भराय ।
तासां गृहीता[द्] यतमा यज्ञिया [अ]सन् विभाज्य धीरीतरा जहीतात् ॥३॥
एमा [अ]गुर् योपितथ शुम्भमाना उत् तिष्ठ नारि तवसं रभस्व ।
सुपत्नी पत्या प्रजया प्रजावत्य आ त्वागन् यद्य × प्रति कुम्भं गृभाय ॥४॥
ऊर्ध्वो भागो निहितो य × पुरा च ऋषिप्रभृताप भा इरेताः ।
अयं यज्ञो नाधविद् गातुविद् प्रजाविद् उग्र × पशुविद् वीरविद् वो ऽस्तु ॥५॥
अग्ने चरु यज्ञियस् त्वाध्व अरुक्षन् सुधिस तपिष्ठ[स्] तपसा तपेनम् ।
आर्षेया देवा [अ]भिसंहत्य भागम् इमे तपिष्ठा ऋतुभिस् तपन्तु ॥६॥
शुद्धा [आ]पो योषितो यज्ञिया इमा [आ]पश् चरुम् अथ सर्पन्तु शुद्धा[ः] ।
द्वन् प्रजां बहुलान् पशून् मे पकौदनस्य सुकृताम् एति लोकम् ॥७॥
ब्रह्मणा शुद्धा उत पूता घृतेन सोमस्यांशवस् तण्डुला यज्ञिया इमे ।
अप[×] प्र विशत प्रति गृह्णतु वथ चरु इमं पक्त्वा सुकृताम् एति लोकम् ॥८॥
अभ्यावतेस्व प्रजया सहैनां प्रत्यक्कृ एमां देवताभिस् सहैधि ।
स्वर्गं लोकम् अभिसंबहैनाम् भादित्य देवा परमे ध्याम[न्] ॥९॥
उरु × प्र[थ]स्व महता महिष्ठा सहस्रपृष्ठस् सुकृतस्य लोक ।
पितामहा × पितर × प्रजोपजाहं पक्त्वा पञ्चदशस् ते ऽस्मि ॥१०॥

॥का०१॥

१६.११

सहस्रपृष्ठश् शतधारो अक्षितो ब्रह्मोदनो देवयानस् स्वर्गः ।
अमूस् त भा वधामि प्रजया रेजयेमान् बलिहाराय मृडतान् मह्यम्
एव ॥१॥
उदेहि वेदिम् प्रजया वर्धयेनां नुदस्व रक्ष × प्रतरं धेय् एनाम् ।
भिया समानान् भति सर्वान् स्यामाधस्पदं द्विपतस् पाद्वयेम ॥२॥
ऋतेन तद्वा मनसो हितेयं ब्रह्मोदनस्य निहिता वेदिर् अग्ने ।
अंशार्थी शुद्धाम् अथ वेदि नारि तत्रोदनं साद्व्य देवानाम् ॥३॥
अदितेर् हस्तां सुधम् एतां द्वितीयां सप्तऋषयो भूतकृतो याम् अरुक्षन् ।

• • • वीवान् ... वेदाः
• • • तनेन जनं अस्मे रिषि वीरन् • वरुणान्
समिद्धो अग्ने समिधा समिधसे विश्वा देवान् यज्ञियां
तेभ्यो हृद्यं भपयन् ... रोहयेनम् [पद वक्षः
• • • निहतो • देवानां पितृणाम् वसं मर्यानाम्
वंशो • • • तं • • • तं •
• सहस्वान् • अभीष्ट् ... द्विपतं सपत्नान्
वन् • • • ति स्वजातस् ...
• सुजातैः • सेष् • महते वीर्याय
... विष्टपस् स्वर्गे ... वदन्तम्
वन् ... पृथिव्यै ...
• गच्छयेम ...
... भिष् अंतोन् • साधुः
• नृ गृह • प्रत्यक्कृ ऊर्ध्वो • • अर् उहः
गृहाणा • • वीर हस्ता • • यदेया • अगुः
... समृद्धीर् • •

उपरवरे ... वच्यध्वं यदेयासस् नुषी
• • अगु सर्वाश् छामाधस्पदं • माध्वयेम
धै द्रु • मन् ... पुना
• पुनि इव वं • रिम • वीरन् • वरुण
परिहि • • • अपामपान् • • अथ रिक्षद्
• • • सं विभज्य • हृषीत
धोमा क्रु ... नाक तवसं अरस्व
सपत्न वन्या • प्रजापत्य • त्वाकं ...
• • निहतो यत् सुरा वो ऋषिप्रभृताप इरेता
अयं यज्ञो नाधविद् उ गातुविद् प्रजाविद् • पशुमद् ...
• • • त्वाध्व अरिक्षन् सुधिस ...
आर्षेया • • हन्व • इमेत् तपिष्ठ ...
• • • नदेया वमा • चरु इव • •
ददत् • • आश्र ...
प्राक्षणा • उत् ...
• • निद्वयत् • शुद्धात् ... पक्त्वा सुकृताम् ...
• वधेस्व • महतेन प्रत्या एवं • सदापिभिस्
स्वर्गे • • विहीनम् आदित्यो देव ...
सुदः ...
• • प्रतोपचाहं ...

• • अक्षतो ...
अमूस् त् • • • ऋषीणो • मृडतां •

... वर्धयेनं ... प्रतितं • एनम्
पक्त्वा • अगु सर्वाश् छामाधस्पदं द्विपतस् पाद्वयेम
• त्वाहा ... प्राकौदनस्य निहिता ...
अशभि(उपरि दि)वं सुद्धाम् भवि • • मन्वोदनं ...
• हस्तं ...

श्री बलिहृतः
श्री उद्धरणां

श्री ११.१.१२

श्री ११

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९.१

श्री १९

श्री-कोशेषु भूषिष्ठं पक्त्वा

श्री ११.१.२०

श्री २१

श्री २३

श्री-कोशेषु भूषिष्ठं अंसर्ग्री, अंसर्ग्री

श्री २४

श्री १५ कोठेषु मृदिषं देवा

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री ११.१.११-१७

सा गात्राणि विदुष्य ओदनस्य दर्विर वेद्याम् अप्य एनं चिनोतु ॥४॥
 मृतं त्वा इविर उप सीदन्तु देवा अनुसुप्यास्रं पुनर् एतान् प्र सर्वं ।
 सोमेन पूतो जठरे सीद ब्रह्मणाम् आर्षेयास् ते मा रिचन् प्राशितारः ॥५॥
 सोम राजन् संज्ञानम् आ षपेभ्यो ऽब्राह्मणा यतमे त्वोपसीदान् ।
 ऋषीन् आर्षेयांस् तपसो ऽधि जाता[न्] ब्रह्मोदने सुहवा जोहवीमि ॥६॥
 इवम् अपो मधुमती[र] घृतह्युतो ब्रह्मणां हस्तेषु प्रपृथक् सादयामि ।
 यत्काम इदम् अभिविज्ञामि वो ऽहम् इन्द्रो मठत्वात् स ददाद् इदं मे ॥७॥
 इदं मे ज्योतिर् अमृतं हिरण्यं पकं क्षत्रात् कामधुषा म एवा ।
 इदं धनं नि वृषे ब्राह्मणेषु कृण्वे पन्थां पितृषु यस् स्वर्गः ॥८॥
 मग्नी तुषान् आ षप जातवेदसि पदु × कम्बुकान् अप मृद्वदथ एतान् ।
 एतं शुभ्रम् गृह्हराजस्य भागम् अथो विषा निःक्षेतेर् भागधेयम् ॥९॥
 आम्पयत् × पचत पति सुम्बतस् स्वर्गं लोकम् अधि रोहयेनम् ।
 येन रोहात् परम् आपद्य यद् वय [उत्तमं नाकं परमं ज्योम] ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१२

बभ्रेर अध्वर्यो मुक्कम् एतद् वि मृद्वदथ [आ]ज्याय लोकं कृणुहि प्रजान् ।
 घृतंन गात्रान् सर्वा वि मृदिष कृण्वे पन्थां पितृषु यस् स्वर्गः ॥१॥
 बभ्रे रक्ष[स्] सुमतिम् आ षपेभ्यस् सुब्राह्मणा यतमे त्वोपसीदान् ।
 पुरीषिण × प्रथमाना × पुरस्ताद् आर्षेयास् ते मा रिचन् प्राशितारः ॥२॥
 आर्षेयेषु नि दध ओदन त्वा नानार्षेयाणाम् अप्य अस्व् अत्र ।
 अग्निर् मे गुप्त्वा मठतथ च सर्वे बिभ्वे देवा अभि रक्षन्ति पक्कम् ॥३॥
 यक्षं बुहानं सवम् इत् प्रपीनं [पु]मांसं धेनुं सवन् रयीणाम् ।
 प्रजासृतात्वम् उत दीर्घम् आयू रायथ च पोवैर् उप त्वा सदेम ॥४॥
 ऋषभो ऽसि स्वर्गं ऋषीन् आर्षेयान् गच्छ ।
 सुकृतां लोके सीद तन् नो संस्कृतम् ॥५॥
 समातनुष्वानुसंप्रयास्य अन्न पथ × कल्पय देवयानान् ।
 एभिस् सुकृतेर् अनु प्र गोष्म यक्षं नाके तिष्ठन्तम् अधि सत्तरमौ ॥६॥
 येन देवा ज्योतिषा घाम् उवायन् ब्रह्मोदनं पक्त्वा सुकृतस्य लोकम् ।
 तं त्वा पचामि ज्योतिषां ज्योतिर् उत्तमं स नस् तद् धेहि सुकृताम् उ
 लोके ॥७॥ ॥का०५॥

१६.१३

प्राच्ये त्वा दिशे निर् वपामि शतधारम् अपधुधम् ।
 स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषय × प्रथमजा × पुराणाः ॥१॥
 दक्षिणायै त्वा [दिशे निर् वपामि शतधारम् अपधुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषय × प्रथमजा × पुराणाः] ॥२॥
 प्रतीच्यै त्वा [दिशे निर् वपामि शतधारम् अपधुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषय × प्रथमजा × पुराणाः] ॥३॥
 उदीच्यै त्वा [दिशे निर् वपामि शतधारम् अपधुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषय × प्रथमजा × पुराणाः] ॥४॥
 भ्रुवायै त्वा [दिशे निर् वपामि शतधारम् अपधुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषय × प्रथमजा × पुराणाः] ॥५॥
 ऊर्ध्वायै त्वा दिशे [निर् वपामि शतधारम् अपधुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषय × प्रथमजा × पुराणाः] ॥६॥
 दिशे त्वा निर् वपामि [शतधारम् अपधुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषय × प्रथमजा × पुराणाः] ॥७॥
 अन्तरिक्षाय त्वा निर् वपामि [शतधारम् अपधुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषय × प्रथमजा × पुराणाः] ॥८॥

• • विदिष्य • इव्यवेभ्याम् • • •
 मुतन् ... निरन्तु • अनुसुप्यास्रे • एनं • सप्यस्
 ... ब्राह्मणा आर्षेयस् त सर्वं •
 सोमो राजं सवज्ञानम् ... सीदान्
 ऋषीणां ऋषयस् ... ब्राह्मोदने • जोहविमि
 इवम् आपो • मृतो ब्राह्मणा • प्रपथस् ऊदयामि
 यत्कामेदिम् • वो • मकरां स्व पिताद् • •
 ... हिरण्यं पकं • कामधुषा • •
 ... मग्नीषु ... वत् •
 • तुषाद् गा षपि ... मृद्वद् एतान्
 यत इवभुम् उमराजंस्व ... निकृतेर् •
 इवामतः • येति ... रोहयेनम्
 • • परमाद् पथ वस् षपः

• अध्वर्यु • • व मृदि ...
 घृतंन गात्रान् • • मृदि ... वत् •
 बभ्रे ... त्वोपसीदान्
 • प्रथमानः पुरस्तानाना रिचवस् • • रिच •
 • • रथो नुद • नाना ऋषयान् • • •
 ... पक्कम्
 ... अत् प्रमीणं ...
 • • • ऋषीणां देवा •
 सुकृतां लोके सीद तन् नो संस्कृतम्
 समातनुष्वानुसम्प्रेष्य • एषः कल्पे • बाना
 वेभिस् • • • वेदंस्व षपे • • • •
 येन देवा ज्योतिषा • उवायं ...

प्राची • दिशो ...
 • पक्कर्वस् ... ॥ सर्वत्रस् सर्वत्र निवपामीत्
 [अनुपन्नः ॥ पुनर्कतिः ॥

प्रतीची •

उदीची •

• • दिशि

दिशे नि दिशे त्वा निशि

अन्तरिक्षाय त्वा निर्दिशि

श्री नास्ति

पृथिवीभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥९॥
पशुभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१०॥
॥का५॥

१६.१४

मनुष्येभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥११॥
पितृभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१२॥
ऋषिभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१३॥
आर्षेभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१४॥
अङ्गिरोभ्यस् त्वा निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१५॥
अथर्वभ्यस् त्वा निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१६॥
वनस्पतिभ्यस् त्वा [निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१७॥
॥का६॥

१६.१५

वीरुद्भ्यस् त्वा [निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥११॥
ओषधीभ्यस् त्वा [निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१२॥
ऋतुभ्यस् त्वा [निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१३॥
भारतवेभ्यस् त्वा निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१४॥
लोकेभ्यस् त्वा [निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१५॥
लोकानां त्वाप्यक्षेभ्यो निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१६॥
ऋषेभ्यस् त्वा निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१७॥
देवेभ्यस् त्वा निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१८॥
सर्वाभ्यस् त्वा देवताभ्यो निर वपामि शतधारम् अपक्षुधम् ।
स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः ॥१९॥
॥का७॥

१६.१६

पुमान् पुंसो अधि तिष्ठ बर्म न ते शिष्टं प्र वहाज् जातवेदाः ।
भवात् तन्त्रीणिम् ? अप्य् अप्सरासु ॥१॥
महती चावापृथिवी अन्तरिक्षम् इदं महत् ।
महात् महिम्ना सर्वाङ्गो यस् त्वा पञ्चत् ओदन ॥२॥
सतेर्दं सूर्या [आ]भृतात् सप्त पुष्करिणीर उत ।

पृथिवीभ्यस् * निरिदिशि

पशुभ्यस् * निरिदिशि

मनुष्येभ्यस् * निरिदिशि

पितृभ्यस् * निरिदिशि

ऋषिभ्यस् त्वा निरिदिशि

आर्षेभ्यस् * निरिदिशि

अङ्गिरोभ्यस् * नि

* * नि

वनस्पतेभ्यस् त्वा

वपवीभ्यस् *

* पञ्चास...

.. शिष्णं...

महत् * सर्वाङ्ग ... ओदन

सतेर्दं * सप्त...

सप्त सहस्रं गन्धर्वा यस् त्वा पञ्चस्य ओदन ॥३॥
 यथा तेषाम् उद्गातासीद् देवा होतार ऋत्विजः ।
 सर्वाङ्गं यत्रौदनं सत्येनाग्निं समीरयन् ॥४॥
 सप्त ऋषयो भूतकृत ऋषयस् साप्याथ च ये ।
 ते वै सर्वाङ्गम् ओदनं अज्याग्ने समीरयन् ॥५॥
 यस् सर्वाङ्गं पचति ब्रह्माणं च न हिसति ।
 तस्मै ज्योतिष्मन्तं लोकं यमो राजाभि रक्षति ॥६॥
 तं सर्वाङ्गं घृतपूष्ठं द्विविमात्रं देवसंहितम् ।
 निदत्स्वाम् ? उत्तरशोषधि तं ते ब्रह्माभि रक्षतु ॥७॥
 तस्योदनस्योदरम् अन्तरिक्षं धौः पूष्ठं दिशः पादर्वे सूर्यान्वन्द्रमस्ताव
 अक्षयौ ।
 ऋतवो दन्ताः पवमानः प्राणा आङ्गिरसो रूपम् ॥८॥ ॥का०८॥ ॥अनु०१५॥

१६.१७ . . .

आ नयैतम् आ रभस्व सुकृतां लोकम् अपि गच्छतु प्रजानन् ।
 तीर्त्वा तर्मासि बहुधा विपश्यन् अजो नाकम् आ क्रमतां तृतीयम् ॥१॥
 प्र पदो [ऽय] नेनिग्धि दुश्चरितं यच्च चकार शुशैश् शक्रेद् आ क्रमतां प्रजानन् ।
 प्र ? ज्योतिष्मन्तं सुकृतां लोकम् ईप्सन् तृतीये नाके अधि वि क्रमस्व ॥२॥
 अनु छय इयामेन त्वषम् एतां विशासद् यथापर्व अस्तिना मा[भि] मंस्थाः ।
 माभि दुहः परुशः कल्पयैन् सुकृतां मध्ये अधि वि अयमम् ॥३॥
 भूम्यां [त्वा] भूमिम् अधि धारयाम्य आ सिञ्चोदकम् अभि धेष् एनम् ।
 पर्योचत्ताग्निना शमितारथ शृतो गच्छतु सुकृतां यत्र लोकः ॥४॥
 उत्क्रामात् परि चद् अतसस् तप्ता[च] चरोद् अधि नाकं तृतीयम् ।
 अग्नेद् अग्निर् अपि सं बभूविथ ज्योतिष्मान् गच्छ सुकृतां यत्र लोकः ॥५॥
 पञ्चौदनः पञ्चधा वि क्रमस्वाक्रंस्यमानः पञ्च ज्योतीषि ।
 ईजानानां सुकृतां प्रेहि मध्यं ज्योतिष्मन्तम् अभि लोकम् जयास्मै ॥६॥
 अजम् एवाग्निम् अजम् उ ज्योतिर् आहुर् अजं ब्रह्मणे जीवता देयम् आहुः ।
 अजस् तर्मास्य अप हन्तु दूरम् अस्मिन् लोके अहधानम् [द]त्तः ॥७॥
 एतद् वो ज्योतिः पितरस् तृतीयं पञ्चौदनं ब्रह्मणे ऽजं ददाति ।
 अजस् तर्मास्य अप हन्ति दूरं पञ्चौदनो ब्रह्मणे दीयमानः ॥८॥
 पञ्चौदनो ब्रह्मणे दीयमानो अजो नाकं प्र क्रमतां तृतीयम् ।
 विचक्रामाणस् सुकृतस्य लोके स्वर् ज्योतिषा तमो अप हन्ति दूरम् ॥९॥
 अजा क्रमस्व सुकृतां यत्र लोक[श्] शलभो न चसो अति दुगाण्य एवः ।
 पञ्चौदनो ब्रह्मणे दीयमानो विश्वरूपा [धेनुः] कामदुघास्य एका ॥१०॥
 ॥का०१॥

१६.१८

प्र ज्योतिष्मन्तं सुकृतां लोकम् ईप्सन् पञ्चौदनं ब्रह्मणे ऽजं ददाति ।
 स व्याप्तो नेप्य अभि लोकं जयास्मै शिवो ऽस्मभ्यं प्रतिशुदीत एधि ॥१॥
 अजस् त्रिनाके त्रिदिवे त्रिपूष्ठे सुकृतां लोके द्दिवीसं दधानि ।
 पञ्चौदनो ब्रह्मणे दीयमानस् स दत्तारं दुपया तर्पयाति ॥२॥
 अजो अ अग्नेद् अजनिद् शोकाद् विप्रो विप्रस्य सहस्रो वयोधाः ।
 हुतम् इहम् अभिपूर्तं चषदकृतं तद् देवा अतुशः कल्पयन्तु ॥३॥
 अमोतं वासो दद्याद् धिरण्यम् अपि दक्षिणा[म्] ।
 तथा लोकान् सन् आप्नुयाद् ये विद्या ये च पार्थिवाः ॥४॥
 एतास् त्वा धाराथ शमयन्ति विद्वत्स सोम्या देवीद् घृतपूष्ठा मधुश्शुतः ।
 स्तभान् पृथिवीं दिवं सद्स्व नाके तिष्ठास्य अधि सत्तरहमां ॥५॥
 पृष्ठात् पृथिव्या [अहम् अन्तरिक्षम् आरुहम् अन्तरिक्षाद् दिवम्
 आरुहम् ।

सती... ओदना
 यथा तेषाम् उद्गातासीद्...
 ... समरवम्

• • • इतद्विष्टं...
 • • • वि • तं...
 तस्योदनस्योदनम्...
 अक्षं
 ... प्राणो • •

अ नेतम् • • • सुकृतात्...
 ... विपश्यं...
 • • • देनिग्द • • • चकार शुशैश्...
 तेज्योतिष्मन्तं... ईप्सं... [सना मा सिखाः
 • • • इह इयामेन कृताचमेतां विशासती यथापम्य-
 • • • दुवः पशुः कल्पयन्... इवयेमम्
 • • • धारयामिम् अविचोदकाम्... • • • अजम्
 • • • सुधो...
 *कामात्तः • • • चर् उवसात्...
 ... बभूयथा ज्योतिष्मि अहत्...
 ... विक्रमस्वाद् क्रोडयमाण...
 ईजानानी...
 • • • अज... जीवता • आउ
 • स्वमास्य... अजदानेन •
 एतद्... पञ्चौदनं...
 ... पञ्चौदनो...
 पञ्चौदनो... नाकं पञ्चतां •
 *माणास्... ज्योतिषा...
 ... नि दसो • • • •
 ... कामनुवास्य •

... ईप्सं...
 • व्याप्तो नेप्य • • • जवाग्ने... प्रतिशुदीतेषि
 • • • रिप्रतिष्ठिते... चरिवांसं ददाति
 • ब्राह्मणे • • • धातारं • तर्पयामि
 ... वयोधात्
 ... वं • • • •
 अमृत...
 • • • धाराथ शमयन्ति विद्वत्स साग्वा...
 स्तभाने • दिवे...
 पृष्ठा पृथिव्या इति चतस्रः

श्री १.५.११
 श्री ११
 श्री ११
 श्री ११.१८.११.११ श्री ८
 श्री ४

श्री ५.४०.३१, १४.३.९.१.१ श्री ५

श्री ५

श्री ८

श्री ९

श्री ७

श्री ११

श्री ११

श्री १०.११

श्री १.५.११

श्री १०

श्री ९

श्री ११

श्री १४

श्री १५

श्री १.१८.८

श्री १६.१६.१६ । 'शो-कोशेषु प्रजानन्
[अपि

श्री १०.१०.१०

श्री ११.११.१०

श्री ४.१४.७.१

[दिवो नाकस्य पृष्ठात् स्वर उयोतिर् भगाम् अहम् ॥६॥
[अजो ऽस्य अज स्वर्गो ऽसि त्वया लोकम् अङ्गिरसः × प्राजानन् ।
[तं लोकम् अनु प्र ज्ञेयम् ॥७॥
[येन वा सदसं वहसि येन वा सर्ववेदसम् ।
[तेनेमं यत् नो वह स्वर् देवेषु गन्तवे ॥८॥
[अज च पञ्चत पञ्च चोदनात् ।
[अज पञ्चोदनात् पञ्चत्वा देवा लोकान् सम् आनयुः] ॥९॥
पञ्चोदनं पञ्चमिद् अङ्गुलीमिद् द्यौषोद् धर पञ्च चोदनम् पतम् ।
प्राचीं दिशं दक्षिणां प्रतीचीम् उदीचीं भुवाम् ऊर्वां दिशम् आ
क्रमस्व ॥१०॥ ॥का० २॥

१६.९९

श्री ४.१४.७.१

श्री ८.१.१

श्री ८.१.१, १५

श्री ९

श्री ९.५.१०

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री २१

श्री ११.१५

श्री १६.१००.५

प्राच्यां दिशि शिरो अजस्य धेहि दक्षिणायां दिशि दक्षिणं धेहि पार्श्वम् ।
प्रतीच्यां दिशि भसदम् अस्य, धेहि उदीच्यां दिश्य उत्तरं धेहि
पार्श्वम् ॥१॥

अजस्यानूकम् ऊर्वायां दिशि धेहि पाजस्यं भुवायां [दिशि धेहि] ।
अन्तरिक्षं मध्यतो मध्यम् अस्य पङ्क्तिश्चतुर्भिः प्रति तिष्ठ दिष्टु ॥२॥
श्रुतम् एकं श्रुतया प्रोणुहि त्वचा सर्वेदं अङ्गैस्स संवृतं विश्वरूपम् ।
स उत् तिष्ठ प्रेहि नाकम् उत्तमं पङ्क्तिश्च [तुर्भिः] प्रति तिष्ठ दिष्टु ॥३॥
सर्वा दिशास्स संविदाना[स्] सञ्जीवीस्स सान्त्वयशाः प्रति गृह्णन्तु तेजसम् ।
ते रक्षन्तु तव तुभ्यम् पतं ताभ्यो जुहोमि हविषा घृतेन ॥४॥
यं ब्राह्मणे निदधे यं च विभू या विभुष ओदनानाम् अजस्य ।
सर्वे तद् अग्ने सुकृतस्य लोके जालीतान् नस्स संगमने पथीनाम् ॥५॥
अजः पञ्चोदनो ह्य अक्रमत तस्योर इयम् अभवद् उदरम् अन्तरिक्षम् ।
दौस् ते पृष्ठं दिशः पार्श्वं ॥६॥

दिशश्च वातिदिशश्च च शृङ्गे सत्यं च क्रतं च चक्षुषी ।

विश्वरूपं भ्रजा प्राणो विराट् पदः ॥७॥

एष वा अपरिमितो यज्ञो यद् अजः पञ्चोदनः ।

निर् अप्रियं आत्स्यं वहति भवत्य् आत्मना ।

परास्याप्रियो आत्स्यो भवति ॥८॥ ॥का० १॥

१६.१००

श्री ९.५.११

श्री १४

श्री २

श्री ११

नास्यास्थीनि मिथ्यान् न मज्जो निर् दहे[त्] ।

सर्वाणि समावायेदमिदं प्र वेशये[त्] ॥१॥

इदमिदम् अस्य रूपं तेनेदं सं गमयति ।

स्वघाम् ऊर्जम् अक्षति ? महो ऽस्मै जुहे य एवं विदुषे [अ]जं
पञ्चोदनं ददाति ॥२॥

इन्द्राय भागं शमिता कृणोतु यज्ञं यज्ञपतिश्च च सूरिः ।

ये नो द्विषन्त्य् अनु ताम् ज्ञचस्वारिहा धीरा यजमानस्य सर्वे ॥३॥

पञ्च लोकाः पञ्च कर्तव्ये पञ्च ; सुषु वृषनोती ? ।

य एवं विदुषे अजं पञ्चोदनं ददाति ॥४॥

यो वा आयन्तम् इत्य् कर्तुं वेद ।

आयतीम् पञ्चाप्रियस्य आत्स्यस्य अप्रियम् आ दत्ते ।

भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आत्स्यो भवति ॥५॥

[यो] वै संयन्तम् इत्य् [कर्तुं वेद] ।

संयतीम् एव[प्रियस्य आत्स्यस्य अप्रियम् आ दत्ते] ।

[भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आत्स्यो भवति] ॥६॥

[यो] वै भवन्तम् इत्य् [कर्तुं वेद] ।

*** द्रव्योद्...

... देहि ... देहि *

* * भसतम् ... उत्तरे *

आजस्यानेकम्...

अन्तरिक्षं ... पदस्यश्च चतुर्भिः...

श्रुतम् * श्रुतया ...

... पदस्यश्च ...

... सञ्जीवी अस्यान्तर्देशाः ...

दे * * पञ्च ति दिष्टु * विपुस्यो जमानान् *

*** * * * ध्वम् ...

... पुरः

... अदः *

* * अन्वयं * * भरत्य् *

परास्याप्रियो * *

... मज्जो * *

* * समावाये इदमिदं ...

... गमेति

... विदुषो *

... कृणोतुं यज्ञं * * सूरिः

* * देव्यं * * तां * * वजमानस्य *

* * वावन्तमित्ततं *

* * एव प्रियस्य ...

* * परात्पतिषो ...

व * इति

संयन्तीम् एव

... इति

श्री १९

भवन्तीम् एव[प्रियस्य आत्स्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
[भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आत्स्यो भवति] ॥७॥
[यो] वा अभिभवन्तम् इत्य् [क्रतुं वेद] ।
अभिभवन्तीम् एव[प्रियस्य आत्स्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
[भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आत्स्यो भवति] ॥८॥
यो वा उद्यन्तम् इत्य् [क्रतुं वेद] ।
उद्यतीम् एव[प्रियस्य आत्स्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
[भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आत्स्यो भवति] ॥९॥
[यो] वै मूर्धानम् इत्य् [क्रतुं वेद] ।
मूर्धानम् एव[प्रियस्य आत्स्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
[भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आत्स्यो भवति] ॥१०॥
यो वै सर्वम् इत्य् क्रतुं वेद ।
सर्वाम् एवाप्रियस्य आत्स्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आत्स्यो भवति ॥११॥
यावन्त्य् अस्य लोमानि ब्रह्मास्तुणोति वेद्याम् ।
तावतीर् अस्य धारा[त्] समुद्रस्येवाभ्रताः ॥१२॥
दुहां क्षीरं भवतु सर्पिर् एभ्यस् स्वरा[त्] भूत्वोपतिष्ठत् सुगपम् ।
मधोर् धाराम् अधिपेभ्यो दुहाद् भोजो नाके तिष्ठतु मोदमानः ॥१३॥

॥का०४॥

१६.१०१

श्री १०.८.१

स्कम्भेनेमे विष्कभिते शीश च भूमिश् च तिष्ठतः ।
स्कम्भ इदं सर्वम् आत्मन्वद् यत् प्राणन् निमिषश् च यत् ॥१॥
एकचक्रं वर्तत एकनेमि सहस्राक्षरं प्र पुरो नि पश्चात् ।
अर्धेन विभं भुवनं जजान यद् अस्यार्धे किम् उ तस्य क्रतुः ॥२॥
पञ्चवाही षड्यत् अप्रम् अस्य पृष्टयो युक्ता अनुसंबहन्ति ।
भयातम् अस्य दृष्टो न यातं परं नेदीयो ऽवरं दृषीयः ॥३॥
इदं सवितर् वि जानीहि षड् यमा एक एकजः ।
अस्मिन् द्वापित्वम् इच्छन्ते य एषा[म्] ए[क एक]जः ॥४॥
तिर्यग्बिलश् चम[स] ऊर्ध्वबुध्नस् [त]स्मिन् यद्दो निहितं विष्कभयम् ।
अत्रासत अणयस् सप्त साकं ये अस्य गोपा महतो बभूवुः ॥५॥
तिष्ठो ह प्रजा [भ]त्यायम् आय[न्] न्य् अन्या [भ]कर्म अभितो ऽविशन्त ।
बृहन् ह तस्थो रजसो विमानो हरितो हरिणीर् आ विवेश ॥६॥
द्वादश प्रधयश् चक्रम् एकं त्रीणि नभ्यानि क उ तच्च चिकेत ।
तत्राहतास् त्रीणि शतानि शङ्खयश् षष्टिश् च क्षीला [भ]विष्वाखला ये ॥७॥
अनन्तं विततं पुरुत्रानन्तम् अन्तवच् वा समन्ते ।
ते नाकपालश् चरति प्रजानन् विद्वान् भूतं यदि भयम् अस्य ॥८॥
भायिस् सन् निहितं गुहा जरन् माम महत् पदम् ।
तत्रेदं सर्वम् आप्तितम् एजत् प्राणन् निमिषश् च यत् ॥९॥
ऊर्ध्वं भरन्तम् उदकं कुम्भेनेषोदहार्यम् ।
पश्यन्तु सर्वे चक्षुषा न सर्वे मनसा विदुः ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१०२

श्री १०.८.२९

ऊनात् पूर्णम् उद् भवति पूर्णाद् ऊनम् उद् भवत्ये ।
कथिस् तद् ब्रह्मणा वेद् यतस् तत् परिचिद्यते ॥१॥
प्रजापतिश् चरति गर्भे अन्तर [भ]दृश्यमानो बहुधा प्र जायते ।
अर्धेनेदं परि बभूव विभं यद् अस्यार्धे किम् उ तज् जजान ॥२॥
यद् एजति चरति यच्च च तिष्ठत्य् भप्राण[त्] प्राणन् निमिषश् च तिष्ठत् ।
तद् वाधार पृथिवीं याम् उतामूं तत् संभूय भवत्य् एकम् एव ॥३॥

श्री ११

श्री ११

भवन्तम् एव

वाति अभिभवतम् इती

वाव * * इती

* * इती

* * इतं *

सर्वम् एवास्य प्रियस्य * * *

* * परास्याप्रियो...

... 'स्तृणाति *

* अस्य * 'तः

... 'तिष्ठत् सुरापात्

... भोज ...

* * 'कभितेभ्यो ...

स्कम्भेदं * आत्मन्वते तत् प्राणं निमिष्य वन्

... सहस्राक्षं * मदो * *

* * * * एतस्कार्षं * * * *

* वाहि * * जरन् * युक्त्वान् *

* अस्य * * वातुं परम् ...

इदं सवितुर् न्य जानीह * वमो क एव न

वस्मिन् निहापर्युम् इच्छन्त * * * च

श्रीपुत्रिणश् * ऊर्ध्वबुध्नयो ...

... विद्यन्तः

[विवेक ॥

* न * * विमानं ... ॥ ओ हरितो हरिणीर् आ

ओ द्वादश प्रधियश् चकलेतं * * कव * * *

... पष्टिश् * केला * *

* वततं 'नन्तव् अन्तवन्त्या समन्ते

* वन् * * जरं ...

तत्रेदं * * एतत् प्राणं निमिषित्य *

* * * अजनि ... र्वच्यते

* * मवाहा ... र्वच्यते *

प्राणपतिश् चरति गर्भे अन्तर ...

* * * * एव ...

... प्राणं * * *

उद् वाधार ... उतामूं ... ऐकम् एव

श्री १०

या पुरस्ताद् युज्यते योत पश्चाद् या विश्वतो युज्यते योत सर्वतः ।

श्री ११

यया यक्षस् तायते प्राक् तां त्वा पृच्छामि कतमा स ऋचाम् ॥४॥

श्री १२

यतस् सूर्य उदेत् अस्तं यत्र जिगीषति ।

श्री २०

तद् एव मन्ये ऽहं ज्येष्ठं ततो नात्प एति किं खन ॥५॥

श्री २१

सत्यनोर्ध्वस् तपति ब्रह्मणावांक् वि पश्यति ।

श्री २२

प्राणेन तिर्यक् प्राणति यस्मिन् ज्येष्ठम् अधि श्रितम् ॥६॥

श्री २३

यो वै ते विद्याद् भरणी याम्यां निर्मथ्यते वसु ।

स विद्वान् ज्येष्ठं मन्येत स विद्या[द्] ब्राह्मणं महत् ॥७॥

अपाद् अग्ने सम् अभवत् सो ऽग्ने स्वर् आभरत् ।

चतुष्पाद् भूत्वा भोग्यस् सर्वम् आदत्त भोजनम् ॥८॥

भोग्यो भवद् अथो अन्नम् भवद् बहु ।

यो देवम् उत्तरावस्तम् उपासाते सनातनम् ॥९॥

सनातनम् एतम् आहुर् उताद्य स्यात् पुनर्णवः ।

अहोरात्रे प्र जायते अन्यो अन्य[स्य] रूपयोः ॥१०॥ ॥का०॥

१६.१०३

श्री १०.८.२४

शतं सहस्रम् अयुतं न्यर्बुदम् असंख्येयं स्वम् अस्मिन् निविष्टम् ।

तद् अस्य घ्नन्ति विपश्यत एव तस्माद् देवो रोषते ऽ अथ भवत् ? ॥१॥

श्री २५

आराप्रमात्रं ? इच्छा उतैकं नैव इच्छते ।

श्री २६

अतः परिष्वजीयसी देवता सा मम प्रिया ॥२॥

श्री २७

[इ]यं कस्याण्य अजरा मर्त्यस्यामृता वृद्धे ।

श्री २८

तस्मै कृता शयं स यश् चकार अजार सः ॥३॥

त्वं क्री त्वं पुमान् भसि त्वं कुमार्य उत वा कुमारः ।

त्वं जीर्णो वृष्टेन वस्त्रसि त्वं जातो भवसि विश्वतोमुखः ॥४॥

उतैषां ज्येष्ठ उत वा कनिष्ठ उतैषां भ्रातोत वा पितृवाम् ।

एको [इ] देवो मनसि प्रविष्टः पूर्वो जातस् स उ गर्भे अन्तः ॥५॥

अनेनेत्प एजति सर्वम् अस्मिन् विश्वरूपाण्य [उ]पयाद् ऋतस्य ।

स पुमान् पुंसो ऽ जनं भूतन सर्वाद् अस्तां गच्छतु तिष्ठत्येव ? ॥६॥

मध्य दिशो निहितः पृश्निर् अहमा वि चक्रमे रजस[त्] पात्प अन्ती ।

स विश्वाचीर् अधि चष्टे घृताचीर् अन्तरां पूर्वम् अपरं च केतुम् ॥७॥

ये अर्वाक् [मध्य] उत वा पुराणं वेदं विद्वांसम् अभितो वदन्ति ।

आदित्यम् एव ते परि वदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं त्रिभूतं च इंसम् ॥८॥

एकाम् ऋचं सम् इन्धते द्वावशमिर् अग्निभिः ।

तस्याम् आपस् तस्यां गावस् तस्याम् ओषधयश् श्रिताः ॥९॥

सप्त सुपर्णा उप भावन्ति बाणम् अनुष्टुभा संभृतं वायुम् पतम् ।

तम् आतरन् विततं तन्मुम् भोतं स नः पुमात् सलिलस्य पृष्ठे ॥१०॥

सप्त ऋषयः प्रतिहितार्थं शरीरे स[त्] रक्षन्ति सवम् अग्रमावम् ।

सप्तापस् स्वपतो लोकम् ईयुस् तत्र जायते [अ]स्वप्नजौ सत्प्रसदौ च

देवौ ॥११॥ ॥का०॥

१६.१०४

अवाशर्षो मृदतं माभि यातं पशुपती भूतपती नमो वाम् ।

प्रतिहिताम् आंयतां मा वि काहं मा मो हिसिंहं द्विपदो मा चतुष्पदः ॥१॥

शुने क्रोड् मा शरीराणि कर्तम् अरिहृदयो पृश्निभ्यो ये च कृष्णा अविष्यन्ः ॥

मक्षिकास् [ते] पशुपते वयांसि ते विषसे मा विदन्त ॥२॥

कन्दाय ते प्राणाय ते याश् च ते भव रोपणः ।

वः * * * पतपश्चाद् ...

* * * प्रायते पृक् तां * * * कतिमा XXX

वदस् ... जित्सति

उर ... नास्य (उपरि नाप्य) * * *

... इठ *

* भिक् ... जेडम् * भुतम्

... निमथ्यते *

* विद्वाहं ...

* अग्ने * अभरत् * * अहुर आभरत्

* अभूत्वा ...

... अत्तद् बहुः

... अपासते *

... उताभ्या अः पुनर्णवः

* * * निर्वृषम् * सन् * *

उतस्वामि दिवि पश्यतेव * * * * *

* * * भजीयसे * * * ममु *

* * * मे * * * तदार *

* * * मजसि * जातं * *

उतेव ज्येष्ठोत * कनिष्ठोतेव * * पितेवः

... गर्भो *

अनेनेत्प ... रूपाणि * *

मध्यन् ... दि चक्रमाचोठे * पन् * *

स विश्वाभिर् * * * शर्वाभिर् अन्तरां पूर्वम् अप-

* अर्वाक् ... पुराणे ... वदन्ति [रजं केतुम्

... सर्वे अग्निं द्वितीयं ...

... भुताः

* आतरं * * आहत ...

... रप्सन्ति * *

* सप्तौ ... जायते * मन्त्रसदौ *

अवाशर्षो मृदतं माभि * पशुपती भूतपती * *

प्रतिहितम् आंयतां ... चतुष्पदः [अविष्यन्ः

शुने * * * शरीराणि कर्तम् * * * च कृष्णा ।

मक्षिकाः पति वदन्ति * विषसे मा विष्यन्त

कन्दाय ति ... भव रोपण

नमस् ते रुद्र कृष्णस् सहस्राक्षामर्त्ये ॥३॥
 पुरस्तात् ते नमः कृष्ण उत्तराद् अघराद् उत ।
 [अभीषर्गाद् दिवस् पर्य अन्तरिक्षाय ते नमः] ॥४॥
 मुखाय ते पशुपते यानि चक्षुषि ते भव ।
 त्वयं रूपाय संदशे प्रतीचीनाय ते नमः ॥५॥
 अङ्गेभ्य उदराय जिह्वाया आख्याय च ।
 वक्षुभ्यो गन्धाय ते नमः ॥६॥
 अस्त्रा नीलशिखण्डेन सहस्राक्षेण वाजिना ।
 रुद्रेणाध्वगघातिना तेन मां सम् अरामसि ॥७॥
 सं नो भवः परि वृणक्तु विश्वत आप इवाग्निः परि वृणक्तु नो भवः ।
 मा नो अग्नि मांस्त नमो अस्व् अस्मै ॥८॥
 चतुर नमो [अ]ष्टकृत्वो भवाय दशकृत्वः पशुपते नमस् ते ।
 तवमे पञ्च पशवो विभक्ता गावो [अ]श्वः पुरुषा अजावयः ॥९॥
 तव चतस्रः प्रविशस् तव द्यौस् तवेदम् उग्रोर् अन्तरिक्षम् ।
 तवेदं सर्वम् आत्मन्वद् यद् एजद् अर्धि भूम्याम् ॥१०॥ ॥का०१॥

• • रुद्र कृष्णस् 'मन्वा
 मुखाय • • वाग्निं चक्षुषि ते नमः
 त्वयं...
 अङ्गभ्यो उदराय • स्वाय •
 • • ते नमः
 अस्त्री नीलशिखण्डिने...
 • तेने • मन् •
 • भवः • • विववत अपेवाग्निः परि वृणक्तु
 • • • मोस्तु • वस् तस्मे [नो भव
 ... दशकृत्वापः • • •
 ... पुरुषां दजावयः
 • • • तेव... उग्रोम् •
 ... एजद् • •

श्री ११.२.११-२०

१६.१०५

उरुः कोशो वसुधानस् तवायं यस्मिन् इमा विद्वा भुवमान्य अन्तः ।
 सं नो मृड पशुपते नमस् ते परः क्रोहारो अभिभाश्च श्वानः परो यन्स्व
 अघरुदो अकेदयः ॥१॥
 चतुर विभर्षि हरितं हिरण्ययं सहस्रग्निं शतवधं शिखण्डिन् ।
 रुद्रस्येषुषु चरति देवहेतिस तस्यै नमो यतमस्यां दिशीतः ॥२॥
 यो ऽभियातो निलयते स्वाम् उग्र निषिकीर्षति ।
 पश्चाद् अनुग्र[युक्]क्षे तं विश्वस्य पदनीर् इव ॥३॥
 भवाकरुषी सयुजा संविदानाव् उभा[व्] उग्रौ चरतो वीर्याय ।
 तयोर् भूमिर् अन्तरिक्षं स्वर् द्यौस् ताभ्यां नमो भवमत्याय ? कृष्ण[न्] ॥४॥
 नमस् ते ऽ[रु]स्व आयते नमो अस्तु परायते ।
 नमस् ते प्राण तिष्ठत आसीनायोत ते नमः ॥५॥
 नमस् स्वार्थे नमः प्रातर् नमो रात्र्या नमो दिवा ।
 भवाय च शवाय चोभ्राभ्याम् अकरं नमः ॥६॥
 सहस्राक्षम् अतिपश्यं पुरस्ताद् रुद्रम् अस्यन्तं बहुधा विपश्चितम् ।
 मोपाराम जिह्वयेयमानम् ॥७॥
 इयावाह्वं कृष्णम् असितं मृणन्तं मीमं रथं केशिनः पादयन्तम् ।
 पूर्वं प्रतीमो नमो अस्व् अस्मै ॥८॥
 मा नो ऽभि आ मस्यं देवहेति मा नः क्रुधः पशुपते नमस् ते ।
 [अ]न्यत्रास्म[द्] दिव्यां शाखां वि धूनु ॥९॥
 मा नो हिंसीर् अग्नि [नो] इहि परि णो वृक्षिन्धि मा क्रुधः ।
 मा त्वया सम् अरामसि ॥१०॥ ॥का०२॥

• • मृडः 'पति • • • क्रुदारो विभाइमाना • •
 अपहरुर् अकेदवाः ॥१॥
 पशुन् तिभर्षि...सतवधं शिखण्ड्यम्
 ... तस्मे • • दिशीतः
 ... नृनकीर्षधी
 • अद्रुपक्षे तुं • प्रतीती यव
 ... संविधानाव् • • चरतो •
 • भूमिम्...
 • सायं...
 ... रुद्रम् • • •
 मोपानाम जिह्वयेयुवानम्
 इयावाहवा • • वृणन्तं मीमो • • पादयन्तम्
 • प्रतीयुवो...
 ... 'हितं • न क्षुध • • •
 • शिष्या • • दुरः
 ... क्रुध
 ... अरामयि ॥२॥

श्री नारित

श्री ११.२.११-११

१६.१०६

मा नो [अ]द्वेषु गोषु पुरुषेषु मा पृथो नो अजाविषु ।
 अन्यत्रोन्न वि वर्तय पियाकृणं प्रजां जहि ॥१॥
 यस्य त्वत्मा कासिका हेतिर् एकम् अश्वस्येव वृषणः क्रम् एति ।
 अभिपूर्वं निर्णयते नमो अस्व् अस्मै ॥२॥
 यस्य तिष्ठति विष्टमितो अन्तरिक्षे ऽयज्वनः प्रमृणव् देवपीयून् ।
 तस्मै नमो वृशभिश्च शकरीभिः ॥३॥

• • द्वेषु... कृषो • •
 • • वनेवत् पिवा रूपाणां • •
 ... एकाद्वस्येव • • एति
 • निम्नयते • वस्व् • ॥२॥
 • • विष्टवृत्तो... पीयुं
 • • दिशिभिश्च •

तुभ्यम् भारण्या× पशवो मृगा वने द्वितास् तुभ्यं वयांसि शकुना× पत-
त्रिणः ।

तव यक्षं पशुपते [अ]प्स्व अन्तस् तुभ्यं क्षरन्ति विद्या [आ]पो वृषे ॥४॥

शिशुमारा [अ]जगरा× पुरीकया जवा मत्स्या रजसा येभ्यो अस्यसि ।

न ते दूरं न परिष्ठास्ति ते भव सद्यस् सर्वांन् परि पश्यसि भूमिम् ॥५॥

पूर्वस्माद् भंस्य उत्तरस्मिन् समुद्रे मा नो रुद्र तक्मना मा विषेण ।

मा नस् सं आ विष्येनाग्निनाभ्यन्नास्मद् विद्युतं पातयिताम् ॥६॥

भवो विषो भव ईशो पृथिव्या भव आ पप्र उर्वं अन्तरिक्षम् ।

तस्य न प्राप वृक्षाना का वनेह ॥७॥

भव राजन् यजमानाय मृड पशानां हि पशुपतिर्बभूथ ।

यथ भ्रह्मधाति सन्ति देवा इति चतुष्पदे द्विपदे अस्य मृड ॥८॥

मां नो महान्तम् उतं मां नो अर्भकं मां न उद्धन्तम् उतं मां न उद्धतः ।

मां नो द्विसी× पितरं मोतं मातरं [अ] स्वां तन्वं रुद्र मां रीरिषो नः ॥९॥

रुद्रस्यैलकारेभ्यो ऽसंसूक्तगिरेभ्यः ।

इदं महास्येभ्यश् इवभ्यो ऽकरं नमः ॥१०॥

नमस् ते घोषिणीभ्यो नमस् ते [के]शिनीभ्यः ।

नमस् संभुजतीभ्यो नमो नमस्कृताभ्यः ॥११॥ ॥कां१॥

१६.१०७

नमस् ते जायमानायै जाताया उत ते नमः ।

बालेभ्यश् शफेभ्यो रूपायाभ्ये ते नमः ॥१॥

यो विद्यात् सप्त प्रवतस् [सप्त विद्यात् परावतः ।

[शिरो यज्ञस्य यो विद्यात् स वशां प्रति गृहीयात् ॥२॥

[वेदाहं सप्त प्रवतस्] सप्त वेद परावतः ।

शिरो यज्ञस्याहं वेद सोमं आस्यां विब्रक्षणम् ॥३॥

यया द्यौर् यया पृथिवी यया [पो] गुपिता इमाः ।

वशां सहस्रधारां ब्रह्मणच्छावदामसि ॥४॥

शतं कंसाथ शतं दोग्धारथ शतं गोसारो अधि पृष्ठे भस्याः ।

ये देवास् तस्यां प्राणन्ति ते वशां विदुर् एकधा ॥५॥

यज्ञपदीराक्षीरा स्वधाप्राणा महीलुका ।

वशा पर्जन्यपत्नी देवां अप्य पतु ब्रह्मणा ॥६॥

अनु स्वाग्नि[×] प्राविशाद् अनु सोमो वशे त्वा ।

ऊधस् ते भद्रे पर्जन्यो विद्युतस् ते स्तना वशे ॥७॥

अपस् त्वं धुक्षे प्रथमा उर्वरा [अ]परा वशे ।

तृतीयं राष्ट्रं धुक्षे अक्षं क्षीरं वशे त्वम् ॥८॥

यद् भावित्यैर् ह्यपमानोपातिष्ठ ऋतावरि ।

इन्द्रस् सहस्रं पात्रान् सोमं स्वापाययद् वशे ॥९॥

यद् अनुक्षीन्द्रम् पेद भात् त्वं ऋषभो ऽह्वयत् ।

तस्मात् ते वृत्रहा पयः क्षीरं क्रुद्धो ऽभरद् वशे ॥१०॥ ॥कां४॥

१६.१०८

यत् ते क्रुद्धो धनपति× क्षीरं देव्य [अ]भरद् वशे ।

इदं तद् अद्य नाकस् त्रिषु पात्रेषु रक्षति ॥१॥

त्रिषु पात्रेषु तं सोमम् आ देव्यं अभरद् वशा ।

अथर्वा यत्र क्षीरितो बर्हिष्य भास्त् हिरण्यये ॥२॥

सं हि सूर्येणागत सम् उ सर्वेण जभुषा ।

वशा समुद्रे मानृत्यद् नाकस् सन्निवि विभ्रती ॥३॥

सं हि सोमेनागत सम् उ सर्वेण पशता ।

• भारण्या = • वृत्वा ...

मिषाः

तवेहं पशुपते ...

शिशुमारा • पुरीकया जवा मत्स्या ...

• • • तु परिष्ठास्ति • • सद्यश् सर्वांन् ...

पूर्वस्मा ...

• • • जाद् दिव्यां विद्यतं पातयेताम्

• देवो • • • मवापः प्रा • •

• वा (उपरि ना) ...

• मृडपावदि • • वति ... वस्व •

• • महान्तव् इतं ... क्षीवन्त • • नो अक्षत

• • द्विसी = • मोतं • स्वां न्तजो रुद्र •

रुद्रस्यैलकारेभ्यो सोमसूक्तगिरेभ्यः [रिषो •

• सहस्यैवश् मिषो • •

• मवृजतीभ्यो • नमस्वस्ते (उपरि ते)भ्यः

• • • प्रपत

• • वेदः •

... सोमो चास्वं •

... गोपिता दिमा

... स्व

• • तस्व प्रेणन्ति तप ...

वशपतिराक्षीरात् • महिलोकाः

... अस् • •

युधस् ...

• तं धुक्षे • ऊर्वरा परापरा •

... वशी •

• • ह्यमानोपादिह •

• • पात्रे • स्वापायद् •

• उर्वीन्द्रम् • भाद् वृषभो ह्वयत

... रुषो • •

वद क्रुद्धो • • देहि • •

• तु नव नागस् • • रक्षिति

• • दितं • • येभ्य • •

... अस्तु हिरण्यये

• • स्तमस् • •

• • प्राणन्ती कजुस् • •

• • स्तन् न • •

श्री नारित

श्री १०.१०.१-१०

श्री १०.१०.११

श्री १२

श्री १५.१

श्री १५.१

श्री १३

श्री १५.११

श्री १५.१२

श्री १७

श्री १९

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री १०.१०.११-१०

वशा समुद्रम् उत् तिष्ठा[द्] गन्धर्वैः कलिभिसु सह ॥४॥
 सं हि वातेनागत सम उ सर्वैः पतत्रिभिः ।
 वशा समुद्रम् अत् अक्यद् भद्रा ज्योतीषि विभ्रती ॥५॥
 तद् भद्रासु सम भगवन्त वशा वेदुद् मयो स्वधा ।
 अथर्वा यत्र वीक्षितो बर्हिष्य आस्त हिरण्यये ॥६॥
 अभीष्टता हिरण्येन यद् अतिष्ठ ऋतावरि ।
 अभ्वत् समुद्रो भूत्वाभ्य अस्क[न्व]द् वशो त्वा ॥७॥
 वशा माता राज्ञ्यस्य वशा माता स्वधे तव ।
 वशाया यद् आयुधं ततश्च चित्तम् अजायत ॥८॥
 ऊर्ध्वो विन्दुर उद् अक्षरद् ब्रह्मणः ककुदाद् अधि ।
 ततस् त्वं जज्ञिषे वशो ततो होताजायत ॥९॥
 आकासु ते गाथा अभवन् उष्णिहाभ्यो बलं तव ।
 पाजस्य[त्] जज्ञे ते यज्ञ[स्] स्तनेभ्यो रश्मयो वशो ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१०९

ईर्माभ्याम् अयनं ज्ञातं सक्थिभ्यां च वशो तव ।
 आग्नेभ्यो भद्रा जज्ञिर उद्वाद अधि वीरधः ॥१॥
 यद् उद्दं वरुणस्यानुप्राविशथा वशो ।
 ततस् त्वा ब्रह्मोद् अहयत् स हि भेजम् अवेत् तव ॥२॥
 सर्वे गर्भाद् अवेपन्त जायमानाद् अस्त्वः ।
 सस्त्व हि ताम् आहुर वशाति ब्रह्मणा क्लृप्त उत वन्दुर अस्याः ॥३॥
 युध एकस् सं सृजति यो ऽस्या एक [द्] वशी ।
 तरांसि यद्वा अभवन् तरसां चक्षुर अभवद् वशा ॥४॥
 वशा सूर्ये प्रत्य् अगृह्णाद् वशा यज्ञम् अघारयत् ।
 वशायाम् अन्तर आविशा[द्] भोदनी ब्रह्मणा सह ॥५॥
 वशाम् पश्चाद् अमृतं वशां मृत्युम् उपासते ।
 वशादं सर्वम् अभवद् देवा मनुष्या [अ]सुराः पितर ऋषयः ॥६॥
 य एवं विद्यात् स वशां प्रति गृह्णीयात् ।
 तथा [हि] यज्ञस् सर्वपाद् दुहे दात्रे ऽनपस्फुरन् ॥७॥
 तिस्रो जिह्वा वरुणस्यान्तर वीद्यत्य् आसनि ।
 तासां या मध्ये राजति सा वशा दुष्प्रतिग्रहा ॥८॥
 चतुर्धा रेतो ऽभवद् वशाया [आ]पस् तुरीयम् अमृतं तुरीयम् ।
 यज्ञस् तुरीयं पशवस् तुरीयं य एवं विद्यात् स वशां प्रति गृह्णीयात् ॥९॥
 वशा द्यौर् वशा पृथिवी वशा विष्णुः प्रजापतिः ।
 वशाया दुग्धम् अपिबन् साभ्या वसवश्च च ये ॥१०॥ ॥का०६॥

१६.११०

वशाया दुग्धं पीत्वा साभ्या वसवश्च च ये ।
 इमे ब्रह्मस्य विष्टपि पयो ऽस्या उपासते ॥१॥
 सोमम् पनाम् एक दुहे घृतम् एक उपासते ।
 य एवं विदुषे वशां दुष्पु टे गतासु त्रिदिवं दिवः ॥२॥
 वशां वस्वा ब्राह्मणेभ्यस् सर्वाल लोकान् सम अहनुते ।
 ऋतं च् अस्याम् आहितम् अपि ब्रह्माथो तपः ॥३॥
 वशां देवा उप जीवन्ति वशां मनुष्या उत ।
 वशादं च् अभवद् यावत् सूर्यो विपश्यति ॥४॥ ॥का०७॥ ॥अनु०७॥

१६.१११

यो वा एकः ; ब्रह्मानुष्ठा विद्यात् सद्य महद्भते ? ।

... खलुभिसु *
 * * * तसन् अ * पतिभिभिः
 * * अभ्य ...
 ... अगवन्त * वीष्टी * *
 ... अस्त हिरण्यवी
 * * दि तिष्ठ *
 महवत् * भूत्वा अ * * *
 * जज्ञानुधं * चित्तम् *
 उतस् ... होना अजायत
 * * * भवन्त्य ...
 ... स्तनेभ्यो * *

अयुन्माभ्याम् अयनं * सक्थिभ्यां च * *
 अग्नेभ्यो भद्रा ... विष्वा
 ... प्राविशता *
 * * वशो न हवत् सेनेत्र अवे त्वा
 * * अवेपन्त * असास्वः
 * मस्ये ताम् * * * क्लिप्त * * अस्या
 युधेकस् * * * * * * * * * *
 पारांसि यद्वाभरात् स्वरसां * * वशाः
 * भुवं ...
 ... जीवन्तो * *
 * * अमृतं वशां सूर्य *
 * * आभवद् * मनुष्यास् ...
 ... गृह्णीयात्

... विरिष्य आसिनि
 ... तुप्रतिग्रहम्
 * रेत भरद् ...

मोमकेनामके * * एयम् * *

* * ब्रह्मणेभ्यस् ... सप्तम् अहनुते
 ऋतुं च् ... वशा अपो तप

श्री १०.१०.११-१४

श्री १.६.१

श्री २
श्री ३
श्री ४
श्री ५
श्री ६
श्री १२
श्री ७
श्री ८
श्री १०
श्री ९
श्री ११
श्री १३
श्री १४

पक्षि यस्य संभारो ऋषो [य]स्यानूक्यम् ॥१॥
छन्दांसि यस्य लोमानि परिस्तरणम् इव धविर् यजुर् इत्ययम् उच्यते ॥२॥
यद् अतिथिपतिर् अतिथीन् प्रतिपद्यति देवयजनं प्रेक्षते ॥३॥
यद् अभिवदति क्षीणाम् उपैति यद् उ[व]कं यावत् अप० प्र णयति ॥४॥
या यद् आप० प्रणीयन्ते ता एव ताः ॥५॥
यत् तर्पणम् आहरन्ति य अग्नीषोमीय० पशुर् बध्नुते स एव सः ॥६॥
यत् स्नायम् आहरन्ति पुरोडाशा एव तौ ॥७॥
यद् भावसथान् कल्पयन्ति [सदोहविधानान् एव तत् कल्पयन्ति] ॥८॥
यत् परिस्तृणन्ति बर्हिर् एव तत् ॥९॥
यत् कशिपुपबर्हणान् आहरन्ति परिधय एव ते ॥१०॥
यद् उपरिधायनम् आहरन्ति स्वर्गम् एव तेन लोकम् अ[व] दन्धे ॥११॥
यद् अभ्यञ्जनम् आहरन्त्य् आज्यम् एव तत् ॥१२॥
यद् अशनकृतं ह्वयन्ति हविष्कृतम् एव तद् ध्वयन्ति ॥१३॥
यद् ऋहयो यद् यवा निरुप्यन्ते अंशव एव ते ऽनूप्यन्ते ॥१४॥ ॥का०१॥

१६.११२

श्री १.१.२५
श्री १६.१७
श्री १८
श्री १९
श्री २०
श्री २१
श्री २२

उल्लङ्घनं मुसलं प्राधानः ॥१॥
शूर्पं पवित्रं तुषा ऋजीषा ॥२॥
कुग् दर्विर् नक्षणम् आयवनम् आपो ऽभिषवणीः ॥३॥
य[व] द्रोणकलश० कुम्भी[य]म् एव कृष्णाजिनं वायव्यानि पात्राणि ॥४॥
यजमानप्राधानं वै यद् अतिथिपति० कृणुते यद् आहार्याण्य् अवेषत
इवं भूया इवाम् इति ॥५॥
यद् आह भूय उव् धरेति प्रजां वैव पशंश् च वर्धयते ।
प्राणम् एव तेन वर्धीयांसं कृणुते ॥६॥
यत् संपृच्छति कामम् एव तेनाव दन्धे ।
कामो ह पृष्टो यजति ॥७॥
यद् उवकम् उपसिञ्चत्य् अप एव तेनाव दन्धे ॥८॥
यद् उपहरति हवींष्य् आ सादयति ॥९॥
तेषाम् भासजानाम् अतिथिर् आत्मनि जुहोति ॥१०॥
कुक्कारेण वषट्कारेण कुचा हस्तेन प्राणे चूपे ॥११॥ ॥का०२॥

१६.११३

श्री १.१.२४
श्री २५
श्री २६
श्री २८
श्री २७
श्री ३०
श्री ३१
श्री ३४
श्री ३३
श्री ३७
श्री ३८

तस्मान् न द्विषन् अद्यान् न द्विषतो ऽन्नम् अद्यान् न मीमांसितस्य न
मीमांसमानस्य ॥१॥
सर्वो वा एव जग्धपाप्मा यस्यान्नम् अन्नन्ति ॥२॥
सर्वो वा एवो ऽजग्धपाप्मा यस्यान्नं नान्नन्ति ॥३॥
प्राजापत्यो वा एतस्यैव यज्ञो विततो य उपहरति ॥४॥
सर्वदा वा एव सुतच्छेभ आर्द्रपवित्र आहृतयज्ञकतुर् वितताम्बरो य
उपहरति ॥५॥
यो ऽतिथीनां स आहवनीयो यो ऽन्नकरणस् स दक्षिणाग्नि[र] यो वेदमनि
स गार्हपत्यः ॥६॥
इष्टं च वा एव पूर्तं चाश्नाति य० पूर्वो ऽतिथेर् अश्नाति ॥७॥
प्रजां च वा एव पशंश् चाश्नाति [य० पूर्वो ऽतिथेर् अश्नाति] ॥८॥
ऊर्जं च वा एव पयश् च गृह्णाणाम् अश्नाति य० पूर्वो ऽतिथेर् अश्नाति ॥९॥
एव वा अतिथिर् यच्च द्रोत्रियस् तस्मात् पूर्वो नास्तीयात् ॥१०॥
अशितावस्य अस्तीयात् तद् प्रतर्क्य ।
यज्ञस्याविच्छेदाय यज्ञस्य गुप्तये यज्ञस्य स्यात्सम्वाय ॥११॥ ॥का०३॥

... स्नानकृतम्
छन्दांसि * * * स्तरणव् * * * वदन्तु * * *
... प्रेभ्यते
* * * उवेर् * * * वाविधिप० * * * नवन्ति
* * * वधे वाप० प्रणवन्त्य् वेता एता एतु ता
* * * आहरन्त्य् यज्ञीषोमीयुः पशुनिर् वदन्ते
* * * स्नातम् ... तो [स्येव *
* * * भावसतां *
* * * स्तृणवन्ति ...
* * * बर्हिणाम् * * * परिष् * * *
* * * पर्वेनम् ...

* * * इवेवि ... भवन्ति
* * * * * नवन्त्ये ...

* * * मुसलं प्राधानो
* * * पवित्रं * * * रजीषः
* * * दर्विर् निरीक्षणं ... * * * ववणेः

* * * वा * * * पविः ...
यदं * * * वदाम् * * *
* * * भूवोर् भराति ... वर्धयेते
... कृषाते

... वाजाति

* * * माषिवनानाम् ... जुहति
कुक्कारेण * * * कुच ...

... वेमांसितस्य ना
वेमांसमानस्य

सर्वो उपशो जग्धपाप्मानं * * * अन्नन्ति
प्रजां * * * * * ए * * * [स्यतताम्बरो य
* * * * * नोमो आग्निपवित्रा आरतीयकतुर्

* * * तिथीनां साहवनीयो * * * * *
सु गार्हपत्या
... पर्वो वितेर् * * *

... वितेर् * * *
* * * * * वन् कुत्रिव ...

१६.११७

श्री १.१.४०,४१

यत् क्षीरम् उपसिच्योपहरति यावद् भग्निहोमेन समुद्धेनेष्ट्वावकम्डे
तावद् एनेनाव कम्डे ॥१॥

...सपुडेनेष्ट्वा°

श्री ४२,४३

यत् सर्पिर् उपसिच्योपहरति यावत् साहनेन समुद्धेनेष्ट्वावकम्डे तवद्
एनेनाव कम्डे ॥२॥

श्री ४४,४५

यन् मधूपसिच्योपहरति यावद् भतिरात्रेण समुद्धेनेष्ट्वावकम्डे तवद्
एनेनाव कम्डे ॥३॥

...सपुडेन

श्री ४६,४७

यन् मांसम् उपसिच्योपहरति यावद् द्वादशाहनेन समुद्धेनेष्ट्वावकम्डे
तावद् एनेनाव कम्डे ॥४॥

तावद् •••

श्री ४८,४९

यद् उदकम् उपसिच्योपहरति प्रजानां प्रजननाय ज्योग् जीवति सर्वम्
आयुर् पति ।

...योग •••

न पुनर् भा जरसः प्र मीयते य [एवं वेद्] ॥५॥ ॥का°५॥

...यः

१६.११५

श्री १.१.५०-५२

तस्मै वा उवा हिङ् कृणोति सविता प्र स्तौति ।
बृहस्पतिर् ऊर्जाद् गायति त्वष्टा पुष्ट्या प्रति हरति विश्वे देवा निध-
नम् ।

••• भूत्या ••• सविता भूत्या •••
••• कर्जोद...निधि-

श्री ५३-५४

निधनं भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद् ॥१॥
तस्मा उच्यन् सूर्यो हिङ् कृणोति संगवः प्र स्तौति ।
मध्यंदिन उद् गायत्य अपराह् [×] प्रति हरत्य अस्तंयन् निधनम् ।

निधिनं...

तस्माद् उच्य...

••• मध्यन्दिनोद ••• ••• अपराह प्रति हरत्य
[अस्तम्] •••

श्री ५५-५६

[निधनं भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद्] ॥२॥
तस्मा अभो भ[वन्] हिङ् कृणोति विद्योतमानः प्र स्तौति ।
स्तनयन् उद् गायत्य अपराह् [×] प्रति हरत्य अस्तंयन् निधनम् ।

तस्मा ज्ञो ••• हि...

स्तनयिन्य उद् गायत्य अपराह... अस्तम् •••

श्री ५७-५९

[निधनं भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद्] ॥३॥
अतिथीन् प्रति पश्यति हिङ् कृणोत्य अभि वदति प्र स्तौत्य उदकं
यावत्य उद् गायत्य उप हरति प्रति हरत्य उच्छिष्टं निधनम् ।
निधनं भूत्या [×] प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद् ॥४॥ ॥का°५॥

••• उद् कावत्य अपराह ••• ••• निधिने

१६.११६

श्री १.१.२३

एते वै प्रियाथ् चाप्रियाथ् च अस्तिजस स्वर्गे लोकं गमयन्ति यद्
अतिथयः ॥१॥

...गमयन्तीर् •••

श्री २०

यत् क्षत्वारं ह्यत्य् भा आचयति ॥२॥

यद् अश्नन्तारं...

श्री २१

यत् प्रतिभृणोति प्रत्य् भा आचयति ॥३॥

••• पृथेय ••• •••

श्री २२

यत् परिवेष्टार आवसथान् प्रपद्यन्ते चमसाध्वर्य[व] एव ते ॥४॥

••• वेष्टारावसतां प्रमिषन्ते...

श्री २३

तेषां वै [न] कथं चनाहोता ॥५॥

यत् प्रातरु उपहरति प्रातस्सवनम् एव तत् ॥६॥

••• यनोपहरति...

यद् दिवोपहरति माध्यंदिनम् एव तत् सवनम् ॥७॥

यत् सायम् उपहरति तृतीयसवनम् एव तत् ॥८॥

श्री २४

यद् अतिथिपतिर् अतिथीन् परिविध्यायनं यावते भवभृथम् एव तत्
प्रा ह्यन्ति ॥९॥

••• ••• परिविधवायनं...

श्री २५

यत् सभागयतु वक्षिणाम् एव तत् सभागयतु यद् अनुतिष्ठत्य उद-
कस्यत् एव तत् ॥१०॥ ॥का°५॥

यद् सभागेतु ••• ••• सभागेतु...
वक्ष्यत् ••• ••• ॥१॥ सोपहृत्य सभागेतु वदन्ति-
[स्तुववक्ष्यत् एव तत् ॥१॥

१६.११७

श्री १.१.२६

स उपहृतः पृथिव्यां भक्षयत्य् उपहृतस् अस्मिन् यत् पृथिव्यां
विश्वरूपम् ।

सोपहृतः ••• भक्षयित्य्...

श्री नास्ति
श्री ६७

श्री नास्ति
श्री ६८
श्री नास्ति
श्री ६९
श्री नास्ति
श्री ७०
श्री नास्ति

पृथिव्यां तपति पृथिव्याम् आ भाति स्वर्गलोको भवति य एवं वेद ॥१॥
[स] उपहृतो अन्तरिक्षे भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् अन्तरिक्षे
विश्वरूपम् ।

अन्तरिक्षे तपत्य् अन्तरिक्ष आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एवं वेद] ॥२॥

[स] उपहृतो दिवि भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् दिवि विश्वरूपम् ।

दिवि तपति दिव्य् आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एवं वेद] ॥३॥

[स] उपहृतो देवेषु भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् देवेषु विश्वरूपम् ।

देवेषु तपति देवेष्व् आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एवं वेद] ॥४॥

स उपहृतो लोकेषु भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् लोकेषु विश्वरूपम् ।

लोकेषु तपति लोकेष्व् [आ] भाति स्वर्गलोको भवति य एवं वेद ॥५॥

॥का०७॥

१६.११८

यत् प्राग् आसीनो निर्वपति यज्ञाय च दे[वे]भ्यश् च वृश्चते ॥१॥

यद् दक्षिणाम् आसीनो निर्वपति यज्ञाय च पितृभ्यश् च वृश्चते ॥२॥

यत् प्रत्यग् आसीनो निर्वपति वरुणायान्पुष्यव्याया वृश्चते ॥३॥

यद् उग्र आसीनो निर्वपति सोमाय च रात्रे सप्तऋषिभ्यश् च वृश्चते ॥४॥

यद् उपर्यं कृत्वासीनो निर्वपति भूमये चाग्नये च [वृश्चते] ॥५॥

यद् ऊर्ध्वगीर् आसीनो निर्वपति वायवे चान्तरिक्षाय च [वृश्चते] ॥६॥

यद् ऊर्ध्वस् तिष्ठन् निर्वपति दिवे चादित्याय च वृश्चते ॥७॥ ॥का०८॥

१६.११९

यं कामयेत् पापीयान् [निभयान् ?] आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैवं निर् वपेत् । तस्यैवं निरुप्यैवम् एषानु निर् वपेत् ।
तद् एव स पापीयान् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।

इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्तिः ॥१॥

यं कामयेत् बलीयान् [या] निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैवं निर् वपेत् । तस्यैवं निरुप्यैवम् एषानु निर् वपेत् ।
तद् एव स बलीयान् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।

इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्तिः ॥२॥

यं कामयेत् बलीयान् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैवं निर् वपेत् । तस्यैवं निरुप्यैवम् एषानु निर् वपेत् ।
तद् एव स न बलीयान् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।

इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्तिः ॥३॥ ॥का०९॥

१६.१२०

यद् अनङ्गमानस्य तण्डुल[स] स्कन्दति समासमानस्य वरः प्रमायुषो
भवति ॥१॥

यद् इष्ट्वा विवपति पितृदेवस्यं करोति ॥२॥

यद् विष्वन्वते गृहाणां च पशूनां च पयो वि ष्वन्वते ॥३॥

यद् उपसिञ्चति गृहाणां च पशूनां च पय उप सिञ्चति ॥४॥

यद् आयवन् शीर्यते गृहपतिर् जियते ॥५॥

यद् कुम्भी शीर्यते गृहपती जियते ॥६॥

यत् कुम्भी विचमिता सर्वज्यानिर् दाता च प्रतिगृहीता च जीयेते ॥७॥

॥का०१०॥

* तद् * * * स्वर्गलोको ...
... वरन्व *

* पतत्य् अन्तरिक्षा *

* पतति ...

सोपहृतो देवेषु लोकेषु ...

* पतति लोकेषु * स्वर्गलोको ...

* प्राक् ...

* प्रत्यग् ...

उग्र ... च आ

... च

... च

... गृहैर् *

... निरुप्यैवम् * * *

* * * सु ...

वरमिदं ... प्रायश्चित्तिः

... निरुप्यैवम् * * *

* * * सु ...

... प्रायश्चित्तिः

... निरुप्यैवम् * * *

* * * सु ...

... समासमानस्य * * *

* एस्या वपति * *

* विश्वान्वते ... ष्वन्वते

... पयोप *

* इष्ट्वा ...

* * * विचमिता ...

१६.१२१

यत् प्राञ्चम् उद्धर्तयति यज्ञाय च देवेभ्यश्च वा वृद्धते ॥१॥
 यद् दक्षिणाञ्चम् उद्धर्तयति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृद्धते ॥२॥
 यत् प्रत्यञ्चम् उद्धर्तयति वरुणायाप्सुषदा[या] वृद्धते ॥३॥
 यद् उदञ्चम् उद्धर्तयति सोमाय च राक्षे सप्तऋषिभ्यश्च वा वृद्धते ॥४॥
 यद् अनुवृत्तम् उद्धरति विशोविशो वा एनं भयम् आ गच्छति ॥५॥
 ॥का०१२॥

१६.१२२

यत् प्राचीनं बर्हि[स] स्तृणाति यज्ञाय च देवेभ्यश्च वा वृद्धते ॥१॥
 यद् दक्षिणाचीनं बर्हि[स] स्तृणाति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृद्धते ॥२॥
 यत् प्रतीचीनं बर्हि[स] स्तृणाति वरुणायाप्सुषदाया वृद्धते ॥३॥
 यद् उदीचीनं बर्हि[स] स्तृणाति सोमाय च राक्षे सप्तऋषिभ्यश्च वा
 वृद्धते ॥४॥ ॥का०१२॥

१६.१२३

यत् पुरस्तात् पात्रस्य द्धिच्छरं ? करोत्य् अर्षं प्रतिप्रहीतुर मुखे जायते ॥१॥
 यद् दक्षिणतः पात्रस्य द्धिच्छरं ? करोति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृद्धते ॥२॥
 यत् पश्चात् पात्रस्य द्धिच्छरं ? करोत्य् अकृतपूर्वं करोति ॥३॥
 यद् उत्तरतः पात्रस्य द्धिच्छरं ? करोति सोमाय च राक्षे सप्तऋषिभ्यश्च
 वा वृद्धते ॥४॥ ॥का०१२॥

१६.१२४

यद् हुक्तो भवत्य् भादित्यानाम् एव प्रियं धामोपयति ।
 स यद् हुक्तं प्राञ्चीयाद् भादित्यानां त्वा प्रियेण धाञ्जा प्राञ्चामीत्य् एनं
 प्राञ्चीयात् ।
 ततश्च चैनम् अन्येन धाञ्जा प्राञ्चात् भादित्ये[भ्य] आ वृद्धते ॥१॥
 यत् फलीकृतो भवति मरुताम् एव प्रियं [धामोपयति] ।
 स यत् फलीकृतं प्राञ्चीयाद् मरुतां त्वा प्रियेण [धाञ्जा प्राञ्चामीत्य् एनं
 प्राञ्चीयात्] ।
 ततश्च चैनम् अन्येन धाञ्जा प्राञ्चाति मरुद्भ्य आ वृद्धते ॥२॥
 यत् फलीकृतो भवति विश्वेषाम् एव देवानां प्रियं [धामोपयति] ।
 स यत् फलीकृतं प्राञ्चीयाद् विश्वेषां त्वा देवानां प्रियेण [धाञ्जा प्राञ्चामी-
 त्य् एनं प्राञ्चीयात्] ।
 ततश्च चैनम् अन्येन धाञ्जा प्राञ्चाति विश्वेभ्यो देवेभ्य आ वृद्धते ॥३॥
 यत् क्लिप्तो भवति पितृणाम् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 [स] यत् क्लिप्तं प्राञ्चीयात् पितृणां त्वा प्रियेण [धाञ्जा प्राञ्चामीत्य् एनं
 प्राञ्चीयात्] ।
 ततश्च चैनम् अन्येन धाञ्जा प्राञ्चति पितृभ्य आ वृद्धते ॥४॥
 यत् क्लिप्तो भवतीन्द्रस्यैव [प्रियं धामोपयति] ।
 [स] यत् क्लिप्तं प्राञ्चीयाद् इन्द्रस्य त्वा प्रियेण [धाञ्जा प्राञ्चामीत्य् एनं
 प्राञ्चीयात्] ।
 ततश्च चैनम् अन्येन धाञ्जा प्राञ्चातीन्द्राया वृद्धते ॥५॥
 यद् वक्ष्यामो ? भवत्य् अग्नेः एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यद् वक्ष्यामं ? [प्राञ्चीयाद् अग्नेस् त्वा प्रियेण धाञ्जा प्राञ्चामीत्य् एनम्
 प्राञ्चीयात्] ।
 [ततश्च चैनम् अन्येन धाञ्जा] प्राञ्चात् अग्नय आ वृद्धते ॥६॥

... देवेभ्यश्च * * * । यद् दक्षिणाञ्चम् उद्धर्तयति
 [यमाय च पितृभ्यश्च वा वृद्धते

* अनं * * * देवे * * *

... यमाय * पितृभ्यश्च * *

* * * यमाय * * * * *

यः * * * * * गृहीत * *

* * * हुक्तं पाञ्चीयाद् ... एनं

... भादित्येषु चा *

* * * फलीकृत ...

* * * * प्राञ्जा (अथस्तात् इनी एकपुस्तके)ऽहु
 * * * * देवदेवानां * [मरुद्भ्यश्च * *

* * * * प्रधानाद् * देवेभ्यश्च चा *

* क्लिप्तो ...

* क्लिप्तं ...

... प्रधानाद् * * *

* क्लिप्तो भवतीन्द्रस्यैव

* क्लिप्तं ...

... यमाय *

प्राञ्चाम्य * * *

यद् अनवक्षामो ? भवति मित्रावरुणयोर् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यद् अनवक्षाम ? प्राक्षीयान् मित्रावरुणयोस् त्वा प्रियेण [धाप्ता प्राक्षाम्-
 मीत्स् एनं प्राक्षीयात्] ।
 ततश् चैनम् अन्येन धाप्ता प्राक्षति मित्रावरुणाभ्याम् आ वृक्षते ॥७॥
 यत् क्षुद्रो भवत्य अपाम् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यत् क्षुद्रं प्राक्षीयाद् अपां त्वा प्रियेण [धाप्ता प्राक्षामीत्स् एनं
 प्राक्षीयात्] ।
 तत[श्] चैनम् अन्येन धाप्ता प्राक्षतात् अद्भ्य आ वृक्षते ॥८॥
 यच्च छिद्रो भवति दिशाम् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यच्च छिद्रं प्राक्षीयाद् दिशां त्वा प्रियेण [धाप्ता प्राक्षामीत्स् एनं
 प्राक्षनीयात्] ।
 ततश् चैनम् अन्येन धाप्ता प्राक्षति दिग्भ्य आ वृक्ष[ते] ॥९॥
 यद् गलन्ती भवति प्रजापतेर् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यद् गलन्तिकां प्राक्षनीयात् प्रजापतेस् त्वा प्रियेण [धाप्ता प्राक्षामीत्स्
 एनं प्राक्षनीयात्] ।
 ततश् चैनम् अन्येन धाप्ता प्राक्षति प्रजापतुय आ वृक्षते ॥१०॥
 यच्च कुष्को भवत्य ऊर्ध्वनभस एव प्रियं धामोपयति ।
 स यच्च कुष्कं प्राक्षनीयाद् ऊर्ध्वनभ[स]स् त्वा प्रियेण धाप्ता प्राक्षामीत्स्
 एनं प्राक्षनीया[त्] ।
 ततश् चैनम् अन्येन धाप्ता प्राक्षतात् ऊर्ध्वनभस आ वृक्षते ॥११॥

॥का० १५॥

१६.१२५

यत् क्षीरम् उपसिच्य प्रथमं प्राक्षति किलास× प्रतिप्रहीतारं इमि ॥१॥
 यत् सर्पिर् उपसिच्य प्रथमं प्राक्षति शर्व× प्रतिप्रहीतारं इमि ॥२॥
 यत् मधूपसिच्य प्रथमं प्राक्षति महादेव× प्रतिप्रहीतारं इमि ॥३॥
 यत् मांसम् उपसिच्य प्रथमं प्राक्षतातीशान× प्रतिप्रहीतारं इमि ॥४॥
 यद् उदकम् उपसिच्य प्रथमं प्राक्षति तत् समृद्धम् ।
 ज्योर् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरस्× प्र मीयते य
 [एवं वेद्] ॥५॥ ॥का० १५॥

१६.१२६

यत् प्रशिष्यं पुरस्ताद् अभिमृशति प्राक् प्रतिप्रहीतु× प्राण× प्र क्रामति न
 दिवोत्थाय प्र व्रजति शिरस् तस्य रुदतीति द्वादशीर् नाथ जीवत्य
 एनं चैनं प्राक्षन्तम् उपद्रष्टा गृहामि ॥१॥
 यत् प्रशिष्यं दक्षिणत× प्रमृशति दक्षिणा प्रतिप्रहीतु× [प्राण× प्र क्रामति
 न दिवोत्थाय प्र व्रजति शिरस् तस्य रुदतीति द्वादशीर् नाथ जीवत्य
 एनं चैनं प्राक्षन्तम् उपद्रष्टा गृहामि] ॥२॥
 [यत्] प्रशिष्यम् उत्तरत× प्रमृशत्य उद्क् प्रतिप्रहीतु× प्राण× प्र क्रामति
 न दिवोत्थाय प्र व्रजति शिरस् तस्य रुदती[ति] द्वादशीर् नाथ जीवत्य
 एनं चैनं प्राक्षन्तम् उपद्रष्टा गृहामि ॥३॥
 यत् प्रशिष्यं पश्चात् प्राक्षम् अभिमृशति शर्मणा चैवैनं तद् धर्मणा चाभि
 मृशति शर्म चैवास्मै धर्म च भवति ।
 जयत्य भोदनम् भोदनलोको भवति य एवं वेद् ॥४॥ ॥का० १६॥ ॥अनु० १८॥

१६.१२७

इन्द्रस्यौज[स्] स्येन्द्रस्य सह[स्] स्येन्द्रस्य बलं स्येन्द्रस्य वृष्णं
 स्येन्द्रस्य शुक्रं स्येन्द्रस्य धीर्यं स्य ।
 जिष्णवे योगायेन्द्रयोगैर् वो युनक्ति ।

* वो...

* * * * प्राक्षान्...

* * * * अशन् * *

* चैनम् * * * अद्भ्य * *

* * * * दिशानां * *

याद् गलन्ती * प्रजापतिम् *

* वो गलन्तिस्वन्त * प्रजापतीद् त्वा *

* * * ऊर्ध्वानभसेव * * * । स वच्च कुष्को
 [भवत्य ऊर्ध्वानभसेव प्रियन् धामोपयति

.. ऊर्ध्वनभसा *

... प्रतिगृहीतारं *

* सर्पेर् .. सर्वः प्रतिगृहीतारं *

... प्रतिगृहीतारं *

* शंसम् ... प्राक्षति ईशानः प्रतिगृहीतारं *

... वः

* * * अदृशति * * * गृहीतु...

देवोत्थाय ...

एनं ...

* प्राक्षिष्यन् ... प्रतिगृह्याच

प्रशिष्यन् उत्तरतः प्रमृशति उद्क् प्रतिगृह्यतु

* देवोत्थाय ...

[* * * क्रामति

एनं * प्राक्षनात्सुम् ...

...।।जी वं एवं वेद्।।

इन्द्रस्यौज ... वृष्णं

* योगाया इन्द्रयोगैर् * *

श्री १ उत्तरार्ध (पद्म उत्तरार्ध)

जिष्णवे योगाय विश्वानि मा [रूपा]ण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥१॥

* * विश्वादि * * * माप

श्री २

[इन्द्रस्यौजस् स्थेन्द्रस्य सहस्र स्थेन्द्रस्य बलं स्थेन्द्रस्य नृग्नं स्थेन्द्रस्य शुक्रं स्थेन्द्रस्य वीर्यं स्थ ।

* * वः

[जिष्णवे] योगाय क्षत्रयोगैर् वो [युनज्जि] ।

[जिष्णवे योगाय विश्वानि मा रूपाण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥२॥

[इन्द्रस्यौजस् स्थेन्द्रस्य सहस्र स्थेन्द्रस्य बलं स्थेन्द्रस्य नृग्नं स्थेन्द्रस्य शुक्रं स्थेन्द्रस्य वीर्यं स्थ ।

* वः

[जिष्णवे] योगायाक्षयोगैर् वो [युनज्जि] ।

[जिष्णवे योगाय विश्वानि मा रूपाण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥३॥

श्री ३

[इन्द्रस्यौजस् स्थेन्द्रस्य सहस्र स्थेन्द्रस्य बलं स्थेन्द्रस्य नृग्नं स्थेन्द्रस्य शुक्रं स्थेन्द्रस्य वीर्यं स्थ ।

* * वः

[जिष्णवे] योगाय ब्रह्मयोगैर् वो [युनज्जि] ।

[जिष्णवे योगाय विश्वानि मा रूपाण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥४॥

श्री ५

इन्द्रस्यौजस् स्थेन्द्रस्य सह[स्र] स्थेन्द्रस्य बलं स्थेन्द्रस्य नृग्नं स्थेन्द्रस्य शुक्रं स्थेन्द्रस्य वीर्यं स्थ ।

इन्द्रस्योज ...

जिष्णवे योगायापां योगैर् वो युनज्जि ।

जिष्णवे ...

जिष्णव योगाय विश्वानि मा रूपाण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥५॥

... स्थं * * * माप *

॥का१॥

१६.१२८

श्री १०.५.०

अग्नेर् भाग[स्] स्थ ।

* * स्थः

अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

* ... दत्तः

प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥१॥

श्री ८

इन्द्रस्य भागस् [स्थ] ।

* भागः (पद्म उत्तरार्ध)

[अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥२॥

श्री १०

वरुणस्य भागस् [स्थ] ।

[अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥३॥

श्री ९

सोमस्य भागस् [स्थ] ।

[अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥४॥

श्री १२

यमस्य भागस् [स्थ] ।

[अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥५॥

श्री ११

पितृणां भागस् [स्थ] ।

[अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥६॥

बृहस्पतेर् भागस् [स्थ] ।

[अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥७॥

प्रजापतेर् भागस् [स्थ] ।

[अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥८॥

श्री १४

देवस्य सवितुर् भागस् स्थ ।

* * भागः स

अपां शुक्रं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

* शुक्रं ... धत्तः

प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥९॥ ॥का१॥

... सादये

१६.१२९

श्री १०.५.१५

यो [व] आपो अपां भागो [मन्स् अन्तर] वसुष्यो देवयजनः ।

... वसुषो *

श्री १६

इदं तम् अति सूजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१॥
 [यो व आपो] अपाम् ऊर्मिर् [अप्स्व अन्तर य] यजुष्यो [देवयजनः ।
 इदं तम् अति सूजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥२॥
 [यो व आपो] अपां बिन्दुर् [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 इदं तम् अति सूजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥३॥
 [यो व आपो] अपां बगो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 इदं तम् अति सूजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥४॥
 [यो व आपो] अपां वस्वो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 इदं तम् अति सूजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥५॥
 [यो व आपो] अपां गावो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनाः ।
 इदं ता अति सूजामि ता माभ्यवनिक्षि ।
 [ताभिस् तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥६॥
 [यो व आपो] अपां गर्भो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 इदं तम् अति सूजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः] ॥७॥
 यो [व] आपो [अपाम्] अहमा पृथिवी दिव्यो [अ]प्स्व अन्तर यजुष्यो
 [देवयजनः] ।

श्री १७

श्री १८

श्री २०

श्री २१

श्री २२

इदं तम् अति सूजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥८॥
 ये [व] आपो [अपाम् अ]म[यो अ]प्स्व अन्तर यजुष्यो देवयजनाः ।
 इदं तान् अति सूजामि तान् माभ्यवनिक्षि ।
 तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥९॥
 यो व आपो [अपां] हिरण्यगर्भो [अ]प्स्व अन्तर यजुष्यो देवयजनः ।
 इदं तम् अति सूजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 तेन तम् अत्यासूजामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१०॥ ॥का१॥

१६.१३०

श्री २०.५.२२

श्री २४

श्री २३

यद् अर्वाचीनम् ऐकहायना[व अ]नृतं किं बोद्धिम् ।
 आपो मा तस्माद् एनसो दुरितात् पाप्सु बिभ्वतः ॥१॥
 अरिमा [आ]पो [अप] रिप्रम् अस्मत् ।
 प्रास्मद् एनो दुरितं सुप्रतीका* प्र दुष्यन्त्यं प्र मलं वहन्तु ॥२॥
 समुद्रं वो [अ]प सूजामि स्वां योनिम् अपीतम् ।
 अरिहास् सर्वहायसो मा व न* किं जनाममस् ॥३॥ ॥का५॥

१६.१३१

श्री २०.५.२५

श्री २६

श्री २७

विष्णो* क्रमो ऽसि सपञ्चहा पृथिवीसंशितो ऽभितेजाः ।
 पृथिवीम् अनु वि क्रमे ऽहं पृथिव्या[स्] तं निर भजामो
 यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 प्रथमजान् सपञ्चान् अवैतान् वाधे ; तेनाप्राकामान्वपाम् अपनुत्तस्
 सपञ्चहा ? ॥१॥
 विष्णो* क्रमो ऽसि सपञ्चहान्तरिक्षसंशितो वायुतेजा[ः] ।
 [अ]न्तरिक्षम् अनु वि क्रमे ऽहम् अन्तरिक्षात् तं निर भजामो
 यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 सहजान् सपञ्चान् अवैतान् वाधे ; तेनाप्राकामान्वपाम् अपनुत्तस्
 सपञ्चहा ? ॥२॥
 विष्णो* क्रमो ऽसि सपञ्चहा द्यौसंशितस् सूर्यतेजाः ।

इदम् त्वा ननु सजामि तानु माभ्यवनिक्षि
 तेन तम् अत्यासूजामि * * * वं व ववम् *
 * ऊत्त जुष्य

... यजुष्य

... यजुष्य

... यजुष्य

... यजुष्य

... यजुष्य

... अमरमा... यजुष्यः

इदम् त्वान् ननु सजामि तानुभ्यामनक्षि
 तेन तम् अभ्यसूजामि यो स्मान् द्विष्टि यं वयं
 वो * गु... [द्विष्मः]
 * त्वान् ननु * * उमावेमनक्षि
 * * अभ्यसूजामि यो स्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः
 * वापो... यजुष्यो वजना
 * त्वान् ननु * तान् उमावेमनक्षि [द्विष्मः]
 तेन त्वम् अभ्यसूजामि यो स्मान् द्वेष्टि यं वयं

* उर्वा* ...

... पातु *

* सो * अरमाद्

* एनं * सुप्रतीकः * दुष्टमि ...

... स्वाद् * अर्वादि

* सर्ववशो वा त * * *

... संशितो विनस्तेजाः

* * * क्रम वं ...

यो स्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः

... अपनुत्तस्

* * * सपरनवावरिक्षसंसितो *

* * * क्रम वन् अन्तरिक्षत् ...

यो स्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः

... अपनुत्तस्

... द्यौसंशिता सूर्यतेजा

श्री १८ मनस्तेजाः	<p>द्विषम् अनु वि क्रमे [ऽहं] द्विषस् तं निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः । अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ऽ तेनापक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥३॥</p> <p>[विष्णो × क्रमो ऽसि] सपत्नहा द्विषसंशितो वायुतेजाः । द्विशो अनु वि क्रमे ऽहं द्विष्यस् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ऽ तेनापक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥४॥</p>	<p>द्विषम् * * * क्रमं ... यो स्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः</p> <p>स्नहाः सपत्ना दिगुसंसितो वायुतेजाः द्विशो तु मनु वि क्रम वन् द्विष्यस् त्वं</p>
श्री १९	<p>[विष्णो × क्रमो ऽसि] सपत्नहाशंसितो वरुणतेजाः । आशा अनु वि क्रमे ऽहम् आशाभ्यस् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ऽ तेनापक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥५॥</p>	<p>सपत्नासातक्षितो वरुणतेज आपो तु मनु वि क्रम वन् ऋषिभस् *</p>
श्री २०	<p>[विष्णो × क्रमो ऽसि] सपत्नहा ऋषसंशितस् सामतेजाः । ऋषो अनु वि क्रमे ऽहम् ऋषभ्यस् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ऽ तेनापक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥६॥</p>	<p>सपत्नहा दिगुसंसितस् * * तु मनु वि क्रम वन् ऋषिभस् *</p>
श्री २१	<p>[विष्णो × क्रमो ऽसि] सपत्नहा यज्ञसंशितो ब्रह्मतेजाः । यज्ञम् अनु वि क्रमे ऽहं यज्ञात् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ऽ तेनापक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥७॥</p>	<p>* यज्ञसंसितो ब्रह्मतेजा * * * क्रम य * *</p>
श्री २२	<p>[विष्णो × क्रमो ऽसि] सपत्नहोषधीसंशितस् सोमतेजाः । ओषधीर् अनु वि क्रमे ऽहम् ओषधीभ्यस् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ऽ तेनापक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥८॥</p>	<p>सपत्ना ओषधीसंसितस् * ओषधीर् * * * क्रम वन् ओषधीस् त्वं</p>
श्री २४	<p>[विष्णो × क्रमो ऽसि] सपत्नहा कृषिसंशित × पुरुषतेजाः । कृषिम् अनु वि क्रमे ऽहं कृष्यात् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ऽ तेनापक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ?] ॥९॥</p>	<p>सपत्ना कृषिसंसित - पुरुषतेजाः * * * क्रम वं कृष्यात् *</p>
श्री २५	<p>विष्णो × क्रमो ऽसि सपत्नहा प्राणसंशितो अन्नतेजाः । प्राणम् अनु वि क्रमे ऽहं प्राणात् तं निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ऽ तेनापक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ?] ॥१०॥ ॥का०५॥</p>	<p>...प्राणसंसितो * * * * क्रम यं * * * * यो स्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्यः</p>
श्री २०.५.१६	<p>अगमं स्वर् अगमं ज्योतिर् अम् अष्टां विम्बा × पृतना भरतीः ॥१॥ स्वभ्यावर्तये ? सूर्यस्यावर्तम् अम्बावर्तं दक्षिणाम् अम्बु भावुनम् । [ता मे द्रविणं यच्छन्तु ता मे ब्राह्मणवर्षसम्] ॥२॥</p>	<p>अगमो * * * मि पृथा * * * रातीस् * वृत्तम् आनावृते * अनावृत्तम्</p>
श्री २७	<p>द्विशो ज्योतिष्मतीर् अभि पर्यावर्ते । [ता मे द्रविणं यच्छन्तु ता मे ब्राह्मणवर्षसम्] ॥३॥</p>	<p>* ज्योतिष्मतर * पर्यावर्ते</p>
श्री २९	<p>सप्तऋषीन् अभि पर्यावर्ते । [तं मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्षसम्] ॥४॥</p>	
श्री ४०	<p>ब्रह्माभि पर्यावर्ते । [ति मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्षसम्] ॥५॥</p>	

श्री ४५

श्री ४२

श्री ४३

श्री ४४

श्री ५०

श्री ७.११.१

श्री ८.१०.१-२३

ब्राह्मणान् अभि पर्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं [य]च्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥६॥

यत् ते ऽच्चं भुवस् पत आक्षियति पृथिवीम् अतु ।

तस्य नस् त्वं भुवस् पते संप्रयच्छ प्रजापते ॥७॥

[यं वयं मृगयामहे तं वधैस् स्तृणवामहे] ।

व्यासे परमेष्ठिनो ब्राह्मणापीपदाम तम् ॥८॥

वैश्वानरस्य दंष्ट्राभ्यां हेतिस्र तं सम् अधाद् अभि ।

इयं तं प्लास्त् आहुतिस्र समिद् देवी सहीवसी ॥९॥

राज्ञो वरुणस्य बन्धो ऽसि ।

सो ऽमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या* पुत्रम् अग्ने प्रीणे वधान ॥१०॥

अपाम् अस्मै वषं प्र इरामि चतुर्धृष्टि शीर्षभिषाय विद्वान् ।

सो ऽस्य पर्वाणि प्र भृणानु सषो तन् मे देवा [अ]नु जानन्ति विश्वे ॥११॥

यद् अग्ने तपसा तप उप प्रेक्षामहे वयम् ।

प्रिया[श] भृतस्य भूयास्मायुष्मन्तस् सुमेघसः ॥१२॥ ॥का०६॥

१६.१३३

विराड् वा इदम् अग्ने ऽजायत ।

तस्या जाताया अबिभेत् सर्वम् इ[य]म् एवेदं भविष्यति न वयम् इति ॥१॥

[सोद् अक्रामत् सा गार्हपत्ये न्य अक्रामत् ।

[गृहमेधी गृहपतिर् भवति य एवं वेद ॥२॥

[सोद् अक्रामत् साहचनीये न्य अक्रामत् ।

[यस्य अस्य देवा देवहृति प्रियो देवानां भवति य एवं वेद ॥३॥]

सोद् अक्रामत् सा दक्षिणाग्नौ न्य अक्रामत् ।

यज्ञतो वासतेयो भवति य एवं वेद ॥४॥

[सोद् अक्रामत्] सा सभायां [न्य अक्रामत्] ।

[यस्य] अस्य सभां सभ्यो भवति [य एवं वेद] ॥५॥

[सोद् अक्रामत्] सा समितौ न्य अक्रामत् ।

[यस्य अस्य समिति सामित्यो भवति य एवं वेद ॥६॥]

[सोद् अक्रामत्] सामन्त्रणे न्य अक्रामत् ।

यस्य अस्यामन्त्रणम् आमन्त्रणीयो भवति य एवं वेद ॥७॥

सोद् अक्रामत् सान्तरिक्षे चतुर्धा विक्रान्तातिष्ठत् ।

तां देवमनुष्या अभुवन् इयम् एव तद् वेदोभये यद् उपजीवेमेमाम् उप
ह्वयामहा इ[ति] ॥८॥

ताम् उपाह्वयन्त ऊर्जे एहि स्वध एहि सुवृत् एहीरावत् एहीति ॥९॥

तस्या [अ]ग्निर् वत्स आसीद् गायत्र्य अभिधान्य अन्नम् ऊधः ।

तस्या वृहद् च र[य]न्तरं च द्वौ स्तनाद् आस्तां यज्ञायज्ञियं च वामदेव्यं
च द्वौ ॥१०॥

ओषधीर् एव रथन्तरं देवा अनुहन् व्यचो वृहत् ।

अपो वामदेव्यं यज्ञं यज्ञाभिषियम् ॥११॥

ये ते वै विराज* कामिभुवात् स्तना* कामं कामं यजमानं दोहयन् ॥१२॥

॥का०७॥

१६.१३४

[सोद् अक्रामत् । सा] वनस्पतीन् आगच्छत् । तां वनस्पतयो ऽग्रत । सा
संवत्सरे सम् अभवत् ।तस्मात् संवत्सरे वनस्पतीनां वृष्णम् अपि रोहति पत्यते ऽस्याप्रियो
आवृष्यो [य एवं वेद ॥१॥[सोद् अक्रामत् ।] सा पितृन् आगच्छत् । तां पितरो ऽग्रत । सा मासे सम्
अभवत् ।

* * भद्रभिणे ...

* * * मोद * आक्षीत * * *

* * * भुवमस् * मंभवत् * *

व्याते * ब्राह्मणोदीपरावृत्तम्

...त्वं * उराद् इभिः

वं तस् आत् ...

* वरुणोसि * * *

* मन् अमुं * पुत्रम् अहे * वधन

अपान् ... चतुर्भिश्च * * *

* * सवोन् पृ भीणातु ...

* * वदन् ...

* * * विभेक ...

वहन्तो वामतयो ...

* सभायामि

वस्य * सत्सो

वहन्तो वामतयो भवति * * *

... व्यक्रान्तातिष्ठत्

तन् * मुवन् यन्तरं वेद उभयम् उपजीवेमेमाम् *

ह्वयामहि

* * इवन्तः ऊर्जेवेहि स्वधेहि सुवृत्वेहि पेरकत्वेहि

* * वत्सोदीत् गवत्री अभिधान्य अन्नम् ओधः

... द्वौ स्तनापार्यां वहावधं * * *

* * * दुर्धं * गृहत्

... वदवं

... कामभुगस्तना ... दुहयः

* * * वृष्णम् अपि रोहतु पत्यवस्वामिर्भ

आवृष्यत्

* पितृणां गवत्तु ...

श्री नारित

श्री ८.१०.२४-३१

तस्मान् मासे पितृभ्यो ददाति स्वधावान् पितृषु भवति [प्र] पितृयाजं
पण्यां जानाति य [एवं वेद] ॥२॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा देवान् भागच्छत् । तां देवा [अ]ग्रत । सार्धमासे
सम् अभवत् ।
तस्माद् अर्धमासे देवेभ्यो जुहोति जुहोत्य् अग्निहोत्रं प्र देवयानं पण्यां
जानाति [य एवं वेद] ॥३॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा मनुष्यान् भागच्छत् । तां मनुष्या [अ]ग्रत । सा
सद्यत् सम् अभवत् ।
तस्माद् उभयदुर मनुष्याणा[म्] उप हरन्त्य् उपास्य [गृहे] भरन्ति य
[एवं वेद] ॥४॥ ॥क०८॥ •

१९.१३५

श्री ८.१०.१२-१५

[सोद् अक्रामत् ।] सासुरान् भागच्छत् । ताम् असुरा उपाह्वयन्त माय
पृथीति ।

तस्या विरोचन × प्राहाविर वत्स आसीद् अयस्पात्रं पात्रम् ।

तां क्षिमूर्धात्क्यो ऽधोक तां मायाम् अधोक ।

तां मायाम् असुरा उप जीवन्त्य् उपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥२॥

[सोद् अक्रामत् ।] सा मनुष्यान् भागच्छत् । तां मनुष्या उपाह्वयन्तेरावत्य्
पृथीति ।

तस्या मनुर् वैवस्वतो वत्स आसीत् पृथिवीपात्रं पात्रम् ।

तां पृथी वैव्यो ऽधोक तां कृषि च सस्यं चाधोक ।

तां कृषि च सस्यं च मनुष्या उप [जीवन्त्य् उपजीवनीयो भवति य एवं
वेद ॥२॥

[सोद् अक्रामत् ।] सा पितृन् भागच्छत् । तां पितर उपाह्वयन्त स्वध
पृथीति ।

तस्या यमो वत्स आसीद् रजतपात्रं पात्रम् ।

ताम् अन्तको मात्येयो ऽधोक तां स्वधाम् अधोक ।

तां स्वधां पितर उप [जीवन्त्य् उपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥३॥

[सोद् अक्रामत् ।] सा देवान् भागच्छत् । तां देवा उपाह्वयन्तोऽर्जं पृथीति ।

तस्या इन्द्रो वत्स आसीद् शकपात्रं पात्रम् ।

तां सविताधोक ताम् ऊर्जाम् [अधोक ।

[ताम् ऊर्जा] देवा उप [जीवन्त्य् उपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥४॥

[सोद् अक्रामत् ।] सा सतक्रवीन् भागच्छत् । तां सतक्रवय उपाह्वयन्त
ब्रह्मणवत्य् पृथीति ।

तस्यास् सोमो वत्स आसीद् छन्द × पात्रं पात्रम् ।

तां बृहस्पतिर् आ[ङ्गिर]सो ऽधोक तां ब्रह्म च तपश् चाधोक ।

तद् ब्रह्म च तपश् च सतक्रवय उप [जीवन्त्य् उपजीवनीयो भवति य एवं
वेद ॥५॥

[सोद् अक्रामत् ।] सा गन्धर्वाप्सरस भागच्छत् । तां गन्धर्वाप्सरस
उपाह्वयन्त पुण्यगन्ध [ए]थीति ।

तस्या × कुबेरो वैश्रवणो वत्स आसीद् शकपात्रं पात्रम् ।

तां रजतनाभि × कावेरको ऽधोक तां पुण्यगन्धम् अधोक ।

तं पुण्यगन्धं गन्धर्वाप्सरस उप [जीवन्त्य् उपजीवनीयो भवति य एवं
वेद ॥६॥

[सोद् अक्रामत् ।] सा पुण्यजनान् भागच्छत् । तां पुण्यजना उपाह्वयन्[त]
तिरोध पृथीति ।

तस्या शिन्नरथस सौर्यवर्षसो वत्स आसीत् पुष्करपर्णपात्रं पात्रम् ।

तां वसुध्वित्स सौर्यवर्षसो ऽधोक तां तिरोधाम् अधोक ।

तां तिरोधां पुण्यजना उप [जीवन्त्य् उपजीवनीयो भवति य एवं वेद] ॥७॥

• • • दधत्... पितृवानं

• • • वः

• • • जुहुति...

जानाति:

• मानुष्याण्...

• उभयदुर... उपास्यो भवन्ति वः

सासुराण् • • असुराम् • मावो

धीति

तस्या: वैरोचन = प्रहरादुर वत्सासीद् • • •

• क्षिमूर्धात्क्या...

• मानुष्याण्... × पाह्वयन्त्य् देरावत्य्

• • • वत्सासीद् • • •

• पृथुर्...

} • पितृण् • • पितरोमाह्वयन्त स्वधवेधिति

• • वत्सासीद् • • •

• अन्तको आदित्यो...

... उपाह्वयन्त्य् ऊर्जवेधिति

• • वत्सासीद् • • •

• • तम् ऊर्जं

• उपाया

• सतक्रवीण्... सतक्रवोपाह्वयन्त

• • वत्सासीद् • • •

• • असो...

तां... उपा

• गन्धर्वाप्सरसान् • • • प्सरसा

• पुण्यगन्ध •

• कुबेरो • वत्सासीद् • • •

• जतनाभि = ...

ता • • • प्सरसा उपा

तिरोधा वेधिति

• वसुध्वित्स सौर्यवर्षसो वत्सासीद् * पर्णपात्रं •

• वसुध्वित्स सौर्यवर्षसो...

• • • उपा

श्री ५२-५२

श्री १०-१३

सोद् अक्रामत् । सा सर्पान् आगच्छत् । तां सर्पा उपाह्वयन्त विषवस्य
पहीति ।

तस्यास् तक्षको वैशालेयो वस आसीद् अलाबुपानं [पात्रम्] ।
तं धृतराष्ट्रं पेरान्तो ऽधोक् तां विषम् अधोक् ।
तद् विषं सर्पा उप जीवस्य [उपजीवनीयो] भवति य एवं वेद् ॥८॥
तस्माद् यस्या अलाबुनाभिषिञ्चेत् [प्रत्याह्वय्यात्] ।
[न च प्रत्याह्वय्यान्] मनसा त्वा प्रत्याह्वयितीति प्रत्याह्वय्या[त्] ॥९॥
यत् प्रत्याह्वयित् विषं प्रत्याह्वयित् तम् अनुप्रविश्यते विषम् ।
अस्याप्रियं भ्रातृव्यं इन्ति य एवं वेद् ॥१०॥ ॥का०१॥ ॥अनु०१९॥

श्री १४-१७

१६.१३६

• • • विक्रमयो वत्सालीद् अक्रामुपानं
तां धृतराष्ट्ररावतो...। तां विषम् अधोक्
• • • उपाजीवन्त्यो ...
• • • वरमाद् अलाबुनाभिषिञ्चेत्
• • • 'ह्वयि'वद्
• • • 'ह्वय'मनु प्रत्युच्यते •
अस्व-मिवं ...

श्री १०.१.१

अघायताम् अपि नद्या मुक्त्वा नि सपत्नेषु वज्रम् अर्पयैतम् ।
इन्द्रेण दत्ता प्रथमा शतौदना भ्रातृव्यमी यजमानाय गानुः ॥१॥
वेदित् ते चर्म भवति बहिर् लोमानि यानि ते ।
पथा त्वा रशानाग्रहीद् प्रावा त्वेषो अधि नृस्युतु ॥२॥
बालास् ते प्रोक्षणी[स्] सन्तु जिह्वा सं माह्व्य अह्वये ।
शुद्धा त्वं यज्ञिया भूत्वा दिवं प्रेहि शतौदने ॥३॥
यश् शतौदनां पचति काममेण स [क]स्पते ।
प्रीता ह्य अस्य ऋत्विजस् सर्वे यन्तु यथायथम् ॥४॥
ये ते देवि शमितारः पकारो ये च ते जनाः ।
ते त्वां सर्वे गोप्यन्ति मैत्र्यो मैत्रीश् शतौदने ॥५॥
स स्वर्गम् आ रोहन्तु यत्रावस् त्रिदिवं दिवः ।
हिरण्यज्योतिषं कृत्वा यो ददातु शतौदनाम् ॥६॥
स ताल् लोकान् सम् आमोति येषु देवास् समासते ।
अपूपनाभिं कृत्वा यो द[दाति शतौद]नाम् ॥७॥
वसवस् त्वा दक्षिणत उत्तरान् मरुतस् त्वा ।
आदित्याः पश्चाद् ? गोप्यन्ति सामिष्टोमम् अति ब्रह् ॥८॥
गन्धर्वाप्सरसो देवा रुद्राङ्गिरसश् च ये ।
ते त्वा सर्वे गोप्यन्ति सातिरात्रम् अति ब्रह् ॥९॥
अन्तरिक्षं विषं भूमिम् आदित्या[न्] मरुतो विशाः ।
लोकां[श्] च सर्वान् आमोति यो ददातु शतौदनाम् ॥१०॥ ॥का०१॥

• • • निष्ठा • सपत्नीषु • अर्पयैतम्
• दत्ताः ... भ्रातृव्यामी • गात्
वेदित् ...
• हा दशनागृह्यै प्राव देवो ...
• • • यन्तु ... जने
... स्व •

ए • • • प्रोक्तवेरो च • • •
• • • गत्सगु सहिभ्यो • शतौदने
सस् ... एदिवं •

श तां ...
अपूपानाभिं ...
... मरुतास् •
• सर्वा गोप्यन्तु • अति ब्रह्वाः
• देव ऋत्विजस् त्वा
• • • सर्वं गोप्यन्तु ... ब्रह्वाः

श्री ५१-५

श्री ५१-५

श्री ५१-५

श्री ५१-५

श्री ५१-५

श्री ५१-५

श्री ५१-५

श्री ५१-५

श्री ५१-५

श्री ५१-५

१६.१३७

श्री १०.१.११

श्री १२

श्री १३-१४

श्री १५

श्री १६

श्री १७ कोशेषु भूयिष्ठं प्लाशिः

श्री १८

धृतं प्रोक्षन्ती सुभगा देवान् देवी गमिष्यति ।
पकारम् अह्वये मा हिंसीद् दिवं प्रेहि शतौदने ॥१॥
पितरो द्विविधो ऽन्तरिक्षसदश् च ये ये चमे भूम्या[म्] अधि ।
तेभ्यस् त्वं धृक्च सर्वदा क्षीरं सर्पिर् अथो मधु ॥२॥
यत् ते शिरो ये शृङ्गे यो कर्णो यो च ते अह्वयौ ।
आमिष्ठां दुहतां दाम्ने क्षीरं सर्पिर् अथो मधु ॥३॥
यत् ते मुखं या जिह्वा ये दन्ता ये च ते हनु ।
[आमिष्ठां दुहतां दाम्ने क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥४॥
यत् ते ह्योमा य[द्] धृदयं पुरीकत् सहकण्डिका ।
[आमिष्ठां दुहतां दाम्ने क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥५॥
यत् ते [य]कृद् वे मतले या[न्] आ[न्]नाणि याश् च ते गुदाः ।
[आमिष्ठां दुहतां दाम्ने क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥६॥
यस् ते ग्लाशुर् यो वमिष्णुर् यो [कु]क्षी यश् चोवरम् ।
[आमिष्ठां दुहतां दाम्ने क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥७॥
यत् ते मञ्जा यान् अस्थीनि चन् मांसं चच् च लोहितम् ।

• अग्नि ... शतौदने
... चमे • • •
• तन् दुष् ...
... मञ्जा ... मञ्जा
अहमिष्ठां ...
• • • ये • • • वा ...

• • • दे वतस्ते व • • • गुदा

वत् • पशुर् • वनहृद् वो • वत्त •

श्री १९	[आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥८॥ यौ ते बाहु यौ ते भंसौ ये दोषणी या च ते ककुत् ।
श्री २०	[आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥९॥ ये ते स्कन्धा या प्रीवा याः पृष्टीर् याय च पशोः । [आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥१०॥ ॥का०१॥
१६.१३८	
श्री १०.९.२१	यौ त ऊरु अहीवन्तौ ये भोणी या च ते भसत् । [आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥११॥
श्री २२	यत् ते पुच्छं ये [ते] बाला [य] ऊधो ये च ते स्तनाः । [आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥१२॥
श्री २३	यास् ते जङ्गा याः कुष्ठिका ऋच्छरा ये च ते शफाः । [आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥१३॥
श्री २४	यत् त चर्म शतौदने यानि लोमान् अच्ये । आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु ॥१४॥ अयं ते शुनामिक्षाम् अयं सर्पिर् अथो मधु । अयं ते सर्वकान् दुहां देवि शतौदने ॥१५॥
श्री २५	क्रोडी ते स्तां पुरोडाशाद् आज्येनाभिघारितौ । तौ पक्षौ देवि कृत्वा सा दातारं दिवं वह ॥१६॥
श्री २६	उलूखले मुसले यथ च चर्मणि यो वा शूर्पे तण्डुलः कणः । यं वा वातो मातरिश्वा ममाथाभिश्च टद् धोता सुदुतं कृणोतु ॥१७॥
श्री २७	इमा अपो मधुमतीर् घृतक्षुतो ब्रह्मणा इस्तेषु प्रपृथक् सावयामि । यत्काम इवम् अभिचिञ्चामि वो ऽहं तन् नो [सर्वं सं पद्यतां] अयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥१८॥ ॥का०१॥
१६.१३९	
श्री ९.७.१	प्रजापतिश्च च परमेष्ठी च भृङ्गे इन्द्रश्च शिरो अग्निर् ललाटं [यमः कृकाटम्] ॥१॥
श्री २	सोमो राजा मस्तिष्कस् सत्यं च भूर ऋतं भोत्रे प्राणापानौ नासिके घौर उत्तरहनुः पृथिव्य् अधर[हनुः] ॥२॥
श्री ३	अग्निर् आस्यं विद्युज् जिह्वा मरुतो दन्ताः पवमानः प्राणः ॥३॥
श्री ४	विश्वं वायुस् स्वर्गो लोकः कृष्णं विधरणी विवेप्यः ॥४॥
श्री ५	रेवती[र्] प्रीवाः कृत्तिकास् स्कन्धा चर्मो वहः ॥५॥
श्री ६	इयेनः क्रोडो अन्तरिक्षं पाजस्यम् ॥६॥
श्री ७, ५	{ मित्रश्च च वरुणश्च बालौ त्वष्टा चार्यमा च दोषणी ॥७॥ महादेवो बाहु बृहस्पतिः ककुद् बृहतीः कीकसाः ॥८॥
श्री ८	देवानां पक्षीः पृथ्व्य उपसद् पशोः ॥९॥
श्री ९	ब्रह्म च क्षत्रं च भोणी बलम् ऊरु ॥१०॥
श्री १०	धाता च सविता चाहीवन्तौ जङ्गा गन्धर्वा [भ]त्सरसः कुष्ठिका अदितिश्च शफाः ॥११॥
श्री ११	वेतो इवयं [य]कृन् मथा ऽ इरिमा पितुं ? अतं पुरीतत् ॥१२॥
श्री १२	ध्रुवः कुक्षिर् इरा वनिष्कुः पर्वताः प्लाघायः ॥१३॥
श्री १५	देवजना गुवा मनुष्या [भा]न्नाणश्च अत्रा उदरम् ॥१४॥
श्री १७	इतरजना ऊवप्यं रक्षांसि क्रोहितम् ॥१५॥
श्री १८	क्रोडो बृहती मन्थुर आण्डो प्रजा शेषः ॥१६॥
श्री १९	समुद्रो वस्तिर् नदी सृषी स्तनयित्नुर् ऊधो वर्षस्य पतय[स्] स्तनाः ॥१७॥
श्री २५	विश्वस्यवायुश्चर्मोपचयो रोमाणि नक्षत्राणि रूपम् ॥१८॥
श्री २८	अयं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥१९॥
श्री ३३ ९.६.२.५,७,१०	[ईशानो] भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद् ॥२०॥

...दुष्यं * * * *

वर् * स्कन्धा * * वायु... पर्वतः

* भूत् अग्निं * भुषी ...

* * * वी... वर्णं वद् * * स्तना

... कुष्ठिका इस्तरा * * * शफा

... अग्नि

अहमिक्षार् दुहतां दात्रे...

... अयं *

* * सर्वाकान् दुहां * शतौदने

क्रोडो ते इस्तं * भारते

* * देव... दिव *

... य * * तण्डुलाः कणा

* * * समतापिनः ट्क्...

* आपो * 'घ्नोतु ब्रह्मणा * * आदयामि

वत्कामेभ्यम् * * * *

वर्षे' स्याम पतयो रयीणा

प्रजापतिश्च... इन्द्रश्च सो अग्निश्च क्रोकाटं

सोमो राजा... इतं * * नासिके

* उत्तरा * अन्तः * आधर

* * कृष्णस्यवागो * कृष्णस्यविधि विवेप्यः

... वद्

... अग्नि...

... चा दोषिणी

देवानां पक्षीः पृथ्व्या * परिसवः

... ऊरौ

... इतरश्च शफा

ध्रुवः कुष्ठः इरा वनिष्कुः पर्वताः प्लाघायः

... देवजना ... अत्रा *

क्रोडो... प्रजाः *

* वस्तिन् * भुषी ...

विश्वस्यवायुश्चर्मोपचयो रोमाणि नक्षत्राणि रूपम्...

* पर्वे ...

श्री २०
श्री २१
श्री २२
श्री २३
श्री २४
श्री २५
श्री २६

इन्द्रं प्राक् तिष्ठन् दक्षिणा तिष्ठन् यमः ॥२१॥
प्रत्यक् तिष्ठन् घालोदक् तिष्ठन् सविता ॥२२॥
तृणानि प्राप्तस् सोमो राजा ॥२३॥
आवृत्त आनम् ईक्षमाणो मित्रावदणौ ॥२४॥
युज्यमानो वैश्वानरो युक् प्रजापतिर् विमुक्तस् सर्वम् ॥२५॥
एतव वै विश्वरूपम् ॥२६॥
उपैत रूपवन्तः पशवस् तिष्ठन्ति य एवं वेद ॥२७॥ ॥का०४॥ ॥अनु०२०॥

१६.१४०

श्री १२.५.१-४

भ्रमेण तपसा सृष्टा ब्रह्मणा विस्र ऋते भिता ॥१॥
सत्येनावृता भिया प्रावृता यशसा परिवृता ॥२॥
स्वधया परिदिता भद्रया पर्युहा दीक्षया गुता यज्ञे प्रतिष्ठिता लोको
निधनम् ॥३॥
छन्दांसि रूपम् अङ्गिरसस् संतापा ब्रह्म पदवायं ब्राह्मणो अधिपतिः ॥४॥
ताम् आददानस्य ब्रह्मगर्भी जिनतो ब्राह्मणं क्षत्रियस्य ॥५॥
अप कामतु स्रुता वीर्यं पुण्या लक्ष्मीः ॥६॥ ॥का०१॥

१६.१४१

श्री १२.५.७-११

ओजश् च तेजश् च सहश् च बलं च वाक् चेन्द्रियं च भीश् च
धर्मश् च ॥१॥
ब्रह्म च क्षत्रं च राष्ट्रं च विशश् च त्विषिश् च यशश् च वर्धश् च
द्रविणं च ॥२॥
आयुश् च [रूपं च नाम च कीर्तिश् च प्राणश् चापानश् च बभ्रुश् च]
भोगं च ॥३॥
[पयश् च रसश् चान्नं चाजायं च ऋतं च सत्यं चेष्टं च पूर्तं च प्रजा च
पशवश् च] ॥४॥
तानि सर्वाण्य अप कामन्ति [ब्रह्मगर्भीम् आददानस्य जिनतो ब्राह्मणं]
क्षत्रियस्य ॥५॥ ॥का०२॥

१६.१४२

श्री १२.५.१२ कृत्वजम्
श्री १३
श्री १४
श्री १५
श्री १६
श्री १९
श्री १८, १९, २०
श्री २१, २०

ब्रह्मगव्यं अघविषा कृत्या पूर्याण्यज ? आवृता ॥१॥
सर्वाण्य अस्यां घोराणि सर्वे च मृत्यवः ॥२॥
सर्वे पुरुषबधाः ॥३॥
सा ब्रह्मज्यं ब्रह्मगव्यं भानीयमाना मृत्योः पृथ्वी च आ घति ॥४॥
मेनिश् शतबधा हि सा ब्रह्मज्यस्य क्षितिर् हि सा ॥५॥
महादेवो नापेक्षमाणा ॥६॥
वज्रो धावन्ती हेतिश् शफा[नू] निरुहन्ती धुरपविर् ईक्षमाणा ॥७॥
मृत्युर् हि कृष्णवती वाप्यमानानु स्फूर्जयति ब्रह्मगर्भी ब्रह्मज्यम् ॥८॥
॥का०३॥

१६.१४३

श्री १२.५.२१-२७

उग्रो देवः पुच्छं पर्यस्यन्ती ॥१॥
सर्वज्यानिः कर्णो वरीवर्जयन्ती राजयक्ष्मो मेहन्ती ॥२॥
मेनिर् दुष्प्रमाणा शीर्षकिर् दुग्धा ॥३॥
सेदिर् उपतिष्ठन्ती मिथोयोधः परामृष्टा ॥४॥
शरण्या मुक्तेऽपिनङ्गमान ऋतिर् इन्धमाणा ॥५॥
पृथा हिताघविषा व्यथन्ती तमो निपतिता ॥६॥
अनुगच्छन्ती प्राणात् उप वासयति ब्रह्मगर्भी ब्रह्मज्यस्य ॥७॥ ॥का०४॥

इन्द्रं प्राक् तिष्ठन्...
प्रत्ये • घालोदं...
तृणान्...
वृतामन्ः ईक्षमाणो वस्त्रो
• • वोरूपम्
• रूपवन्तः • तिष्ठन्ति वं एवं वेद

• • • • विजृम्भे भुता

... क्षीयन्ता • • • •

• आदधानस्य गभी जिनतो • •
... पुण्य •

• • • • • विशिश्...

• अघविषा

• • • नाभियमाना • पृथ्वी दिति
मेनिश् • • • • धुरं य सा
• नापेक्षमाणा
• धावन्ति • • • • मृत्युवती दुग्धवत् •
• अरुहन्ती वाप्यमानान • • ब्रह्मज्यस्य• भ्वाभिर् कर्णैर विरीवर्जयन्ती • हिमन्ती
मुनिर्...
मेदिर्...
दृग्धा • पिनीयमानो कर्णुर् इन्धमाणा
युग्म हिताघविषा व्यथन्ती तमो निपतिता
... ब्रह्मज्यम्

१६.१४४

वैरं विकृत्यमाना पौत्राद्यं विभाज्यमाना ॥१॥
 देवदेतिर् द्वियमाणामतिर्.हिता निर्ऋतिर् निहिता ॥२॥
 पाप्मा निधीयमाना पाकृष्यम् अर्वाधीयमाना ॥३॥
 धर्मं परिधीयमाना वैश्वानरं परिहिता ॥४॥
 विषं प्रयस्यन्ती तक्षमा प्रयस्ता ॥५॥
 मूलवर्द्धिणी पर्याक्रियमाणा सेवकमयज्ञा ? गन्धेन ॥६॥
 अद्यं पच्यमाना परामृतिर् उपहृता ॥७॥
 शार्बं कुडं पिद्यमाना शिमिवा विधिता ॥८॥
 अर्वातिर् अद्यमाना निर्ऋतिर् अशिता ॥९॥
 अशिता लोकाश् चिन्ति ब्रह्मचारी ब्रह्मज्यम् अस्मान् वामुष्माश्
 च ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१४५

तस्या [भा]हननं कृत्या मेनिर् भाशसनं बलगाहनम् ऊच्यम् ॥१॥
 अस्वगता मलिन्वता ? ॥२॥
 [अ]ग्निं कृष्याद् भूत्वा ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यं प्रविश्याति ॥३॥
 सर्वास्याज्ञा मूलानि वृञ्चति ॥४॥
 छिनत्स्व अस्य पितृबन्धु परा भावयतु मातृबन्धु ॥५॥
 विषाहान् क्वातीन् सर्वान् अपि क्षापयतु ब्रह्मगवी क्षत्रियस्यापुनर्दीय-
 माना ॥६॥
 अवास्तुम् पनम् अस्वगम् अप्रजसं करोत्य् अपरापरणो भवतु क्षीयते ॥७॥
 य एवं विवृषो ब्राह्मणस्य क्षत्रियो गाम् आवृत्ते ॥८॥
 क्षिप्रं वै तस्याहनने वृञ्चां कुर्वत पेलबम् ॥९॥
 [क्षिप्रं वै] तस्यावहनं परि नृत्यन्ति केशिणीः ।
 आप्रानां पाणिनोरसि कुर्वाणां पापम् पेलबम् ॥१०॥
 [क्षिप्रं वै] तस्य वास्तुषु गहनं कुर्वते ऽपि वृकाः ॥११॥
 क्षिप्रं वै तस्य पृच्छन्ति यत् तद् आसीद् इदं नु ताद् [इति] ॥१२॥ ॥का०६॥

१६.१४६

छिन्द्य आ छिन्दि प्र छिन्द्य अपि क्षापयक्षापय ॥१॥
 आदवानम् आङ्गिरसि ब्रह्मज्यम् अति वासय ॥२॥
 वैश्वदेवी इ उच्यसे कृत्या पूषजाम् आवृता ॥३॥
 मोषन्ती समोषन्ती ब्रह्मणो वञ्च[ः] ॥४॥
 धुरपविर् मृत्युर् भूत्वा वि धाव त्वम् ॥५॥
 आ दत्से जिनतां वर्ष इदं पूर्णं चाशिषः ॥६॥
 आदाय जीतं जीताय लोके अमुष्मिन् प्र यच्छसि ॥७॥
 मेनिश् शरण्या भवाद्याद् अघविषा भव ॥८॥
 त्वया प्रवृक्ते रजितम् अग्निर् दहतु दुष्कृतम् ॥९॥
 वैवपीयुम् अराधसम् ॥१०॥
 वृक्ष प्र वृक्ष छिन्द्य अधिप्रच्छिन्दि कृन्तापि कृन्त पिशा प्र पिशा ॥११॥
 मोष सत् मोष दह प्र दह ब्रह्मज्यं देव्य् अघ्न्य भा मूलाद् अनुसंवह ॥१२॥
 ॥का०७॥

१६.१४७

यत् ते शीर्षणि दीर्घान्यं क्वचवे ? केशेषु निहितं कलाटे ।
 अद्यं तद् विश्वमेवजो अपामार्गो ऽप लुप्यतु ॥१॥
 यत् ते भ्रुवोर् दीर्घान्यं वाच्य् ओह्ययोः ।

... पौत्राद्यं विभज्यमानान्
 देवदेतु जनकमानामतिर्...
 ... पापं अर्वाधीयमाना
 * पर्वधीयमाना * पर्वहिता
 * प्रयस्यन्ती * प्रयस्तान्
 * पर्वकीयमाना ...
 ... उपरिताद्यं
 सर्वाः कृषः पिद्यमाना समिता पिद्यता
 आतिर् अद्यमाना वेकतु अशिता
 सितो लोकाश्...

... ऊच्यम्
 अस्वगता *
 * कृष्याद्... प्रविश्याति
 सर्वास्याज्ञा * वृञ्चति
 छिन्नतु स्व बन्धुः * भवतु *
 विषाति क्वाती सर्वम्...
 * वास्तुम् * * अप्रजसम् * * परिणो * *

... कुर्वते लबम्
 आप्रानाणा पाणिनोरस...
 ... प वृषाद्
 * * * पतद् आसीदतं नु वा

* * * विच्छवप *
 * आङ्गिरसि... दासयः
 * प् उच्यसे...
 धुरपविरि * * विभावसुः
 * दत्से जिनतां वर्ष * * चाशिषा
 ... यच्छसि
 मेन कृष्या भवाद्याद् अघविषा *
 तथा प्रवृक्ते रजितम्...
 वैवपीयुम् अराधसम्
 वृक्ष * वृक्ष... कृन्तापि कृन्त * * *
 ... तेष्व अघ्नया * * * *

* * शीर्षणि * सके...

* * भ्रुवोर्...

[अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥२॥
 यत् ते वस्तु दीर्भाग्यं जिह्वायां बुबुके हितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥३॥
 यत् ते हन्वोर् दीर्भाग्यं कण्ठे ह्योमसु विष्टितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥४॥
 यत् ते स्कन्धेषु ग्रीवासु दीर्भाग्यं कीकसास्व् अनुक्ये ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥५॥
 यत् ते हन्वोर् दीर्भाग्यम् अंसयोर् उपपक्षयोः ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥६॥
 यत् ते बाह्वोर् दीर्भाग्यम् अरत्न्योः कस्तुषीर् अनु ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥७॥
 यत् ते हस्तयोर् दीर्भाग्यं पाणयोर् अङ्गुलीर् अनु ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥८॥ ॥का'८॥

१६.१४८

यत् ते पृष्ठेषु दीर्भाग्यं जघने स्फिजोर् हितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥१॥
 यत् त उरसि दीर्भाग्यं पार्श्वयोस् स्तनयोर् हितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥२॥
 यत् ते हृदये दीर्भाग्यं नाभ्यां वक्षणा [अ]नु ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥३॥
 यत् ते प्रियन्ति ? दीर्भाग्यं यद् वा यकनि वृक्षयोः ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥४॥
 यत् ते असदि दीर्भाग्यं यद् वा वशुक ? मुष्कयोः ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥५॥
 यत् ते बसति ? दीर्भाग्यम् ऊर्ध्वोर् जानुनोर् हितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥६॥
 यत् ते गुदास्व् अन्त्रेषु दीर्भाग्यम् उपरे हितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥७॥
 यत् ते वस्त्रेषु दीर्भाग्यं वनिष्ठौ प्लाशाद् आहितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥८॥
 यत् ते श्रोत्रयोर् दीर्भाग्यम् अक्ष्णात्पयोर् ? हितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥९॥
 यत् ते जङ्घयोर् दीर्भाग्यं स्थूरयोः पार्श्वयोर् हितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥१०॥ ॥का'९॥

१६.१४९

यत् ते गुल्फयोर् दीर्भाग्यं पादयोर् अङ्गुलीर् अनु ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥१॥
 यत् ते किं चिद् दीर्भाग्यम् अङ्गेष्वङ्गेषु प्रतिष्ठितं यद् वा कोमसु
 विष्टितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥२॥
 यत् ते ऽक्षेषु दीर्भाग्यं प्राह्वयाम् ? अक्षिरेवने ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥३॥
 यत् ते पार्श्वे दीर्भाग्यं मांसे ऽक्षिषु मज्जसु ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥४॥
 यत् ते पशुषु दीर्भाग्यं कृप्याम् उपरे हितम् ।
 [अयं तद् विश्वभेषजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥५॥

... उबुके

* * अहोर् ...

... भेषासु * कीकसासु नुक्ये

* * अहोर् ...

* * * * वमरत्नयोः * * *

... वृक्षयोः

... मुष्कयोः

... वनिष्ठौ * *

... पार्श्वयोर् *

...। वर... अनु (विशक्तिः)

... अङ्गभेषु...

... अक्षि रेवने

* * पाणि ...

... उच्यते * । पाद ते ... चिद्व (विशक्तिः)

या ते ऽलक्ष्मीर् भूणहत्याधो या ते अपश्रुता ।
 [अयं तद् विद्वमेवजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥६॥
 या ते का च पापी लक्ष्मीर् अथो या ते अपश्यता ? ।
 [अयं तद् विद्वमेवजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥७॥
 यत् ते ऽवहं पितृवधम् अथो या ते अपश्रुता ।
 अयं तद् विद्वमेवजो [अ]पामार्गो ऽप लुम्पतु ॥८॥
 कण्ठलङ्घं ; महिमाप्तिं पूर्णं ? देवेभ्यः किद्विषयं यद् बभूव ।
 इमास् तद् आपः प्र बहन्तु रिप्रं पुनातु मा शतधारं पवित्रम् ॥९॥
 आदि रिप्रं शमलं च सर्वे कृष्णे बेले सावयित्वा पापम् ।
 हित्वावर्तिं निर्कृतिं मृत्युपाशान् सूर्य्योतिर् अभ्य एष्य अग्निम् ॥१०॥
 यावन्तो ? [अ]स्मान् महत्सु समुद्रान् मुच्यमानो भंहसः पाप्मनश् च ।
 पुनर् मनः पुनर् आयुर् न आगन् मा मा वभन् पणयो यातुधानाः ॥११॥
 अब रिप्रम् अनुष्माङ् ? अशस्तिम् अप्य आत्मनः ।
 वर्षं मा धीयतां मयि तेज [आ] धीयतां मयि ।
 प्राणापानी मा मा हासिहं सर्वम् आयुर् अशीश्र ॥१२॥ ॥का०१०॥ ॥अनु०२१॥

१६.१५०

ब्रह्म ज्ञानं [प्रथमं पुरस्ताद् वि सीमतसु सुदुबो वेन भावः ।
 [स पुण्या उपमा अस्य विष्टासु सतश् च योनिम् असतश् च वि वः] ॥१॥
 ब्रह्म आजद् उद् अगाद् अन्तरिक्षं दिवं च ब्रह्मावाधूष्टामृतेन मृत्युम् ।
 ब्रह्मोपब्रह्मा सुकृतस्य साक्षाद् ब्रह्मास्मद् अप हन्तु शमलं तमश् च ॥२॥
 प्रतीचीर् आयता[स्] स्थिता वितता[ः] पश्यामहि समुद्रे सूर्ययाहितासु
 सुराणाम् अस्मे ॥३॥
 हरिस् सुपर्णो दिवम् आरुहो अर्षिषा ये त्वा विप्सन्ति दिवम् उत्पतन्तम् ।
 अब तान् अहि [ह]रसा जातवेदसु ऽविभ्यद् उग्रो अर्षिषा दिवम् आ रोह
 सूर्य ॥४॥
 भयोजाळा [अ]सुरा मायिनो भयस्मयैः पाशीर् अङ्गिनो ये चरन्ति ।
 तासु ते रन्ध्रयामि हरसा जातवेदसु सहस्रशुद्धिसु सपत्नान् प्रमृणन् याहि
 वज्रः ॥५॥
 देवानाम् अधिपा एतु धर्मं क्रतेन आ[जन्] अमृतं वि वष्टे ।
 हिरण्यवर्णो नभसो देव सूर्यो धर्मो आजन् दिवो ऽस्तान् पर्य ए[चि]
 विद्वतः ॥६॥
 वि द्योतन्ते विद्युतो अग्निजिह्वा हिरण्यवर्णा [अ]मृता [अ]न्वद् अन्तसु
 समुद्रे ।
 रुद्रस्य क्षिपणोस् स्तनयिहोर् विद्यु[त्] तस्य वैश्वानरस्य हेतिः परि णो
 वृणक्तु ॥७॥
 विद्युता आजन् इदं यात् अग्निर् व्याघ्रा [अ]न्वुषदो यत्र भीमा[ः] ।
 विष्णोः क्रमैस् स्तनयन् एति रुद्रो नुवन् शशून् विमृषो बाधमानो
 असपत्नाः प्रविशो मे भवन्तु ॥८॥
 अपो वसानसु समैत्य अन्तरिक्षं दिवं च समिद्धो अग्निर् दिव्यसु तपो
 ऽधात् ।
 वैश्वानरश् शमयश् चीतकरे अवां सुपर्णो दिव एतु वृष्टे ॥९॥
 वैश्वानरसु समुद्रे पर्य एति शुक्रो धर्मो आजन् तेजसा रोचमानः ।
 नुवन् शशून् प्रवहन् मे सपत्नान् आवित्यो याम् अभ्य अरुहद्
 विपश्चित् ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१५१

वैश्वानरसु समैत्य अन्तरिक्षं दिवं च समिद्धो ऽग्निर् दिव्यसु तपो ऽधात् ।
 शिष्यन्त ? अस्मा [अ]ग्निं पुष्पन्ति सोम क्रतेन आजन् अमृतं वस्ते
 तर्हि ॥१॥

... भूणहत्याम् अथो * * *

... लक्ष्मीं पथो * * * ह्यतिता

... यत् ते अपश्रुता

... अब *

कण्ठलङ्घं...

... मासु सतधारे *

हित्वावर्ति ...

* * * आशुन् नृ... धानाम्

* मिप्रम् * अशस्तुन्...

वर्षाधीयताम्... धीयतां *

} ब्रह्मा ज्ञानम् इत्य एका

... ब्रह्मावाधूष्टा अमृतेना *

* * * मकारिभ्यः * * * तपसु *

* * * रथत * पश्यामही * सूर्ययाहिता

* * * आरुहोर् * * * व... उत्पतन्ताम्

... विष्णुम् ...

* * * मावनो अवस्ते पाक्षेर्...

* * * रन्ध्रयामि हरसा... प्रमृणन् *

* आदिवा वेतु * * * त्वा अमृतं * * *

* * * सूर्य...न्तो * * *

* क्षणो मनविशो...

* मम इदं ...

* * * तवचन् वेति * सुरां सतुम् ...

समलः प्रतिशो * *

* * * ममैत्य... दिव्याम् *

... दिव्य * *

अशुरोस् कृतुन् * * * ध्यान् * *

विपश्चित्

वैश्वानर स्वैनं न्तरिक्षं... तमो जसु

मिष्यन्तु... आगन् * *

अहि

अ १.११४.२ वी ११.१७.२

वेदान्तस्ये १४.१

वे २५.१२.५

श्री १०.८.१३.१

श्री १०.८.१४

श्री १०.७.१४.१ श्री १०.८.२०

वे १४.१

वे १४.१

वे १०.१०.२

श्री ११.५.१

रज्यते नीलयते शीतकरे तन्वाद् अस्य भीमे ।
 रूपाण्य एति बहुधा वसानो प्रहा[न] कृष्वानस् तन्व[×] पराधे ॥२॥
 पञ्चारे चक्रे परिर्बतमाने तस्मिन् आ तस्थुर् भुवनानि विद्वा ।
 तस्य नास्त् तप्यते भूरिभारस् सनाद् एष न क्षिचते सनाभिः ॥३॥
 पञ्चमिस् तप्तस् तपत् पष एतत् सहस्रचामान्य अधि तिष्ठस्य एतम् ।
 सप्त त्वा सूर्य हरितो वहन्ति ब्रह्मणादित्य त्रिबुता सवने ॥४॥
 वि द्योतते द्योतत आ द्योतते चाप्स्व अन्तर अन्ततो घर्मे उद्यन् ।
 इन्ता वृत्रस्य हरिताम् अनीकम् अनाधुहास् तन्वस् सूर्यस्य ॥५॥
 घर्मे× पञ्चाद् उत घर्मे× पुरस्ताद् अयोदंष्ट्राय द्विषतो ऽपि वध्मः ।
 वैश्वानरश् च शीतकरे वसानस् सपज्ञान् मे द्विषतो इन्तु सर्वान् ॥६॥
 ऋत्[न] ऋतुभिश् शमयति [ब्रह्मणैकधीरो घर्मेश् शुचानस् समिधा
 समिधः ।

[ब्रह्म त्वा तपति] ब्रह्मणा तेजसा च ॥७॥
 ब्रह्म ज्ञानं प्रथमं समारभे तज् जायमानं न चिन्त्ये न तद् विदे ।
 त[द्] रोहमाणं ऽ वितर्यो ह ततस्यं भाष्या तता विततास् ततातता ? ॥८॥
 अमस्यजा नस् स्वराज्यभारो रथि ज्ञान स्वजासु भर्ता ।
 प्रजापति× प्रजाभिस् संविदानस् त्रीणि ज्योतीषि दधते चापाकः ॥९॥
 प्रजापतिश् चरति गर्भे अन्तस् स्वजायमानो बहुधा वि जायते ।
 तस्य पद्मं अभि पश्यन्ति वेधसस् तस्मिन् आर्पिता भुवनानि
 विद्वा ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१५२

यस्मिन् देवा× पितरो मनुष्या[श् चा]रा नामाद् इव श्रिताः ।
 अयां त्वा पुष्यं पूष्णामि यत्र तन् मायया हितम् ॥१॥
 यत्रायां पुष्यं निहितं मायाभिर् हितं शुद्धा न ।
 यो वै तद् विद्यात् प्रत्यक्षं स विद्याद् ब्राह्मणं महत् ॥२॥
 मणिसु तु सुप्ते निहितस् स्वर्यव् ऊर्ध्वे[स्] क्षियं विशतु प्रजान् ।
 स पुमान् पुंसो जनयन् ऽ ततेन सर्वाम् अदस्तां अश्नु सद्येव ? ॥३॥
 सर्वा रात्रिं सम् भोषत् आदित्यो जातवेदसा ।
 भ्रौर अधि दिवम् आरोहम् आयुषा स पुनातु मां वर्धसा सं सृजतु
 माम् ॥४॥

घर्मेस् साहस्रस् समिधा समिधो ऽसपत्ना× प्रदिशो मे भवन्तु ।
 सपज्ञान् सर्वान् मे सूर्यो इन्तु वैश्वानरो हरिः[ः] ।
 घर्मेस् तप्त× प्र वहतु आदृष्यान् द्विषतो वृषा ॥५॥
 उद्यन् मे शुक्र आदित्यो विमृषो वक्षि सूर्ये[ः] ।
 वैश्वानर× प्र वहतु आदृष्यान् द्विषतो मम ॥६॥
 आदृस्ताथ ? शम्भु आदित्य विमृषो इम्मि रक्षत्या ।
 शुक्रं सुवर्णं हरिं ब्रह्म आजिष्ठं ज्योतिर् दिवम् आ ततान ॥७॥
 हरिस् सुवर्णस् सृजन् अमर्यकरो हिरण्यवर्णो दुरिता पाशु ? ।
 सपज्ञान् सर्वान् मे सूर्यो इन्तु वैश्वानरो वृहन् ॥८॥
 महास्तम् अर्थे परिकल्पितम् अहोरात्रे विततश् शुक्र उद्यन् ।
 सपज्ञान् सर्वान् मे सूर्यो इन्तु वैश्वानरो वृहन् ॥९॥
 उद्यन् अद्य मित्रमह[स्] सपज्ञान् मे भव जहि ।
 [दिव एतान् रश्मिभिस् सह खचीणां तमसा वधीस् ते यन्त् अधमं
 तमः] ॥१०॥

तेजस् तपोसि मुक्ततो विमर्ष्यं ज्ञानम् भूतं महसि प्रतिष्ठाम् ।
 पर्युहमाणश् अथ तेषु सर्वतो अमोर्षं सत्यं यथा उद्यतं ते ॥११॥ ॥का०१॥

१६.१५३

ब्रह्मचारीर्णश् चरति रोहसी उभे अस्मिन् देवास् शुभनक्षो भवन्तु ।

• नेत्रत स्वीतकरी तन्वो • •
 ... कृष्वानस् • •
 • • परिर्बतमाने तस्मिन्...
 • नक्षत्र... तनाद् • नक्ष्र विद्यते सनाभिः
 • तपुत तपु...
 • • • नहन्ति ब्रह्मणदित्यश् • छद्मने
 • • • द्योतता व द्योततेर् अस्त् • • घर्मे दुग्धम्
 ... अनादिद्या तेनस् •
 ... अयदीष्टय • • नधम
 • • सबाधीतकरे...
 • निर्वन्तुभिश् •

... त्वज् • • विभे • • •

अमस्यजा • स्वराज्यभार • ज्ञानस् स्वजह •
 ... तपाते चपाकः
 • चरति ...
 • • • वेदसस्...

• देवान्... स्वतः
 अपन्... तं पाया •
 यत्रायं • • मायाति हतं • र
 • • तत्...
 • • स्यो निहतस्...

• रात्रियं सधोषित्वादित्यो •
 ... पुनन्तु मां • • सनाद्

• सहस्र समिधास् • सपज्ञः...
 ... सूर्य...
 • तपुत्... वृका
 • • शुक्रादित्यो...

• सृजन्...
 • • • भाजसं...
 • • सृजन् मर्करो...
 • • • सूर्यं ऐध • • वृहन्
 यदन्वम् • • सतेस् • • शुक्र उद्यन्
 ... सूर्य एध • • वृहन्

उद्यन् अद्य मित्रमह एत् पदा

तेजास् तपोसि • विमर्ष्यं... प्रतिष्ठाम्

ब्रह्मचारीर्णश् • • • वरिभियन्...

श्री १

स दाधार पृथिवीं धाम् उतामूं स आचार्यं तपसा विभर्ति ॥१॥
 आचार्यं उपनयमानो ब्रह्मचारिणं कृणुते गर्भम् अन्तः ।
 तं रात्रीस् तिष्ठ उदरे विभर्ति तं जातं ब्रह्मम् अभिसंयन्तु देवाः ॥२॥
 ब्रह्मचारिणं पितरो मनुष्या देवजना गन्धर्वा अनुसंयन्तु सर्वे ।
 त्रयस्त्रिंशत् त्रिंशताश्च पदसहस्रास्त सर्वाश्च स देवांस तपसा विभर्ति ॥३॥
 [इ]यं समिध् पृथिवी यो[इ] द्वितीयोत्पत्तिश्च समिधा पूजाति ।
 ब्रह्मचारी समिधा मेकलायी अमेण लोकांस तपसा विभर्ति ॥४॥
 पूर्वो जातो ब्रह्मणो ब्रह्मचारी धर्मं वसानस् तपसोद् अतिष्ठत् ।
 तस्माद् जातं ब्राह्मणं ब्रह्म ज्येष्ठं देवाश्च च सर्वे भ्रमतेन साकम् ॥५॥
 ब्रह्मचार्यं [पति] समिधा समिद्धः कार्णं वसानो दीक्षितो दीर्घमशुः ।
 स सद्य पति पूर्वाद् अपरं समुद्रं लोकान् संसद्य मुहुर् आचरिक्त् ॥६॥
 ब्रह्मचारी जनयन् ब्रह्मापो लोकं प्रजापति परमेष्ठिनं विराजम् ।
 गर्भो भूत्वाभूतस्य योनाद् इन्द्रो भूत्वासुरांस ततर्ह ॥७॥
 इमां भूमिं पृथिवीं ब्रह्मचारी भिक्षाम् [अ] जभार प्रथमो दिवं च ।
 ते ब्रह्म कृत्वा समिधाद् उपास्ते तयोद् भार्यताः भुवनानि विश्वा ॥८॥
 आचार्यस् ततश्च नभसी उभे [इमे] दुर्वी गभीरे पृथिवीं दिवं च ।
 ते ब्रह्मचारी तपसाभि रक्षतु तयोद् देवास् सदमादं मदन्ति ॥९॥
 अर्वाग्र अन्यो परो अन्यो गुहा [निधी] निहितौ ब्राह्मणस्य ।
 तौ ब्रह्मचारी तपसाभि रक्षतु तत् केवलं कृणुते ब्रह्म विद्वान् ॥१०॥

॥का०५॥

१६.१५४

श्री ११.५.११

अर्वाग्र अन्यो दिवस् पृष्ठाद् इतो ऽन्यो पृथिव्या [अ]ग्नी समेतो नभसी
 अन्तरेमे ।
 तयो[श] अयन्ते रश्मयो अधि वृहास् तान् आ तिष्ठतु तपसा ब्रह्मचारी ॥१॥
 अभिक्रन्दन् मरणश्च शितिको वृहद् रूपो अनु भूमौ जभार ।
 ब्रह्मचारी सिञ्चतु सानौ रेतः पृथिव्यां तेन जीवन्ति प्रदिशश्च
 चतस्रः ॥२॥
 पर्जन्यो मृत्युद् वरुणस् सोम भोवधयः पयः ।
 जीमूता [अ]सन् सत्वानस् तैर् इवं स्वर् आभरम् ॥३॥
 अग्नी सूर्यं चन्द्रमसि मातरिष्वन् ब्रह्मचार्यं अन्तु समिधम् आ दधाति ।
 तेषाम् अर्वाग्रि पृथग् अन्नं अन्तस् तेषाम् आज्यं पुरुषो वर्षम् अश्वा[ः] ॥४॥
 अमा घृतं कृणुते केवलम् आचार्यो भूत्वा वरुणो [य]द्यद् ऐच्छत्
 प्रजापती ।
 स ब्रह्मचारी [प्रायच्छत् स्वान् मित्रो अन्य आत्मनः ॥५॥
 [आचार्यो ब्रह्मचारी] ब्रह्मचारी प्रजापतिः ।
 प्रजापतिर् वि राजति विराद् इन्द्रो ऽभवद् वशी ॥६॥
 ब्रह्मचर्येण तपसा राजा राष्ट्रं वि रक्षति ।
 आचार्यो ब्रह्मचर्येण ब्रह्मचारिणम् इच्छते ॥७॥
 ब्रह्मचर्येण कन्या युवानं विन्दते पतिम् ।
 अनवधानं ब्रह्मचर्येणाश्वो घासं जिहीर्षति ॥८॥
 ब्रह्मचर्येण तपसा देवा मृत्युम् उपाजयन् ।
 इन्द्रो ह ब्रह्मचर्येणामृतं स्वर् आभरत् ॥९॥
 भोवधयो भूतभयम् अहोरात्रे वनस्पतयः ।
 संवत्सरस् सह क्रतुमिस् ते जाता ब्रह्मचारिणः ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१५५

श्री ११.५.११

पार्थिवा दिव्याः पशव आरण्या प्राग्याश्च च ये ।
 अपसा[ः] पक्षिणश्च च ये ते जाता ब्रह्मचारिणः ॥१॥

सम ० ० ० ० साचार्यं वपसा ०
 ० वपनेवानो ...
 १० ० ० ० ० ० त्वं ० विष्णुर् अभीसीयन्तु देवः
 ... देवाजना गन्धर्वाणामन्तु ०
 नवस्त्रिंशतं त्रिंशतां ० सहस्राण् ...
 ... समिधा पूजाति
 ... । भी अमेण लोकांस तपसा विभर्ति
 भी पूर्वो... तपसो वि तिष्ठत्

ब्रह्मचारी... कार्णं ० ० ०
 ० सवेदं पूर्वाद् ० ० लोकां संसत्यसि हरा
 ... लोकां प्रजापती ० निराजद् [अ]रिक्त्
 ० ० योनाम् ० भूत्वासुरांस ततर्ह
 ... चभार प्रथमो ० ०
 त ० ० समिधासमिधा उपास्त उतयोर् अपिता ०
 ० तदश्च ...
 तो ...
 ० ० परान्भो ० निहतौ ब्रह्मणस्व
 ... निधान्

... समवतो ०

० अयन्ते ० अति ० स्तान् ..
 ० इरण्स् छतिगो ० ० न भोनो ०
 ० ० सानो ...

० सं ० ० अरां ० ०

अष्टौ ... दधाति
 ० ऋत्विषि मति गर्भान् उन्तस् ० ० ० वर्षम् ०
 आमा दिवं... वर्षणो ० येःस

० ० ० विराद् ० भरद् ०

... रक्षते

... इच्छति

... विक्रते ०

अनवधानं ब्रह्मचर्येणाश्वो ० अहिरवति

... उपाजयम्

० भूताभयम् ...

संवत्सरस्व हतुमिस् ० ० ब्रह्मचारिणा

... चारिणा

श्री २२

श्री २४.१

श्री २६.४

श्री मा १.२.७ श्री २१.१

श्री २४.४, २५

श्री २६.१

पृथक् सर्वे प्राजापत्या[*] प्राणां आत्मसु विभ्रति ।
 सर्वास्त तान् ब्रह्म रक्षति ब्रह्मचारिण्य आशुतम् ॥२॥
 ब्रह्मचारी ब्रह्म आजद् विभर्त्य अस्मिन् देवा अधि विद्ये समोताः ।
 स ज्ञातो बहु* पित्रल* पृथिव्यां बहु रोचते ॥३॥
 देवानाम् एतत् पुण्यतम् अनभ्याकृष्टं चरति रोचमानम् ।
 तस्मिन् सर्वे पदावस्त तत्र यज्ञस्त तस्मिन् अक्षं सह देवताभिः ॥४॥
 प्राजापानो जनयन् आद् व्यानं बहुयुं भोजं जनयन् ब्रह्म मेधाम् ।
 वाचं भेषां यशो ऽस्मासु धेह्य् अयो रेतो लोहितम् उदरम् ॥५॥
 तानि कल्पद् ब्रह्मचारी सलिलस्य पृष्ठे तपो ऽतिष्ठत् तप्यमानस्त
 समुद्रे ॥६॥ ॥का०६॥ ॥अनु०२२॥

॥ इत्यथर्ववेदे वैष्णवसंहितायां षोडशः काण्डस्य समाप्तः ॥

१७.२

श्री २२.२.२

श्री २

श्री १

श्री ४.४

श्री ५.१

श्री १.४

श्री ४.१

श्री ५.४

श्री ६

श्री ९

श्री ७

श्री ८

श्री २०.१

श्री २२.२.२०१-२९

सत्यं ब्रह्म ज्ञातम् उग्रं वीक्षा तपो ब्रह्म यज्ञ[*] पृथिवीं धारयन्ति ।

सा नो भूतस्य भव्यस्य पत्न्य [उदं] लोकं पृथिवी न* कृणोतु ॥१॥
 असंवाचं बध्यतो मानवेषु यस्या उद्वत* प्रवतस्त समं बहु ।
 नामावीर्या ओषधीर् या विभर्ति पृथिवी न* प्रधतां राध्यतां नः ॥२॥
 यस्यां समुद्र उत सिन्धुर् आपो यस्यां देवा [अ]मृतम् अन्वविन्दन् ।
 या विभर्ति बहुधा प्राणद् एजत् सा नो भूमिर् गोष् अश्वेषु पिन्धे ?
 कृणोतु ॥३॥
 यस्यां पूर्वे पूर्वजना विश्वकिरे यस्यां देवा असुरान् अभ्यवर्तयन् ।
 यस्याम् इदं जीवति ? विश्वम् एजत् सा नो भूमि* पूर्वपेये दधातु ॥४॥
 यस्यां अतस्य* प्रविश* पृथिव्यां यस्याम् अक्षं कृष्टयस्त संवभूतुः ।
 गवाम् अश्वानां वयसश्च च विष्ठा अगं वर्ष* पृथिवी नो दधातु ॥५॥
 विश्वंभरा वसुधानी प्रतिष्ठा हिरण्यवक्षा जगतो निवेशनी ।
 वैश्वानरं विभ्रती भूमिर् अग्निम् इन्द्रश्चक्रमा द्रविणे नो दधातु ॥६॥
 यस्याम् आप* परिवारास्त समानीर् अहोरात्रे अ[प्र]माद् क्षरन्ति ।
 सा नो भूमिर् भूरिधारा पयो बुद्धाम् अयो उक्षतु वर्षसा ॥७॥
 यां रक्षन्त् [अ]स्वप्ना विश्वकर्मा देवा भूमिं पृथिवीम् अप्रमादम् ।
 सा नो मधु मियं बुद्धाम् अयो उक्षतु वर्षसा ॥८॥
 याणवे अधि सलिलस्य* अग्र आसीद् यां मायाभिर् अन्वचरन् मनीषिणः ।
 यस्या हृदयं परमे स्योमन् सत्येनाकृतम् [अ]मृतं पृथिव्याः ।
 सा नो भूमिस्त त्विषिं बलं राष्ट्रं दधात्समे ॥९॥
 याम् अश्विनाद् अमितातां विष्णुर् यस्यां विश्वक्रमे ॥१०॥ ॥का०१॥

१७.२

इन्द्रो यां चक्र आत्मने ऽनमिनां शशीपतिः ।
 सा नो भूमिर् वि सृजतां माता पुत्राय न* पयः ॥१॥
 गिरयस्त ते पर्वता हिमवन्तो अरुण्यं ते पृथिवीं स्योनम् भवन्तु ।

... भागुमति विभ्रती
 तपोस्त त्वां ... आशुतं
 ... समेता

... मनुष्याकृष्टं * *

... अने * *

* * वा ...

... अथो * * *

{ * कल्पन् ... ॥ ॥ भी तपो तिष्ठत् तप्यमान-
 स्समुद्रे ॥ ॥ प्रतिकाण्डे पक्षे परं द्वितीयं द्वितीयं
 क्लिष्टे ॥ न तु पूर्व क्लिष्टिना ॥ अवश्यं अपेक्ष ॥ ॥

इत्यथर्ववेदिने वैष्णवसंहितायां षोडशः
 [काण्डस्य समाप्तः ॥ ॥

{ ओं अथ सप्तदशो काण्डः क्लिष्टवरा ॥ ॥ ओ
 नमो गणेशाय । ओ नमो ज्वालाभगवत्से । ओ
 नमस्तिकोत्तमाये ॥ ओ सत्यं ...

* * * भूतस्य कल्पस्त पति...

... अस्या * * * सं वभूत्

... राध्यता ज्ञात

... प्राणिन् एजत् नो * * * *

* * * नि* यस्तां ...

... देजत्... पूर्वपेये *

... गृष्टयस्त *

* * * वयसश्च विष्ठा...

* * * वसुधानी ...

* * * अग्निर् मिदुं ...

वस्वान् * चरात् * राम ...

* * * धाना * * * अयो अशुत् *

* * * रक्षन्त् स्वपुना... अप्रमानत्

... अशुत् *

... उग्र * वान् मायामभिर् अन्वचरन् *

... सत्येनाकृतु * *

* * * नो नो भूमिं त्विषिं वक्ति * *

* * * अश्विनाद् अमितातां ...

* * * चक्रस्यने नमिनां *

गिरिस्त... भवन्तुः

बभूवुः कृष्णां लोहिनीं विश्वरूपां भ्रुवां भूमिं पृथिवीम् इन्द्रगुताम् ।
 अजीतो अहतो अक्षतो अम्भ्रं अह्नां पृथिवीम् अहम् ॥२॥
 यत् ते मध्यं पृथिवि यद् च नभ्यं यात् त ऊर्जस् तन्वस् संवभूवुः ।
 तासु नो भेष्यं भूमि नः पवस्व माता भूमिः पुत्रो ऽहं पृथिव्याः ।
 पर्जन्यः पिता स उ नः पिपतु ॥३॥
 यस्यां वेदिं परिपृच्छन्तु भूम्यां यस्यां यज्ञं तन्वते विश्वकर्माणः ।
 यस्यां मीयन्ते स्वरवः पृथिव्याम् ऊर्ध्वोश्च शुक्रा भाहुत्याः पुरस्तात् ।
 सा नो भूमिर् वर्धयातु वर्धमाना ॥४॥
 यो नो द्वेषत् पृथिवि यः पूतन्याद् यो ऽभिमन्याते मनसा बधेन ।
 तं नो भूमे रन्धय पूर्वकृत्वरि ॥५॥
 त्वञ्जु जातास् त्वयि चरन्तु मर्त्यास् त्वं विभर्षिं द्विपदश् चतुष्पदः ।
 तवेमे पृथिवि पञ्च मानवा येभ्यो ज्योतिर् अमृतं मर्त्येभ्य उद्यन् सूर्यो
 रश्मिभिर् आतनोति ॥६॥
 ता नः प्रजास् सं बुद्धतां समग्रा बाचो मधु पृथिवि भेदि मद्यम् ॥७॥
 विश्वस्वं मातरम् ओषधीनां भ्रुवां भूमिं पृथिवीं अर्भणा धृताम् ।
 शिवां स्योनाम् अनु चरेम विश्वहा ॥८॥
 महत् सधस्वं महती बभूविध महान् वेग एजथुर् वेपथुश् टे ।
 महास् त्वन्द्रो रक्षतु वीर्येण ।
 सा नो भूमे प्र रोक्षय हिरण्यस्येव संहशि ॥९॥
 [अग्निर् भूम्याम् ओषधीष्व् अग्निम् आपो विभ्रत् अग्निर् अहमसु ।]
 अग्निर् अन्तः पुद्वेषु गोष्व् अश्वेष्व् अ]ग्नयः ॥१०॥ ॥का०२॥

अजीहतो हतो • अकि हा • •
 • • • पृथिवी • • नाचा वाच तर् • • •
 तासि... पवस्वा...
 • • सो • विपन्तुः
 ...शुक्रा हुत्वा •
 • • भूमि वर्धयातु वर्धयातु वर्धमानात्
 • • • पृथिवी वत्... धनेन
 तम् • भूवं • इत्यने
 त्वं • रवी चरन्तु...
 तदमे पृथिवी...
 • • प्रजास् सिन पूरतां • • मधु • • महीवत्
 विश्वस्वं...
 • सधस्तं • बभूवध • देवेभ्युर् गोपतिहे
 महस् तेन्द्रो • •

श्री १२.१.२०-२०,४४

१७.३

अग्निर् विश्वा मा तपस्य् अग्नेर् देवस्योर् अन्तरिक्षम् ।
 अग्निं मर्तास इन्धते इव्यवाहं पूतप्रियम् ॥१॥
 अग्निवासाः पृथिव्य् असितहृत् स्थिषीवन्तं संशितं मा कृणोतु ॥२॥
 भूम्यां देवेभ्यो जुहति यज्ञं इव्यम् अरंकृतम् ।
 भूम्यां मनुष्या जीवन्ति स्वधयान्मेन मर्त्याः ।
 सा नो भूमिः प्राणम् आयुर् दधातु जरदधि मा पृथिवी कृणोतु ॥३॥
 यस् ते गन्धः पृथिवि संवभूव यं विभ्रत् ओषधयो यम् आपः ।
 यं गन्धर्वा अप्सरसश् च भेजिरं यस् ते गाम् अश्वम् अर्हति ।
 तेनास्मान् सुरभीन् कृणु मा नो द्विषतु कश् चन ॥४॥
 यस् ते गन्धः पुष्करम् आविवेश यं संजभुस् सूर्याया विवाहे ।
 अमर्त्याः पृथिवि गन्धम् अग्ने तेनास्मान् सुरभीन् कृणु मा नो द्विषतु
 कश् चन ॥५॥
 यस् ते भूमे पुद्वेषु स्त्रीषु पुंसु भगो रुचिः ।
 यो बभूवु यो गोष्व् अश्वेषु यो मृगेषु इस्तिपु ।
 कन्यायां बर्षो यद् भूमे तेनास्मां भूमि सं सृज मा नो द्विषतु कश्
 चन ॥६॥
 शिला भूमिर् अहमा पांसुर् या भूमि[स्] संधृता धृता ।
 [तस्यै हिरण्यवक्षसे पृथिव्या अकरं नमः] ॥७॥
 यस्यां वृक्षा वानस्पत्या भ्रुवास् तिष्ठन्तु विश्वहा ।
 भूमिं हिरण्यवक्षसं धृताम् अञ्जवक्षसि ॥८॥
 उदीराणा उतासीनास् तिष्ठन्तः प्रकामन्तः ।
 पद्भ्यां दक्षिणसव्याभ्यां मा स्पथिष्महि भूम्याम् ॥९॥
 विमृगवरीं पृथिवीम् आ वदामि क्षमां भूमिं ब्रह्मणा वावृधानः ।
 ऊर्जं पुष्टिं विभ्रतीम् अन्नभागं धृतं त्वाभि नि षीदामि भूम ॥१०॥
 शुक्रा म आपस् तन्वे क्षरन्ति यो मे सेतुर् ? अग्निये तं नि [व]ष्मः ।
 पवित्रेण पृथिवि मोत् पुनामि ॥११॥

• विवा तपस्य...
 अग्निवासाः • असितहृत् • संशितु • •
 ...बभूवो...
 ...स्वधयान्मनु मर्त्यां
 ...वत् आपः
 तेनास्मान् सुरभीः... इषतु...
 ...संवभूव... • •
 अमर्त्याः... सुरभीः... इषतु
 • • भौमे • • पुंसु • कचुर
 • बर्षा • भौमे तेनास्मा... इषतु •
 • • अस्मा पार्षदः • • स्तृता •
 भूम्यो वक्षसि...
 ... तिष्ठन्तु प्रकामतः
 • • तन्व्याम्भस् • वतिभ्यै •
 निमर्षव...
 • • • अन्वभागं • • तु • जीमे
 • मापस् तन्व रक्षन्ति • • सेतुर् • • वमि •
 • पृथिवी मृत •

श्री कोषेषु नामा स्वेतुर, स्वेतुः, सेतुः

निधिं विभ्रती बहुधा शुद्धा वस्तु मणिं हिरण्यं पृथिवीं दधातु नः ।
वस्तुनि नो वस्तुदा रासमाना देवी दधातु सुमनस्यमाना ॥१२॥ ॥का०१॥

१७.४

यास्त ते प्राची[*] प्रविशो या उदीचीद् यास्त ते भूमे अधराद् याश्च च
पश्चात् ।

स्योनास्त ता महां चरते भवन्तु मा नि पतं भुवने शिभियाणः ॥१॥
मा मा पश्चान् मा पुरस्तान् नुविष्टा [मोत्तराद् अधराद् उत] ।
स्वस्ति भूमे मे कृणु वरीयो यावया वधं मा विद्वन् परिपन्थिनः ॥२॥
यावत् ते [अ]भि विपश्यामि भूमे सूर्येण मेदिना ।
तावन् मे चक्षुर् मा मेहोत्तरामुत्तरां समाम् ॥३॥
यत् ते भूमे विद्वानाम् भोषं तद् अपि रोहतु ।
मा ते मर्म विमृश्वरि मा ते हृदयम् अर्पिषम् ॥४॥
यच्च छयान* पर्यावर्ते दक्षिणे सध्यम् अपि भूमे पाद्वर्षम् ।
उत्तानास्त त्वा प्रतीचीं पृष्ट्या यद् अधिशोमहे ।
मा हिंसीस् तन्न नो भूमे सर्वस्य प्रतिशीवर्दि ॥५॥
प्रीप्सुस् ते भूमे वर्षाणि शरद् धेमन्तश्च शिशिरो वसन्तः ।
ऋतवस्त ते विद्विता हायना [अ]होरात्रे पृथिवि नो दुहाताम् ॥६॥
याप सर्पे यतमाना ? विमृश्वरी यस्याम् आसन्म् अग्नयो ऽप्स्व
अस्तः ।

परा वस्तुन् ददती देवपीयून् इन्द्रं वृणाना पृथिवी न वृत्रम् ।
शक्राय वध्रे वृषभाय वृष्णे ॥७॥
सा नो भूमि[र] आ विधातु यद् धनं कामयामहे ।
भगो अनुप्रयुक्तताम् इन्द्रो यातु पुरोगवः ॥८॥
ब्रह्माणो यस्याम् अर्चन्त्य ऋग्भिस् साक्षा वज्रुर्विदः ।
युज्यन्ते [य]स्याम् ऋत्विजस् सोमम् इन्द्राय पातवे ।
सा नो भूमि[र] दक्षिणायां सुशेवा यक् दधातु सुमनस्यमाना ॥९॥
यस्यां पूर्वे भूतकृत ऋषयो गा उद् आनुशुः ।
सप्त सत्रेण बंधसो यत्नेन पयसा सह ।
सा न* पशून् विष्वक्पान् दधातु जरदृष्टिं मा पृथिवी कृणोतु ॥१०॥
यस्याम् अक्षं व्रीहियवी यत्रमा* पञ्च कृष्टयः ।
भूस्यै पर्जन्यपत्न्यै नमो ऽस्तु वर्षमेदस्ते ॥११॥ ॥का०५॥

१७.५

यस्यां गायन्ति नृत्यन्ति जना मर्यां ज्यैलवाः ।
युज्यन्ते [य]स्याम् आक्रन्तो यस्यां वस्तु दुग्धुभिः ।
सा नो भूमि* प्र गुहताम् सपत्नान् यो नो हेह्य अधरं तं कृणोतु ॥१॥
यस्यां पुरो देवकृता* क्षेत्रे यस्यां विकुर्वते ।
प्रजापति* पृथिवीं विद्वन्निर्भाम् आशामाशां रण्यां न* कृणोतु ॥२॥
जनं विभ्रती बहुधा [विश्वं] वसं नानाधर्माणं पृथिवी यथोकसम् ।
सहस्रं धारा प्रविणस्य नो दुहां भुवब धेनुर् भनपस्फुरस्ती ॥३॥
यत् ते सर्पो वृद्धिकस् तुष्टवन्मा इमन्तज्जघ्धो भूमलो शुद्धा शये ।
किमिद् जिम्बत् पृथिवि प्रावृचि यद् एजति तन् नस् सर्पन् मोप स्वपद्
यच्च छिवं तेन नो मृड ॥४॥
ये ते पन्थानो बहुधा जनायना रथस्य वर्तमानसश्च च यातवे ।
येभिश्च चरन्त्य उभये भद्रपापास्त तं पन्थानं जयेमानमिच्छन् अत-
स्करं [यच्च छिवं तेन नो मृड] ॥५॥
सर्पे विभ्रती सुरभिर् भद्रपापस्य निधनं तितिष्ठुः ।

निधिं... ननिधो * * दधातु *
... सुमनस्यमाना:

...भीमे दधराद् * *

* * त्वा * तरते * * न पति * शुभियाणे
सा * * * पुरस्ताद् अधिष्ठा
* * भीमे * * नायो... विधं *
* * * वपश्यामि भीमे ...
* * * वस्तुत्तरमुत्तरां *
* * भीमे विद्वानां योर्व तत् पु *
* * मर्म विमृश्वरि ...
...भीमे *
उत्तानस् * * * पृष्ट्या अहिशोमे
... भीमे * *
* * भीमे ...
* * वीत ...
यथापस् सर्पन् * विमृश्वरि वास्वान्...

* * दधती *पीयून् ...

* * नपुत्रकान् ...

* * अत्थवत् ...

... सुशेवा ...

... आनात्

* * वेदसो ...

* * मीहयवी... गृह्यः

भूमी *पत्नी * * * मेघसे

... इलवा

युज्यन्ते...

* * * * दधतां सपत्नी * * * दुष्टव ...

* * * आशामाशा रण्यान् निहणोतु

जनं... यतीकसन्

सहस्रं * * * * दुष्टव ...

... इलवस् * * * कृणो जमलो * * * के

कृमिन् कितं पृथिव्ये प्रावर्णा * * * तं * सर्पं * स्वपद्

छवनेनन् * *

... अनायवा * वर्धमानसह * *

* * चरन् * पापस् ... अतस्करन्

* * * मर्द् पापाथ * तदिष्टु

श्री ५९

सूकरेण पृथिवी संविदाना वराहाय वि जिहीते मुगाय ॥६॥
ये त आरण्याः पशवो मुगा वने हितात् सिंहा व्यात्राः पुदवाद्य
वरन्ति ।

श्री ५०

उलं वृकं पृथिवि बुद्धुनाम् इत कक्षीकां रक्षो ऽप बाधयास्मत् ॥७॥

श्री ५१

ये गन्धर्वा [अ]प्सरसो ये चारायाः किमीदिनः ।

पिशाचान् सर्वा रक्षांसि तान् अस्मद् भूमे यावय ॥८॥

यां द्विपद् × पक्षिणस् संपतन्ति इंसात् सुपर्णाश् शकुना वयांसि ।

यस्यां वात [ई]यते मातरिश्वा रजांसि कृष्णंश् च्यावयंश् च वृक्षा[न्] ।

वातस्य प्रवाम् [उपवाम्] अनु वात्स्य अर्षिः ॥९॥

श्री ५२

यस्यां कृष्णम् अरुणं च संधृते [अ]होरात्रे विहिते भूम्याम् अग्नि ।

वर्षेण भूमिः × पृथिवी वृतावृता सा नो दधातु भद्रया त्रि[ये] धाञ्चि-
धाञ्चि ॥१०॥ ॥कां५॥

१७.६

श्री १२.१.५३

द्यौश् च म इदं पृथिवी वातरिक्षं च मे व्यथः ।

अग्निस् सूर्य आपो मेघां विश्वे देवाश् च सं वदुः ॥१॥

श्री ५४

अहम् अस्मि सहमान उत्तरो नाम भूम्याम् ।

अग्नीषाद् अस्मि विश्वाषाद् आशामाशां विवासहिः ॥२॥

श्री ५५

यद् अन्नो देवि प्रथमाना पुरस्ताद् देवैस् सुष्टा व्यसर्पो महित्वम् ।

आ त्वा सुभूतम् अविशत् तदानीम् अकल्पयथा[×] प्रदिशश् चतस्रः ॥३॥

श्री ५६

ये प्रामा यान् अरण्यानि यात् सभा अग्नि भूम्याम् ।

तेष्व् अहं देवि पृथिवि भ्यासं ? मधुमद् वधः ॥४॥

श्री ५८

यद् वदामि मधुमत् तद् वदामि [य]द् इक्षे तद् वनन्तु माम् ।

त्विषीमान् अस्मि जूतिमान् अबान्यान हग्मि दोधतः ॥५॥

श्री ५७

अश्व इव रजो तुषुवे तान् जनान् आक्षियन् पृथिवीं याद् अजायत ।

मन्द्राग्नेस्वरी भुवनस्य गोपा वनस्पतीनां शुभिद् भोषधीनाम् ॥६॥

श्री ५९

शस्तिषा सुरभि[स्] स्योना कीलालोभी पयस्वती ।

भूमिद् नो ऽधि ब्रवीतु पृथिवी पयसा सह ॥७॥

श्री ६१

भूमे मातर नि चेहि मा भद्रया सुप्रतिष्ठितम् ।

संविदाना दिवा त्वं क्षियां मा चेहि भूम्याम् ॥८॥

श्री ६०

याम् अन्वेच्छन् धविषा विश्वकर्मा यस्याम् आसन् अग्नयो ऽप्स्व अस्तः ।

भुजिष्यं पात्रं निहितं गुहा यद् आविद् भोगे अभवन् मातृमङ्गल्यः ॥९॥

श्री ६२

त्वम् अस्व आवपनी जनानाम् अदिति × कामदुषा विश्वरूपा ।

यत् त ऊनं तत् त आ पूरयाति प्रजापति × प्रजाभिस् संविदानः ॥१०॥

॥कां६॥ ॥अनु१॥

१७.७

श्री १०.७.१

कस्मिन् अग्ने तपो ऽस्याधि तिष्ठति कस्मिन् अग्ने ऋतम् अस्याभ्य
आहितम् ।

क ऋतं क अद्वास्य तिष्ठति कस्मिन् अग्ने सत्यम् अस्य प्रतिष्ठितम् ॥१॥

क ऋतं क तिष्ठत्य् आप × कस्मिन् अग्ने दिशो ऽस्य प्रतिष्ठिताः ।

कतमद् अग्ने अनु संचरेते अहोरात्रे संविदाने समानम् ॥२॥

श्री ३

कस्मिन् अग्ने तिष्ठति भूमिद् अस्य कस्मिन् अग्ने तिष्ठत्य् अन्तरिक्षम् ।

कस्मिन् अग्ने तिष्ठत्य् आहिता द्यौ × कस्मिन् अग्ने तिष्ठत्य् उत्तरं
दिवः ॥३॥

श्री २

कस्माद् अग्नाद् दीप्यते अग्निद् अस्य कस्माद् अग्नात् पवते मातरिश्वा ।

कस्माद् अग्नाद् विस्मिमीते ऽधि चन्द्रमा[स्] स्कम्भस्य महद् विमिमानो
अग्ने ॥४॥

श्री ४

क प्रेप्सन् दीप्यत ऊर्ध्वो ऽग्नि × क प्रेप्सन् पवते मातरिश्वा ।

• पृथिवि संविधाना • • जीवत •
• व तारण्याः... पुदवाद्य

• • पृथिवी • एत रक्षीकां • • वाधानत्

पिशाचन्... अस्मन् प्रीमे वावयः

• • • संपतन्ति ...

... रक्षीसि कृष्णश् चाववाश् • •

... अग्नि

• गृहमगृहम् अरुणं • • • विहिते • •

• • • वृतावृता स ...

• ॥१०॥ फक्च ५ ॥

• • मेद ...

• सूर्याये मेघां ... दधी

• • सहमानान् ...

अग्नीषद् अस्मि विश्ववान् आशामाशां •

× × वो • • • देवी • • विसृज्यो •

• वाम् अभूतम् अविस् त्वरानी • • •

• प्राम्या • • वाद् समाद् •

• • • पृथिवि • • मधुमत्वच

... वदन्तु •

• • उमतिमान् अबान्यानि • •

अश्वीव रजो तुषुवे तं जनिमा क्षियां पृथिवि

मन्द्रापरि भुवनस्य ...

सन्तिषा • • कीलालोभी • [आद् •

भूमि ...

... रमा • •

• अग्नेच्छन् ...

• पात्र • • धेर • • भोर् अमवर् मागमग्निः

विमदवावपनी • • कामदुषा •

• तीर्णन्तसा • • • संविदानाम् ॥१०॥

[फक्च का ६॥

इत्यथर्षणिके सतादस काण्डे प्रथमो मुवाकः ॥

... तिष्ठत ...

• • कश् • तिष्ठत ...

... प्रतिष्ठताः

तस्मिन् ...

तस्मिन् ...

• • इ ... विमिमानो

अग्ने

• प्रीप्सं दीप्यो वि • प्रेप्सं • •

श्री ६	यत्र प्रेक्षन्तीर् अभियन्त्य् आवृत[स] स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥५॥ क प्रेक्षन्ती युवती विरूपे महोरात्रे द्रवतस् संविदाने । यत्र प्रेक्षन्तीर् अभियन्त्य् आपस् स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥६॥	• प्रीक्षन्तीर्... • प्रीक्षन्ती • वस्ते • प्रवितस् • • प्रीक्षन्तीर्...
श्री ५	कार्धमासाः क यगित् मासास् संवत्सरेण सह संविदानाः । यत्र यन्त्य् ऋतवो यत्रार्तवा[स] स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥७॥	• कव...सा •
श्री ७	यस्मिन् स्तब्धा प्रजापतिर् लोकान् सर्वान् अधारयत् । स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स] स्विव् एव सः ॥८॥	• अस्तिभो स्कम्भा... ...स्वर् • • ...मर्ध्व... कीतास् • • • • वम् च • कुतर् वस् • ...भासे •
श्री ८	यत् परमम् भवम् यच्च च मध्यमं प्रजापतिस् स्वृजे विश्वरूपम् । कियता स्कम्भ[×] प्र विवेश तत्र यन् न प्राविशत् कियत् तद् [च]भूव ॥९॥	• • • • •
श्री ९	कियता स्कम्भ[×] प्र विवेश भूतं कियद् भविष्यद् अन्व आशय ऽस्य । एकं यद् अङ्गम् अङ्गणोत् सहस्रधा कियता स्कम्भ[×] प्र विवेश तत्र ॥१०॥ ॥का०१॥	• • • • • • ॥१०॥ फलव का १॥
	१७.८	
श्री १०.७.१०	यत्र लोकांश् च कोशांश् च[प्यो] ब्रह्म [जना विदुः । [असच्च च यत्र सच्च चान्तस् स्कम्भं तं ब्रूहि] कतम[स] स्विव् एव सः ॥१॥	• स्वर् • •
श्री ११	यत्र तपः पराक्रम्य ऋतम् धारयत्य् उत्तरम् । व्रतं च यत्र भद्रा च ब्रह्मापस् समाहिता[स] स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥२॥	
श्री १२	यस्मिन् भूमिर् अन्तरिक्षं धीर् यस्मिन् अभ्य आहिता । यत्राग्निश् चन्द्रमास् सूर्यो वातस् तिष्ठन्त्य् आपितास् [स्कम्भं तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥३॥	• अस्ति...अस्ति च •
श्री १३	यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा [अ]ङ्गे सर्वे समाहिताः । स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥४॥	
श्री १४	यत्र ऋषयो भूतकृत ऋषस् साम यजुर मही । एकऋषिर् यस्मिन् आपितास् स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥५॥	• एकऋषिर्भिर • • •
श्री १६	यस्य ऋतञ्च प्रविशो नाड्यस् तिष्ठन्तु प्रथमाः । यज्ञो [य]स्मिन् पराक्रान्तस् [स्कम्भं तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥६॥	• • • • • ...नाड्यास् • प्रथमाः
श्री १५	यत्रामूर्तं च मृत्युश् च पुरुषश् च समाहिताः । समुद्रो यस्य नाड्यस् स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स] स्विव् एव सः ॥७॥	• • • • • • • • • • ...अरसंविदुः ... प्रजापती ... अरसंविदुः ... युवन् • वस्वार्तव...स्वर् • •
श्री १७	ये पुरुषे ब्रह्म विदुस् ते स्कम्भम् अनुसंविदुः । यो वेद् परमेष्ठिनं यश् च वेद् प्रजापतिम् । ज्येष्ठं ये ब्राह्मणं विदुस् ते स्क[म्भ]म् अनुसंविदुः ॥८॥	
श्री १८	यस्य शिरो वैश्वानरश् चध्रुर् अग्निरसो ऽभवन् । अङ्गानि यस्य ऋतवस् स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स] स्विव् एव सः ॥९॥	• वस्वार्तव...स्वर् • •
श्री १९	यस्य ब्रह्म मुखम् आहुर् जिह्वां मधुकशाम् उत । विराजं यस्योथ आहुस् स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः] ॥१०॥ ॥का०२॥	• वस्वोपाहुस् • ॥१०॥ फ २ ॥
श्री १०.७.२०-२९	१७.९ यस्माद् ऋचो अपातन्तु यजुर यस्माद् अपाकवन् । छन्दांसि यस्य लोमानि स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स] स्विव् एव सः ॥१॥ असच्छन्दां प्रतिष्ठन्तीं परमम् इव जना विदुः । उतो सन् मध्यन्ते ऽवरे यस्य शाब्दाम् उपासते ॥२॥ यत्रावित्याश् च रुद्राश् च वसवश् च समाहिताः । स्कम्भं तं ब्रूहि कतमस् स्विव् एव सः ॥३॥	• • • • • ... अपाकवन् छन्दांस्...स्वर् • • • सं... ...स्वर् • •

यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा निधि रक्षन्तु सर्वदा ।
निधि तम् अथ को वेद यं देवा अग्नि रक्षथ ॥४॥
यत्र देवा ब्रह्मविदो ब्रह्म ज्येष्ठम् उपासते ।
यो वै तद् ब्रह्मणो वेद तं वै ब्रह्मविदो विदुः ॥५॥
बृहन्तो नाम ते देवा [ये] ऽसतः परि अजिरे ।
एकं तद् अङ्गं स्कम्भस्यासद् आहुः परो जनाः ॥६॥
यत्र स्कम्भः प्रजनयन् पुराणं व्यवर्तयत् ।
एकं तद् अङ्गं स्कम्भस्य पुराणम् अनुसंविदुः ॥७॥
यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा [अ]ङ्गे नामाणि अजिरे ।
तान् वै त्रयस्त्रिंशद् देवान् एके ब्रह्म[विदो] विदुः ॥८॥
[हिरण्यगर्भे परमम् अनत्युद्यं जना विदुः ।]
स्कम्भस् तद् अग्ने प्रासिञ्चद् धिरण्यं लोकम् अन्तरा ॥९॥
स्कम्भे लोकास् स्कम्भे तपस् स्कम्भे ऽभ्य ऋतम् आहितम् ।
स्कम्भं त्वा विद्म प्रत्यक्षम् इन्द्रे सर्वं समाहितम् ॥१०॥ ॥कां१॥

१७.१०

इन्द्रे लोका इन्द्रे तप इन्द्रे ऽभ्य ऋतम् आहितम् ।
इन्द्रं त्वा विद्म प्रत्यक्षं स्कम्भे सर्वं समाहितम् ॥१॥
नाम नामा जोहवीमि पुरा सूर्यात् पुरोवसः ।
यद् अजः प्रथमं संबभूव स इ [त]त् स्वरज्यं जगाम यस्मा[त्]
न परम् अस्तु भूतम् ॥२॥
यस्य भूमिः प्रमात्तरिक्षम् उतोवरम् ।
दिवं यश् चक्रे मूर्धानं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥३॥
यस्य सूर्यश् चक्षुश् चन्द्रमाः पुनर्जवः ।
अग्नि [यश्] चक्र आस्यं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥४॥
यस्य वातः प्राणापानौ चक्षुर् अङ्गिरसो ऽभवन् ।
दिवं यश् चक्रे मूर्धानं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥५॥
य[श्] भ्रातृ तपसो जातो लोकान् सर्वान् समानशे ।
सोमं यश् चक्रे केवलं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥६॥
स्कम्भो दाधार पृथिवीं धाम् उतामं स्कम्भो दाधारोर्वं अन्तरिक्षम् ।
स्कम्भो दाधार प्रविशात् चद् उर्वीत् स्कम्भ इदं विश्वं भुवनम् आ
विवेश ॥७॥
[कथं वातो] नेलयति कथं न रमते मनः ।
किम् आपस् सत्यं प्रेक्षन्तीः प्र चक्रमति ? सर्वदा ॥८॥
मद् इद् यक्षं भुवनस्य मध्ये तपसि क्रान्तं सलिलस्य पुष्टे ।
यस्मिन् भयन्ते ये के च देवा बृहस्पत्य स्कम्भः परित इव शाखाः ॥९॥
यस्मै देवास् सदा बलिं प्रयच्छन्ति मिते ऽमितम् ।
स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स्] स्विद् एव सः ॥१०॥ ॥कां१॥

१७.११

अप तस्य तमो इतं व्यावृत्तस् स पाप्मना ।
सर्वाणि तस्मिन् ज्योतीषि वाणि त्रीणि प्रजापतौ ॥१॥
यो वतसं हिरण्ययं तिष्ठन्तं सलिले वेद ।
स वै गुह्यप्रजापतिः ॥२॥
; न प्रजापतिम् अह्य पति परमेष्ठिनो उतैत तत्र नो भूत य[ञ्] ज्येष्ठं
पवो न्ययत् ? ॥३॥
अस्ति वै तत् परो भूमेर् अस्ति वै तत् परो दिवः ।
लोका वै तस्मिन् संप्रोता[स् त]स्मिन् होता प्रजा इमाः ॥४॥
॥कां५॥ ॥अनु०२॥

• • • विधीयं • • •
निबन्तु मध्व गा वेदाभि रक्षतः
• • • अत्र विदुः • • •

... सितस् • • •
... पुरो जनः
• स्कम्भं प्रजनयं • विवर्तयत्
... अरसंविदुः

तामि ...

• लोकस् ... बु रक्षितम् •
• ता ...

... उरक्षितम् •

नासम नासमा • पुरास् ...
इद् अजः • • सा प ...
• • भूमिम्
• • प्रमात्तरिक्षम् उतोवरम्

... पुनर्जव
अग्ने चक्रास्यं ...
... इचक्षुर् • • भुवनम्

... दाधारोर्वं •
... स्कम्भेयं • • •

... प्रयत्नन्ती ...
... स्वमसि क्रान्ति • • •
... स्कम्भं पतितैव शाखा
अह्ये देवात् • • • प्रवत्सन्ती • • • मिता
स्कम्भं नं • • • स्वद् • • •

• तस्य ... व पाप्माना

• वेदसं ... वेदः
• वे •

... नीमेर् ...

श्री १०.७.३०

श्री ३१

श्री ३२

श्री ३३

श्री ३४

श्री ३५

श्री ३६

श्री ३७

श्री ३८

श्री ३९

श्री १०.७.४०

श्री ४१

सुदुर्गमम् पतत् सक्तम्

[दुर्गिहितैविणीम्

श्री ११.१.२५.१५ • • रितां

श्री ११.१.२५.१५ • • सर्बिकां

[सर्ववासिनीम्

श्री १.१४.५.१५

१७.१२

अम्भःपात्रे रेरिहतीं बुद्धितं निहितैविणीम् ।
 तुरण्डे अधिष्ठाकृमां वक्षमुक्त्वा वस्तवासिनीम् ॥१॥
 सर्वासां भण्वावत् साकं नामधेयानि विद्मसि ।
 यानि जातानि दस्युभ्यो नश्यतेतस् सदाम्बा[ः] ॥२॥
 कर्णादशा द्रतामह उलुकीं केशिनीं ककुम् ।
 पद्भुरिमं बहिष्यं नाशयामस् सदाम्बा[ः] ॥३॥
 पञ्चगिर्यां पालजतीम् असौख्यं निगारिणी ।
 आमातास् सर्वा बो भ्रूयो नश्यतेतस् सदाम्बा[ः] ॥४॥
 या [मा]मनं जम्भयस्त नक्तम् इच्छन्त्य आतुरम् ।
 अधोवनस्य सतस्य सुखहस्ता नि प्र कीयन्ते ।
 तत् सद् उदकम् अनोहितास् ता इतो नाशयामसि ॥५॥
 अपदम्नीर् वक्षणां वस्तगन्धास् सदाम्बा[ः] ।
 भण्वांसि न इतो इक्षामि तीक्ष्णभुङ्क्ते इव ऋचमः ॥६॥
 सदाम्बास् सादाम्बेया स्त्रीपुंसान् उभयान् सह ।
 अथो सहस्वान् सासह विमृशो इम्मि रक्षसः ॥७॥
 अतुर्वृष्टान् कुम्भमुष्कान् वीर्यकेशान् असुकुम्भान् ।
 अलाबुगन्धीन् असुरान् दुर्गाज्ञो नाशयामसि ॥८॥
 स्तम्भे जाता पिपालेर भोदाकां रुहन्तीं यंस्वत् ।
 दुर्गाज्ञीस् सर्वास् सखीका नाशयामस् सदाम्बा[ः] ।
 यासां जातानि क्रोशन्ति हृष्टं तज् जले ज्वलद् उप वृक्षेषु मेरते ॥९॥
 या वातात्रद् उत्पन्ति ते च त्वा वर्येण विद्युता ।
 शालायाम् अम्भस् सत्वरं दुर्गाज्ञीस् सर्वास् सन्तोका नाशयामस् सदा-
 म्बा[ः] ॥१०॥ ॥का१॥

• रेरिहति बुद्धयेतद् नहितैविणी

• अधिष्ठाकृमे ...

...नामधेयानि •

• • वस्वमि...

... ॥ श्रीं नाशयामस्सदाम्बा ॥

श्रीं पञ्चगिर्यां ...

... इच्छन्ति आतुरम्

... कीयन्ति

... *श्रेय •

... *पुंसां वभवां •

... सामह विमृशो • रक्षसा

चतुर्दशान्... अमुन्मुष्कान्

अलबुं अम्भुरान् दुर्गाज्ञो •

दुर्गाज्ञीस्...

• • क्रोशन्ति • पुत्र...

शाकाय सन्तिश् छत्रं दुर्गाज्ञीस् • • नाशयामस् •

सुदुर्गमम् पतत् सक्तम्

१७.१३

या धाम्यात् संभवन्ति क्षेत्रात् पिश्याद् च अर्पिताः ।
 कृताद् अपि प्राद्या नश्यतेतस् सदाम्बा[ः] ॥१॥
 या × पुरुषा × पापगं × × × × कुशा विसर्पती ।
 ता वज्रेण समर्पयन् तिरो ऽजेनश्च शशीपते ॥२॥
 उत् तिष्ठत नि[र] द्रवत न च इहास्तु न्यञ्जन्मि ।
 इन्द्रो वस् सर्वासां साकं गर्भान् आण्डानि भेत्स्यति ॥३॥
 इन्द्र जहि स्थूरशङ्कं मृणीहि बुभ्रिषीह कुहम् ।
 रायं शकधूम्यं नाशया[म]स् सदाम्बा[ः] ॥४॥
 किमा सुताप्वग्निह्वम् अजम् आयुं च निग्नती[ः] ।
 विट्टिडिङ्गा × प्रलोदिनीं नाशयामस् सदाम्बा[ः] ॥५॥
 यस्यां सुरभं धयत् ध्वेयं यमण्वास् सदाम्बा[ः] ।
 त्रिष्ठं कृणुतां दुरं येनैति न तुप्यताम् असुरापवमे हिता ॥६॥
 यस्या × पीडावमन्य[ति] ऽथो शीर्षकस्याशये ।
 एताश्च वृषणीं नाशयामस् सदाम्बा[ः] ॥७॥
 अथा रोगान् शकधूमान् वृक्षाण्यं यान्ति सत्वरम् ।
 अथो दुर्धर्वास्ते शुभं प्र विशन्स्व भरायाः ॥८॥
 ता[स्] सामिकारमवृका शकावद्वावनेत्रपुयद्वाशमीका कनिकदा ।
 सर्वासां भण्डावत् साकं नामधेयानि विद्मसि ।
 यानि जातानि दस्युभ्यो नश्यतेतस् सदाम्बा[ः] ॥९॥
 सहसिनीं प्र हरामि मांशालां विवासहिम् ।
 सदाम्बाज्ञीम् ओषधीं जैत्रायाकञ्जवामसि ॥१०॥ ॥का१॥

• • • पितारवपिता

• • • तिर • •

... आस्त्य इन्विपन्नम्

... भवन्ति

... मृणीह ...

• रोगां *वृत्तां ...

• दुर्धर्वास्ते • प्रा • भरायाः

... विद्मसि

वदि • वस्वति पश्यतेत सदाम्बा

सहसिनीं ... *सहीन्

श्री ११.१.३

सुदुर्गमम् एतत् सूक्तम्

१७.१४

यय शङ्काशो भीमचक्षोरद भङ्गे भङ्गे सहान्धे ।
 भ्राजि स्थिषि शुचिम् अग्निम् अरापि किम् इहेहसे ।
 धूमम् भाभि प्र गाव्य अनिस्तूषामि महोन्धे ॥१॥
 कङ्क एका× पूषद् एका× किम् उच्च ह्यस्य अग्निभिया ।
 चरन्ति नक्तं पुर्जासो रायी स्तकीष्यस् ता इतो नाशायामसि ॥२॥
 अपक्राताम् अभिभयाम् आनुत्यन्ती कुतूहकम् ।
 कुशलियं रत्नमङ्गनी कलाञ्ज जातास् त्रिभूष्यस् ता इतो नाशायामसि ॥३॥
 या बुचिता वपने शुष्क क्वन्ति वम्पुषाम् ।
 वडवा गर्दभीद् इव नाशायामस् सदाम्बाः ॥४॥
 या× पुरुषं दह्यमानं शून्यम् अग्नौ जिघत्सन्ति ।
 भण्डान× कुडुनामांसि मुष्टाग्नेण सदान्बास् ता इतो नाशायामसि ॥५॥
 या विकेशीद् उन्मूल्योरना घोरचक्षुषः ।
 शीर्षाण्य् आभ्याम्य् आसां वितावन्तीद् इवास्तुते ।
 सदान्बा प्रक्षणस् पते पदो भूणाम्य् अर्पय ॥६॥
 यासां गन्धो नानारूप× परेतु पुरुषं प्रति ।
 ता [अ]ग्निस् सहताम् इतो जातवेदास् सदान्बास् ता इतो नाशायामसि ॥७॥
 गर्भान् एक× प्रतिमृशन् व्यावर्ति सदान्बाः[ः] ।
 उचितस् तन्धो स्त्रिया गाव आ रोहिणीद् इव ता इतो नाशायामसि ॥८॥
 या× पिप्यात् संभवन्तीम्रंजा नस् सदान्बाः[ः] ।
 अप सृत्युम् इवाहस्तुं पुनस् त्वा प्रति दध्मसि ॥९॥
 आमादिनीय् सुरादिनीद् अनग्निदग्धादिनीः ।
 अमुं परेभ्यो हुतं हावम् अत्त सदान्बाः ।
 शव× केवल आचार× किम् उ शालास्य उच्छ्रितः ॥१०॥ ॥अनु॥१॥

भाभिन् स्थिषं ...
 कङ्किका× विपरीका× ... अभिभयाम्
 • • पुषसो...त वितो •
 ... वितो •
 ... सदान्बा
 वः ... जिघत्सन्ति
 ... वितो •
 सदान्बा ...
 ... वितो •
 • • 'दु' ...
 ... रोहिणेर् इवा • वितो •
 • • 'दु' ...
 • • अनग्निदग्धादिनी
 ... सदान्बा
 • केवलाचार... उच्छ्रितः ॥१०॥ अथ ॥१॥

सुदुर्गमम् एतत् सूक्तम्

१७.१५

या× कुमारीद् यास् त्व् अभीरा युवतीद् यास् सदान्बाः[ः] ।
 सर्वा यन्तु कुरुदुनी[×] कुलीना धेनु[स्] सर्पतु रायी रविभा द्विता ॥१॥
 ताभ्यो इन्द्रो वि सृजत् अमघमप्य् अघघात्विनी ।
 तास् त्वा इन्तु विद्युता वज्रजानपराधिना ।
 तासास्तं शक्र मोच्छिष्यम् इन्द्र भण्डा× फलीकुड ॥२॥
 कुमारान् एका स्थविरान् या [अ]ग्निस् प्रघातिनी[ः] ।
 ता इन्द्रो इन्तु वृत्रहा यो देवो विश्वाद् रक्षांसि लेधतु ॥३॥
 याथ च दालीद् असुराणां मनुष्येभ्यथ च या× कृताः ।
 उभयीस् ता× परा यन्ति परा यन्ति परावतो नवति नाडया [अ]ति ॥४॥
 या निशां यथास्थामाद् रात्री यक्षाणि प्रेरत ।
 अग्निष् टा सर्वा सप्तोका विश्वाद् रक्षांसि लेधतु ॥५॥
 या रक्षीक× कलिलान्ता [अ]न्तु जाता× पुरीकया ।
 गोपा [आ]साम् एको वेद् यतो जातास् सदान्बास् ता इतो नाशायामसि ॥६॥
 यासां घोषास् संगता वृकाणाम् इव गङ्गण ।
 वृषं कशाम् अविचारं प्रवच्छन्तीं प्रतिग्रहा नाशायामस् सदान्बाः[ः] ॥७॥
 गुरुच्छया मूलवार्यं शिशुमाकां प्रतिभुका ।
 अति बुद्ध्या व्यतरन्तीं व्यतुकिमाम् ।
 सर्वाथ चण्डसनप्यो नाशायामस् सदान्बाः[ः] ॥८॥
 वाचन्तीं नामहुकां त्वं स्वनीकां वृण्वपतीम् ।
 उच्चिदन्तीम् अनामिकां नाशायामस् सदान्बाः[ः] ॥९॥
 वाचदाकाम् अस्मगसां विजत्रां चर्षु वसुम् ।
 रायीं वातमेजवान् नाशायामस् सदान्बाः[ः] ॥१०॥ ॥अनु॥१॥

... अविरा ...
 ... 'नपराधिनाः
 तान् ...
 उभेभ्यस्... परावति • • •
 • द्या • सप्तो • • सीधतु
 ... जातस् • • वितो •
 ... वृकणाम् • •
 ... वाचयामस् •
 ... नाशयामस् •
 ... ॥१०॥ अथ ॥१॥

१७.१६

श्री १२.४.१

श्री २

श्री ३

श्री ४

श्री ६

श्री ५

श्री ८.१

श्री ७.१

श्री ७.१

श्री ८.१

श्री ९

श्री १०

दवामीत्य एव ब्रूयाद् अनु चैनाम् अभुत्सत ।
 वशां ब्रह्मभ्यो याचद्भ्यस् तत् प्रजावद् अपत्यवत् ॥१॥
 प्रजया स वि क्री[णी]ते पशुभिश्च चोप वस्वति ।
 य आर्वेयेभ्यो याचद्भ्यो देवानां गां न दित्सति ॥२॥
 कूटयास्य सं शीर्यन्ते भ्रोणया काटम् अर्दति ।
 वण्डया दहन्ते गृहाः काणया वीयते स्वम् ॥३॥
 विलोहितो अधिष्ठानाद् छक्नो विन्दति गोपतिम् ।
 तथा वशायास् संविद्यं दुरदग्ना इ उच्यसे ॥४॥ *
 यो ऽस्याः कर्णाद् आस्कृनोत्य् आ स देवेषु वृक्षते ।
 लक्ष्म कुर्ष इति मन्यते कनीयः कृणोति स्वम् ॥५॥
 पदोर् अस्या [अ]धिष्ठानाद् विह्विन्दुर नाम विन्दति ।
 अनामनात् सं शीर्यन्ते या मुक्नोपडिन्नति ॥६॥
 यद् अस्या गोपती सत्या लोम ध्वक्कृणो अजीहिडत् ।
 ततः किशोरा स्त्रियन्ते वरसाश् च घातुको ब्रुकः ॥७॥
 यद् अस्याः कस्मै चिद् भोगाय बालान् कथं चित् प्रकृन्तति ।
 ततः कुमारा स्त्रियन्ते यक्ष्मश् चरत्य् अनामनात् ॥८॥
 यद् अस्याः पस्पूलनं शकृद् देवी समस्यति ।
 ततो ऽपरूपं जायते तस्माद् अध्येष्यद् एनसः ॥९॥
 जायमानाभि जायते देवान् स ब्राह्मणान् वशा ।
 तस्माद् ब्रह्मभ्यो देवेषा तद् आहुस् स्वस्य गोपनम् ॥१०॥ ॥क०१॥

१७.१७

श्री १२.४.११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १९

श्री १८

श्री २०

य एनां वनिम् आयन्ति तेषां देवकृता वशा ।
 ब्रह्मज्येयं तद् अजुबन् य एनां नु म्रियायते ॥१॥
 यो देवानां [गां] याचद्भ्य आर्वेयेभ्यो न दित्सति ।
 आ स देवेषु वृक्षते ब्राह्मणानां च मन्यवे ॥२॥
 यस्यान्य[स] स्याद् वशाभोगो ऽन्याम् इच्छेत तर्हि सः ।
 द्विष्वापिभस्त्वा ? गोपतिं याचितां च न दित्सति ॥३॥
 यथा शेषधिर निहितो ब्राह्मणानां तथा वशा ।
 ताम् एतद् आयन्ति यस्मिन् कस्मिंश् च जायते ॥४॥
 स्वम् एतद् आयन्ति यद् वशां ब्राह्मणा अभि ।
 यथैतान् अन्यज् जिनीयाद् एवास्या [अ]धिरोहणम् ॥५॥
 खरेद् एवा त्रैहायजाद् अविज्ञातगदा सती ।
 वशां च विद्यान् नारत् ब्राह्मणास् तर्ह्य् एस्याः ॥६॥
 य एनाम् अवशाम् आह देवानां निहितं निधिम् ।
 उभौ तस्मै भवाशर्वा प्ररिक्रम्येपुम् अस्यतः ॥७॥
 दुरदग्नेनम् आ हाये यचितां च न दित्सति ।
 नास्मै कामात् समं चिन्त्यन्ते याम् अदस्वा चिकीर्षति ॥८॥
 यो ऽस्या ऊषो न वेद् यो ऽस्या[स] स्तमान् उत ।
 उभयेनैवास्मै दुहे दातुं वेद् अशकद् वशाम् ॥९॥
 देवा वशां याचन्ति मुक्नं कृत्वा ब्राह्मणम् ।
 तेषां च सर्वेषाम् अदवद् धेडं न्य एति मातुषः ॥१०॥ ॥क०२॥

१७.१८

श्री १२.४.२१

हेडं पशूनां न्य एति ब्राह्मणेभ्यो ऽदवद् वशाम् ।
 देवानां निहितं भागं मत्पेश् चोन् नु म्रियायते ॥१॥

... अतुत्सतः

* * वाग्मरुत्सव * * *

मज्जव इ...

* * वाग्मरुत्सवो * * नि वरुति

ववन्त्वा * सदा * जीवते *

... कृणो * *

* * वागिषुं दुरितमाह्वसे

* * कलाद् आस्कृनोत्य् आन्या * * *

* * कृष्मीः कुर्वीत मस्वते कतिभुः * * *

* * पदोर् * * विह्विन्दुर * * *

* * अनामनात् * * आह * *

... मत्वा * * अजीहिडत्

* * कृशोरा ... घातो ब्रुका

* * वृक्षते वक्ष्मन् चरत् सत्ववाजः

* * अत्वं दुष्कृताव मरुद् * * *

* * पिरुपं * * इत्येभ्यो नसा

जावमानोभिमि * * * पचसा

* * देवीषा ... तस्य *

... आवाप्ति...

* * वनिम्...

* * य एनां याचमध्व * * नि वरुति

... वृक्षते ...

... इच्छेतु यदि वः

... वदद् *

सत् * * वदद् * * ब्राह्मणामिः

* * अन्यज् जिविवाद् एवस्या * *

... अविज्ञातगदा सति

... तर्हि न्या

... आह * * निहितं *

... परिक्रमेव सत्वव

दुरितवीन पाद्ये धाक्तामनु दिच्छति

* * कामस् * * कडते वन्...

* * दुषो न् वेद् * * * उता

उभयेनैवा * * * अशकित् *

* * * अनदधेडं न्यति मातुष ॥१०॥

[क०२॥]

* * नवति * * *

* * भागं मुक्नं से * * *

श्री २२

श्री २३

श्री २४

श्री २५

श्री २६

श्री २७

श्री २८

श्री २९

श्री ३०

श्री १२.४.३१-४०

यद् अन्ये शतं याष्येयुर् ब्राह्मणा गोपति वशा[म्] ।
 अथैतां देवा [अ]भुवन् एवं ह विदुषो वशा ॥२॥
 य एवं विदुषे ऽदस्वाधाम्यस्मै दद्व वशा[म्] ।
 दुर्गा तस्मा [अ]धिष्ठाने पृथिवी सहदेवता ॥३॥
 देवा वशाम् अयाचन् यस्मिन् अग्ने अजायत ।
 ताम् एतां विद्यान् नारदस् सह देवैर् उद् आजत ॥४॥
 अनपत्यम् अल्पपशुं वशा कृणोतु पूरुषम् ।
 ब्राह्मणैश् च याचिताम् [अथैनां] नु प्रियायते ॥५॥
 अग्नीषोमाभ्यां कामाय मित्राय वरुणाय च ।
 येभ्यो याचन्ति ब्राह्मणास् तेभ्य आ वृश्नते ऽदद्व ॥६॥
 यावद् अस्या गोपतिर् भोपभृणुयाद् ऋचस् स्वयम् ।
 खरेद् अस्य तावद् गोषु नास्य भुत्वा गृहे स्यात् ? ॥७॥
 यो ऽस्या ऋच उपभृत्स्याथ गोष्व अचीवरत् ।
 आयुश् च तस्य शुभं च देवा वृश्नन्तु हेडितः ॥८॥
 वशा खरन्ती बहुधा देवानां निहितो निधिः ।
 भाविष् कृणुष्व रूपाणि यथा स्थाम जिघांसति ॥९॥
 [भाविर् आत्मानं कृणुते यथा स्थाम जिघांसति] ।
 उतो ह ब्रह्मभ्यो वशा याच्छयाय कृणुते मनः ॥१०॥ ॥का०१॥

१७.१९

मनसा सं कल्पयति तद् देवान् अपि गच्छति ।
 ततो ह ब्रह्मणो वशाम् उपप्रयन्ति याचितुम् ॥१॥
 स्वधाकारेण पितृभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः ।
 दानेन राजन्यो वशाया मातुर् इह न गच्छति ॥२॥
 वशा राजन्य ते माता तथा संभूतम् अग्रशः ।
 तस्या [आ]हुर् अनर्पणं यद् ब्रह्मभ्य* प्रदीयते ॥३॥
 यद् माज्यं प्रतिजग्राहम् ? आलुम्पेत् खुचो अग्रये ।
 ततो ऽब्राह्मणो वशाम् अग्रये वृश्नते ऽदद्व ॥४॥
 पुरोडाशावत्सा सुदुषा लोके ऽस्योप तिष्ठति ।
 तस्मै सर्वान् कामान् गृहे वशा प्रवदुषे गृहे ॥५॥
 सर्वान् कामान् यमराज्ये वशा प्रवदुषे गृहे ।
 तथाहुर् नारकं त्व एकं निरुन्धानस्य याचिताम् ॥६॥
 प्रवीयमाना खरति क्रुद्धा गोपतये वशा ।
 वेहतं मा मन्यमानो मृत्यो* पाशेषु बध्यताम् ॥७॥
 यो वेहतं मन्यमानो गृहेषु पचते वशाम् ।
 अप्य अस्य पुत्रान् पौत्रांश् [अ] चातयते बृहस्पतिः ॥८॥
 महद् प्पाव तपति खरन्ती गोषु गौर् अपि ।
 ततो गोपतये वशादुषे बियं गृहे ॥९॥
 प्रियं पशूनां भवति यद् ब्रह्मभ्य* प्रदीयते ।
 अथो वशायास् तत् प्रियं यद् देवना इविर् अस्याः ॥१०॥ ॥का०२॥

१७.२०

या वशा उद् अकल्पयन् देवा यज्ञाद् उद्वेत्य ।
 तासां विकल्प्यं भीमाम् उवाकुरुत नारदः ॥१॥
 तां देवा [अ]मीमांसन्त वशायाम् अघशोति ।
 ताम् अन्नवीन् नारद एवा वशानां वशातमा ॥२॥
 कति नु वशा नारद यास् त्वं वेत्थ मनुष्यजा[ः] ।
 कतमासां भीमतमा कस्या नास्नीयाद् अब्राह्मणः ॥३॥

इदं मे श्रुते...

• • • तेवो • विदुषो •
 • • • दत्वाचधाम्यसौ • •
 ... पृथिवीस् •
 • • अवाचं अस्मिन् • अजायते
 • • विद्यां नारदस् • देवैर् • आचिता
 ... पूरुषम्
 ... प्रियायत
 • • मिता • •
 • • • तेभ्या • दद्व
 • अस्या • नोपभृत्वाद् ऋच •
 तैर् तस्य ... भुता • स्व
 • • वचोपभृत्वाय ...
 • • • इष्टं • • वृश्नन्त देवता
 ... देवतां • •

• • ब्राह्मभ्यो वशाश्च । अजाय कृणुते मनः
 [॥१०॥ फल ३॥

• • ब्राह्मणो • वन्ती •

• राजन्यो • • देवनम् अगच्छति
 वशा राजन्व ते माता स्था • अकशः

... खुचो •
 • ब्राह्मणो • अग्रये • दद्व
 • मदुषा ...
 सहस्ते • • दुधी • प्रीतिगृहे •
 ... प्रतिगृहे •
 ... निरुन्धानस्य •
 प्रवीयमाना ...
 ... युतोः • वध्यताम्

अस्य स्व ...
 सहद् प्पाव चरन्ति • • गौर् •
 ... विपश्यन् •
 प्रिया ...
 ... देवता • अस्वः ॥ फल ४ ॥

श्री १२.४.४१-४३

• वशाद् • अकल्पये • वशान् •
 • विकल्पति • अशः कुरुत नारदा
 ... वक्षेयांस्त वक्षेति
 ताम् अन्नवी • देवा वशानां •
 कत न • • • तं • •
 कतिमानां ... नास्नीयाद् ब्राह्मणा

विलिप्त्या वृहस्पते या च सूतवशा वशा ।
 तासां नादनीयाद् अत्राहणो य आशंसेत भूत्याम् ॥४॥
 नमस् ते ऽस्तु नारदानुष्टु विदुषे वशा ।
 कतमासां भीमतमा याम् अदस्था पराभवे[त्] ॥५॥
 विलिप्ती [या] वृहस्पते या च सूतवशा वशा ।
 तासां नादनीयाद् अत्राहणो य आशंसेत भूत्याम् ॥६॥
 त्रीणि वै वशाजातानि विलिप्ती सूतवशा वशा ।
 ता* प्र यच्छेद् ब्रह्मभ्यस् सो ऽनामस्क* प्रजापती ॥७॥
 एतद् वो ब्राह्मणा इविद् इति मन्वीत याचितः ।
 वशां चेद् पत्नं याचेयुर् या भीमाद्बुधो वृहे ॥८॥
 देवा वशाम् उपाबन् स नो राजत ? हेडिता[ः] ।
 एताभिर् अग्निर् भेदस्य तस्माद् वै स पराभवत् ॥९॥
 उतैतां भेदो नाददाद् वशाम् इन्द्रेण याचितः ।
 तस्मा[त्] तं देवा एनसो वृष्टिवाद् ? अहमुत्तरे ॥१०॥
 ये वशाया [अ]दानाय वदन्ति परिद्रुपिणः ।
 इन्द्रस्य मन्यवे जास्मा [आ] वृष्टन्ते ऽचिस्त्या ॥११॥
 ये गोपतिं पराणीयाथाद्दुर् मा ददा इति ।
 रुद्रस्यास्तां हेति ते परि यन्त्य अचेतसः ॥१२॥
 यदि वृतां यद् अहुताम् अमा वा पथते वशाम् ।
 देवान् सत्राहणान् ऋत्वा जिह्वो लोकान् निद् ऋच्छति ॥१३॥

विलिप्ता ... सूतवशा *

* नादनीयाद् * वाद् संसेद *
 * * * नारदानिष्ठ * वशां

विलिप्ति वृहस्पते * * सूतावशा *
 * नादनीयाद् अत्राहणो यद् संसेदे *
 ... विलिप्तीच * *
 ... ब्राह्मण्यस् त्वो नाहस्क *
 * अगो * * इत * वाजितः
 * * एतां वादेयुर्...

एताभि रिभिर्...

* * नारदाद्...
 * त्वं * वनाशो * अहमुत्तरे
 * वासाया * * वृष्ट्याः

यो * पराणीयाथाद्दुर् * दजा वति
 ... पर् वन्ति चेतसः
 ... समा व * *

... निव रुधति ॥ १० ॥ फरव ५ ॥

इत्यथर्धेभिक पैप्यलादशास्त्राणां समादक कण्ठे
 [चतुर्थो नुवाकः

१७.२१

असूक् मांसं त्वचं पेष्टुं संभरणम् अंसान् शरीरम् अग्नि* क्रव्याद् अस्व
 अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या* पुत्रस्य ॥१॥
 प्रातर्वावद्भ्यो देवेभ्यस् सायंवावद्भ्यो देवेभ्यो विश्वदानीयावद्भ्यो
 देवेभ्यो अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या* पुत्रम् आ वृक्षामि ॥२॥
 वैश्वानराय क्षिप्रधन्वने अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या* पुत्रम् आ
 वृक्षामि ॥३॥
 क्षिप्रधन्वन् क्षिप्रहस्तानुम् आमुष्यायणम् अमुष्या* पुत्रं ऽ हृदं अहम्
 न तस्ये प्रवृक्ष्या ? ॥४॥
 इन्द्राग्निभ्यां प्रजापतये परमेष्ठिने सोमाय राक्षे वरुणाय राक्षे पूषणे धान्ने
 सवित्रे त्वष्ट्रे अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या* पुत्रम् आ वृक्षामि ॥५॥
 उचसे अह्ने रात्रये सूर्यायामुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या* पुत्रम् आ
 वृक्षामि] ॥६॥
 वीरुद्भ्य ओषधीभ्यो वनस्पतिभ्यो वानस्पत्येभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
 अमुष्या* पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥७॥
 इवावत्सराय परिवत्सराय संवत्सराय वृहते विश्वरूपायामुम् [आमुष्या-
 यणम् अमुष्या* पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥८॥
 अद्भ्यस् संवत्सरायामुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या* पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥९॥

॥का०१॥

१७.२२

दिग्भ्यो अन्तर्देहोभ्य आशाभ्य आशापालेभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
 अमुष्या* पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥१॥
 ऋतुभ्य आर्तवेभ्यो अधिपतिभ्य आधिपत्येभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
 अमुष्या* पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥२॥
 वसुभ्यो रुद्रेभ्यस् साध्वेभ्य आसिभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या*
 पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥३॥
 ऋषिभ्य आर्षेभ्यो ऽङ्गिरोभ्य आङ्गिरसेभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्

...पेष्टुं सभृणं संसा...

आ० पुत्रस्या

* * सांभवद्भ्यो ...

देवेभ्य * आमुष्यायणम्...

... आमुष्यायणम् अनुष्यः * *

*धन्वं *हस्ता अमुम् * * पुत्रस्य * *

...पीष्यो *

... आमुष्यायणम् अनुष्याः * * *

* * रात्रे *

वीरुद्भ्यो ...

परवावत्सराय...

आङ्गिरस * ॥ फरव १ ॥

* * देहेभ्यासाशापालेभ्यो *

ऋतुभ्यान्तर्देहोभ्यो *पतिभ्याम् अधि*

वसोभ्यो...

ऋषिभ्यार्षेभ्यो ऽङ्गिरोभ्याङ्गिरसेभ्यो *

अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि ॥४॥
 मरुद्गयो अम्भिभ्यां ब्रह्मणे ब्रह्मणस् पर्ये अमुम् आमुष्यायणम्
 अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि ॥५॥
 ये [अ]म्भश् चक्रुर् ये ऽम्बरजिष्णवस् तेभ्यस् स्वकृद्भ्यस् स्वकारेभ्यो
 अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥६॥
 ते स्वकृतस् स्वकारा अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रं परा भाव-
 यन्तु] ॥७॥
 ये तपश् चक्रुर् ये तपोजिष्णवस् ते[भ्यस्] तपस्कृद्भ्यस् तपस्कारेभ्यो
 अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥८॥
 ते तपस्कृतस् तपस्कारा [अ]मुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रं परा
 भावयन्तु] ॥९॥
 ये ब्रह्म चक्रुर् ये ब्रह्मजिष्णवस् तेभ्यो ब्र[ह्म]कृद्भ्यो ब्रह्मकारेभ्यो अमुम्
 आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि ॥१०॥
 ते ब्रह्मकृतो ब्रह्मकारा अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रं परा भाव-
 यन्तु ॥११॥
 अघारिणीम् अमूम् अघविद्यां विकेशीम् उप प्रतिमा सोक्तम् ? देवमनुष्या ×
 पश्यन्तु ॥१२॥
 वयांसि शक्रुनयो ऽमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रं [परा भाव-
 यन्तु] ॥१३॥
 रुदुषीर् अलिक्लुशाका वृध्ना × कङ्कात् सुवर्णाश् भ्वापदा × पतत्रिणो
 वयांसि शक्रुनयो [अ]मुम् आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रम् आदृहने
 चरन्तु ॥१४॥ ॥का० २॥

१७.२३

[ए]तद् आप × प्र बहतावधं च मलं च यत् ।
 यद् वा दुष्पण्यम् आरिमा यद् ऽ ब्रह्मा अर्षत ? मूलम् ॥१॥
 आपस् सत [सु]न्नवस्तीस् ता नो मुञ्चन्स् अंहसः ।
 मुञ्चन्तु मा शपथ्याद् अथो चारुथ्याद् उत ॥२॥
 अथो यमस्य पद्भीवाद् विश्वस्माद् [द्] देवकिद्विषात् ।
 आमिशंसाद् दुष्पण्याद् द्रुहो मा मुञ्चन्तु वरुणस्य पाशात् ॥३॥
 मङ्गम् इन्द्रो वरुणो वृहस्पतिस् सविता चर्षो वधन् ।
 ऽ भ्रातृभ्यं सौ सपत्न्यास सौ मे भ्रातृभ्यं सौ सपत्नः ।
 तं हृमि तं दुष्पणेन विध्यामि तम् उना इष्टायावेन विध्यामि तं
 क्षीतायवेन विध्यामि तम् अधराञ्च मृत्युम् अधनस्य ? पुरोडाशी ॥४॥
 ॥का० ३॥

१७.२४

विद्य ते स्वप्नं जनित्रं पाप्मन × पुत्रो ऽस्य अभूत्या [अ]धिजातो यमस्य
 करणः ।
 तं त्वा स्वप्नं तथा विद्य ।
 यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमय × पाप्मस् तं द्विषते प्र द्विषम् ॥१॥
 तम् अस्मे गमयामस् तेनैतं विध्यामो ऽभूत्येनं विध्यामो निर्भृत्येनं विध्याम ×
 पराभूत्येनं विध्यामो प्राह्वेनं विध्यामस् तमसैनं विध्यामो अग्निनैतं
 क्रुष्यादा वृक्षामः ॥२॥
 देवानाम् पत्नं घोरै × क्रूरै × प्रेवैर् अपि प्रेष्यामो वैश्वानरस्येनं वृष्ट्योर ऽपि
 वृष्म[ः] ॥३॥
 [विद्य ते स्वप्नं] जनित्रं प्राह्वान × पुत्रो ऽसि निर्ब्रह्मत्या [अ]धि[जातो यमस्य
 करणः ।
 [तं त्वा स्वप्नं तथा विद्य ।

... पते • आमुष्यावेणम्
 ...म्बरजिष्णुस् • स्वकृतुभ्यस् स्वकारेभ्यो
 तेभ्यस् स्वकृतुभ्यस् स्वकारा •
 ... तपोजिष्णुस् • तपस्कृतवस् •
 • तपस्कृतवस् • •
 ... ब्रह्मजिष्णुस्...
 आमुष्यावेणम्...
 • • • मन् आमुष्यावेणम्...
 • • • विकेशीम्...
 • शक्रुनवयो • आमुष्यावेणम्...
 रुदुषीम् अलिक्लुशाक...
 ... आमुष्यावेणम् • पुत्रस्यादृहने
 • ॥का० २॥

... वाहतावधं...
 • व स्वप्निम्... मूक्तिम्
 • • पद्भीवाद् • किद्विषात्
 जहामिशंसाद् • द्रुहे...
 ... चर्षो वधं
 त • • • विधिति...
 ... अधनस्य (उपरि त्व) पुरावासी ॥ क ३ ॥

• • स्वप्ने...
 ... विद्या
 ... विद्वन्तो निर्भृत्येनं विद्यासः
 • विद्यामो प्राह्वेनं विद्यामस् चमरुच्येनं विद्यामो
 क्रुष्यादा • [अग्निं
 ... प्रेष्यात् • पेष्यामो • वृष्ट्योर •
 ... स निरिष्या •

श्री ७.२१.३१

श्री ७.२२.२१, २१

श्री २१, २.१०.१

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयं पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥५॥
[द्विष ते स्वप्न] जनित्रं वदणस्य पुत्रो ऽसि वदणाया [भ]धि[जातो यमस्य
करणः ।

[तं त्वा स्वप्न तथा विष ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयं पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥५॥

[द्विष ते स्वप्न] जनित्रं साक्षं पुत्रो ऽसि रात्र्या [भ]धि[जातो यमस्य करणः ।

[तं त्वा स्वप्न तथा विष ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयं पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥६॥

[द्विष ते स्वप्न] जनित्रं दिवस् पुत्रो ऽसि भूम्या [भ]धि[जातो यमस्य करणः ।

[तं त्वा स्वप्न तथा विष ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयं पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥७॥

[द्विष ते स्वप्न] जनित्रं वानस्पत्यानां पुत्रो ऽस्य भोषधीभ्यो [भ]धिजातो
यमस्य करणः ।

[तं त्वा स्वप्न तथा विष ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयं पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥८॥

[द्विष ते स्वप्न] जनित्रम् इन्द्रस्य पुत्रो ऽसि कूर्णया ? [भ]धिजातो यमस्य
करणः ।

[तं त्वा स्वप्न तथा विष ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयं पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥९॥

[द्विष ते स्वप्न] जनित्रं रक्षसां पुत्रो ऽस्य अद्रधोभ्यो ? [भ]धि[जातो
यमस्य करणः ।

[तं त्वा स्वप्न तथा विष ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयं पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥१०॥

[द्विष ते स्वप्न] जनित्रं गन्धर्वाणां पुत्रो ऽस्य अप्सरोभ्यो [भ]धिजातो
यमस्य करणः ।

[तं त्वा स्वप्न तथा विष ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयं पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥११॥ ॥का०५॥

१७.२५

धावापृथिवी महोरान्ने नक्षत्रपयसः ? ।

इवम् अहम् अनुष्मिन् आमुष्यायणे अनुष्यां पुत्रे दुष्कण्यं मृजे ॥१॥

१ यद् अस्मात्स्युत्या अष्टादशकी ? ।

मा प्र गाम पथो वयं मा यज्ञाद् इन्द्र सोमिनः ।

मान्तस् स्थुद् नो अरातयः ॥२॥

यो यज्ञस्य प्रसाधनस् तन्मुद् देवेषु आ[त]तः ।

तम् आहुतम् अशीमहि ॥३॥

नमो मित्रस्य वदणस्य चक्षसे महो [दे]वाय वद् क्रतुम् सपर्यत ।

दूरेदशो देवजाताय केतवे वि[ध]स् पुत्राय सूर्याय शंसत ॥४॥

[सा मा सत्योक्तिं परि पातु विश्वतो] धावा च यत्र ततनन्व अहानि च ।
[विश्वम् अम्यद् विश्विशते यद् पजति विश्वाहा १ विश्वाहोद् एति
सूर्यः] ॥५॥

न ते ऽदेव प्रदिवो वि वासति यद् एतद्योमिं पतरै रथर्यसि ।

प्राचीनम् अम्यद् अनु वर्तते रज उद् अम्येन ज्योतिषा याहि सूर्ये ॥६॥

येन सूर्य ज्योतिषा वाचसे तमो जगद् च विश्वम् अद्यवृधि ? भानुना ।

तेनास्मद् विश्वाम् अनिराम् अनाहुतिम् अपामीषाम् अय दुष्कण्यं सुव ॥७॥

विश्वाम् अनिराम् अपामीषाम् अनाहुतिम् आमुष्यावजापामुष्यां
पुत्राय प्र द्विषम् ॥८॥ ॥का०५॥

१७.२६

धावापृथिवी वदतं दुष्कण्यं परा वदतं दुष्कण्यम् ।

* वदण ...

* संद ...

* इन्द्रिय ...

* * प्रथये ...

विषमहे ... अप्सरोभ्यो *

* कररणः

* * स्वप्ने तु नीणि

॥फ०५॥

वदन् * * आमुष्यावणे अनुष्यं पुत्रेन दुष्क-
[धिं प्रजेत्

* * मयो * सा * इन्द्रा सोमिनः

मातस्थो * *

दूरेदशे ...

* * तद् ततनं वहानि च

नि तोव * प्रतिवो * * * इतलेविः प्रतरै

* * * रथ * अत्येन ... [वधर्वसि

तेनास्माद् * अनिराम् अनाहुतम् अपामीषाद् ...

* * अनिराम् * आमुष्यावजापामुष्यां

... ॥फ०५॥

* * दुष्कण्यं * * दुष्कण्यम्

श्री १९.७.८

क १०.५७.१ श्री ११.१.५९

क २ श्री ६०

क १०.१७.१

क २

क १

क ५ उदियर्षि

अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१॥
 वातापवमानौ बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥२॥
 इन्द्राग्नी बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥३॥
 मित्रावरुणौ बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥४॥
 भवाशर्वौ बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥५॥
 देवाश्विना बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥६॥
 देवा मरुतो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥७॥
 देवा× पितरो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥८॥
 देव सूर्य बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥९॥
 देव चन्द्रमो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१०॥
 देवा नक्षत्राणि बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥११॥
 देवीर् आपो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१२॥
 देव विष्णो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१३॥
 देव पूषन् बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१४॥
 देव त्वष्टर बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१५॥
 देव धातर बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१६॥
 देव सवितर बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१७॥
 देव बृहस्पते बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१८॥
 देव प्रजापते बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥१९॥
 देव परमेष्ठिन बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥२०॥
 अहोरात्रे बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्राय प्र हिरण्म ॥२१॥ ॥कां१॥ ॥मनु०५॥

१७.२७

इन्द्रो वज्रम् असिञ्चत वृत्राय इन्तवे ॥१॥
 त्वष्टा वज्रम् असिञ्चत वृत्राय इन्तवे ॥२॥
 यो वज्रो वैश्वानरो यत् ते अग्नेर् वीर्यं स विश्वाषाद् यद् धारमाणं ? स
 वैश्वानरः ॥३॥
 एतद् वा इदं सर्वयाजे तानि रसा ? त्रीणि विश्वानरो वैश्वानरो विश्वाषाद् ।
 सर्वाण्य एव पुण्य एव पुण्यान् लोकान् अथ कन्दे सर्वाण्य च देवता [य]
 एवं विद्वान् अमनुहो ज्ञतं विभर्ति ॥४॥ ॥कां१॥

अमुष्यामुष्येणसा° • • हिरण्म

• • दुष्वजि • • दुष्वजि

देव मासतो बहत्तु दुष्वजि • बहत्तं दुष्वजि

देव • बहत्तु दुष्वजि • बहत्तं दुष्वजि

• • बहत्तं दुष्वजि • बहत्तं दुष्वजि

• • बहत्तं दुष्वजि • बहत्तं दुष्वजि

• • बहत्तं दुष्वजि • बहत्तं दुष्वजि

• • बहत्तं दुष्वजि • बहत्तं दुष्वजि

• त्वष्टर •

• धातर •

• सविष्टर •

• • दुष्वजि • बहत्तं दुष्वजि

• • दुष्वजि • • दुष्वजि

अमुष्यामुष्येणसायामुष्याः • • • ॥कण्ठ १॥

इति सप्तमसकाण्डे पञ्चमो मुवाक्य समाप्तः ॥

• वज्र • • असि • सं ...

• • पुण्ये ...

एवं • अमनुहो • • ॥कण्ठ १॥

दुर्गमन् पतत् सक्तम्

१७.२८

तम् आ दत्त व तम् उदीशयत् तम् उपाम् उपैति प्र भरापीति ।
सोम्यहस्ताद् अमुक्यत । देवो वज्र× धुरपविस् सहस्रपृष्टिर् दिव-
स्पृशः[ः] । स संसिञ्च तिष्ठद् धरुचरा भवन्त्येत् ऋद्धं । स समुद्रं
वाविशत् समाब्धद् उ संदहत् । तस्मात् समुद्रो दुर्गर् अपि व
वैश्वानरेणैव दग्धः ॥१॥

स शक्र उद् अक्रामत् । सो ऽध्य आयतु दिशो वज्रै[र] भासुरैस् सपद्यद्
एवासुभु व्रतं चरापीति ॥२॥

स व्रतम् अचरत् । सो ऽनुकृशो भवति । तस्माद् अनुकृशो व्रतचारी भवत्य
अवदुयि । कृशो भूत्वेन्द्रो असुरान् उपावृष्ट् ॥३॥

स गृहपतिम् उपाकर स्तवत् । स परमेष्ठिनम् उपाधावत् । स प्रजापतिम्
उपाधावत् । स विराजम् उपाधावत् । स सन्नाजम् उपाधावत् । सो
ऽहोरात्रे उपाधावत् । सो ऽर्धमासान् उपाधावत् । स मासान् उपाधा-
वत् । स ऋतून् उपाधावत् । स आर्तवान् उपाधावत् । स ऋषीन्
उपाधावत् । स आर्षेयान् उपाधावत् । सो ऽङ्गिरस्सुम् उपाधावत् । स
आङ्गिरसान् उपाधावत् । सो अथर्वणम् उपाधावत् । स आथर्वणान्
उपाधावत् ॥४॥

विश्वान् देवा[न्] मरुद्गणान् तमन्दसान् दधं स्तोम प्रथमम् । अथेन्द्राग्नी
तम् उपामन्त्रयेते पुण्यया वाचा क्रूरया वाचा हृदिष्या [वाचा] । स
सावित्र्यन् । अथैषा मोपचामे निष्यसीति । स उपशाम्यत् । तस्माद्
वो ब्रह्म वेदोतापस् स तं शमयति दोहे देवानाम् ॥५॥

तम् ऋक्सामे अथाम्यम् आ दत्त यजुषा यज्ञेन गायत्रेण वामेन वामदैव्येन
व ॥६॥

पतद् वा इदम् अथर्षाक शम् पताद् इन्द्रस्य बाहु ।

तम् आ दत्त तवप् आ धत्ते । प्रजा वै समृद्धिम् अक्षति पशव× पक्षिषि ।

प्रजाम् एव समृद्धिम् अक्षतिम् अब रुद्धे य [एवं वेद] ॥७॥ ॥का०२॥

१७.२९

स विष्णु मत्प अतिष्ठत् । विश एव प्रति तिष्ठति य [एवं वेद] ॥१॥

स विश्वामाण् अक्रमत् ।

एष वै विश्वाषाद् सौरे वामौ इतेव अपययी देवयानान् यत् सूर्यस्य
रश्मयः । स पथिषु देवयानेषु भीयते प्र पथो देवयानान् जानाति
य [एवं वेद] ॥२॥

स विश्वानरे ऽक्रमत् ।

एष वै विश्वानर उद्यन् एवमानः ।

एते वै सर्वानुप्रसारो वृहते । स नाधारयत् । त्रियम्ते ऽस्मिन् प्रा य [एवं
वेद] ॥३॥

स वृत्र ऽक्रमत् ।

[त]स्य वृत्रस्याङ्गु पर्वणि शरीराण्य अभिषन्त् । शतानि वै वृत्रस्याङ्गा
पर्वणि शरीरानि यदीपे पर्वतामस यत्र हृदा मनसा कामयेति ॥४॥

इह स राष्यते । तस्मै राष्यते । अस्याम् एव प्रतिष्ठाम् आयतनं विन्दते
य [एवं वेद] ॥५॥

स देवान् आगच्छत् । तं देवो अहुवन् आशं सामेकम्पेति व्रतम् । आ
हिरण्येषु पशुषु प्राण्येषु अभ्ये[ष्व् ए]ति ।

सो ऽनद्वबाहम् उपाधावत् । तम् अनद्ववान् अत्रवीत् किं मे प्रतीवाहो
अविष्यसीति ॥६॥

स वरम् अदृणीत वृत्रकोको ऽस्तनि वृत्रस्य विष्टे भिया इति । वोडशो
वा [म]वद् ऊर्षो कोको ऽयद् वृत्रो [कोको] ऽयद् वृत्रस्य विष्टे
भीयते य [एवं वेद] ॥७॥

... उपैति * * *

... धुरपवरिस् * * *

* * * * * तस्मात्...

* शक्रोद्...

एवासुभुव्रतं *

* * अचारद् * नुकृश * * अनमुकृशो * * *

* कृशो * * वृक्त्वा

... परमेष्ठिन् उपाण्ववद् * * *

* सा विरापाम् * * सुराजं स सन्नाजम् * * *

... मासिन् *

* * ऋतून् * * सातवान् * * * *

* * आर्षयान्...

... सायर्षाणान्

* * गणात्...

* * मन्त्रवन्ते...

* अथैषा * * सोवशास्यद् *

* * * * * सि ते * * देवैनाम्

* * ऋक्सामाथान्यन्... वामण *

{ * * * अक्षति पशवः पक्षि (द्विरुक्तिः)
* * * * * वः ॥ फलव २ ॥

* * * * * एवां * तिष्ठती वः

* * विश्वपाद्... अपययो वानां * * *

वरमयद् सः पथिषु... जानाती

वः

* * वैश्वानरोदयं *

... वः

वृ * *

... अभिषन्त् * * *

वः

* * नद्ववान् * * अनुद्ववान्...

* * अदृणीत वृत्रकोको * * वृत्रस्य विष्टव...

... वृत्रो * * वृत्रस्य विष्टवद्

मेवन्ते वः

दुर्गमन् पतत् सक्तम्

मयादीन आहवत्याद् अन्नवीत् । प्रचा ब्राह्मण निद्यानि आदेनम्
अमृजुन् ये जुहृपूतेनं व्यभचानीति ।
कृता वा एषा मनुष्येषु तरति येनान्द्वान् येन नडहृतीन् ॥८॥
याद् अस्य पूर्वपादौ तौ पूर्वपक्षौ याद् अ[पर]पादौ ताद् अपरपक्षौ यौ
स्येक्षे तौ पुरोडाशौ ये नासिके तौ क्षुबौ याद् अस्याक्षी तौ
सूर्याषम्रमसौ यो निमेषस् ताद् अहोरात्रे यास् सूर्यस्य रश्मयस् स
द्रोणकलश[श्] शिरस् सोमो राजा मस्तिष्कः ।
ये ऽस्य भृङ्गे तद् ऋतं सत्यम् । भुवं वा ऋतं सत्यम् । तस्माद् एते भुवे ।
भुवम् एव तं सत्यम् अनु प्रति तिष्ठति य [एवं वेद्] ॥९॥
यास्य दक्षिणा इनुस् सा जुहृ^० या ददर्यासम् । या सध्या सो बभ्रुन्
य^x कण्ड[स्] सा भ्रुवा ।
अग्निर् आस्यं विधुज् जिह्वा मरुतो वस्ता^x पवमा[न]^x प्राणः ।
एषा वै मायाम् आहुर वसोर धारेति यद् अम्रगुदम् । वसोर एव धारां
समृद्धिम् अक्षतिम् अत्र रुन्दे य [एवं वेद्] ॥१०॥
यद् अस्य अग्ने तद् अन्नं यानि लोमानि ताकि-नक्षत्राणि ।
स्वे वर्षम् ऊष्माणि हारो यद् ओषधयश् च वनस्पतयश् चोष्यम् ।
यो ऽस्य जघनार्धस् तौ शैशिरौ मासौ य^x पूर्वार्धस् तौ वासन्तौ । यत्
पृष्ठं तौ शैश्वो मासौ यन् मध्यं तौ वार्षिकौ । यो ऽस्य जघनस् तौ
शारदौ मासौ यो ऽस्य वक्षस् तौ हैमन्तौ ।
संवत्सरो वा एष संभृतो येनान्द्वान्[न्] येन नडहृतीन् ।
अस्याम् एव प्रतिष्ठाम् आयतनं विन्दते य [एवं वेद्] ॥११॥
याद् अस्य कर्णौ सा भ्रुवा । नीथो भवति य [एवं वेद्] ॥१२॥
तपश् च वरश् च महश् च यशश् च यद् अस्मिन् अन्तर ऋचस्
सामानि यजुषि ब्राह्मणं ब्रह्म वैव लोकं चाव रुन्दे ब्रह्मवर्षसी
भवति य [एवं वेद्] ॥१३॥
यथेद् अस्मिन् अन्तश् शतम् अग्निहोमाश् शतं द्वादशाहाश् शतं षोड-
शिनश् शतं सर्वपृष्ठा[श्] शतं आन्दाश् शतं वीक्षा[श्] शतं यज्ञाश्
शतं दक्षिणाश् शतं भूतयश् शतम् अभूतयश् शतं निर्भूतयश् शतं
पराभूतयश् शतं समृद्धयः ।
ज्योग् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरस्^x प्र मीयते य [एवं
वेद्] ॥१४॥
यथेद् अस्मिन् अन्तश् शतम् अर्धमासाश् शतं मासाश् शतम् ऋतवश्
शतम् आर्तवाश् शतम् इदावत्सराश् शतम् अनुवत्सराश् शतं परिव-
त्सराश् शतं संवत्सराश् शतं ब्रह्माणि शतं कर्माणि शतं ज्योतीषि
शतम् अमृतानि शतं सिन्ध्यानि शतम् अम्भ्यानि शतं तर्मांसि
शतं रुधिराणि ।
ज्योग् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरस्^x प्र मीयते य [एवं
वेद्] ॥१५॥
यथेद् अस्मिन् अन्तश् शतं रथन्तराश् शतं साह्याश् शतं त्रिरात्राश्
शतम् अतिरात्राश् शतं प्राणाश् शतम् अपानाश् शतं व्यानाश् शतं
समानाश् शतं राजस्याश् शतं वाजपयाश् शतं कामप्रास् सहकं
सत्रायणानि ।
एष वा [अ]नद्वान् सर्वांश्शस् सर्वात्मा सर्वपरुस् सर्वपान् मभ्यतु
प्रतिष्ठानु । ऋक्सामभ्याम् आ धत्ते तदतो यज्ञेन गायत्रेण ब्रह्मणा
प्रयत् उपरिष्ठात् प्रथमे प्रजया पशुभिर् शुद्धेर् धनेन य [एवं वेद्] ॥१६॥
इन्द्रो बलेनाभ्य परमेष्ठी इतेन येन गौस् तेन वैश्वदेवः ।
यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वर्यं द्विभस् तस्य प्राणान् सं बर्ह तस्य प्राणान्
चि बर्ह ।
इन्द्रो ऽस्मिन्स्य रूपम् असि प्रजापतिर् असि परमेष्ठिर् असि स्वर् असि
स्वरो ऽसि स्वर्गो लोको ऽसि स्वर्गे मा लोकं गमय ।

मयादीनामत्वाद्...

...वेनुनद्वान् वेव *

* * पूर्व- पादौ तो...यो

...वो स्थोषे *

* वा... पव * * *

...रितं * * * *

* * स्वा... यः

* * स्वा भुवः

समृद्धम्... यः

* * ऊष्मानि ...

* * मीमी ...

... य * * * हैमन्तो

वस्याम्... यः

...नीथो * यः

... अन्तर *

भवती यः

* * वत्सश् ...

* * सर्वपृष्ठवश् * मया ...

* * सर्वसर्वम्... यः

* * यन्तश् ...

* * शत ...

... यः

* * यन्तश् * रविन्नाश् * सव्रणाश् * *

प्रतत ...

... रत्तं * * *

... प्रप्रमापतिर्...

... स्वा * *

येनासि बहस् तेन यद्वो येन बृहस्पति[स्] तेन लोको येनेदं गमयति तेन
विद्वो येनेदं गमयति तेन सर्वः ।

ये ऽस्य पादास् सा प्रतिष्ठा । प्रथते प्रजया पशुभिर् गृहैर् धनेन य एवं
विद्वान् अनडुहो व्रतं विभर्ति ॥२७॥ ॥कां३॥ ॥अनु३॥

१७.३०

श्री १२.२.१

नडम् आ रोह न ते ऽत्र लोक इदं लीसं भागधेयं त एहि ।

यो गोषु यक्ष्मं पुरुषेषु यक्ष्मस् तेन त्वं साकं अधराङ् परेहि ॥२॥

श्री २

अघशंस[दुशंसाभ्यां] करेणानुकरेण च ।

मृत्युंश्च च सर्वास् तनेतो यक्ष्मांश्च च निर् अजामसि ॥२॥

श्री ३

निर् इतो मृत्युं नैऋतान् निर् उ यक्ष्मम् अजामसि ।

यो नो द्वेष्टि तम् अक्ष्म्य अग्ने ऽक्रव्याद् यं द्विभस् तं ते प्र सुवामः ॥३॥

श्री ४

यक्ष्म अग्निं क्रव्याद् यदि वा ऽद्यान्न इमं गोष्ठम् अम्योका विवेश ।

तं माषाज्यं कृत्वा प्र द्विणोमि दूरं सञ्चकृत्य अप्तुषदो ऽभ्य अन्नोन् ॥४॥

श्री ५

य[त्] त्वा क्रुद्धा प्रचक्रुर् मन्युना पुरुषे मृते ।

सुकल्पम् अग्ने तत् त्यया पुनस् त्वो[द्] दीपयामसि ॥५॥

श्री ६

पुनस् त्वावित्या रुद्रा वसवः पुनर् ब्रह्माणो वस्तुनीतिर् अग्ने ।

पुनस् त्वा ब्रह्मणस् पतिर् आधाद् दीर्घायुत्वाय शतशारदाथ ॥६॥

श्री ७

यो ऽग्निं क्रव्याद् प्रविवेश नो गृहम् इमं पश्यन् इतरं जातवेदसम् ।

तं हरामि पितृयज्ञाय दूरं स घर्मेम् इन्धां परमे सधस्थे ॥७॥

श्री ८

क्रव्यादम् अग्निम् इषितो हरामि जना[न्] इहन्तं वज्रेण मृत्युम् ।

नि तं शास्मि गार्हपत्येन विद्वान् पितृणां लोकं परमो यो ऽत्र ॥८॥

श्री ९

क्रव्यादम् अग्निं प्र द्विणोमि दूरं यमराज्ञो गच्छतु रिप्रवाहः ।

इहैवायम् इतरो जातवेदा देवो देवेभ्यो इदं बहनु प्रजानन् ॥९॥

श्री १०

क्रव्यादम् अग्निं शशमानम् अग्निं प्र द्विणोमि पथिभिः पितृयानैः ।

मा देवयानैः पथिभिर् आ गा [अ]त्रैवेधि पितृषु जागृहि त्वम् ॥१०॥

॥कां३॥

१७.३१

श्री १२.२.१२

सम् इन्धते संकुसिकं स्वस्तये शुद्धा भवन्तु शुचयः पावकाः ।

जहाति रिप्रम् अत्य एन पति समिद्धो ऽग्निस् सुपुना पुनाति ॥१॥

श्री १२

देवो ऽग्निस् संकुसिको दिवस् पृष्ठान्य आरुहत् ।

मुख्यमानो निर् एनसो ऽमोर् अस्मां अशस्त्या[ः] ॥२॥

श्री १३

अस्मिन् वयं संकुसिके अन्नो रिप्राणि मृज्महे ।

अभूम यज्ञियाथ शुद्धा प्र ण आयुषि तारिष[त्] ॥३॥

श्री १४

संकुसिको विकुसिको निर्ऋधो यश्च मिस्वरः ।

ते ते [य]क्ष्मं सुवेधसो दूराद् दूरम् उचिष्यथौ ॥४॥

श्री १५

अह्नातं पुरुषभ्यो गोभ्यो अश्वभ्यस् त्वा ।

क्रव्यादं निर् पुदास्रुः अग्निं जीवितवोपनम् ॥५॥

श्री १५

यो नो ऽश्वेषु वीरेषु गोषु यो ऽजाविषु ।

क्रव्यादं निर् पुदास्रस्य अग्निर् यो जनयोपनः ॥६॥

श्री १६

समिद्धो ऽन्न आहुत स नो माभ्यपकमीः ।

अत्रैव दीदिहि षवि ज्योक् च सूर्यं इशे ॥७॥

श्री १७

यस्मिन् देवा अमृजत यस्मिन् मनुष्या उत ।

तस्मिन् घृतस्तापो मृष्टंवा त्वम् अग्ने दिवं रुह ॥८॥

श्री १८

सीसे मृष्टं नडे मृष्टं त्वम् अग्निस् संकुसिकश्च यः ।

अथो अद्यां रामायां शीर्षकिम् उपबर्हणे ॥९॥

श्री १९

सीसे मलं सावयित्वा शीर्षकिम् उपबर्हणे ।

अद्याम् असिकन्यां पिष्वा शुद्धा भवन्ति यज्ञियाः ॥१०॥ ॥कां३॥

* स्वा पादाश्...

* अनडुहो...

इति सप्तादशकाण्डे षष्ठे जुषाकः ॥

अपहंसो करणानुकरेण *

मृत्युंश्च * सर्वास् तेनेतो यक्ष्माश्च * अजामसि

* अतो * * * अ * *

... क्रव्यादं (उपरि क्रव्यादं) यक्ष्मश्च * * * *

... वस्तस्य * त्व अग्नीम्

उ * कृत्वा ... मिते

* * च ...

... वस्तुनापुर् *

* * माषाज्यः प्रतिर्...

* * * प्रविवेशो गृहम्...

त्वं * पितृयज्ञाय दुहं मे घर्मे विस्वत् *

क्रव्यादम् * इषतं * * इहन्तं * *

जि * सवस्ति गार्हपत्येन ...

क्रव्यादम् ... यमराज्ञो * *

* * * देवं ...

* * शिष्टमानम् ... पतिभिः पित्रावापे

* * पतिभिर्... चागृहि *

जहाति * * एनेति समिद्धो * स्वप्ना *

* * उहसो मोषस्ताम् *

... अघे ...

अभूमि * * प्रावोषि *

* विकुसिको (एवं शौ) निर्ऋतो * * नस्वरः

अह्नाना ...

* * नवामस्ताभि जीवितवोपनम्

* * पुदास्रथाभि * जनवोपनाम्

* शि आहुतस् * * मान्यपकमीम्

* दीदिह स्ववोक् * * *

* * सुजत * अनुषा *

* इतस्तापो मृष्टा ... नह

... संकुसिवश्च * *

अतोऽभ्यां * मिपकिम् *

* * पकं ...

अद्यादिकतनीया पिष्वन् * * वीष्याः

१७.३२

श्री १२.२.२१

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यत् त एष इतरो देवयानात् ।
 बहुष्पते भृश्वते ते ब्रवीमीदीमे वीरा बहवो भवन्तु ॥१॥
 इमे जीवा वि मृतेर् आववृत्तन् अमृद् भद्रा देववृत्तिर् नो ऽथ ।
 प्राञ्चो भगाम नृतये हसाय सुवीरासो विदधम् आ ववेम ॥२॥
 इमं जीवेश्य* परिधि वषामि मैषां नु गाद् अपरो अ[र्ध]म् पतम् ।
 ज्योर् जीवन्तश् शरव* पुकृषीस् तितरो मृत्युं वषतां पर्वतेन ॥३॥
 यथाहाम्प [अ]नुपूर्वं भवन्तु यथ क्रतव ऋतुभिर् यन्तु साकम् ।
 यथा न पूर्वम् अपरो जहात्प एक घातर आर्युं वि कल्पयेषाम् ॥४॥
 आ रोहतायुर् जरसं वृणाना [अ]नुपूर्वं यजमाना ये च स्थ ।
 तान् वस् त्वहा सुजनिमा सजोषा सर्वम् आयुर् नयतु जीवनाथ ॥५॥
 अहमन्वती रीयते सं रभध्वं [वीरयध्वं] प्र तरता सखायः ।
 अत्रा जहीत ये असन् दुरेवा अनमीवान् उक्त् तरेमाभि वाजान् ॥६॥
 उक्त् तिष्ठता प्र तरता सखायो अहमन्वती रीयते सं रभध्वम् ।
 अत्रा जहीत ये असन् अशिवाश् शिवान् स्योनान् उक्त् तरेमाभि
 वाजान् ॥७॥

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

वैश्वदेवीं स्तुताम् आ रभध्वं शुद्धा भवन्तश् शुभय* पावकाः ।
 अतिक्रामन्तो दुरितानि विद्वा शतं हिमात् सर्ववीरा मद्म ॥८॥
 उदीचीनै* पथिभिर् वायुमद्भिर् अपक्रामन्तो दुरितान् परेभिः ।
 भिस् सस कृत्व ऋषय* परता मृत्युं प्रत्य औहन् पदयोपनेन ॥९॥
 मृत्यो* पदं योपयन्त पत द्राचीय आयु* प्रतिरं वधानाः ।
 आसीना मृत्युं नुदता सधस्ये मध जीवा[स्तो] विदधम् आ ववेम ॥१०॥

॥का०१॥

१७.३३

श्री १२.२.२१

इमा मारीर् अविधवास् सुपत्नीर् आजनेन सर्पिषा सं विशान्तु ।
 अनभवो अनमीवास् सुरजा [आ] रोहन्तु जनयो योनिम् अग्ने ॥१॥
 इमे वीरा अविधवास् सुजानय आजनेन सर्पिषा सं स्पृशन्ताम् ।
 अनभवो अनमीवास् सुरजा[स्] स्योनाद् योनेर् अधि तस्यं रुहेयुः ॥२॥
 व्याकरोमि हविषाहम् पती ती ब्रह्मणा च्च अहं कल्पयामि ।
 स्वर्धा पितृभ्यो अमृतं नुहानां दीर्घेणायुषा सम इमा[न्] विहीमाम् ? ॥३॥
 यो नो ऽग्नि* पितरो हृत्स्व अन्तर् आविषेशामर्यो मर्त्येषु ।
 मय्य अहं तं प्रति शुक्ामि देवं मा सो ऽस्मा[न्] ह्रिस्तु मा वयं तम् ॥४॥
 अपावृत्त्याग्निं गार्हपत्यं कष्याद्वा प्रेत वक्षिणा ।
 प्रियं पितृभ्य आत्मनं ब्रह्मणे कृणुत प्रियम् ॥५॥
 द्विभागधनम् आदाय प्र क्षिणात्प अवर्त्या ।
 अग्नि* पुत्रस्य ज्येष्ठस्य य* कष्याद् अनिराहितः ॥६॥
 अयक्षियो इतवर्षा भवति नैनेन हविर् अस्तवे ।
 क्षिन्सि कृषिं गां धनं यं कष्याद् अनुवर्तते ॥७॥
 मुहुर् गुण्यै* प्र वदत्य आर्ति मर्त्यो नीत्य ।
 कष्याद् यान् अग्निर् अस्तिकाद् अनुविहान् वितावति ॥८॥
 प्राञ्चा गृहास् सं सृज्यन्ते यत् क्षिया क्षियते पतिः ।
 ब्रह्मैव विहान् पन्थो य* कष्यादं निराधत् ॥९॥ ॥का०५॥

१७.३४

श्री १२.२.४०

यद् रिमं दुरितं बहुम यद् च तुष्टतम् ।
 आपो मा तस्माद् शुन्धन्तु अग्नेस् संकुसिकाद् च यत् ॥१॥
 आ [अ]धत्त उदीचीर् आववृत्तन् प्रजानती* पथिभिर् देवयानैः ।

श्री ४२

• मृतोर् • • • • • तेहितरो देवयानां
 ... मवीमिरेने • • • •
 • • • • • र • आववृत्तं नुतीष्टु • • • • • वो वा
 • राम मृते वषाव • ववेधम् • • •
 ... दवामि मैषा • गद् • • • • • पतुन्
 ... चितो • • • •
 • • • • • भवन्तु • • • • • दगुमिर् • • •
 • • • • • पूर्वो न परम् अनरहाद् • म्वाहातुं वि •
 ... व • • • •
 • न • सजनिमा ...
 • जहतेसन्तु देवानुमीवा नुदरेमाभि •

वैश्वदेव्यं ... भवन्तु • •
 अभिक्रामन्तो ... वीरो मदेवा
 • पत्रिर् वायमत्रिर् • दुरितां परेहि
 • • • • • कृत् ऋषय • • • • • अहं •
 • • • • • वो=भवन्त...
 • • • • • नरता ...

... आक्षणी सरमिषा • •
 • अनमिवा... वीमिर् अग्ने
 • • रविषवा सुजानवानर् • • • • • स्पृशन्तम्
 • अनमिवास्... रुहेयुः
 वाकरोमि... ब्राह्मणा वि हं •
 स्वर्धा ...
 मद् वं ... वा • • • • • इक्षु...
 अपावन्त्याग्निं • • • • • येष्टु •
 • पितृभ्यांसने ब्राह्मणे • • •
 विभागधनम् • प क्षिणाभ्य •
 ... अनिराहिता
 येनप्रयो ...
 • अहसि ...
 बहु कुषीः प्र दवन्तु आम्ति तमेतोमेति च
 कष्यादम् अग्निर् • अनविहान् वितावति
 ... व जीवा वृषते •
 • • • • • पयो • कष्यादन् नुराधत्

... चकुमी ...
 • • • • • तावा शुन्धन्तु अभिस् संकुसिकाद् • वः

श्री ४२

श्री ४३

श्री ४४

श्री ४५

श्री ४६

श्री ४७

पं श्री ४९

श्री ५०.१

श्री ५२.५

श्री ५२.९

श्री ५०.५

श्री १२.२.५१

श्री ५४ तिस्रिजं

श्री ५३

श्री ५५

श्री ४८

श्री १०.४२.१० श्री ७.५०.७

श्री ३.१२.८

श्री १२.१.१

श्री १

श्री २

श्री ४

श्री ५

पर्वतस्य ऋषमस्याधि पृष्ठे नवाशु चरन्ति सरितः पुराणीः ॥२॥
 अग्नेः क्रम्यान् निष् क्रम्यात् जुदा देवयजनं बह ॥३॥
 इमं क्रम्यात् प्र विवेद्यायं क्रम्यात् अम्भु अगात् ।
 व्याघ्री कृत्वा नानां तं इरामि शिवापरम् ॥४॥
 अन्तर्धिर् देवानां परिधिर् मनुष्याणाम् ।
 अग्निर् गार्हपत्य उभयान् अन्तरा अितः ॥५॥
 जीवानाम् अग्ने प्र तिर दीर्घम् आयुः पितृणां लोकं ऽ परमो यो ऽत्र ? ।
 सुगार्हपत्यो वितपन् अरातीर् उषामुषां श्रेयान् श्रेयसीं वधत् ॥६॥
 सर्वां अग्ने सहमानस् सपत्नान् येषाम् ऊर्जं रयिम् अस्मास्तु
 धेहि ॥७॥
 इमम् इन्द्रं वद्धिं परिम् अम्बारभवं स यो विद्वान् विजहाति मृत्युम् ।
 तेनाप इत शकम् आपतन्तं तेन कद्रस्य परि पातास्ताम् ॥८॥
 अहोरात्रे अम्भु एषि विभ्र[त्] श्रेयस्य तिष्ठन् प्रतरणस् सुवीरः ।
 अनातुरान् सुमन[स्]स् तस्य विभ्रज् ज्योग एव नः पुरुषगन्धिर्
 एधि ॥९॥
 ते देवेभ्य आ वृद्धन्ते पापं जीवन्ति सर्वदा ।
 क्रम्याद् यान् अग्निर् अन्तिकाद् अनुविद्वान् वितावति ॥१०॥
 प्रेष मनसा पतति मुहुर् आ वतेते पुनः ।
 क्रम्याद् यान् अग्निर् अन्तिकाद् अक्ष इवानुवपते नडम् ॥११॥ ॥का०५॥

१७.३५

ये ऽभ्रज्या धनकाम्याः क्रम्यादा समासते ।
 ते वा [अ]भ्येषां कुम्भीं पर्योवधति सर्वदा ॥१॥
 इषीकां जरतीं इष्ट्वा तिस्रिजं ? दण्ड[म्] नडम् ।
 तान् इन्द्र इध्मं कृत्वा यमस्याग्नि निरावधौ ॥२॥
 अविः कृष्णा भागधेयं पशूनां सीलं क्रम्याद् उत अम्भुं त आहुः ।
 माषाः पिष्टा भागधेयं इव्यं ते [अर]ण्याप्या गह्वरं सवस्व ॥३॥
 प्रत्यञ्जम् अर्कं प्रत्यर्पयित्वा प्रविद्वान् पश्यां वि ह्य आ चकार ।
 प्र वा अमीषाम् असन् [दि]देश दीर्घेणायुषा सम् इमा[ञ्] वधामि ॥४॥
 अनववाहं षड्वम् अम्बारभवं स यो निर् बह[द्] उरिताद् अवघात् ।
 आ रोहत सवितुर् नावं हिरण्ययं वद्धिर् उर्वीभिर् अमतिं तरेम ॥५॥
 गोभिष् डरेमामतिं तुरेवां यवेन ध्रुवं पुरुहूत विश्वाम् ।
 वयं राजानः प्रथमा धनानाम् अरिहासो वृजनीभिस् तरेम ॥६॥
 पूर्णं नारिं प्र इरामि कुम्भम् अर्षां रसम् ओषधीनां घृतस्य ।
 इमान् पानुन् अमृतैर् आ सम् अक्विध स्थिरा वीरास् सुमनसो भवन्तु ॥७॥
 ॥का०६॥ ॥मनु०७॥

१७.३६

पुमान् पुंसो अधि तिष्ठन् चर्म तत्र ह्यस्य वतमा मिषा ते ।
 यावन्ताद् अग्ने प्रथमं कुमेयधुस् तद् वा वयो यमराज्ये समानम् ॥१॥
 तावद् वा तेजस् ततिं वीर्याणि तावद् चक्षुस् ततिधा वाजिनानि ।
 अग्निश् शरीरं सवले यवेधो अधा पक्वेन मियुना सं भवाय[ः] ॥२॥
 सम् अस्मिन् लोके सम् उ देवयाने सं स्मा समेतं यमराज्ये[ः] ।
 पूतो पवित्रैर् उप तद् ष्वयेथां यद्यद् रेतो अधि वा संवभूव ॥३॥
 आपः पुत्रासो अभि सं विशाष्वम् इमं जीवं जीवधम्यात् समेत्य ।
 तासां भजध्वम् अमृतं यम् आहुर यम् भोक्त्वं पचति वो जनिषी ॥४॥
 यं वः पिता पचति यं च माता रिप्राद् निरमुमुषी ? इमका[ः]]
 च वाच[ः] ।
 स भोक्त्वं दातधारस् स्वर्ग उमे ष्य आय भमसी महित्वा ॥५॥

• ऋषमस्याधि... सरितः पुराणीः
 अग्नेः क्रम्या • क्रम्यात् जुदा देवयजनम् •
 • • प्रवेद्यादि उभयभ्याम् • •
 • कृत्वा नानाहृ...
 अन्तर्ध... मनीष्याणाम्
 • गार्हपत्योभयार् • मुपः
 • अविः • उर...
 ...उषामुषा अवं-भवति च •
 • • • अह्वान् ऊर्जं...
 • • • पक्वम्...
 • हाति चर्मोपतन्तुं • • • •
 अनातुरां • • विभ्रन् योग एषि...
 एधि
 • देवम्...
 • वम् • • अभिविद्वान् •
 प्रेषव • पचति...
 क्रम्याद् यान् • • अक्षवीवान् वपते •

• ना...पर्वता
 • चनती भ्यस्वा निपचं • •
 • इन्द्रेणम् ...
 इषि...
 माषास् पश्या • • • नाम्ना जहं सवस्व
 ...पश्यात् उ • • • •
 • • जीवान् अहङ्गन्व... विहीमाम्
 अनुववाहं पशुं • • यो...
 • तैस्सु • नास हिरणं • ऊर्ध्वमिर् अभितिर्
 ...ध्रुवं • विद्वान् [तिरेम
 ...अरिहासं वृजुनीभिस् • •
 पूर्णां नाभि रिप इरामि • • रसन् गोषधी-
 इमां पानैर्...अधि... [नान् •
 इति सतादसकाण्डे सप्तमो जुवाकस् समाप्तः ॥

ववन्ताद् • • समेज...
 ताभिर् • • तद्...तविदा •
 अग्नि • सवले...
 ...सो • स्मेते •
 पूतः • अवि • वषा • एतो वदि • •
 ... जीवधम्यात् समेता [पचति वो जनिषी ॥
 • • • वद्...जनिषीद् । श्री वद् गोषधी
 श्री वः • • • • • अरिहास...
 • दीवन्तु • • पुनं • नाभि मनासी •

श्री १ कञ्चनान् अतिथिताः

श्री ७ सचन्दे

श्री नासि

श्री ८

श्री ९

श्री १०

श्री १२.१. ११-२०

श्री भुवेवं विराण्

श्री वेजु

श्री स्तरन् विषकं

श्रमे नमसी उभयांश्च च कोकाश्च वे । नृणां नान् अण्ड् अन्विताश्च ? स्वर्गाः ।
तेषां ज्योतिष्मान् मनुमान् यो [अ]भि तस्मिन् पुनैर् अरसि सं भवेधाम् ॥१॥
प्रार्थी-प्रार्थी प्रदिशाम् आ रमेधाम् एतं लोकं अर्धमानात् सृजन्ते ? ।
मिमाथां पात्रं तद् वां पूर्णम् अस्तु स वां पक्वः पितृयाज एव् आमो वा ॥७॥
दक्षिणां दिशाम् अभि नक्षमांजी पर्यावर्तेधाम् अभि पात्रम् एतत् ।
तस्मि वां यमः पितृभित् संविदानः पकाय शर्म बहुलं नि यच्छात् ॥८॥
प्रतीची दिशाम् इयम् इव् वरं वस्यां सोमो अ[धि]पा मृडिता च ।
तस्यां मिमाथां सुकृतस्व सचेधाम् अथा पक्केन सह सं सुवेम ॥९॥
उत्तरं राष्ट्रं प्रजयोत्तरावद् दिशाम् उदीची कृणवन्तो अग्रम् ।
पक्विक्यं कृण्वः पुत्रयो बभूव विन्दैर् विश्वाङ्गैस् सह सं भवेम ॥१०॥

॥का०१॥

१७.३७

भुवा विराण् नमो वा अस्तु अस्त्यै शिवा पुत्रेभ्य उत मद्यम् अस्तु ।
सा नो देव्य् अदिते विश्ववार इयं इव् गोपा [अ]भि रक्ष पक्वम् ॥१॥
पितृव पुत्रां अभि सं स्वजस्व नथ् शिवा नो वाता इह वाणु शग्माः ।
यम् मोदनं पचतो देवते इह तं नस् तप उत सत्यं च विचाम् ? ॥२॥
यद्-यत् कृष्णथ् शकुन पद गन्धा ऽग्नि नन्तु? बिल भाससाद् ।
दासी वा यद् भार्ग्वस्ता समकृक उत्कलं मुसलं शुग्धातापः ॥३॥
अयं प्रावा पृथुबुधो वयोधाः पूतः पवित्रैर् अप इणु रक्षः ।
भा रोह चर्म महि शर्म यच्छ मा वंपती पौत्रम् अघं नि गाताम् ॥४॥
वनस्पतिस सह देवैर् न आगन् रक्षः पिशाचां अपबाधमानः ।
सु उच्छ्रयाते प्र वदति वाचं तेन लोकौ अभि सर्वान् जयेम ॥५॥
सत मेधाव् पचावः पर्य [अ]गृह्णन् य एवां मेधस्थान् उत यथ् चकवा ।
त्रयस्त्रिंशद् देवतास् तान् सजन्ते स नस् स्वर्गम् अभि मेधि लोकम् ॥६॥
स्वर्गं लोकम् अभि नो नयासि सं जायया सह पुत्रैस् स्याम ।
गृह्णामि इस्तम् अण्ड् ऐव् अत्र मा नस् तारी[न] निर्रतिर् मो अरातिः ॥७॥
प्राहि पाप्मानम् अति तां अयाम तमो ष्य अस्य प्र वदसि वस्तु ।
वानस्पत्यस् संभृत उच्चियाभिर मा तण्डुलं वि शरैर् देवयन्तम् ॥८॥
विश्वदयसा घृतपुष्टो भविष्यन् सयोनिर् लोकम् उप याहि विद्वा[न] ।
वर्षेवृद्धम् उप यच्छ शूर्पं तुषं पलावान् अप तद् विनक्तु ॥९॥
त्रयो लोकास् संमिता ब्राह्मणेन धीर् एवासी पृथिष्य अन्तरिक्षम् ।
अंशान् गृभीत्वानु संरमेधाम् भा प्यायन्तो पुनर् भा यन्तु शूर्पम् ॥१०॥

॥का०१॥

१७.३८

पृथग् कृपाणि बहुधा पशानाम् एककपो भवति सं समृद्धया ।
एतां त्वचं कोहिर्नी तां जुदेत प्रावा शुग्धाति मलग इव वस्त्रा ॥१॥
अनिनीव प्रति रण्यासि सनुं सं त्वा दधामि पृथिर्षी पृथिष्या ।
उवाः कुम्भीर वेधां सं अरन्ती यथायुधैर् भाज्येनातिवक्ताः ॥२॥
भूम्यां भूमिम् अभि चारवामि तनूस् समाना विकृता त एवा ।
यद्-यद् पुतं क्लिप्तम् अर्पणं च तेन मा सुखीर् अप तद् वपामि ॥३॥
अग्निः पचन् रक्षतु त्वा पुरस्ताद् इन्द्रो रक्षाद् दक्षिणतो मरुत्वा[न] ।
सोमव् त्वा वंदाद् भरणे प्रतीष्या उत्तराद् त्वा वरुणस् सं वदाते ॥४॥
भा वन्ति द्विषः पृथिर्षी सजन्ते भूम्या[स] सजन्ते अण्ड् अन्तरिक्षम् ।
शुद्धाद् सतीस् ता उ शुग्धस्व एव ता नस् स्वर्गम् अभि लोकं नयन्ति ॥५॥
पूताः पवित्रैः पचन्ते अत्राद् द्विषं च यन्ति पृथिर्षी च धर्मेजा ।
ता जीवसा जीवधन्यास् समेताः पात्र आसिकाः पर्य अग्निर् इग्धाम् ॥६॥

• • • उभयोर् ... आन् अतिवत् •
... अराति • अवाच •
• प्रदिशन् • रमेतां सेतं • अरुधाना •
• पात्र • • • शि वां • पिश्वानेत्थामवद् •
• दिक्षिन् • मापो पर्यावर्तयताम् अवि • • •
• वा न्यपः • • •
• • • इह मुद्रकंवा • • • सुवता च
तस्व • सुकृतस्व वेता था • • • स •
• • • मजवसुत्तरावद् • उचीः • • •

भुव जं नमो वस्तु अरमे • पुत्रेभ्यस् तं • • •
मा • वेभ्य् • • • वराव • • • • •
• • • तं सवदव... वाचभु शग्मा
• • पचते देवतो... भित्त
वद्वत् • शकुनेह... वकासिसाद्
• • • भारद्वास्तास् उभंगत • मुसलं •
ववं प्रावाः प्रतिप्रतिमत्रो • पूताः • • •
... अगं • गाथाम् •
... आगं रक्षाः पिशाचान् •
सौवर्णावातिः... लोकं अवि • जवेष्ट
• मेधाः • परि... मेधस्थान् उम • • •
• • • तं सृजन्ते...
... सं राजावास् • • • •
• • • अवि तत्र... नो रातिः
• • • अवि ता • • • इ एव • वरासि वस्तुर्
• • उभिवासीर्...
• सुतपुष्टो अविषं सयोनिष्...
• • • शूर्पं द्विषं वकावाप नद् वनक्तुः • क
• • संमितो ब्राह्मणेन • एवासी पृथिष्याम् •
• गृभीताम्न संरमेताम् अ... वीर्षः

... सवृद्धवान्
... मुदेता न्यावा • मरुगेव वस्त्रा
• • हिरण्यासि सनुं... पृथिर्षी
उवाः कुम्भीर वेधं • • वधीर् आजवमत्रिषताः
... वमाना • • •
• युक्तं... सुखीर् • • विपामि
• पत्र... [रदाते
• • हुधा • प्रतीष्या उत्तरात् • वरुणस्यां
अ वन्तु • पृथिर्षं सजन्ते • सृजन्ते वस्तु •
शुद्धा • तां शुग्धस्व... नयन्ती
• • • अत्रा • • वंच पृथिष्यन्... [अन्धाम्
• • जीवधान्याद् समेता वासासिकाद् • •

श्री पचता
श्री २९

श्री १०.१.१२-१३, २५, २५,
[१३-५०]

श्री कामास् समतीतुपस् ताम्

श्री १२.३.४१-४३, ४८, ४७, ४९, ५०

श्री अस्तस्य माभयः

श्री कोशेषेकन वदामि

उतेव प्रधीर् उत संमितास उत शुक्रा[ञ्] शुक्रयञ् वावृतास्तः ।
ता भोदनं देपतिभ्यां प्रशिष्टा आपञ् शिकन्ती* प्रपता । सुमथाः ॥७॥
उद् योधन्स्य अमि वल्लग्नित तसा* केनम् अस्वन्ति वदुर्लं च विष्णुम् ।
योषेव इहा पतिम् कृत्विषयायैतेस् तच्छुक्रैर् भवता सम् आपः[ः] ॥८॥
उत्थापय स्त्रीवतो शुभ्र एना[ञ् अ]ङ्गिर आत्मानम् अभिजितं सजन्ताम् ।
अमासि पात्रैर् उदकं यद् एतन् मित्तास् तच्छुक्रा* प्रदिशो पदीमाः ॥९॥
॥का० १३॥

१७.३९

प्र यच्छ पशुं त्वरया हरन्स् ? अहिलन्त भोषधीर् दान्तु पर्वन् ।
सोमो यासां परि राज्यं बभूवामन्युता वीरुधो मे भवन्तु ॥१॥
नवं बर्हिर् ओदनाय स्तुणीत प्रियं इदं चक्षुषो बलन् अस्तु ।
तत्र देवास् सह वैधीर्.विशन्स् इमं प्राङ्मन्तु दक्षिणतो निषद्य ॥२॥
वनस्पते स्तीर्णम् आ स्त्रीद् बर्हिर् अष्टिद्योमैस् संमितो देवताभिः ।
त्वष्ट्रेव रूपं सुकृतं स्वधित्येना एहा* परि पात्रे वददयाम् ॥३॥
धतो भियस्व धरुणे पृथिव्या अच्युतं त्वा देवताय क्पावयन्तु ।
तं वंपती जीवन्तो जीवपुत्रा[ञ्] उद् वासयात* पर्षं अग्निधानास् ॥४॥
बहुया शरदभि* परि दध्म एनं स्व* पकेनाभ्य भक्षवाते ।
उपैतं पुत्रा* पितरश् च स्त्रीदान् इमं स्वर्गं गमयान्तम् अग्नेः ॥५॥
सर्वांस् समागा अभिजित्य लोकान् यावन्त* कामास् समितो ? पुरस्तात् ।
वि गाहेथाम् आयवन् च इर्ष्यं एकस्मिन् पात्रे ऽभ्य उद् चरैन्म् ॥६॥
उप स्तुणीहि प्रथया पुरस्ताद् घृतेन पात्रम् अभि घारयेदम् ।
वाभेषोका तरुणं स्तनयुम् इमं देवासो अभिर्हिकराथ ॥७॥
उपस्तरिर् अकरो लोकम् एतम् उद* पूष्य वासमस् स्वर्गः ।
तस्मिन् सुपणो महिषश् अयाते देवा एनं देवताभ्य* प्र यच्छन् ॥८॥
यद्-यञ् जाया पचति त्वत् पर* पर* पतिर् वा जाये त्वत् तिरः ।
सं तत् सुजेथां सह वां तद् अस्तु सराधयन्तो सह लोकम् एतम् ॥९॥
यावन्तो अस्या पृथिवीं सजन्ते अस्मत् पुत्रा* परि ये संवभूवुः ।
सर्वास् तान् उप पात्रे इयेथां नाभिं जानानाञ् शिशवस् समावाञ् ॥१०॥
॥का० ४॥

१७.४०

वसोर् या धारा मधुना समका घृतेन मिथा अस्तस्य धासयः ।
सर्वास् ता [अ] व रुष्ये स्वर्गं चक्षुषां शरत्सु निधिषा अभीच्छात् ॥१॥
निधिं निधिषा अम्प एनम् इच्छाद् अभीक्षरा अजतास् सन्स् अन्धे ।
अस्मामिर् वृत्तो निहितस् स्वर्गस् मिमि* काण्डैस् त्रीन् स्वर्गान् अरुक्षत् ॥२॥
अग्ने रक्षस् तप यद् विदेवं क्रम्यात् पिशाच इह मा प्र वास्त ?
जुवाम एनम् अब.रुष्मो [अ]स्मद् भावित्या नो अङ्गिरसस् सजन्ताम् ॥३॥
भावित्येभ्यो अङ्गिरोभ्यो मभ्य इद् घृतेन मिधं प्रति वेदयामः ।
शुक्रहस्तो ब्राह्मणस्यानिहत्येतं स्वर्गं सुकृताद् अपीतम् ॥४॥
इदं काण्डम् उच्यते मापम् अस्य यस्माद् लोकान् परमेष्ठी समाप ।
आ सिम्ब सर्पिर् घृतावत् सम् अक्षन्स्य एव भागो [अ]ङ्गिरसो नो [अ]ञ् ॥५॥
सत्याय च तपसे देवताभ्यो निधिं शेषधिं परि दध्म एतम् ।
मा नो घृते अक्षान् मा समित्यां मा स्माम्यस्मा उद् सुजता पुरा मत् ॥६॥
न किद्विषयम् अज नाधरो [अ]स्तु न यन् मित्रैस् स [म]ममान एति ।
एकारं पक्* पुनर् आ विशास्य अमूर्णं पात्रं निहितं नो अस्तु ॥७॥
अहं पञ्चाम्य अहम् उ ह्वामि मेमद् उ कर्मन् करुणे ऽपि जाया ।
कौमारो लोको [अ]जनिष्ठ पुत्रो अन्वारमेतां वव उत्तरावत् ॥८॥
प्रियं प्रियाणां कुण्ठाम एतत् तमस् स्ते रीन्तु यतमे द्विषन्ति ।

* प्रन्धीर् * सम्बन्ध... वास्तव
* दंपतिभ्य प्रतिष्ठापस् सिक्न्ती * शुनाथ
... तमा * नरपञ्च * * *
... कृत्विषयायैतेस् ...
उत्थापयन्स् ... सुजन्ताम्
आमासि पात्रम् * * इयोपता * * वतैनाय

* * * सर्प * * अहिलन्त भोधीर् पात्रु सर्वम्
... वज्रधामन्वता वीरोमेधो *
... स्तुणीदश * * इरवत् * * वस्तु * *
* देवेस् * * देवेर् विक्षन्तु मिमं ...
... सस्वभो *
स्वष्टेन * * मुद्रेना का* * * *
* भियस्व ... घृतं * * चावयन्तु
* * जीरन्ती * * वासयाथ * * धानाञ्
पटां शरदय * * दध्मा * * स * * अक्षनताते
* पुत्रान् * * स्त्रीदाय * * गमयान्तम् अग्ने
* समागान् अभिचिष्य * * क्पामा...
* गावधाम् * * न्वाच * * त् * * चरैन्म्
* स्तुणीहि ...
अवालेवो अमुरा दरुणं स्वरत्नर् * * वीर्हिकराथः
अपारकरैर्... * * इष्टम् स्वासमस् *
* सुपणो * * देव वानं * * वरुणर्
* * * तद्... जाव उत वद् *
* * सुजेतां ... [पर्वे मन्वजुः
वाकन्तो स्साद् पृथिव्यां सजन्ते स्साद् पुत्राद्
सर्वास् वान् * * इयेथां * * चानानाञ् चमि-
[वस्व मावन्]

... सुमका * मिता * धानवः
... पचना शरदश्च निधिता भवदक्षत्
* * * त्री नन् इहछाद् अमीला जत स्तंत् *
* * दत्तं... निधं * * उद्वपश्च
... चरेवं कम्पा* पिशाचा * साद् * वपाञ्
पुनर् एधिन् अवि रूपमो...
* शिरोभ्यो मभ्य तं * निधं * *
* * इत्येदं * * अभीषन्
* * * * अस्मा र्मात् उकार * *
* * * * अक्षनी देव अगो ...
... निधिषं * * * एतात् [सुजता परा पच-
* * पुनते व गाद् मा तरिषा मा स्माम्य
* * किद्विषय... एति
* * पक् * * विशास्य * * मिहते...
* * * * उद् वपामि * * अ कर्म * * चापः
... कुण्ठामवद्
... वपमे *

श्री बयोवच आवद् पव

श्री १२. १. ५१-६०

धेनुर् अनन्वान् बयोवचम्यात् ? पौरुषेयम् अप सृत्सुं जुवन्तु ॥९॥
सम् अन्नयो विदुर् अन्यो अन्यं य भोषधीत् सुजते यम् च सिन्धुम् ।
यावन्तो वेषा दिष्ट् आतपन्ति हिरण्यं ज्योतिर् दधतो बभूव ॥१०॥ ॥कां५॥

१७. ४१

एषा त्वचां पुरुषे सं बभूवानन्नात् सर्वे पशवो वे [अ]न्वे ।
क्षत्रेणात्मानं परि धापयेथो अमोतं वासो मुक्कम् ओदनस्य ॥१॥
यद् भक्षेपु वदसि यत् समित्यां यद् वा धने भद्रतं विसृताम्या ।
समानं तन्तुं सह संवसानौ तस्मिन् सर्वे शमकं सादयाथः ॥२॥
वर्षे वदुष्वपि गच्छ देवांसु ततो धूमं पर्ये उत् पातयासि ।
विश्वस्यन्ना विश्वकर्मा स्वर्गसु सखोनिर लोकम् उप याञ्च एतम् ॥३॥
तन्वं स्वर्गो बभूवा वि अके यथा विद् आत्मन् अन्यवर्जाम् ।
अपजित् कृष्णां दशतीं पुनानो या लोहिनी तां ते अग्नी जुहोमि ॥४॥
प्राच्ये दिशे अग्नये ऽधिपतये ऽसिताय रक्षित्र आदित्यायेषुमत एतं परि दध्मः ।
तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषञ् जर मृत्यवे परि णो दधातु ।

अथा पकेन सह सं भवेम ॥५॥

दक्षिणायै विश्वे इन्द्रायाधिपतये तिरश्चिराजये रक्षित्रे बभूव्य इषुमदभ्य एतं
[परि दध्मः ।

[तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

[दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषञ् जर मृत्यवे परि णो दधातु ।

[अथा पकेन सह सं भवेम] ॥६॥

प्रतीच्ये दिशे वरुणायाधिपतये पूदाकवे रक्षित्रे मित्रायेषुमत एतं [परि दध्मः ।

[तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

[दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषञ् जर मृत्यवे परि णो दधातु ।

[अथा पकेन सह सं भवेम] ॥७॥

उदीच्ये दिशे सोमायाधिपतये स्वजाय रक्षित्रे वातायेषुमत एतं [परि दध्मः ।

[तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

[दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषञ् जर मृत्यवे परि णो दधातु ।

[अथा पकेन सह सं भवेम] ॥८॥

भुवायै दिशे विश्ववे ऽधिपतये कुरुमाषधीवाय रक्षित्रे वीरुदभ्य इषुमदभ्य
एतं [परि दध्मः ।

[तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

[दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषञ् जर मृत्यवे परि णो दधातु ।

[अथा पकेन सह सं भवेम] ॥९॥

ऊर्ध्वायै दिशे बृहस्पतये ऽधिपतये द्विवाय रक्षित्रे अशानिभ्य इषुमतीभ्य
एतं परि दध्मः ।

तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

दिष्टं नो [अ]त्र जरसे नि नेषञ् जर मृत्यवे परि णो दधातु ।

अथा पकेन सह सं भवेम ॥१०॥ ॥कां६॥ ॥अनु८॥

इत्यथर्ववेदे वैष्णवसंहितायां सप्तदशः काण्डस् समाप्तः ॥

... अम ० ०

तम् ० विदुर् निबो नि बो ० ० ० ० ०

... रषट् ०

... बभूव अनन्नात्...

वे ० धापयेत् । आमोतं...

... संवसानसु... सादयातः

... पातयासि

... एकम्

तजस् ० ० ० चकिरे ० विरात् मन्व स्वर्गो

अपजित् ० वती पुनानो...

... रक्षत्रे आदित्यानुमत वेतं ० दध्म

तम् ० गोपायतास्माकम् एतोर्

वृष्टं नो त्व ० । न एततः ० ० ० ० ०

दक्षिणाया दिशे इन्द्रायेधिपतये तिरसरजे

[वक्षत्रे ० इषुमभ्य ०

प्रतीची... प्रजाकवे रक्षत्रे मित्रानुमत वेतम्

... रक्षत्रे वातानुमत वेतम्

... कुरुमाषधीवा रक्षत्रे ० इषुमभ्ये

... रक्षत्रे अशानिभ्य ०

० ० दध्म

... गोपायतास्माकम् एतो

वृष्टं... न नेषत् ० सृत्वे ० ० इषाम् ०

० ० ० भवेम । तेन प्रजाणा तेन इन्द्रात्ता

तवात्तिरसा भुवास् सिदट् ॥ ॥ मेी अथा

पकेन सह सम्भवेम ॥

इत्यथर्ववेदिकवैष्णवसंहितायां सप्तदशकाण्डः ॥

श्री १४.१.१-११

१८.१

सत्येनोत्सभिता भूमिस् सूर्येणोत्सभिता धीः ।
 ऋतेनादित्यास् तिष्ठन्ति दिवि सौमो अंधि भितः ॥१॥
 सौमिनादित्या बलिनस् सौमिन् पृथिवी मही ।
 अथो नक्षत्राणाम् पशाम् उपस्थे सौम आहितः ॥२॥
 सौमं मन्यते पपिचान् यत् संपिचत्स्य ओषधिम् ।
 सौमं च ब्रह्माणो विदुर न तस्याह्नाति पार्थिवः ॥३॥
 [यत् त्वा सौम प्रपिचन्ति तत् आ ज्यायसे पुनः ।
 [वायुस् सौमस्य रक्षिता संमानां मास् आकृतिः ॥४॥]
 भाछद्विधानैर् गुपितो बाह्वैस् सौम रक्षितः ।
 प्राण्याम् इक्षु कुण्डन् तिष्ठसि न ते अस्नाति पार्थिवः ॥५॥
 खिसिर् आ उपबर्हणं बभूव आबद् ? अभ्यक्षनम् ।
 घौर भूमि* कौश आसीद् यद् अयात् सूर्या पतिम् ॥६॥
 रैभ्य आसीद् अनुदेयी नाराशंसी न्योचनी ।
 सूर्याया भद्रम् इक्षु वासो गाथयेत् परिष्कृता ॥७॥
 स्तोमा आसन् परिषय* कुरीरं छन्द ओपशः ।
 सूर्याया अश्विना वराग्निर् आसीत् पुरोगवः ॥८॥
 सौमो बभूवुर् अभवद् अश्विनास्ताम् उभा वरा ।
 सूर्या यत् पत्ये शंसन्ती मनसा सविताद्वात् ॥९॥
 मनो अस्या अन आसीद् घौर आसीद् उत उद्विः ।
 शुक्राद् अनङ्गाहाद् आस्तां यद् अयात् सूर्या पतिम् ॥१०॥
 ऋक्सामाभ्याम् उपहितौ गावो ते सामनाद् येताम् ।
 भोजे ते चक्रे आस्तां दिवि पन्थाश् चराचरः ॥११॥ ॥का१॥

१८.२

श्री १४.१.१२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

शुची ते चक्रे यास्यां ग्यानीं अक्ष आहितः ।
 अनो मनस्मयं सूर्योरोहत् प्रयती पतिम् ॥१॥
 सूर्याया बहत्तु* प्राणात् सविता यम् अवास्तुजत् ।
 मचास्तु ह्यन्ते गावश्च क्रास्युनीषु वि ब्रह्मते ? ॥२॥
 यद् अश्विना पृच्छमानाद् अयातं त्रिचक्रेण बहत्तु सूर्यायाः ।
 कैकं चक्रे वाम् आसीत् कं देहाय तस्यथुः ॥३॥
 यद् अयातं शुभस् पती बरेयं सूर्याम् उप ।
 विद्ये देवां अनु तद् वाम् अजानन् पुनः* पितराद् अनुष्णीत पूषा ॥४॥
 द्वे ते चक्रे सूर्ये ब्रह्माणं ऋतुधा विदुः ।
 अर्धकं चक्रे यद् शुक्रा तद् अजातीय इक्षु विदुः ॥५॥

अवाहादसं सिम्बते । भो नमो गमेहाय । भो
 नमो ब्रह्माणमगवस्वे । भो नमस् तिष्ठोत्तमार्थे । भो

• • पापिचान् • संपिचत्स्य •
 ...तस्याह्नाति पार्थिवः

विधानैर् गुपितो बाह्वैस् सौम रक्षितः
 • • • अ ते नवन्ति •
 • वायोपबर्हणे • • अभ्यक्षनम्
 • • कौश आसीद्...

• • मिद् वासो गाथयेत् परिष्कृतः
 ...कुरीरं • उपशः
 • • वराग्निर् • •
 ...वरा
 ...दवात्
 • • अन आसीद्...
 • • अस्ताम् • • सूर्याय •
 ऋक्सामाभ्याम् उपहितौ • • साक्रेण येताम्
 भोजे ति • आस्तां • पन्थां चराचरः ॥१॥

• • चक्रे • • अर्ध •
 .. प्रवति पतिम् •
 • बहत्तु* प्राणात् • • अवास्तुजत्
 अवास्तु ह्यन्ते • • वि ब्रह्मते

...तस्त्वपुः
 वद् • • • बरेयं • •
 ...अजानन्...

...द्वे ब्रह्माणं • •
 ...अर्धकं चक्रे • •

श्री ५८

प्र त्वा मुञ्चामि बन्धस्य पाशाद् येन त्वाबन्धात् सविता सुयोवाः ।

श्री १०

उरुं लोकं सुगम् अत्र पन्थां कुजोमि मुभ्यं सहपत्न्यै वधु ॥६॥

अथैमं यजामहे सुगन्धिं पतिर्वेदनम् ।

श्री १८

उर्वाकम् इव बन्धनात् प्रेतो मुञ्चामि मामुतः ॥७॥

प्रेतो मुञ्चति मामुतस् सुबन्धाम् अमुतस् करत् ।

यथेयम् इन्द्र मीढुस् सुपुत्रा सुमर्गासति ॥८॥

श्री २०

भंगस् त्वेतो नयतु [इस्त]पृष्ठाश्विना त्वा प्र बहतां रयेन ।

युवान् गच्छ युवपत्नी यथासो वशिनी त्वं विदधम् आ वदासि ॥९॥

श्री २१

इह प्रियं प्रजाये ते संम् ऋष्यताम् अस्मिन् युद्धे गार्हपत्याय जायहि ।

पना पर्या तन्वं सै स्पृशस्वाधा विविद विदधम् आ वदासि ॥१०॥ ॥का०१॥

श्री १४.१.२२-२२

१८३

इहैव स्तं मा वि योद्धं वीर्यम् आयुर् एव अश्नुतम् ।

कीडन्तो पुत्रैर् नप्यभिद् मोक्ष[मा]नौ स्वै युद्धे ॥१॥

श्री परि वातो अन्धम्

पूर्वापरं वरतो माययेतो शिशु कीडन्ती परि वातो अन्धरम् ।

विदवान् अम्यो भुवना विचह क्रतुर् अम्यो विदधज् जायते पुनः ॥२॥

नवो नवो भवति जायमानो ऽङ्गां केतुर् उवसात् पर्य अमम् ।

मार्गं देवेभ्यो वि दधात्य आयन् प्र चन्द्रमास् तिरते वीर्यम् आयुः ॥३॥

परा देहि शामुख्यं ब्रह्मभ्यो वि भजा वधु ।

कृत्यैवा पश्यती भूत्वा जाया विशते पतिम् ॥४॥

नीललोहितं भवति कृत्यासकिर् एव अजयते ।

एधन्ते अस्या ज्ञातयः पतिर् बन्धेषु बध्यते ॥५॥

अभीरां तनूर् भवति रुशती पापयामुया ।

श्री पतिर् वद् वधो वाससः

पतिर् यद् अच्छ बन्धो वाससस् स्वम् अकम् अभ्युर्णते ॥६॥

आशासनं विशासनम् अथो अधिविकर्तनम् ।

सूर्योयाः पश्य रूपाणि तानि ब्रह्मोतं शुम्भति ॥७॥

युद्धम् एतत् कर्तुकम् एतद् अपाह्वयद् विष्वक् नैतद् अस्तवे ।

सूर्यो यो ब्रह्मा वेद् स इव वाधूयम् अर्हति ॥८॥

स वै तत् स्योनो हरति ब्रह्मा वासस सुमङ्गलम् ।

प्रायश्चित्तं यो [अ]भ्येति येन जाया न रिप्यति ॥९॥

युवं भगं सं भरथस् समुद्रम् ऋतं वदन्ताव ऋतोयेन ।

ब्रह्मजस् पते पतिम् अस्यै रोचयामुं वाक् शुम्भलो वदतु वाचम् परताम् ॥१०॥

॥का०१॥

श्री कतोवेदु

श्री संमको

श्री १४.१.२२

१८.४

इहैव असाथ न परो गमाथेमं गावः प्रजया वर्धयाथ ।

• • • मुञ्चामि बन्धस्य... सुयोवाः

• • • १० • • • सहपत्नी वधुः

अस्मिन् यजामहे • पतिर्वेदनम्

उर्वाकम् • बन्धनात् वतो मुञ्च मामुतः

• मुञ्चत • सुबन्धाम् • •

यथेयम् • मीढुस् सुपुत्रा •

... पृष्ठाश्विना • • बहतां रयेन

... वधातो...

• मिधं प्रजाया... गार्हपत्याय जायहि

• पर्या तन्वी सं स्पृशस्वाम् अना • • •

[वदासि ॥१०॥]

• • • वि योद्धं...

... नप्यभिर्...

... शिशु • परि जातो अन्धरम्

विदवान् अम्यो भुवना • क्रतुर् अम्यो • जायते

[पुनः]

... प्र चन्द्रमास् तिरते • •

• देहि शामुख्यं ब्रह्मभ्यो...

कृत्यैवा...

नीललोहितं भवति... अजयते

• • ज्ञातयः...

अभीरां...

पतिर् वद् वधो... अभ्युर्णते

आशासनं विशासनम्...

• पश्य... ब्रह्मोत् शुम्भती

• कर्तुकम् • अपाह्वयद् विष्वक् नैतद् अस्तवे

... वेद • • वधूयम् अर्हति

• • तं • • ब्रह्मा • सुमङ्गलो

... नाथा • रिप्यती

• • • भरथस् समुद्रम् • वदन्ताव कतोयेन

... ॥१०॥

अहैव असाथ • • गमाथेमं...

श्री १३	शुभं यतीर उन्नियास् सोमवर्षसो विष्टवे देवाः कन्द् इह वो मनांसि ॥१॥	* यती दुस्वयास्... किन्द् * वं *
श्री १४	इमं गावः प्रजया सं विशाश्वम् अयं देवानां न मिनाति भागम् ।	... इमं * इ मनाति *
श्री १५	अस्मै वः पूषा मरुतश्च च सर्वे अस्मै वो धाता सविता सुवाति ॥२॥	* व ... दाता *
श्री १६ महानम्या	अनुक्षरा ऋजवस् सन्तु पन्थानो येभिस् संवायो यन्ति नो वरेयम् ।	अनुक्षरा ऋजवस् सन्तु त्वा वं नो येभिस्...*
श्री १७	सं भगेन संम् अर्यम्णां सं धाता सुजतु वर्चसा नः ॥३॥	... अर्चसा...
श्री १८	येन महानम्या जघनम् अदिवना येन वा सुरा ।	* यन् मानसा जघन...
श्री १९	येनाक्षा [अ]भ्यविद्यस्त तेनेमां वर्चसावतम् ॥४॥	* येनाक्षा * तेनेमां *
श्री २०	यद् वर्चो अक्षेषु सुरायां च यद् आहितम् ।	* वद * हेतु ...
श्री २१	यद् गोष्वा अश्विना वर्चस् तेनेमां वर्चसावतम् ॥५॥	* वद ...
श्री २२	यो [अ]निध्नो वीदायाप्स्व अन्तरं यं विप्रास इडत अश्वरेषु ।	* यदन् ... तनुर्विन् अशि *
श्री २३	भपां नपान् मधुमतीर् अपो वा याभिर इन्द्रो वाबुधे वीर्यावा[न] ॥६॥	... त्वाम् * *
श्री २४	इदम् अहं रुशन्तं प्राभं तनुर्विन् अपि नुदामि ।	* आभी * रुन[?]पनं प्रक्षणा * वद * *
श्री २५	यथ शिषो भद्रो रोचनस् तेन त्यस् अपि नुदामि ॥७॥	* अयेन्नो ... प्रदीक्षन्ते * वीवरश्च *
श्री २६	आस्ये हरन्तु स्नपनीर् ब्राह्मणा [अ]वीरणीर् उद् अजन्स् आपः ।	* शोन् ... शोन् * भेतिर् * सी युक्तं च संवतः *
श्री २७	अर्यम्णो [अ]ग्निं पर्य पति क्षिप्रं प्रतीक्षन्ते इवशुरा देवरश्च ॥८॥	* तापश्च शतं * सं * * * रिप्रक्षस्व *
श्री २८	शीं ते हिरण्यं शम् उ सस्व आपश्च शीं ते मेथिर् भवति शी युगस्य ? तर्ष ? ।	... आत्राण्यं * इकाद् *
श्री २९	शीं त आपश्च शतपवित्रा भवन्तु शीं पत्या तन्वं सी स्पृशास्व ॥९॥	* वावा तं सराजी वि पश्यद् अस्व * ॥४॥
श्री ३०	यथा सिन्धुर् नदीनां साम्राज्यं सुषुवे वृषा ।	* सिरी * * संराह वस् *
श्री ३१	पवा त्वं साम्राज्यं पधि पत्युर् अस्तं परेत्य ॥१०॥ ॥का०५॥	* जनन्तु संराजेधि संराज्यं वद तेवृषा *
श्री ३२	साम्राज्यं पधि इवशुरेषु साम्राज्यं उत इवधुवाम् ।	* वा कर्तं नवं वश् ... ददन्तः *
श्री ३३	नान्तुस साम्राज्यं पधि साम्राज्यं उत देवेषु ॥११॥	* जीवो ...
श्री ३४	या अकृस्तम् अवयन् याश्च च तस्मिन् या देवीर् अन्तो भमितो ऽव्वन्त ।	* ... समेरिरे... जनवः *
श्री ३५	तास् त्वा जरसे सं व्ययन्स् आयुष्मतीं परि धत्स्व वासः ॥१२॥	* ... पधिभ्याम् *
श्री ३६	जीवं रुदन्ति वि नयन्स् अश्वरं वीर्याम् अशु प्रसिति वीधियुर् नरः ।	* ... दीर्षं त्वायुस् * *
श्री ३७	वामं पितृभ्यो य इदं समीरिरे मयः पतिभ्यो जनये परिष्वजे ॥१३॥	* ... वत्वाः * * * *
श्री ३८	ध्रुवं स्योनं प्रजायते धारयामि[स् ते अ]श्मानं देव्याः पृथिव्या उपस्थे ।	* ... धासः *
श्री ३९	तम् आ रोहानुमाया सुवीरा वीर्यं त आयुश्च सविता कुणोतु ॥१४॥	* ... पुरम्भिर मन्वात्पुर * देवाः *
श्री ४०	देवश्च ते सविता हस्तं शुक्लात् सोमो राजा सुप्रजसं कुणोतु ।	* ... रक्षणम् *
श्री ४१	अग्निस् सुभगां जातवेदाः पत्ये पत्नीं जरदष्टिं कुणोतु ॥१५॥	* ... प्रजावती * वीर... *
श्री ४२	शुक्लामि ते सौभगत्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर् यथासः ।	* ... सुमे ...
श्री ४३	भंगो अर्यमा सविता पुरम्भिर मन्वात्पुर गार्हपत्याय देवाः ॥१६॥	* ... नार्ध ... प्रजावे ॥५॥ *
श्री ४४	येनाग्निर् अस्या भूम्या हस्तं अप्राह दक्षिणम् ।	* ... वच * सन्वृषी *
श्री ४५	तेन शुक्लामि ते हस्तं मा व्यधिष्ठा मया सह ॥१७॥	
श्री ४६	धाता ते हस्तम् अप्रहीत् सविता ते हस्तम् अप्रहीत् ।	
श्री ४७	भगस् ते हस्तम् अप्रहीत् अर्यमा ते हस्तम् अप्रहीत् ।	
श्री ४८	पत्नी त्वम् असि धर्मोर्हि गृहपतिस् तव ॥१८॥	
श्री ४९	ममेय[म् अ]स्तु पोष्वा मन्वा त्वादाद् गृहस्पतिः ।	
श्री ५०	मया पत्या प्रजावति सं जीव शरदश्च शतम् ॥१९॥	
श्री ५१	त्वष्टा वासो व्य अवधात् सुमे कं गृहस्पतेः प्रशिषा कवीनाम् ।	
श्री ५२	तेनेमां नारीं सविता भगश्च च सूर्याम् इव परि धत्तां प्रजया ॥२०॥ ॥का०५॥	
श्री नास्ति	भुहस् ? त्वा प्रोर्षुवन्तु वर्चसा भगेन ज्योतिष्मतीं प्रति सुम्भ प्रवृषतुः ? । उवा इव सूर्यस्य संवृशि ॥२॥	

श्री ५४

इन्द्राग्नी यावापृथिवी य[म] पूषा मित्रावरुणा भगो अभिनोमा ।

श्री ५५

बृहस्पतिर् मरुतो ब्रह्म सोम इमां नारीं प्रजया वर्धयन्तु ॥२॥

श्री ५६

बृहस्पतिस् स प्रथमस् सूर्याया[म] शीर्षे केशां भकल्पयत् ।

श्री ५७

तेनेमाम् अभिनो नारीं पत्ये सं शोभयामसि ॥३॥

श्री ५८

इदं तद् रूपं यद् अवस्त योषा जायां जिज्ञासे मनसा वरस्तीम् ।

श्री ५९

ताम् भन्व अतिभ्ये सकिमिद नवग्वे* क इमं विद्वान् वि चर्तते पाशाम् ॥४॥

श्री ६०

अहं वि ध्यामि मयि रूपम् अस्या वेदद् इत् पश्यन् मनस* कुलायम् ।

श्री नास्ति

न स्तेयम् अग्निं मनसोद् अनुच्ये स्वयं भक्षानो वरुणस्य पाशाम् ॥५॥

श्री ६१

इमं वि ध्यामि वरुणस्य पाशं तेन त्वाचभ्रात् सविता सुशोभाः ।

श्री ६२

ऋतस्य योनौ सुकृतस्य लोकं स्योनं ते अस्तु सहपत्ये वधु ॥६॥

श्री ६३

उद् यच्छुभम् अप रक्षो इनाथेमां नारीं सुकृते वधात ।

श्री ६४

धाता विपश्चित् पतिम् अस्यै विवेद् भगो राजा पुर एतु प्रजा[न]न् ॥७॥

भगस् ततश्च वतुर* पद्मो भगस् ततश्च चत्वार्यु* उपप्लामि ? ।

त्वष्टा पिपेव मध्यतो [भनु] बभ्रात् सा नो [र्]स्तु सुमङ्गली ॥८॥

येनाज्येन हविषा प्रजायै च वरेष्यम् ।

पशुभ्यश्च वधुषे च कंसम् अयं सन् इधीमहि ॥९॥

सुकिशुकं बहंतु विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुकृतं सुचक्रम् ।

भा रोह सूर्ये सुकृतस्य लोकं स्योनं पतिभ्यो बहंतु कृणु त्वम् ॥१०॥

मा हिंसिहं कुमार्ये स्थणे देवकृते पथि ।

शाळाया देव्या द्वारं स्योनं कृणो वधूपथम् ॥११॥

ब्रह्मापरं युज्यतां ब्रह्म पूर्वं ब्रह्मान्ततो मध्यतो ब्रह्म सर्वतः ।

अनस्याधां देवपुरां प्रपद्य शिवा स्योना पतिलोके वि राज ॥१२॥ ॥का* १॥

॥ अनु* १ ॥

श्री १४. २. १

तुभ्यम् अग्ने पर्यं भवहन् सूर्यो बहंतुना सह ।

सं न* पतिभ्यो जायां वा अग्ने प्रजया सह ॥१॥

श्री २

पुन* पक्षीम् अग्निर् अदाद् आयुषा सह वर्चसा ।

दीर्घायुर् अस्या य* पतिर् जीवातु शरदश् शतम् ॥२॥

श्री ३

सोमस्य जायां प्रथमं गन्धर्वसु ते अपरं पतिः ।

तृतीयो अग्निश्च टे पतिस् तुरीयस् ते मनुष्यजाः ॥३॥

श्री ४

सोमो वदद् गन्धर्वायि गन्धर्वो व[व]द् अग्नेये ।

रयिं च पुत्रींश्च कादाद् अग्निर् मङ्गम् अथो इमाम् ॥४॥

श्री ५

रयिं च पुत्रींश्च कादाद् अग्निर् मङ्गम् अथो इमाम् ॥४॥

रयिं च पुत्रींश्च कादाद् अग्निर् मङ्गम् अथो इमाम् ॥४॥

श्री ६

भा वाम् भगन् सुमतिर् वाजिनीवस् न्य अश्विना हस्तु कामा भरंस्तत ।

अभूतं गोषा मिथुना शुभस् पती प्रिया अर्यम्णो दुर्वो अशीमहि ॥५॥

सा मन्सामा मनसा शिवेन रयिं भेहि सर्वधीं वचस्यम् ।

सुगं तीर्थे सुमपाणं शुभस् पती स्थाणुं पथिहाम् अप दुर्मतिं हतम् ॥६॥

श्री नास्ति

अप रक्षांस्य अप दुर्मतिं हतं शुभस् पती वातो अर्यातो ? अस्मात् ।

पुरोगवो अजयं रक्षांस्य अग्ने क्षेत्रात् ? पूर्वो वि मृधो नुदस्व ॥७॥

श्री ७

या ओषधयो या भयो यानि क्षेत्राणि या वना ।

तास् त्वा वधु प्रजावतीं पत्ये रक्षन्तु रक्षसः ॥८॥

श्री ८ इमं पन्थाम् अक्षाम

; य इमं पन्थाम् अगात् ? सुगं स्वस्तिवाहनम् ।

यत्र धीरो न रिप्यत् अन्धेषां विन्दते वधु ॥९॥

श्री ९

इदं सु मे नरश्च मधुत यथाशिषा वंपती वामम् अद्युतः ।

... अश्विनोमाः

... सोमन् * नार्वं ...

... केषां *

* * नार्वं पत्या मे ? सोर्वधामसि

इमं * * * अयम * * * जज्ञासे * चरणीय

* अकर्मिभ्ये लगमि नविग्वे* ...

* * * * * वेदुरक परवं मनसिद् *

अन * अग्नि ... जष्ठानो * *

इमां ... सुशेवः

... सुकृतस्व * स्योनन्ते स्तु संव पानी वधु

* वत्सवधम् * रथं इणाये इमां नार्वं * तदापः

* विपश्यत् * अस्वे ... पुरं ...

... अ* वधानि

* विवेच * वरमां ...

सुकिशुकं ...

मां सिद्धां कुमारीं ...

... कृणो *

* युज्यतां ...

अनास्वार्था ... स्योना* ... ॥६॥

इत्त्वद्यदककाण्डे मधमो युवाकः ॥

१८.७

श्री १४. २. १

तुभ्यम् अग्ने पर्यं भवहन् सूर्यो बहंतुना सह ।

सं न* पतिभ्यो जायां वा अग्ने प्रजया सह ॥१॥

श्री २

पुन* पक्षीम् अग्निर् अदाद् आयुषा सह वर्चसा ।

दीर्घायुर् अस्या य* पतिर् जीवातु शरदश् शतम् ॥२॥

श्री ३

सोमस्य जायां प्रथमं गन्धर्वसु ते अपरं पतिः ।

तृतीयो अग्निश्च टे पतिस् तुरीयस् ते मनुष्यजाः ॥३॥

श्री ४

सोमो वदद् गन्धर्वायि गन्धर्वो व[व]द् अग्नेये ।

रयिं च पुत्रींश्च कादाद् अग्निर् मङ्गम् अथो इमाम् ॥४॥

श्री ५

रयिं च पुत्रींश्च कादाद् अग्निर् मङ्गम् अथो इमाम् ॥४॥

भा वाम् भगन् सुमतिर् वाजिनीवस् न्य अश्विना हस्तु कामा भरंस्तत ।

अभूतं गोषा मिथुना शुभस् पती प्रिया अर्यम्णो दुर्वो अशीमहि ॥५॥

सा मन्सामा मनसा शिवेन रयिं भेहि सर्वधीं वचस्यम् ।

सुगं तीर्थे सुमपाणं शुभस् पती स्थाणुं पथिहाम् अप दुर्मतिं हतम् ॥६॥

श्री नास्ति

अप रक्षांस्य अप दुर्मतिं हतं शुभस् पती वातो अर्यातो ? अस्मात् ।

पुरोगवो अजयं रक्षांस्य अग्ने क्षेत्रात् ? पूर्वो वि मृधो नुदस्व ॥७॥

श्री ७

या ओषधयो या भयो यानि क्षेत्राणि या वना ।

तास् त्वा वधु प्रजावतीं पत्ये रक्षन्तु रक्षसः ॥८॥

श्री ८ इमं पन्थाम् अक्षाम

; य इमं पन्थाम् अगात् ? सुगं स्वस्तिवाहनम् ।

यत्र धीरो न रिप्यत् अन्धेषां विन्दते वधु ॥९॥

श्री ९

इदं सु मे नरश्च मधुत यथाशिषा वंपती वामम् अद्युतः ।

श्री * * * अश्वत् ...

पु नः * जावन् * अग्ने ...

... अयथा * *

* अस्या ...

... प्रथमं गन्धर्वसु ...

... मनुष्यजाः

... गन्धर्वो * अग्ने

... पुत्रींश्च ... इमम्

... कामो अवैसत

सुभूर्त ...

* सुमसाना * * रधि ...

* * सप्रपाणं ...

* * * क्षेत्रवत् ...

... नावो ...

ते * मधु * प्रत्ये ..

... अगत् स्वर्ग *

... विन्दते विन्दते (द्विवचन) *

इद * वे नर ? मधुत यथाशिषा * * *

ये गन्धर्वा [अ]प्सरसश्च च देवीर एषु वानस्पत्येषु ये ऽपि तस्युः ।
स्योनास् ते अस्यै वध्वै भवन्तु मा हिसिपुर वहतुम् उह्यमानम् ॥१०॥ ॥का०१॥

१८.८

श्री १०

ये वध्वश्च अग्रं वहतुं यस्मा यन्तु जनों अन्तु ।
पुनस् तान् यज्ञिया देवा नयन्तु यत आगताः ॥१॥

श्री ११ परिपन्थिनो

मां विदन् पर्यायणो ? य आसीदन्ति वपती ।
सुगेन दुर्गम् अतीताम् अप इन्द्रम् अरातयः ॥२॥

श्री १२

सं काशयामि वहतुं प्रक्षणा गृहैर अघोरेण चक्षुषा मैत्रेण ।
पर्याणञ्च विद्वरूपं यद् अस्ति स्योनं पतिभ्यस् सविता कृणोतु तत् ॥३॥

श्री १३ अस्यै दिवसा

शिवा नारीयम् अस्तम् आगन् इमं धाता लोकम् अस्यै विवेद् ।
ताम् अर्यमा भगो अभिनोभा प्रजाप्रतिः प्रजया वर्धयन्तु ॥४॥

श्री १४

आत्मन्वत्य उर्वरा नारीयम् आगन् यस्यां नरो वपत बीजम् अस्याम् ।
सा च प्रजा जनयत् वक्षणाभ्यो विभती ; दुग्म अणवूर्ध्वेन्द्रः ?

श्री १५ धर्ममस्य रेतः

श्री १५

[प्रति तिष्ठ विराद् अलि विष्णुर् इवेह सरस्वति ।
[सिनीवाल्लि] प्र जायतां भगस्य सुमताच्च असत् ॥६॥

श्री १६ उद् व उर्मिः

उद् वातीद् ? ऊर्मिश्च शम्पे इन्ध्र आपो योक्त्राणि मुञ्चन्तु ।
मा दुष्कृतौ ध्येनसाच्च अफ्याच्च अशुनम् भारताम् ॥७॥

श्री १७.१

अघोरचक्षुर अंपतिष्ण्य पधि स्योना शग्मा सुशोभा सुयमा गृहैषु ।

श्री १८.१

प्रजावती वीरसूर देवकामेमम् अग्निं गार्हपत्यं सपर्य ॥८॥

श्री १८.२

अग्निश्च अंपतिष्ण्य पधि स्योना पशुभ्यस् सुमना सुवीर ।

श्री १७.१

वीरसूर देवकामा सं त्वयेधिषीमहि सुमनस्यमाना ॥९॥

श्री १९

उत्तिष्ठेत् ? किम् इच्छन्तीदम् आगा अहं त्वेदे अभिभूस् स्वाद् गृहात् ।
शूयैषी निकृते याजगन्धोत्तिष्ठारते प्र पत मेह रंस्थाः ॥१०॥ ॥का०२॥

१८.९

श्री १४.२.२०

यदा गार्हपत्यम् असपर्यत् पूर्वम् अग्निं वधूर इयम् ।
अधा सरस्वत्यै नारि पितृभ्यश्च च नमस् कुरु ॥१॥

श्री २१

शर्म वमैतद् आ हरास्यै नार्या उपस्तरे ।
सिनीवाल्लि प्र जायतां भगस्य सुमताच्च असत् ॥२॥

श्री २३

उप स्तुणीहि वस्वजम् अधि अग्निं रोहिते ।
तत्रोपविश्य सुप्रजा इमम् अग्निं सपर्यतु ॥३॥

श्री २२

[यं] वस्वजं न्यस्य[ध] अग्निं चोपस्तुणीधन ।
तद् आ रोहतु सुप्रजा या कम्पा विन्दते पतिम् ॥४॥

श्री २५.१

आ रोह अर्मापसीदाग्निम् पृथ देवो इन्तु रक्षांसि सर्वा ।

श्री २५.२

सुमङ्गस्य उप सीदेषु अग्निं संपत्नी प्रति भूषेह देवान् ॥५॥

श्री २५.३

प्र जायतां मातुर् अस्यां उपस्थान् नानारूपाः पशवो जायमानाः ।

श्री २५.४ जनव

इह प्रजा संजना ? पत्ये ऽस्मै सुज्यैष्ठ्यो भवतु ते पुत्र पचः ॥६॥

श्री २६

सुमङ्गली प्रतरणी गृहार्णां सुशोभा पत्ये अशुराय शम्भुः ।
स्योना इवध्वै प्र गृहान् विशोमान् प्रजावती जरद्विह यथासत् ॥७॥

श्री २८

सुमङ्गलीह इयं वधूर इमां समेत पश्यत ।
सौभाग्यम् अस्यै दस्वा दौर्भाग्येन परेतना ॥८॥

श्री २९

या दुर्हादो युवतयो याञ्च वेह जरतीर् अपि ।
वधो अस्यां संदस्वायाथास्तं वि परेतन ॥९॥

श्री ३०

रुक्मप्रस्तरं वहा विभ्वा रूपाणि विभ्रतम् ।
आरोह[त] स्यां सावित्री गृहते सौभाग्यं कम् ॥१०॥ ॥का०३॥

... एष वानस्पतिडा भवा वि *
* धी * वधी ... ॥ १ ॥

... यक्षम् ...

पुरस् ...

... य आसीदिति *

* दुर्गे पीतहिताम् * * *

* * यस्मिन् स्योनं ...

* नार्येन् अस्तुन् आगन् ...

... अभिनोभाः ... [वपन्त * अस्याः

म ? ता न्व ? त्य वे ? रा नार्येन् आगं * *

इडा * * जनयाद् ...

* * जयतां ...

* * ऊर्ध्वं ध्येमे * * योमाणि मुञ्चतु

मु दुष्कृतौ ध्येनसाच्चो यन्तम् *

... इयमा संशोभा ...

प्रजावती वीरसूर देवकामेमम् * गार्हपत्यं सपर्ये

अग्निश्च अंपतिष्ण्य * स्योनं पशुभ्यस्

वीरसूर * स्योनान् त्वेधिषीमहि * [सुमनम् सुवीरः

उत्तिष्ठेत् * इच्छन्तीदम् * इन् त्वेदे * स्वाद् गृहात्

अशूयैषी निकृते... मंसि रंस्था ॥२॥

* गार्हपर्याम् असिपर्वेत् * ...

... पितृभ्यश्च ...

... वपासिरे

* स्तुणीह ... रोहिते

* * इमं न्यं *

... गोपस्तुणीधनः

... देवं * * *

... देवान्

* * मातु कस्या दुस्वा ...

* प्रजा ... सुज्यैष्ठ्यो ...

... सन्तुम्

* स्वशुषी * * विशोमां ...

सर्मङ्गलीर् * * इमी ...

सौभाग्यम् अस्यै ...

* दुर्हादो * यच् * चरतिर् *

... सन्तुम् अस्तुन् य * *

... इहती * * ॥२॥

१८.१०

श्री १४.२.११

श्री १२

श्री १३ च १०.८५.२१

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १७

श्री ४०

श्री १८

श्री १९

आ रोह तस्य सुमनस्यमानेह प्रजां जनय पत्ये अस्मै ।
 इन्द्राणीव सुता बुध्यमाना उयोतिरग्रा उचसः प्रति जागरः ॥१॥
 देवा भग्ने न्य अपद्यन्त पत्नी[स] सं व् अस्पृशन्त तम्बस् तनूभिः ।
 सूर्येव नारि विश्वरूपा महित्वा प्रजावती पत्या सं भवति ॥२॥
 उद् ईर्ष्यात् पतिवती इ एषा विश्वायसुं नमसा गीर्भिर् ईडे ।
 जामिम् इच्छ पितृष्वं न्यकां स ते भागो अनुषा तस्य विधि ॥३॥
 या [अ]प्सरसस् सधमाव् मद्मस्य अन्तरा हविर्धानं सूर्ये च ।
 तास् ते जनित्रम् अभि ताः परेहि नमस् ते गन्धर्वैर्तुना कृणोमि ॥४॥
 नमो गन्धर्वस्य मनसे ! नमो भामाय चभ्रुवे च कृणमः ।
 विश्वावसां नमो ब्रह्मणा ते कृणोम्य अभि जाया अप्सरसः परेहि ॥५॥
 राया वयं सुमनस[स] स्यामोव् इतो गन्धर्वम् आधीवृताम ।
 अगन् स देवः परमं सधस्थम् अगन्म वयं ई प्रनिरन्त आयुः ॥६॥
 सं पितराव् ऋत्विष्ये सृजेथां पिता माता च रेतसो भवाथ[ः] ।
 वर इव योषाम् अधि रोहयेनां प्रजां कृणवाधाम् इह मोदमानौ ॥७॥
 आ वां प्रजां जनयतु प्रजापतिर् अहोरात्राभ्यां सम् अनक्त्य् अर्यमा ।
 अनुर्मङ्गली पतिलोकम् आ विश शं नो अस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे ॥८॥
 तां पूषव् छिवतमाम् परयस्व यस्यां बीजं मनुष्या वपन्ति ।
 या न ऊरु उशती विश्रयाते यस्याम् उशन्तः प्रहरेम शेषः ॥९॥
 आ रोहोठम् उप धस्व इस्नं परि ष्वजस्व जायां सुमनस्यमानः ।
 प्रजां कृणवाधाम् इह पुष्यतं रयिं दीर्घं त आयुस् सविता कृणोतु ॥१०॥
 ॥का०५॥

१८.११

श्री १४.२.४२ च मे दसो

श्री ४१

श्री ४२

श्री ४४

श्री ४५

श्री ४६

श्री ४७ च ८.१.१२

श्री ४८

श्री निर्देहनी वा पुषावकी

श्री ४९ उपवासने

श्री ५१

श्री लक्षः स्वोमम् उप स्पृशात्

यं नो द्विनि? ब्रह्मभागं वधूयोर् [वाधूयं] वासो वध्वश च धस्त्रम् ।
 युवं ब्रह्मण इदं मन्यमानो बृहस्पते साकम् इन्द्रश च दक्षम् ॥१॥
 देवैर् दत्तं मनुना साकम् एतद् वाधूयं वध्वो वासो ऽस्याः ।
 यो ब्रह्मणे विकितुषे ददाति स इद् रक्षांसि तल्प्यानि इन्ति ॥२॥
 स्योनाद् योनेर् अधि बुध्यमानो इलामुशो महसा मोदमानौ ।
 शुभौ सुपुत्रो सुकृतौ चराथो जीवाव् उचसो विभाती[ः] ॥३॥
 नत्रं वसानस सुभिसु सुवासा उदागां जीव उचसो विभाती[ः] ।
 भाण्डात् पतत्रीवामुक्षि विश्वस्माद् एनसस् परि ॥४॥
 शुभ्रनी चावापृथिवी अन्तिसुप्ते महिमते ।
 आपस् सप्त ऋवन्तीस् ता नो मुञ्चन्त् अंहसः ॥५॥
 सूर्यायै देवैर्भ्यो मित्राय वरुणाय च ।
 ये भूतस्य प्रचेतसस् तेभ्यो ऽहम् अकरं नमः ॥६॥
 यद् ऋते चिद् अभिधिषः पुरा अनुभ्य आतुदः ।
 संघाता संधि मघवा पुरोवसु[र्] निष्कर्ता विद्वतं पुनः ॥७॥
 अपास्मत् तम उच्छतु नीलं पिशङ्गम् उत लोहितं यत् ।
 निर्देहनी या प्रघातक्य् अस्मिन् तां स्थाणाव् अध्य् आ सृजामि ॥८॥
 यावतीः कृत्या पञ्चाचाने? योद्यन्तो राहो वरुणस्य पाशाः ।
 स्पृशयो या अससृजयश् च या अस्मिन् ता[स] स्थाणां मुञ्चामि सर्वाः ॥९॥
 ये [अ]न्ता यावती[स] सि[चो य ओ]तवो ये च तन्तवः ।
 वासो यत् पत्नीमिद् उर्नं तम्वा स्योमम् उप स्पृशः ॥१०॥ ॥का०५॥

१८.१२

श्री १४.२.५२

उशानीः कन्वला इमाः पितृलोकात् पतिं यतीः ।
 अत्र दीप्त्याम् अस्तुसत स्वाहा ॥१॥

...मानेहह * जने ...
 ... उयोतिरग्रा * पति चाकरः
 देवामे ण्य * * * * अस्पृशन्ति * *
 ... पत्ये * भवासिर
 * * पती * एषां ...
 * * पितृषुष न्यस्तां ...
 * * * परंन्म् ...
 ... गन्धर्वतमना *
 * * मनसो * भासाव ... कृणव
 ... ब्रह्मणान् * * * चर्वाप्सरसः *
 ... आधीवृताम्
 अगन् ...
 * * * कइये सृजेतां * * * व ...
 यतीव योषामाम् * रोहयेनां * कृणवाधाम् *
 [रोहमानो]
 ... उचती * * उचस्तः * ...
 ... वस्व ...
 ... पुष्यतुनो * * त्वायुम् * कृणुतु ॥५॥

वन् ...
 * * * ब्रह्मणैर् मन्यमानो * * * * वसात्
 * * * मनुना * एताद् * वध्वो ...
 वे * * * * पर * तुष्यानि *
 ... इसारी * *
 सुभौ * * चरातो चरातो जीवा * *
 ... सवासो शशा जीव * *
 ... विश्वस्मा चैनसम् *
 * * * यन्तुसुप्ते *
 * इते उद् दुर्मिस्त्रुषः * * * आरदः
 सधोता ...
 अपास्मद् नन्तमः उचस्तं ...
 निर्देहमि त्वं प्रघातक्य् अस्मिन् ता स्थाणाव् ...
 ... पाशाव् (पुष कश्चिष्य जीनक-कोषो ऽपि)
 च उवो वन् सधुशवाव् चावधिमव् * * * स्तानो *
 * * * सिदवो * * * [सर्वाम्
 * * * पत्नीयुतं * * * * ॥५॥

उशतीः * कन्वला * पितृलोकात् पतिं यती
 अत्र दीप्त्याम् अस्तुसत स्वाहा

श्री ५३

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्ध्ये देवा अधारयन् ।
वर्षो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां स सृजामसि ॥२॥

श्री ५४

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्ध्ये देवा अधारयन् ।
तेजो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां स सृजामसि ॥३॥

श्री ५७

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्ध्ये देवा अधारयन् ।
[प]यो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां स सृजामसि ॥४॥

श्री ५६

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्ध्ये देवा अधारयन् ।
यशो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां स सृजामसि ॥५॥

श्री ५५

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्ध्ये देवा अधारयन् ।
भगो गोषु प्रविष्टो यस तेनेमां स सृजामसि ॥६॥

श्री ६०

यद् असौ दुहिता तव विकेदय भदवद् बहु रोदेन कृण्वस्य भयम् ।
अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम् ॥७॥

श्री ५९

यद् अमी कशिनो जना गृहे ते समनर्तिषु रोदेन कृण्वन्तो ऽयम् ।
[अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम्] ॥८॥

श्री ६१

यज् जामयो यद् युवतयो गृहे ते समनर्तिषु रोदेन कृण्वतीद् भयम् ।
[अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम्] ॥९॥

श्री नास्ति

यद् अमू वंपती उभौ विवाहे भयम् आदतो रोदेन कृण्वन्ताद् भयम् ।
[अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम्] ॥१०॥ ॥का०१॥

१८.१३

श्री १४.२.६२

यत् ते प्रजायां पशुषु यद् वा गृहे निष्ठितम् अघकृद्भिर् अघं कृतम् ।
अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम् ॥१॥

श्री ६३

[इ]यं भारिर् उप ब्रूत पूरुषाण्य ? भावपन्तिका ।
दीर्घायुर् अस्तु मे पतिर् षधन्तां पितरो मम ॥२॥

श्री ६४

इहेमाद् इन्द्र स नुद् चक्रवाकिव वंपती ।
प्रजावन्तो स्वस्तको दीर्घम् आयुर् व्य अश्नुताम् ॥३॥

श्री ६५

यद् आसन्ध्याम् उ[प]धानं यद् घोषवासने कृतम् ।
विवाहे कृत्यां यां चक्रुर् आस्मानि तां नि वधमसि ॥४॥

श्री ६६

यद् युष्कृतं यच्च छमलं विवाहे बहूतो च यत् ।
तत् संभरस्य कम्बले मुजमहे दुरितं वयम् ॥५॥

श्री संभरस्य

श्री ६७

संभले मलं सावयित्वा कम्बले दुरितं वयम् ।
अभूम यज्ञियाश् शुद्धाः प्र ण आयुषि तारिषत् ॥६॥

श्री ५०

या मे प्रियतमा तनु[स्] सा.मे विभाय वाससः ।
तस्यामे त्वं वनस्पते नीधिं कृणुष्व मा वयं रिषाम ॥७॥

श्री १८ कण्टकः, कटकः, कंकलः
[रति पाठाः]

कृत्रिमः कङ्कदश कर्तव्यं य एषः ।
अपास्याः केदयं मलम् अप वीरुष्यं सिक्वा[त्] ॥८॥

श्री ६९ वचं इधमसि

अङ्गाद्-अङ्गाद् यूयम् अस्या अप यकमं नि धत्तन ।
तन् मा प्रापत् पृथिवीं मोत देवान् दिवं मा प्रापद् उर्वं अन्तरिक्षम् ।
अपो मा प्रापन् मलम् पतद् अग्ने यमं मा प्रापत् पितृंश् च स्वर्गान् ॥९॥

श्री ७०

सं त्वा नह्यामि पयसा पृथिव्यास् सं त्वा नह्यामि पयसोवधीनाम् ।
सं त्वा नह्यामि प्रजया भनेन सा.संनद्धा सनुहि वाजम् एमम् ॥१०॥ ॥का०७॥

१८.१४

श्री १४.२.७१

भमो ऽहम् अस्मि सा त्वं घौर अहं पृथिवी त्वं ममो ऽहम् अस्मि वाक् त्वम् ।
ताद् इह सं भवाव प्रजाम् भा जनयावहे ॥१॥

बृहस्पतिनावसृष्टां * अधारवीम्

... सं सृजामसि

... अधारवीम्

... सं सृजामसि

... अधारवीम्

यो * प्रविष्टो ..

... अधारवीम्

... सं सृजा°

... अधारवीम्

... सं सृजा°

वशातो * विकेदय् भदवद् * रोधेन कृण्वस्य *

* वाद् ...

वदसी (उपरि वशाती) * * * * * समनृत्वेणु

[* कृण्वतीर् *

... समनृत्वेणु * कृण्वतो *

* अमू * वधे ... कृणुताम् * ॥९॥

... निष्ठितम् * * *

पहमाव् ...

* आसन्ध्या ...

... तं * *

... विविवाहे वदतो * *

[सावयित्वा कम्बले दुरितं वयम्

सम्बले * * * * * सृजमहे दुरितं वयम् । सम्बले मलं

अधूमि वधेवाश् * प्राणांघोषि तारिषन्

... विभाय *

... नीर्ध ... वशाम

* * * * * वेप

अपास्याद् केदं * उप * *

* वीषन् * युप ...

* * * * * इमं मां पापन् कम्बान्तरिक्षम्

* * * * * प्राणं वलन् ओदर * निर्मं ...

* त्वं वाह्यामि ... पयसोवधीनाम्

... वाजम् *

... मन् * * * त्वन्

... वही

श्री ७२

श्री ७३

श्री ७४

श्री ७५

श्री ७.७८.११

श्री १४.२.२७

श्री १३.१.१-२०

अ[नि]यन्ति नाद् अग्रव* पुत्रि[य]न्तु सुदानवः ।
 अरिष्टासस् सखेमहि बृहते वाजसातये ॥२॥
 ये पितरो वधूदशा इमं बहत्तुम् भागमन् ।
 ते भस्यै वध्वै संपत्त्यै प्रजावच्चु छर्म यच्छन्तु ॥३॥
 येवं पूर्वागन् रशनायमाना प्रजाय् भस्यै व्रविणं वेह धस्वा ।
 तां बहन्त्व भगतस्याभि पन्थां विराद् इयं सुप्रजा अत्प्र अजैवीत् ॥४॥
 प्र बुध्यस्व सुवक्षा बुध्यमाना वीर्घायुत्वाय शतशारदाय ।
 गृहान् प्रेहि सुमनस्यमाना वीर्घे त आयुस् सविता कृणोतु ॥५॥
 वि ते मुञ्चामि रशनां वि रश्मीन् [वि] योक्त्राणि परिचतेनानि च ।
 अरिष्टास्मिन् ज्योतिषि शिवा गृहपतौ भव ॥६॥
 स्योना भव स्वशुरेभ्यस् स्योना पत्ये गृहेभ्यः ।
 स्योनास्यै सर्वस्यै विशे स्योनापत्यायैषां भव ॥७॥ ॥कां ८॥ ॥अनुं २॥

१८.१५

उद् एहि वाजिन् यो [अ]प्स्व अन्तर इवं राष्ट्रं प्र विशा सुनुतावत् ।
 यो रोहितो विश्वम् इवं जजान स त्वा राष्ट्राय सुभृतं पिपतुं ॥१॥
 उद् वाज [आ]गन् यो [अ]प्स्व अन्तर विशा भा रोह स्वघोनयो याः ।
 सोमं वधानो ऽप ओषधीर गाथ चतुष्पदो द्विपद् भा वेशयेह ॥२॥
 यूयम् उग्रा मरुत* पृथ्निमातर इन्द्रे[ण] युजा प्र मृणीत शत्रून् ।
 आ घो रोहितश्च शृणवत् सुदानवस् त्रिवसा सो मरुतस् स्वादुसंमुद्ः ॥३॥
 रुहो रुरोह रोहितो रुरोह गर्भो जनीनां जनुषाम् उपस्थम् ।
 ताभिस् संरग्धो अन्व अविम्बत् षड उर्वी[र]गातुं प्रपद्यन् इह राष्ट्रम् आहाः ॥४॥
 आ ते राष्ट्रम् इह रोहितो ऽहा[र] मृधो व्य अस्थाव् अभयं ते अभूत् ।
 तस्यै ते घावापृथिवी रेवतीभि* कामं दुहाताम् इह शकरीभिः ॥५॥
 रोहितो घावापृथिवी जजान तत्र तन्तुं परमेष्ठी ततान ।
 तत्र शाभिये भज एकपा[व् अ]हं हद् [घावापृथिवी बलेन ॥६॥
 [रोहितो घावापृथिवी अहं हद्] तेन स्व[स्] स्तभितं तेन नाकः ।
 तेनान्तरिक्षं विमिता रजांसि तेन देवा [अ]मृतम् अन्व अविम्बन् ॥७॥
 धि रोहितो [अ]मृशद् विश्वरूपं समाकृण्वान* प्ररुहो रुहश्च ।
 दिवं रुद्रा महता महिम्ना सं ते राष्ट्रम् अनक्तु पयसा घृतेन ॥८॥
 यास् ते [रुह*] प्ररुहो यास् त भारुहो याभिर् आपृणांसि दिवम् अन्तरिक्षम् ।
 तासां ब्रह्मणा पयसा वावृधानो विशा राष्ट्रं जागृहि रोहितस्य ॥९॥
 यास् ते विशास् तपसस् संवभूवुर वत्सं गायत्रीम् अनु ता इहागुः ।
 तास् त्वा विशान्तु मनसा शिषेण संमाता वत्सो [अ]भ्य पतु रोहितः ॥१०॥
 ॥कां १॥

१८.१६

ऊर्ध्वो रोहितो [अ]धि नाके अस्थाव् विश्वा रूपाणि जनयन् युवा कविः ।
 तिग्मेनाग्नि[र] ज्योतिषा वि भाति तृतीये चक्रे रजसि प्रियाणि ॥१॥
 सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदा घृताहुतिस् सोमपृष्ठस् सुवीरः ।
 मा मा हास्तीन् नाधितो नेत् त्वाः जहानि गोपोषं च मे वीरपोषं च धेहि ॥२॥
 रोहितो यज्ञस्य जनिता मुक्त्वं च रोहिताय वाचा ओत्रेण मनसा जुहोमि ।
 रोहितं देवा यन्तु सुमनस्यमाना[स्] स मा रोहैस् सामित्यै रोहयाति ॥३॥
 रोहितो यज्ञं व्य अदधाव् विश्वकर्मणे तस्मात् तेजांस्य ऽप मेमान्य आगुः ।
 बोधेयं ते नाभि भुवनस्याधि मजमनि ॥४॥
 आ त्वा रुरोह बृहत्प उत पक्विर आ ककुद् वर्चसा विश्वयेद्ः ।
 आ त्वा रुरोह रोहिताक्षर [आ त्वा रुरोह] रोहितो रेतसा सह ॥५॥
 अयं वस्ते गर्भे पृथिव्या दिवं वस्ते ऽयम् अन्तरिक्षम् ।
 अयं ब्रह्मस्य विष्टपस् स्वर् लोकात् सम् आनशे ॥६॥

श्री १३.१.११-२०

• नो युवपिबः- पिस्वन्तु महाजुगः
 अरिष्टाम स्यतेमहि ...
 • • • वर्षा निमं बहत्तुम् भागमन्
 त स्यै वध्वी संपत्नी • चर्मं बहत्तु
 इवं पूर्वागं...पत्ताम्
 स्वां • अक्तस्वाभि...स्व अजीवी
 • • • सुप्रजा ...
 • मीहि *मानो • ताडुम् • •
 वि* ते • रश्मीन् वि रश्मीन् योक्त्राणि • •
 • उवोतिष ...
 • • • रथोनापत्यायैषां • ॥८॥ इत्यथर्वणिके
 पैपलादयाश्च साधाम् अद्यत्स-
 काण्डे द्वितीयो नुवाकः ॥ ॥
 • ईहि ... विसि •
 वयो • विश्व भृतं ...
 ...विषा रोह तुषोनवो वा
 • रथाना। पोषधीर • चतुष्पदो द्विपदा वेष्टपद्
 भो यूयम् • • भिदिनं ... शत्रून्
 ...विषुमा • स्वादुसंमुद्ः
 ...जामिताम् •
 ताताभिस्...आह
 वा ... आस्थद् अभयत् • इभुः
 ...तं • • •
 • सभिये...
 ...नाहाः
 • विमता रजांसि ...
 ...पररुहो • •
 वस् • • रुहोर् वान् ताग्धो ...
 ...वावृधाना विष • आमुह •
 • • विपस् ...गायत्रीम् • • यागुः
 ...पत रोहिता ॥१॥

...मासि • वधे • • [सुवीरः।
 सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदा घृताहुतिस् सोमपृष्ठस्
 गा म हिसीन् • ने त्वा जहानि ...
 ...रोहितया ...
 ...सामित्यै •
 • • वि दधाद् ...
 बोधेयम् ...
 ...अद् • आद् ककुद् • •
 ... रोहिताक्षं ... रोहितोहितो • •
 अयं ब्रह्मस्य विष्टपस् • • सम् आनशे

श्री जनय योनिषु प्रजाः

वाचस् पते पृथिवी नस् स्योना स्योना योनिस् तस्या नस् सुमोवा ।
इहैव प्राणस् सच्ये नो [भ]स्तु तं त्वा परमेष्ठि[न्] पर्य अहं वर्चसा दधामि ॥७॥
वाचस् पत ऋतव* पञ्च [ये नो] वैश्वकर्मणा[*] परि ये [सं]बभूवुः ।
[इहैव प्राणस् सच्ये नो अस्तु तं त्वा परमेष्ठिन्] परि रोहितो वर्चसा दधातु ॥८॥
वाचस् पते सौमनसं मनश्च च गोष्ठे नो गा रम[य] योनिषु प्रजाम् ।
इहैव प्राणस् सच्ये नो [भ]स्तु तं त्वा परमेष्ठिन् पर्य अहं वर्चसा दधामि ॥९॥
परि त्वा धात् सविता देवो [भ]ग्निर् वर्चसा मित्रावरुणात् अभि त्वा ।
सर्वा [भ]रातीर् अपक्रामन् पृथीदं राष्ट्रं कणुहि सनुतावत् ॥१०॥ ॥का॥१॥

श्री १३.१.२१-२९, ३१

१८.१७

श्री प्रष्टिर् बहति

यं त्वा पूषती रथे पूभिर् बहति रोहित ।
शुभा यासि रिणम् अयः ।
तेनेमं ब्रह्मणस् पते रोहं रोहयोत्तमम् ॥१॥
अनुमता रोहिणी रोहितस्य सुगिस् सुघर्णा बृहती सुघर्वाः ।
तया वाजान् विश्वरूपान् जयेम तथा विश्वा* पूतना अभि श्याम ॥२॥
इवं सद्गो रोहिणी रोहितस्यासौ पन्था* पूषती येन याति ।
तां गन्धर्वा* कश्यपा उन् नयन्तु तां रक्षन्तु कवयो ऽप्रमादम् ॥३॥
सूर्यस्याम्बा हरय* केतुमन्तस् सदा बहस्प अमृतास् सुखं रथम् ।
घृतपावा रोहितो आजमानो दिवं देव* पूषतीम् आ विशेश ॥४॥
यो रोहितो वृषभस् तिग्मशृङ्ग* पर्य अग्नि परि सूर्यं बभूव ।
यो विष्टभात् पृथिवीं दिवं च तस्मात् देवा अधि सृष्टीस् सृजन्ते ॥५॥
रोहितो दिवम् आरुहन् महत्* पर्य अर्णवा[त्] ।
सर्वा करोह रोहितो रुहः ॥६॥
वि मिमीष्व पयस्वतीं घृतार्षीं देवानां धेनुर् अनपस्पृग् पया ।
इन्द्रस् सो[मं] पिबतु क्षे[मो] [भ]स्त्व अग्नि* प्र स्तोतु वि मृधो नुदस्व ॥७॥
समिद्धो [भ]ग्निस् समिधामो घृतवृद्धो घृताहुतः ।
अभीषाद् विश्वापाद् अग्निस् सपत्नान् इन्तु ये मम ॥८॥
इन्त् पनान् प्र दहस्व अग्निर् यो न* पूतन्यतु ।
क्रव्यादाग्निना वयं सपत्नान् प्र दहामसि ॥९॥
अग्ने सपत्नम् अधरे पादयास्मद् व्यथया सजातम् उत्पिपानं बृहस्पते ।
इन्द्राग्नी मित्रावरुणाद् अधरे पद्यस्ताम् अप्रतिमभ्युयमानाः ॥१०॥ ॥का॥१॥

श्री १३.१.३०, ३२-४०

१८.१८

श्री बहस्प अन्वगतो हरयः

अवाचीनान् अव जहीम् वज्रेण बाहुमा[न्] ।
अथा सपत्नान् मामकान् अग्नेस् तेजोभिर् आ दधे ॥१॥
उद्यंस् त्वं देव सूर्ये सपत्नान् अव [मे] जहि ।
दिवेनान् रश्मिभिर् जहि रात्र्येनान् तपसा वधीस् ते यस्व अघमं तमः ॥२॥
वत्सो विराजो वृषभौ मतीनाम् आ करोह शुक्रपृष्ठो अन्तरिक्षम् ।
घृतेनार्कम् अभ्युर्ज्ज्वन्ति वत्सं ब्रह्म सप्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तु ॥३॥
दिवं च रोह पृथिवीं च रोह राष्ट्रं च रोह ब्रविणं च रोह ।
प्रजां च रोहामृतं च रोह रोहितन तन्वं सं स्पृशास्व ॥४॥
ये देवा राष्ट्रभूतो ऽमितो यन्तु सूर्यस्य ।
तेभिषु दे रोहितस् संविदानो राष्ट्रं दधातु सुमनस्यमानः ॥५॥
उ[त्] त्वा यद्वा ब्रह्मपूता बहस्प अभ्यु अकुं ? हरयस् त्वा बहन्ति ।
तिरस् समुद्रम् अति रोचसे अर्णवम् ॥६॥
रोहिते घायापृथिवी अधि भित्त वसुजिति गोजिति संधनाजिति ।
सहस्रं यस्य ब्रविणानि सप्ततिर् वीक्ष्यंते ते नाभि भुवनस्याधि मउमनि ॥७॥
यद्वा यासि प्रदिशो [भ]जु यशा* पशुनास् उत चर्षणीनाम् ।
यशा* पृथिव्या [भ]दित्या उपस्थे अस्मि सचितेह आरुः ॥८॥

वाचस्पते पृथिवी न स्योना योनिस्तस्या सुमोवा

... अहं * *

... पर * *

... पर * * *

... परमेष्ठि * अहं * दधातु

* * * उरहिरं ह्यं * * * ॥१॥

भो यन् * पूषती ... रोहितः

सभा वाच रणि नमः

... हं * *

... सूर्यस् * बृहस्पती *

मया वाचां * रूपां * * विश्वार्थं * मि स्वम

... पपन्थास् पूषती * *

तं * * * उन् * * * र्वं रक्षन्तु * *

... वाजमानो * देवा* पूषतीम् * *

अवं... अग्निः * * *

अयो * पृथिवी ... ति * *

... आहं * * *

... हवा

* मिमीद्वा * * देवानां देवानां * * पयाम्

... अग्नि पूष्णां * * *

अभीषाडग्नि विश्वशाह * * इन्त् प *

... इहन्त् * * * निः पूदन्यतु

क्रव्यादाग्निना ...

* * * उधरे पारयास्मद् * सुजातम् उतपिपानं *

इन्द्राग्नी मित्रावरुणा ... अप्रतिमान्भ्युयमाना ॥१॥

।

उद्यंस् तं * * सपत्नान् एव ...

दिवीनां * जुहि रात्रीणां * * तं इन्त् अन्वमन्

[तमा

... संविदाना * * * माना

रोहितो ... भुते । वसुजिर् गोजिर् संधनाजिति

... वीक्ष्यंते ...

* * * प्रदिशो दिशो * * * * *

वह्यः ...

अमुत्र सन् इह वेद्येतस् संस्तु तानि पश्यति ।
इतः पश्यन्ति रोचनं दिवि सूर्यं विपश्चितम् ॥९॥
वेधो वेवान् मर्षयत्य् अन्तश् चरत्य् अर्णवे ।
समानम् अग्निम् इन्धते तं विदुः कवयः परे ॥१०॥ ॥का०४॥

श्री ११.१.४१-५१

वे १९.१७.७

१८.१९

अवः परेण पर [पनाधरेण पदा वत्सं विभ्रती गौर उव् अस्थान् ।
[सा कप्रीची कं स्विव् अर्धं परागात् क स्वित् सूते नहि यूथे अस्मिन्] ॥१॥
एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी मूष्पदी नवपदी बभूष्पदी ।
सहस्राक्षरा भुवनस्य पश्चिक्तस् तस्यास् समुद्रा अधि वि क्षरन्ति ॥२॥
भारोहन् घाम् अमृतः प्राध मे वचः ।
उ[त्] त्वा यद्वा ब्रह्मपूतां वहन्ति घृतं पिबन्तं हरयस् त्वा वहन्ति ॥३॥
वेद् [त]त् ते अमर्त्यं यत् त [भा]क्रमणं दिवि ।
यत् ते सधस्थं परमे व्योमन् ॥४॥
सूर्यो घां सूर्यः पृथिवीं सूर्य आपो ऽति पश्यति ।
सूर्यो भूतस्यैकं चक्षुर् आ करोह दिवं मही[म्] ॥५॥
उर्वाद् भासन् परिधयो वेदिर् भूमिर् अकल्पत ।
तत्रैताव् अग्नी आधस हिमं घंसं च रोहितः ॥६॥
हिमं घंसं चाधाय यूपान् कृत्वा पर्वतान् ।
वर्षाज्याव् अग्नी [ई]जाते रोहितस्य स्वर्विद्ः ॥७॥
स्वर्विदो रोहितस्य ब्रह्मणाग्निस् समाहितः ।
तस्माद् घंसस् तस्माद् धिमस् तस्माद् यज्ञो अजायत ॥८॥
ब्रह्मणाग्नी संविदानो ब्रह्मवृद्धो ब्रह्माहुतो ।
ब्रह्मेजाव् अग्नी [ई]जाते रोहितस्य स्वर्विद्ः ॥९॥
अप्स्व् अन्यस् समाहितस् सत्ये अन्यस् समाहितः ।
[ब्रह्मेजाव् अग्नी ईजाते रोहितस्य स्वर्विद्ः] ॥१०॥
यं वातः परिशुभति यम् इन्द्रो ब्रह्मणस् पतिः ।
ब्रह्मेजाव् अग्नी [ई]जाते रोहितस्य स्वर्विद्ः ॥११॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

श्री ११.१.५२-५५, ११.२.१-६

१८.२०

वेदिं भूमि कल्पयित्वा दिवं कृत्वा दक्षिणा[म्] ।
घंसं तव् अग्निं कृत्वा चकार विश्वम् आत्मन्वद् वर्षेणाज्येन रोहितः ॥१॥
वर्षम् आज्यं घंसो [भ]ग्निर् वेदिर् भूमिर् अकल्पत ।
तत्रैता[न्] पर्वतान् अग्निर् गीर्भिर् ऊर्वां अकल्पयत् ॥२॥
गीर्भिर् ऊर्वां कल्पयित्वा रोहितो भूमिम् अब्रवीत् ।
तद् इदं सर्वं जायतां यद् भूतं यच्च च भव्यम् ॥३॥
स यज्ञः प्रथमो भूतो भव्यो अजायत ।
तस्माद् ध जज्ञ इदं सर्वं यत् किञ्चेद् विरोचते रोहितेन दक्षिणाभूतम् ॥४॥
उद् अस्य केतवो दिवि शुक्रा आजन्त ईरते ।
आदित्यस्य नृचक्षसो महिज्ञतस्य मीढुषः ॥५॥
दिशां प्रज्ञानं स्वरयन्तो अग्निं सुपक्षम् आशुं पतयन्तम् अर्णवे ।
स्तवाम सूर्ये भुवनस्य गोपां यो रश्मिभिर् दिशा आभाति सर्वाः ॥६॥
यत् प्राक् प्रत्यक् स्वधया यासि शीमं नानारूपे अहनी कर्वि मा[य]या ।
तद् आदित्य महि तत् ते महि भवो यद् एको विश्वं परि भूम जायसे ॥७॥
विपश्चितं तरणि आजमानं वहन्ति यं हरितस् सस वहीः ।
धुताव् यम् अत्रिर् दिवम् उच्चिनाय तं त्वा पश्येम परियान्तम् आजिम् ॥८॥
मा त्वा वमन् परियान्तम् आजि सुगेन दुर्गम् अति याहि शीभम् ।
दिवं च सूर्ये पृथिवीं च वेधी[म्] अहोरात्रं धिममानो यद् एषि ॥९॥

श्री प्रज्ञानां स्वरयन्तम् (कीचेषु
[प्रज्ञानं अग्नि])

अग्निः ० ० वेद्ये सन् नाम ०
वतः ० ० दिवः ० विपश्यन्तम्
० देव...
० अग्निस् ० त्वं... ॥५॥

अवः परेण पर इत्येका

० भुवनस्य पश्चिक्तस् तस्यास् ...
... अमृतम् ० प वरा
० ० पर्व...
० ० ० पमपि ० ते...

... त ०

० आसं ...
० अदित्यं आधन्त ० घंसं ० रोहिता
० घंसं राधाव ० कृत्वा पर्वतान्

स्वर्विदो...

० घंसम् ० वमस् तस्माद्यज्ञो अजायत
ब्रह्मणाग्निं संविदानो ब्रह्मवृद्धो ब्रह्माहुतः

... अग्निम् ०

... इयम् ० ० ०

... ॥५॥ इत्य् अथर्णिकः वैष्णवसंहितायां
[अष्टादशकाण्डे तृतीयो नुवाकः ॥

घंसन्... रोहिता

... घंसो...

० सर्वतान्...

० परं ० ० परं ० ० च भव्यम्

तरमा ५४ जयवेदं ... विरोहिते ० रिषणाभूतम्

... मही मीढुषा

वशां ० स्वरयन्तो ० स्वपक्षम् आसं ० ०
... दिशाभाति सर्वा

० ० ० यादि धीमिन् ० ० कर्वं ०
० ० मे ० त मवी सनो द को विदा ० भूमि ०

० दिवम् अग्नि ० अन्वनाय ० ० ० पर्वन्तिम् ०

... दमं पर्वन्तम् आजी ... क्षीमाम्

० ० सूर्ये पृथिव्यं ...

श्री १३.२.७-१५

१८.२१

स्वस्ति ते सूर्य चरतो रथस्य येनोभात् अन्तो परियासि सद्यः ।
यं ते वहन्ति हरितो वहिष्ठाश् तम् आ रोह सुखम् आ स्वहृद्यम् ॥१०॥
॥का०१॥

सुखं सूर्यं रथम् अंशुमन्तं स्योनै सुवह्निम् अधि तिष्ठ वाजिनम् ।

यं ते वहन्ति हरितो वहिष्ठाश् शतम् अम्बा यदि वा सप्त बह्वीः ॥१॥

सप्त सूर्यो हरितो यातवे रथे हिरण्यत्वचसो बृहतीर् अयुक्क ।
अमोखि शुक्रो रजसः परस्ताद् विधूय देवसु तमो दिवम् आरुहत् ॥२॥

उत् केतुना बृहता देव आगन् अपायुषन् तमो अग्नि ज्योतिर् अभैत् ।

द्विद्व्यस सुपर्णस स्थविरो ? इय अक्यद् अद्विद्याः पुत्रं नाथकामो ऽग्निं
यामि भीतः ॥३॥

उद्यन् रश्मीन् आ तनुषे प्रजासु सर्वा वि पश्यसि ।

उभा समुद्रौ क्रतुना वि भासि सर्वाल लोकां परिभूर आजमानः ॥४॥

[पूर्वापरं चरतो माययैतौ] दिशू क्रीडन्तौ परि यातो अध्वरम् ।

विश्वान् अयो भुवना [विचष्टे अग्न्यं] हिरण्यैर् हरितो वहन्ति ॥५॥

द्विविं त्वाग्निर् अधारयत् सूर्या मासाय कर्तवे ।

सं एक[स] सुधृतसु तपन् सर्वा भूताश्चाकशात् ॥६॥

उभात् अन्तो सम् अर्यति वत्ससु संमातरम् इव ।

नन्व पतद् इतः पुरा ब्रह्म देवा अग्नी विदुः ॥७॥

यत् समुद्रम् अधि भित्तं तत् सिषासति सूर्यः ।

अश्वस्य विततो महान् पूर्वश् चापरश् च यः ॥८॥

तं सम् आमोति जूर्तिभिस् तस्मान् नाप चिकित्सति ।

तेनामृतस्य भक्षणं देवानां नाप कण्ठते ॥९॥ ॥का०२॥

१८.२२

उद् उ त्वं जातवेदसं वेदं वहन्ति केतवः ।

इदो विद्वाय सूर्यम् ॥१॥

अप त्वे तार्यवो यथा नक्षत्रा यन्त्य अकुभिः ।

सूराय विश्वं चक्षसे ॥२॥

अहमन् अस्य केतवो वि रश्मयो जग्मं अनु ।

आजन्तो अग्नेयो यथा ॥३॥

तरणिर् विश्वं दर्शतो ज्योतिष्कद् भासि सूर्य ।

विह्वम् आ भासि रोचन ॥४॥

... रथासि * अन्तो ववसि *

... स्वहृद्यम् ॥१॥

[तिष्ठ वाजिनम्]

सुखं सूर्यं रथम् अंशुमन्तं स्योनो स्ववह्निम् अग्नि

हरितो वहिष्ठाश् शतम् अम्बा यदि वा * बह्वीः

सप्त सूर्यो हरिष्ठाश् शतम् अम्बा यदि वा * सप्त

बह्वीः [युक्ता]

सप्त सूर्यो हरितो * रथो हिरण्यत्वचसो बृहतीर्

अमोखि सक्तो रजसि * परस्ताद् वधूय ...

उत् केतुना बृहता * आगन् अपायुषन् तमो

अग्निं ज्योतिर् अभैत्

द्विद्व्यस सुपर्णस * स्थविरो ? इय अक्यद् अद्विद्याः

पुत्रं नाथकामो ऽग्निं

यामि भीतः ॥३॥

उद्यन् रश्मीन् * आ तनुषे प्रजासु * वि पश्यसि

उभा समुद्रौ क्रतुना वि भासि सर्वाल लोकां परिभूर

आजमानः ॥४॥

[पूर्वापरं चरतो माययैतौ] दिशू क्रीडन्तौ परि यातो

अध्वरम्

विश्वान् अयो भुवना [विचष्टे अग्न्यं] हिरण्यैर् हरितो

वहन्ति ॥५॥

द्विविं त्वाग्निर् अधारयत् सूर्या मासाय कर्तवे

सं एक[स] सुधृतसु तपन् सर्वा भूताश्चाकशात् ॥६॥

उभात् अन्तो सम् अर्यति वत्ससु संमातरम् इव

नन्व पतद् इतः पुरा ब्रह्म देवा अग्नी विदुः ॥७॥

यत् समुद्रम् अधि भित्तं तत् सिषासति सूर्यः

अश्वस्य विततो महान् पूर्वश् चापरश् च यः ॥८॥

तं सम् आमोति जूर्तिभिस् तस्मान् नाप चिकित्सति

तेनामृतस्य भक्षणं देवानां नाप कण्ठते ॥९॥ ॥का०२॥

उद् उ त्वं जातवेदसं वेदं वहन्ति केतवः

इदो विद्वाय सूर्यम् ॥१॥

अप त्वे तार्यवो यथा नक्षत्रा यन्त्य अकुभिः

सूराय विश्वं चक्षसे ॥२॥

अहमन् अस्य केतवो वि रश्मयो जग्मं अनु

आजन्तो अग्नेयो यथा ॥३॥

तरणिर् विश्वं दर्शतो ज्योतिष्कद् भासि सूर्य

विह्वम् आ भासि रोचन ॥४॥

... नक्षत्रा यन्त्य अकुभिः

सूराय विश्वं चक्षसे ॥२॥

अहमन् अस्य केतवो वि रश्मयो जग्मं अनु

आजन्तो अग्नेयो यथा ॥३॥

तरणिर् विश्वं दर्शतो ज्योतिष्कद् भासि सूर्य

विह्वम् आ भासि रोचन ॥४॥

... नक्षत्रा यन्त्य अकुभिः

* भासि रोचन

श्री स वीरो

श्री १३.२.१३

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री १०

प्रत्यङ् देवानां विशा × प्रत्यङ् उक् एषि मानुषीः ।

प्रत्यङ्... प्रत्यङ् उक् * *

श्री ११

प्रत्यङ् विद्वं स्वर इशे ॥५॥

प्रत्यङ् * स्वर *

येना पावक चक्षुसा भुरभ्यन्तं जनां अनु ।

... भुरभ्यन्तं * *

त्वं वरुण पश्यसि ॥६॥

श्री १२

वि घाम् एषि रजस पृथ्व अहा मिमानो भकुभिः ।

पश्यन् जन्मानि सूर्य ॥७॥

श्री १३

सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य ।

सप्त... सप्त... सप्त (द्विवचनम्)

शोचिष्केशं विश्वक्षण ॥८॥

श्री १४

अयुक्त सप्त शुभ्युवस सरो रथस्य नपयः ।

* सप्त... रथस्य नपयः

ताभिर् याति स्वयुक्तिभिः ॥९॥

श्री १०.४८.१

अभि मा वर्चसा गिरस सिञ्चन्तीर् आचरणयवः ? ।

* सा... आचरणयवः

अभि वत्सं न धेनवः ॥१०॥

* वत्सं...

श्री १

ता अर्षन्तु शुभ्रिय × पृञ्चन्ती[र] वर्चसा प्रियः ।

* अर्षन्तु... वर्चसा प्रियः

जातं जातीर् यथा इदा ॥११॥ ॥कां १॥

जातं जातीर् यथा इदा ॥११॥

१८.२३

श्री १०.४८.३

वज्रपवसाध्वीय × ? कीर्तिं अयमाणम् ? आ वहान् ।

* कीर्तिं... वहान्

मह्यम् आयुर् घृतं पयः ॥१॥

* आयुर् घृतं पयः

श्री ११.२.२५

रोहितो [विधम् आकृत् तपसा तपस्वी ।

[सं यो] निम् ऐति सं उ जायते पुनस् सं देवानाम् अधिपतिर् बभूव ॥२॥

निगाहितस्वो जायते नमस् स देवानाम् अधि *

श्री १२

यो विश्वचर्षणिर उत विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुर उत विश्वतस्यात् ।

... विश्वतोबाहुर...

सं बाहुभ्यां धमति सं पतत्रैर् घावाभूमि जनयन् देव एकः ॥३॥

... पतत्रैर् घावाभूमि...

श्री १७

एक द्विपदो भूयो वि चक्रमे [द्विपात् त्रिपादम् अभ्य एति पश्चात् ।

... तस्वी * *

[द्विपाद् ध वदपदो भूयो वि चक्रमे] त एकपदस् तन्वं सम् आसते ॥४॥

... कृणुमे *

अतन्द्रो यास्यन् हरितो यद् आस्थाद् दिवि रूपं कृणुते रोचमानः ।

केतुमां हन्वं * * विश्वा दिव्य * * भावसि

केतुमान् उद्यन् सङ्मानो रजांसि विश्वा आदित्य प्रवतो वि भासि ॥५॥

श्री १९

वण् महौ असि सूर्य बह आदित्य महौ असि ।

महस् * * महीमाम् ...

महांस ते महतो महिमा त्वम् आदित्य महौ असि ॥६॥

श्री १०

रोचसे दिवि रोचसे [अन्तरिक्षे पतङ्ग पृथिव्यां] रोचसे रोचस [अ]प्स्व अन्तः ।

* समुद्रो दवा * आपित ...

उभा समुद्रौ दवा इय आपिथ देवो देवांसि महिष[स्] स्वर्वित् ॥७॥

* उभा * * दवा * * पृथिव्यां * * *

अर्वाङ् परस्तात् प्रयतो ? इयञ्च आशुर् विपश्चित् पतयन् पतङ्गः ।

* * सप्तमेसाधितिडं ...

विष्णुर् विश्विस्तथ शवसाधितिष्ठन् प्र केतुना सङ्गतं विश्वम् एजत् ॥८॥

* पित्राजं तन्वन् * * वज्रमासुन् भवतो रराणाः

श्री १३

तिग्मो विश्राजन् तन्वं शिक्षानो ऽरंगमास × प्रवतो रराणः ।

* पृच्छी... दवा * * पदिष्ठ * *

अहोरात्रे परि सूर्य वसाने प्रास्य विद्वा तिरतो धीर्याणि ॥१०॥ ॥कां ४॥

... सुपथोरोचयन् मोरसीन् अन्तरिक्षम्

श्री ११

* रात्री * * वसाने प्रास्य विद्वास् * * ॥१०॥

१८.२४

श्री ११.२.१४

चित्रं देवानां केतुर् अनीकं ज्योतिष्मान् प्रदिशास् सूर्य उद्यन् ।
विद्याकरो ऽति दुस्त्रैस् तमांसि विद्यवातारीद् दुरितानि शुक्रः ॥१॥

श्री १५

चित्रं देवानाम् उद् अगाद् अनीकं कश्चुर मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

श्री १६

भाप्रा चावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस् तस्युषश् च ॥२॥
उष्वा पन[न्त]म् अरुणं सुपर्णं मध्ये दिवस् तरणिं भा[जमा]नम् ।
पश्येम त्वा सवितारं यम् आहुर अजकं ज्योतिर् कृद् अविन्दद् अग्निः ॥३॥

श्री १७

दिवस् पृष्ठं धावमानं सुपर्णम् अदित्या* पुत्रं नाथकामो ऽभि यामि भीतः ।
स नस् सूर्यं प्र तिर दीर्घम् आयुर् मा रिषाम सुमतौ ते स्याम ॥४॥

श्री नास्ति

अहोरात्राणि विदधत् कृष्णान* पार्थिवं रजः ।

श्री १८

नवं-नवं सखीभवन् कृणुषे देव सूर्य ॥५॥

श्री उरस्युपपद्य

सहस्राहण्यं युनाद् अस्य पक्षौ हरिर् इंसस्य हरतस् स्वर्गम् ।

श्री १९

स विधान् देवान् ऽ तिनस् समथुस्? संपश्यन् याति भुवनानि विश्वा ॥६॥

रोहित* कालो ऽभवद् रोहितो ऽप्र प्रजापतिः ।

श्री ४०

रोहितो यज्ञानां मुक्त्वं रोहितो ज्योतिर् उच्यते ॥७॥

श्री ४१

रोहितो भूतो ऽभवद् [रोहितो ऽस्य अतपद् दिवम्] ।

रोहितो रश्मिभिर् भूमिं समुद्रम् अनु सं चर[त्] ॥८॥

सर्वा दिशास् सं चरति रोहितो अधिपतिर् दिवः ।

दिवं समुद्रम् भाद् भूमिं सर्वाल लोकान् वि रक्षति ॥९॥ ॥का० ५॥

१८.२५

संहितासु कापि नास्ति

विनंसयन्तं ? प्रति मुञ्चते अजो मुहूर्ते रश्मीन् अंशं बृहस्पतम् ।

दियावर* पश्यति यत् परात् पर ऽ पराहा प्रवृष्णनाद् विश्वम् आप्राद्
धिरणमयं हरित* केतुर् उद्यन् ॥१॥

श्री ११.२.४२

आरोहन् शुक्रो बृहतीर् युक्तोर्? अमर्त्य* कृणुषे धीर्याणि ।

दिव्यस् सुपर्णो महिषो वातरंहा य[स्] सर्वाल लोकां अभि यद् विभाति ॥२॥

श्री ४३

अभ्य अभ्यद् एति सद्यो ऽयं वसावम्? अहोरात्राभ्यां महिष* कल्पमानः ।

सूर्यं वयं रजांसि क्षियन्तं गानुविद्ं हवामहे नाथमानाः ॥३॥

श्री ४४

पृथिवीप्रो महिषो नाथमानस्य गानुर् अद्भ्यन्धु* परि सर्वे बभूव ।

विश्वं संपश्यन् सुविद्भो यजत्रश् शिवाया नस् तम्वा[श्] शर्म यच्छात् ॥४॥

श्री ४५.१

पर्य अस्य महिमा पृथिवीं समुद्रं ज्योतिषा विभ्राजन् परि चाम् अन्तरिक्षम् ।

अहोरात्राभ्यां सह संवसाना उषा नीयु* प्रतराद् आविष्टम् ॥५॥

श्री ४६

अबोध् अग्निस् समिधा जनानां प्रति धेनुम् इद्यायतीम् उवासम् ।

यहा इव प्र वयाम् उज्जिहाना* प्र भानवस् सिञ्चते नाकम् अच्छ ॥६॥

श्री ५२.१

कुमारं माता युवतिर् गर्भम् अन्तर् गुहा दधाति न दधाति पित्रे ।

अनीकम् अस्य नु मिनजू जनास* पुर* पश्यन्नि निहितम् भरती ॥७॥

श्री २ कमेतं त्वं युवते

तम पते त्वं युवति* कुमारं पेयी विभर्षि महिषी जजान ।

पूर्वार हि गर्भेण शरदो वषर्धापश्यं जातं यद् अस्तु माता ॥८॥

संहितासु कापि नास्ति

यस्य तिस्रो व नु न ए क धा र्म तो ? ऽस्मै बलिं देवजना हरन्ति ।

यस्यासां द्यौ* पृथिव्य अन्तरिक्षं गुह्यं प्र तिष्ठन्ति मधुनासक्ता[ः] ॥९॥

संहितासु कापि नास्ति

नय दिवो देवजनन गुता नवान्तरिक्षाणि नव भूमय इमाः ।

वेदान्तसूत्रे १.५.१.२

यस्मिन् इयं सर्वम् ओतं प्रोतं यस्माद् अभ्यन् न परं किं चनास्ति ॥१०॥

॥का० ९॥

१८.२६

कापि न दृश्यते

न तस्मात् पूर्वं न परं न् अस्ति न भूते नोत भव्यं यद् आसीत् ।

सहस्रपाद् व एकमूर्धा इयात्मा स पर्येकम् आ वरीवांसि भूतम् ॥१॥

विरन् देवानाम्... उषम्

* दु * * विद्यवातारं * शुक्रा

... इवन्द अग्नि

... नारिष्या* * नाथगाम भवाम भीता

* ना सूर्य* * तर्...

* विदराधि * पार्थिवी *

* भवं * दवे *

सहस्राहुं योताहृत्वं * * हरितम् *

... संपश्यन्...

रोहितो कोको भवन्...

... उच्यसे

* * भूम्यं...

* * * भूम्यं .. रहति ॥५॥

वितन्वस्तं * * सज मुहूर्ते...

... अमा हरणमवं * * उषम्

आरोहं शुक्रो... अमर्त्या* * *

... महिषं * वेद् *

... महिषाद् *

* वयं * क्षियन्ते... नाथमामा

प्रिथिवीप्रो * नाथमानासु * अद्भुतचक्षु* ...

... वज्रि...

... पृथिव्यां ... पय * *

... अविष्टम्

[वतीन् *

अबोध् अग्निं समिधा जनानां प्रति धेनुं(मवा-

... सस्ये नाथम् अस्त

... दधाति * * *

अनेकम्...

* * त्व...

पूर्वान् दि...

... तिष्ठति *

... भूमवेमां

* * * ओत ... ॥९॥

... नीन् * * *

... पर्येकम् न वरिवति भूतिम्

